

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ครั้งที่ ๑๖
วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกฯ ที่มาประชุมทั้งหมด ๒๐๐ คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีสมาชิกฯ มาครบองค์ประชุมแล้ว
ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ต่อไปเป็นเรื่องด่วน คือค้างพิจารณาจากเมื่อวาน ร่างพระราชบัญญัติ

สุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เชิญ

คณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกฯ ครับ เมื่อวานนี้เรายังพิจารณาถึงมาตรา ๑๐ ยังไม่ได้มีมติ มีท่านผู้ใดประสงค์จะอภิปรายไหมครับ
เชิญคุณจักรมณฑ์ครับ

นายจักรมณฑ์ ผาสุกวนิช : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผม จักรมณฑ์ ผาสุกวนิช เมื่อคืนที่แล้วนี้ผมจำได้ว่าเราค้างอยู่ที่มาตรา ๑๐ แล้วมีการพูดกันว่าเรื่องเกี่ยวกับอะไรที่เป็นความตายนี้ ซึ่งก็เป็นเรื่องที่สำคัญ ซึ่งผมมีความเห็นวกฎหมายอะไรก็แล้วแต่ เรื่องอะไรก็แล้วแต่ที่เกี่ยวกับความตายหรือชีวิตมนุษย์ซึ่งถือว่าเป็นทรัพยากรที่มีค่าที่สุด แต่เรากำลังมาพิจารณาอยู่ในเรื่องของร่าง พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ ซึ่งก็เป็นเรื่องที่เราจะขัดกัน แล้วจริง ๆ แล้วนี้ กฎหมายอะไรก็แล้วแต่ที่เกี่ยวกับ



LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

เรื่องชีวิตต้องเป็นกฎหมายโดยเฉพาะ เช่น เรื่องกฎหมาย เรื่อง พ.ร.บ. ประหารชีวิต หรือว่า สิทธิที่จะตาย เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถ้าเป็นไปได้ ถ้ากฎหมายมาตรา ๑๐ เสียใหม่ ให้ถูกต้อง แล้วก็เป็นเรื่องที่สอดคล้องกันเพราะว่าเกี่ยวกับเรื่องของวิธีการพิจารณาความ ทางด้านอาญาดังนี้ครับ เพราะฉะนั้นอยากจะขอให้ทางคณะกรรมการช่วยพิจารณา มาตรา ๑๐ เสียใหม่ แล้วก็ทบทวนให้ถูกต้อง เพราะว่าความตายกับไม่ตายนี้จะมีนัยสำคัญ ในหลาย ๆ เรื่อง ทั้งในเรื่องของไม่อยากจะใช้ว่าเป็นเรื่องของอาญา มีเรื่องที่จะต้องพิจารณา อย่างรอบคอบ การที่จะมอบให้คณะบุคคลจะก็ท่านก็แล้วแต่ไปดู แล้วผมคิดว่าอาจจะ ไม่เหมาะสมไม่รอบคอบ ซึ่งผมก็เห็นด้วยกับท่านสมาชิกฯ ที่อภิปรายว่าเรื่องนี้ควรจะเป็น เรื่องของศาล หรือมีกฎหมายโดยเฉพาะเกี่ยวกับเรื่องนี้ ไม่น่าจะอยู่ในเรื่องของ ร่างพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ ซึ่งไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับเรื่องของความตายหรือ ชีวิตของคน เป็นเรื่องใหญ่มาก ๆ ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญกรรมการครับ

นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ กระผม อำพล จินดาวัฒนะ เลขานุการคณะกรรมการครับ กระผมขออนุญาต กราบเรียนท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติฯ ที่เคารพครับว่าร่าง พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาตินี้ ได้มีการดำเนินการยกร่างมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๓ เรื่อยมาจนถึงปี พ.ศ. ๒๕๔๕ และรัฐบาลได้นำเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี แล้วก็ผ่านการพิจารณาของ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้มีการขัดเกลา แล้วก็ปรับปรุง จนเป็นร่างสุดท้าย ซึ่งมีการพิจารณาที่กฤษฎีกากันอยู่ประมาณ ๑๐ กว่าครั้ง จนเป็นที่สิ้นสุด หลังจากนั้นร่างฉบับนี้ได้ผ่านเข้ามาที่คณะรัฐมนตรี แล้วก็ได้เข้ามาสู่สภาผู้แทนราษฎร เมื่อสมัยที่แล้ว แล้วก็เข้าสู่ขั้นกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาไปได้ประมาณครั้งฉบับก็มีการ ยุบสภา ก็เลยหลังจากนั้นเมื่อมีรัฐบาลใหม่ได้มีการเสนอพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผ่านคณะรัฐมนตรี แล้วเข้าสู่สภานิติบัญญัติฯ ซึ่งสภานิติบัญญัติแห่งชาติของเราได้มีมติ รับหลักการไปแล้ว และทั้งหมดนั้นที่รับหลักการก็มีทั้งหมด ๕๒ มาตรา กฎหมายนี้จะเป็น ประโยชน์ต่อประชาชน จะเป็นกฎหมายในลักษณะที่ประชาชนจะได้ประโยชน์ แล้วก็จะมี เครื่องมือและกลไกที่จะทำให้สังคมได้เข้ามาช่วยกันทำงานเรื่องสุขภาพ เมื่อวานนี้ที่เรา

ได้ผ่านการพิจารณามาตราต้น ๆ จะเห็นว่าร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้จะให้ความหมายเรื่องสุขภาพ เป็นมิติที่กว้าง ไม่ใช่เรื่องของการแพทย์ การสาธารณสุขเท่านั้น สำหรับประเด็นมาตรา ๑๐ กระผมขออนุญาตกลับมาที่ประเด็นมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๐ นี้ ก่อนจะมีการยกร่างได้มีการศึกษาทำงานสังเคราะห์ทางวิชาการโดยนักวิชาการหลายกลุ่มด้วยกันร่วมกันทำ รวมทั้งนักการแพทย์และนักกฎหมาย แล้วก็ได้มีการรับฟังความเห็นกันอย่างกว้างขวาง แล้วก็มีการขัดเกลากันหลายรอบ จนในที่สุดทฤษฎีก็ได้ช่วยขัดเกลากันจนร่างสุดท้ายที่เข้ามาสู่สภาของเรา กระผมขออนุญาตกราบเรียนท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติครับว่าในมาตรา ๑๐ ซึ่งมีอยู่ทั้งหมดด้วยกัน ๓ วรรค จะเห็นว่าที่เรารับหลักการไปแล้วนี่จะเป็นข้อความทั้งหมดใน ๓ วรรค ขณะนี้กรรมการเสียงเอกฉันท์ได้เห็นชอบ ขอตัดคำว่า หรือเพื่อยุติการทรมานจากการเจ็บป่วยได้ เพียงเท่านั้นนอกนั้นคงเดิมครับ คงเดิมตามร่างเดิมที่เราได้รับหลักการไปแล้ว ประเด็นอยู่ตรงในวาระนี้กรรมการขอรายงานผลว่าเราขอตัดเพียงบรรทัดเดียว นอกนั้นคงเดิมครับ-----

เพื่อความกระจ่างนั้นกระผมจะขออนุญาตกราบเรียนอีกครั้งหนึ่งครับว่ามาตรานี้ถ้าท่านดูโดยละเอียดจะพบว่าไม่ใช่เรื่องของสิทธิที่จะให้คนใดคนหนึ่งขอตาย ไม่ใช่เรื่องของสิทธิที่จะอนุญาตให้ใครมาทำอะไรให้เราตาย แต่เป็นสิทธิที่จะปฏิเสธการรักษาพยาบาลในสภาวะที่เราหมดความรู้สึกแล้วเท่านั้น ปกติแล้วผมขออนุญาตกราบเรียนอีกครั้งครับว่าคนเราทุกคนนั้นมีสิทธิในการปฏิเสธการรักษาพยาบาลอยู่แล้วก็คือไม่ไปหาหมอหรือไปหาหมอแล้วเราไม่พอใจการรักษานั้นเราก็ขอยุติการรักษาแล้วก็ขอกลับ เราทุกคนปฏิเสธได้อยู่แล้วครับ เราจะไม่เสียสิทธินั้นเมื่อเราไม่รู้ตัวเพียงเท่านั้นเอง กฎหมายมาตรานี้เพียงให้สิทธิที่เราแสดงความจำนงเป็นหนังสือไว้ล่วงหน้าว่าเราขอใช้สิทธินั้นเมื่อวันที่เราไม่รู้ตัว กระผมจะขออนุญาตกราบเรียนว่าต้องขอประทานโทษครับ ขออนุญาตกล่าวเอ่ยนามถึงพระเดชพระคุณท่านพุทธทาสภิกขุในครั้งที่ท่านยังมีชีวิตอยู่นั้น กระผมได้มีโอกาสได้ไปบวชเรียนอยู่กับท่านแล้วก็พวกเราในที่นี้ก็เป็นลูกศิษย์ท่านทั้งสิ้น ท่านได้เคยแสดงความจำนงว่าเมื่อท่านมีอายุเกิน ๘๐ ปีแล้วนี้มีอายุมากกว่าพระพุทธเจ้าแล้ว ถ้าท่านจะต้องสิ้นไปแบบหมดอายุไขของท่าน ท่านขอสิ้นไปแบบอยู่ในท่ามกลางธรรมชาติ เราจะพบว่าเมื่อท่านไม่รู้ตัวแล้วท่านอาจารย์พุทธทาสฯ ท่านถูกนำร่างของท่านและในขณะที่บั้นปลายชีวิตของท่านนี้จากจากสวนโมกข์มาแล้วก็มาอยู่ภายใต้การแพทย์ การสาธารณสุขอยู่นานเป็นเดือนกว่าท่านจะสิ้นไปร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ในมาตรา ๑๐ นี้ถ้ามีข้อความในมาตรา ๑๐ นี้และมีการออกกฎกระทรวง กระผมขออนุญาตกราบเรียนนึกหนึ่งว่าในวรรคสองครับ กฎกระทรวงไม่ใช่เป็นกฎกระทรวงที่จะมาอนุญาตบอกว่าตรงไหนตายไม่ตาย กฎกระทรวงได้บอกว่าการดำเนินการตามหนังสือแสดงเจตนาธรรมณ์ในวรรคหนึ่ง หมายความว่าถ้ากฎหมายฉบับนี้ประกาศใช้และมีกฎกระทรวงแล้วนี่นะครับ เราทุกคนมีสิทธิแสดงความจำนงเป็นหนังสือล่วงหน้าได้ตามกฎกระทรวงครับ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ประกาศในกฎกระทรวงว่า จะต้องเขียนอย่างไร มีพยานอย่างน้อยแค่ไหน จะต้องเอาให้ใครเก็บรักษาไว้จะอะไรอย่างไร เพื่อให้เป็นหนังสือแสดงเจตจำนงว่าวันหนึ่งเมื่อเราถึงบั้นปลายชีวิตของเราแล้ว เหมือนเมื่อสักครู่นี้ที่ผมกราบเรียนเรื่องกรณีท่านอาจารย์พุทธทาสฯ ท่านจะขอสิ้นอยู่ที่สวนโมกข์ อย่าเอาเครื่องไม้เครื่องมือ อย่าเอาเครื่องช่วยหายใจ เครื่องกระตุ้นหัวใจและยาไปใส่ให้ท่าน ถ้าท่านได้แสดงความจำนงไว้



LIRT

อย่างนั้น แพทย์ บุคลากรสาธารณสุขและทุกคนและญาติพี่น้องต้องเคารพในสิทธิในชีวิตของท่าน ก็คือให้ท่านสิ้นไปโดยสงบตามธรรมชาติของท่าน ตรงนี้ไม่ได้มีการอนุญาตให้มีใครมาทำอะไรให้เราตายเลย เพียงแต่เป็นการดำรงรักษาสีทิตที่จะปฏิเสธการรักษาพยาบาลในวันที่เราไม่สามารถที่จะพูดได้และบอกได้ครับ เพียงเท่านั้นเองในมาตรานี้

สุดท้ายผมขอกราบเรียนว่าสิ่งที่คณะกรรมการธิการ ขออนุญาตเสนอต่อท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ก็คือว่ากรรมการเห็นว่าควรจะต้องตัดบรรทัดที่ ๔ ของวรรคหนึ่ง ด้วยเหตุผล เหตุผลคือ หรือเพื่อยุติการทรมานจากการเจ็บป่วยนั้น อาจจะทำให้แปลความได้ยากและปฏิบัติได้ยาก เป็นข้อความที่ ๓ บรรทัดแรกนั้นสามารถที่จะใช้ได้เพียงพอแล้วก็เสนอตัดบรรทัดที่ ๔ เพียงเท่านั้นครับ เพราะฉะนั้นกระผมขออนุญาตกราบเรียน ว่าทางคณะกรรมการได้ปรึกษาหารือกันแล้วแล้วก็ยืนยันว่าคณะกรรมการได้พิจารณาอย่างรอบคอบแล้วที่จะขออนุญาตตัดบรรทัดที่ ๔ ในวรรคหนึ่งเท่านั้นครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณพรเพชร

นายพรเพชร วิชิตชลชัย : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ที่เคารพ กระผมมีความสงสัยนิดหนึ่งเกี่ยวกับมาตรา ๑๐ ตามที่ท่านประธาน
คณะกรรมการชี้แจงกระผมเข้าใจชัดเจนดีว่า บุคคลมีสิทธิที่จะทำหนังสือแสดงเจตนา
ปฏิเสธการรักษา ซึ่งอันนี้ก็เป็นสิทธิอันหนึ่งซึ่งมีอยู่แล้ว แต่ท่านยืนยันว่าในกฎหมายนี้
เพื่อให้ชัดเจนและท่านยืนยันเพื่อที่จะให้มีการแสดงเจตนาล่วงหน้าในลักษณะที่ท่าน
จะไปออกวิธีการในกฎกระทรวง กระผมไม่คิดใจ ที่กระผมคิดใจก็คือบทบัญญัติ
ในมาตรานี้ ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของสิทธิของพวกกระผมหรือบุคคลทั่วไปที่จะมีสิทธิ
อะไรบ้างในเรื่องสุขภาพ ในเรื่องการดำรงชีวิต แม้แต่เรื่องของสุขภาพของหญิงที่ท่าน
เพิ่มเติมในมาตรา ๕ (๑) ท่านก็ยืนยันถึงสิทธิของบุคคลในสุขภาพประเภทต่าง ๆ
แต่ว่ามาตราในหมวดนี้ก็ไม่ได้มีหลักยืนยันว่าเจ้าหน้าที่ผู้ประกอบวิชาชีพสาธารณสุข
มีหน้าที่ต้องปฏิบัติอย่างไร เป็นเพียงแต่สิทธิของผมนั้น ซึ่งเมื่อวานนี้จากการอภิปราย
ก็ได้รับการยืนยันว่าต้องไปดูกฎหมายอื่นอีกว่าจะให้บริการทางแพทย์อย่างไร
แต่พอมานะในเรื่องสิทธิที่จะไม่รับบริการ ท่านไปเขียนไว้ในมาตรา ๑๑ วรรคท้ายเลยนะครับ
ว่าผู้ประกอบวิชาชีพมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามเจตนาของบุคคล และให้ถือว่าไม่กระทำ
ความผิดเลย พ้นจากความรับผิดชอบทั้งปวง ซึ่งอันนี้กระผมคิดว่าที่สมาชิกฯ ท่านผู้มีเกียรติ
หลายท่านได้ยกขึ้นก็คงสงสัยตรงที่ว่า เขียนมาตรานี้วรรคท้ายอันเดียวเท่ากับว่าแพทย์
หลุดพ้นความรับผิดชอบเลย เหมือนกับว่าแพทย์มาตัดสินชีวิตของเขา ซึ่งอันนี้กระผมคิดว่า
ในส่วนมาตรา ๑๐ วรรคท้าย ถ้าตัดออกไปแล้วจะให้แพทย์รับผิดชอบไม่รับผิดชอบหรือจะไปวาง
รายละเอียดเกี่ยวกับการกำหนดหน้าที่ของแพทย์ เมื่อมีบุคคลแสดงเจตนาที่ย่อมไม่มีปัญหา
สิทธิของผมนั้นที่จะไม่รับการรักษา ส่วนแพทย์จะมีหน้าที่และสิทธิอย่างไรน่าจะไปใน
กฎหมายเรื่องนั้นโดยเฉพาะ หรือระเบียบปฏิบัติหรือข้อบังคับของแพทยสภา กระผมก็มี
ความเห็นอย่างนี้ อันนี้เท่ากับว่ามาเขียนกฎหมายยกเว้นความรับผิดชอบทั้งปวงของแพทย์หรือ
ครับ กระผมก็มีข้อสังเกตดังนี้ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณประทุมพรครับ



LIRT

นางประทุมพร วัชรเสถียร : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติ
 แห่งชาติ ดิฉัน ประทุมพร วัชรเสถียร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในเรื่องมาตรา ๑๐ นี้
 ดิฉันได้มีข้อสังเกตตั้งแต่เมื่อครั้งแรกที่ได้ปรากฏขึ้นมาเป็นร่าง พ.ร.บ. แล้วว่าไม่กระจำ
 แล้วเท่าที่ได้ฟังการอภิปรายจากท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติเมื่อวานนี้และในวันนี้ ดิฉันยังเห็น
 ความไม่กระจำยิ่งขึ้น อย่างยกตัวอย่างอย่างเช่น บรรทัดที่ ๒ หน้า ๔ จากร่างที่ได้รับมานี้
 บรรทัดที่ ๒ เพื่อยึดการตายในวาระสุดท้ายของชีวิตตน คำว่า วาระสุดท้าย นี้ ไม่ทราบใคร
 เป็นผู้กำหนดวาระสุดท้าย เพราะว่าเท่าที่เคยปรากฏมาเจ้าตัวก็นึกว่าจะอยู่ต่อไม่ได้ และมี
 แพทย์บางท่านก็บอกว่าคงจะอาการหนัก แต่ปรากฏว่าสามารถอยู่ต่อได้อีก ๓ - ๔ เดือน ใน
 กรณีบางกรณีซึ่งดิฉันได้ยินจาก ขอเอ่ยนามนิดหนึ่ง เพราะเป็นเรื่องจริง คือท่านอาจารย์เจิม
 ศักดิ์ ปิ่นทอง คุณแม่ของท่านนึกว่าเป็นวาระสุดท้ายในวันรุ่งขึ้น ปรากฏว่าอยู่ต่อมาได้อีกปี
 หนึ่ง แต่อย่างไรก็ตามในเรื่องนี้ดิฉันค่อนข้างที่จะเห็นด้วยกับทั้งสิทธิของบุคคลที่ดี และ
 รวมทั้งแม้ว่าจะมิได้ทำหน้าที่สื่อแจ้งไว้ก่อนล่วงหน้าก็ดี -----

- ๔/๑

เนื่องจากว่าขณะนี้เราอยู่แวดลอมในโลกที่ทันสมัยด้วยความเจริญทางด้านเครื่องมือ
ทางการแพทย์ก็ดีขึ้นหรือประสพการณ์ที่เราเห็นไม่ว่าจะในต่างประเทศหรือในประเทศเรา
อย่างเมื่อวานนี้ต่างประเทศ ท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติ ขอเอ่ยนามท่าน ท่านดอกเตอร์สมเกียรติ
อ่อนวิมล ได้พูดมาชัดเจน แล้วกรณีอย่างนั้นเท่าที่ดิฉันได้ติดตามอ่านหนังสือนิตยสารข่าว
ต่างประเทศคิดว่าเคยเจอไม่ต่ำกว่า ๓ กรณีที่เป็นกรณีที่เรียกว่าเป็นระดับชาติของ
สหรัฐอเมริกาเลย คือว่าผู้ที่ไม่สามารถที่จะมีชีวิตกลับคืนมาในสภาพเก่าได้แล้ว แต่ปรากฏว่า
ไม่มีสิทธิที่จะ หมายความว่าเจ้าตัวก็คงจะไม่ทราบแล้ว แต่ผู้ที่ดูแลรักษา โดยเฉพาะบิดา
มารดาซึ่งเคยมีกรณีหนึ่งจะเป็นกรณีของกาเรนหรืออะไร ไม่ทราบเป็นกรณีสุดท้ายที่เกิดขึ้น
เมื่อประมาณสักไม่ถึงปีนี้ที่ว่าบิดามารดาต้องดูแลมาประมาณ ๓๕ ปี จนกระทั่งหมด
งบประมาณแล้ว เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ถ้าจะมีการแก้ไขเพิ่มเติม ดิฉันอยากจะขอให้ยึด
ออกไปด้วยว่าในกรณีที่เจ้าตัวไม่ได้ทำหนังสือไว้นั้น ถ้าเจ้าตัวนั้นเจ็บไข้ได้ป่วย ไม่ว่าจะด้วย
อุบัติเหตุหรือว่าเจ็บเอง แล้วไม่สามารถที่จะมีชีวิตกลับคืนมาเป็นชีวิตเดิมได้ร้อยเปอร์เซ็นต์
เต็ม โดยการแสดงความเห็นของแพทย์เฉพาะทางนั้น ๆ ไม่ต่ำกว่า ๓ คนแล้ว ดิฉันคิดว่า
น่าที่จะมีมาตรการอะไรต่อคนไข้ ตรงนี้ซึ่งคิดว่าเป็นวาระสุดท้าย และที่สำคัญที่สุดก็คือว่า
ในเมื่อคนไข้ผู้นั้นอยู่ หมายความว่าสามารถหายใจได้ด้วยเครื่องช่วยหายใจ ไม่ใช่ว่าเจ็บไข้
ได้ป่วยแล้วนอนอยู่บนเตียงเป็นเวลา ๑๐ ปี ๒๐ ปี อันนั้นดิฉันขอกราบเรียนว่าจะไม่ขออาจ
เอื้อมไปถึงกรณีนั้นเลย แต่หมายความว่าคนไข้ผู้นั้นอยู่ได้ด้วยเครื่อง ถ้าปลดเครื่องไม่ว่าจะ
สายเดียว ๒ สาย นั่นก็เป็นอันว่าไม่มีชีวิตอยู่ เพราะฉะนั้นตรงนี้ดิฉันไม่อยากเห็นมาตรา ๑๐
นี้เป็นเรื่องสำคัญ แล้วสั้นจนเกินไป แล้วดิฉันก็ไม่ทราบว่ากฎกระทรวงจะมีรายละเอียด
อะไรบ้าง เพราะฉะนั้นอยากจะขอให้ยึดไปจนกระทั่งคลุมถึงว่าผู้ที่ไม่ได้ทำเอกสาร
มอบหมายได้เลย แต่ไม่สามารถจะมีชีวิตกลับคืนไปเหมือนเดิมได้แล้ว น่าจะมีมาตรการ
เกี่ยวกับกรณีเช่นนั้นด้วยค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกฯ ครับ มาตรา ๑๐ นี้ไม่มี
ใครขอแปรญัตติ ไม่มีใครสงวนฯ กรรมการแก้ไขโดยตัดข้อความตอนท้ายของวรรคหนึ่ง
ออกไป เพราะฉะนั้นประเด็นที่เราจะต้องพูดกันในวันนี้ก็คือว่าจะยอมให้กรรมการตัด
หรือไม่ เท่านั้นนะคะครับ เชิญคุณไพศาล

นายไพศาล พืชมงคล : กราบเรียนท่านประธานฯ กระผม นายไพศาล พืชมงคล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมไม่เห็นด้วยกับการตัดข้อความในมาตรา ๑๐ นี้ออกไป เพราะข้อความเดิมนั้นมีความชัดเจนและครอบคลุมทุกปัญหาอยู่แล้ว คือในกรณีที่ไม่รับบริการ ในกรณีเป็นวาระสุดท้ายและรวมถึงที่ไม่ใช่วาระสุดท้าย คือเพื่อบรรเทาหรือเพื่อยุติความป่วยเจ็บจากการทรมานได้ ทีนี้พอตัดอันนี้ออกไปกฎหมายมาตรานี้จะเกิดช่องโหว่ใหญ่หลวงขึ้นทันที เพราะจะเกิดเป็นปัญหาว่าใครจะเป็นผู้วินิจฉัยว่าคนผู้นั้นมาถึงวาระสุดท้ายของชีวิตแล้วก็จะเถียงกันไปเถียงกันมาและในที่สุดข้อความในมาตรานี้ทั้งหมดก็จะใช้บังคับไม่ได้ รวมทั้งความรับผิดชอบของแพทย์ด้วย ดีไม่ดีแพทย์ซึ่งทำการให้การรักษายาบาลด้วยเจตนาที่ดีถ้าผลการพิสูจน์ปรากฏว่ายังไม่ถึงวาระสุดท้ายของชีวิตขึ้นมา แพทย์ก็มีความผิดฐานการละเว้นทำให้คนตายก็ได้ครับ-----

- ๕/๑

ทีนี้ทางกรรมการให้เหตุผลว่าเหตุที่ต้องตัดความที่ว่า หรือเพื่อยุติการทรมานจากการเจ็บป่วยได้ ออกไป เพราะว่าทำให้เกิดความคลุมเครือขึ้น ผมเข้าใจความหมายว่า เกิดจากความเห็นห่วงว่าอาจจะตีความได้หลายนัย แต่ถ้ามีตรงนี้ไว้ก็จะป้องกันความในตอนที่ไม่ให้ขาดห่วงอยู่แค่นั้น ถ้าห่วงตรงนี้ก็อาจจะใช้ถ้อยคำใหม่เสียก็ได้ อย่างเช่น มีสิทธิที่จะปฏิเสธวิธีการรักษาพยาบาลอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น แต่ละคนอาจจะมิหนังสือปฏิเสธการรับบริการโดยการผ่าตัดด้วยวิธีบางอย่างบางอย่าง เช่น เขียนว่าไม่ประสงค์จะให้มีการตัดอวัยวะอันหนึ่งอันใดออกไปก็น่าจะทำได้ ถ้าอย่างนี้แล้วก็จะทำให้บทบัญญัติในมาตรานี้ครอบคลุมและกินความหมายตามร่างเดิม ซึ่งผมเห็นว่าที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ทำร่างนี้มาก็มีความชัดเจนและครอบคลุมทั้งจะเป็นการป้องกันมิให้มีการบังคับใช้กฎหมายนี้เกิดช่องโหว่ จนทำให้ผู้ที่ทำงานโดยสุจริตอาจมีความผิดถึงขั้นทำให้คนตายครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ

ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก่อนอื่นต้องขอบคุณประธานฯ ที่ท่านประธานฯ ได้พูดเมื่อสักครู เพราะว่าสิ่งที่ท่านประธานฯ พูดทำให้ท่านสมาชิกฯ เข้าใจมากขึ้น มิเช่นนั้นเดี๋ยวตอนมาตราอื่นเขาไปแก้ไข (๕) ท่านก็ไปอภิปราย (๑) ซึ่งไม่ใช่ต้องขอบคุณท่านประธานฯ มาก ๆ ที่ทำให้การอภิปรายอยู่ในกรอบแล้วก็ตามข้อเท็จจริง เพราะว่าท่านรับหลักการวาระแรกท่านไม่เห็นท่านก็ต้องใช้สิทธิแปรญัตติไปในข้อบังคับฯ คือ ๗ วัน เมื่อท่านไม่ได้แปรฯ กรรมการไม่ได้แก้ไขท่านก็ไม่มีสิทธิอภิปรายในประเด็นนั้น ผมต้องขอบคุณท่านประธานฯ ก่อนนะครับ

ทีนี้พอมาถึงมาตรา ๑๐ สิ่งที่กรรมการตัด ผมไม่เห็นด้วย ผมมีความเห็นว่าร่างเดิมในมาตรา ๑๐ นี้ผมยังจำได้ว่าวันที่กฎหมายฉบับนี้เข้าสู่สภา ผมอภิปรายสนับสนุนมาตรา ๑๐ มาก ยิ่งเหตุการณ์ที่เกิดกับผมเมื่ออาทิตย์ที่แล้วผมกำลังรอถูกกระทรวงของท่านด้วยใจจดใจจ่ออยากจะเขียนสักที พอเราพบสิ่งที่เกิดขึ้นกับเรารู้สึกว่าเรามีสิทธิที่จะเป็นอัมพาต เส้นโลหิตในสมองแตกแล้วไม่รู้สึกรู้สึได้ว่ามันที่เกิดขึ้นกับตัวเองจะเข้าใจแล้วเรารู้ว่าถ้าเราเป็นสภาพแบบนั้นคนที่ต้องดูแลเราเขาจะลำบากทั้งครอบครัว

ไปทั้งหมดแล้วยิ่งนอนนาน ๆ โดยไม่รู้สีกตัวก็จะถูกแพทย์เลี้ยงชีวิตไว้ตลอด
โดยเราไม่มีสิทธิจะฟื้นขึ้นมา เพราะฉะนั้นประเด็นตรงนี้ผมเข้าใจสิ่งที่ท่านอาจารย์
หมออำพลพยายามตอบแต่ต้นว่า เป็นเฉพาะกรณีเดียวเท่านั้นคือทำหนังสือ
แสดงเจตจำนงไว้ล่วงหน้าเท่านั้นนะครับ แล้วสิ่งที่ท่านไพศาล ขอนุญาตเอ่ยนามท่าน
ท่านพูดไว้ก็ตรงใจก็คือว่า ประเด็นเงื่อนไขที่ท่านตัดออกนี้เป็นตัวที่บอก เพราะหลายเรื่อง
เป็นความทรمانที่แม้ว่าเราจะไม่รู้สีก ไม่มีสติแต่เป็นความทรمانภายใน
ผมว่าถ้าท่านตัดออกสาระจะหาย เพราะฉะนั้นจะเป็นไปได้หรือไม่ที่ท่านประธานฯ
และท่านเลขาฯ กรรมการจะลุกขึ้นบอกว่าขอคืนร่างเดิมมาตรานี้ก็จะผ่านไป
แล้วก็จะไปมาตรารับต่อไป ก็จะจบตรงนี้ละครับ ถ้าท่านคืนทันทีสมาชิกฯ ก็ไม่ต้องอภิปราย
ก็จบเลยครับ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ผมเห็นว่าคืนร่างเดิมดีกว่าครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่าน พลตรี จำลอง ครับ

พลตรี จำลอง ศรีเมือง : ท่านประธานฯ ครับ ผม จำลอง ศรีเมือง
ไม่ได้เสนอการแปรญัตติแต่อย่างใด ผมเห็นด้วยที่ไม่ควรตัด แล้วขอกล่าวเสริมหนุน
ท่านเลขาฯ กรรมการที่ได้กรุณายกตัวอย่าง กรณีท่านอาจารย์พุทธทาสฯ ขึ้นมา
ในวันนั้น ผมร่วมประชุมกับลูกศิษย์ลูกหาของท่านประมาณ ๕ – ๖ คน เพื่อตัดสินใจว่า
เมื่อท่านอาจารย์พุทธทาสฯ ท่านได้ตั้งใจอย่างนั้น ท่านได้บอกได้กล่าวลูกศิษย์ลูกหา
ไว้แล้ว เราจะจัดการอย่างไรต่อไป เมื่อท่านอาพาदनั้ ก็ปรากฏว่าเราเถียงไม่ขึ้นครับ
เพราะมีลูกศิษย์หมอยุ่คนหนึ่งบอกว่าต้องช่วยท่าน ต้องรักษาท่านจนถึงที่สุด หากมี
กฎหมายนี้มาก่อนและท่านอาจารย์พุทธทาสฯ ได้ทำหนังสือไว้ก็คงจะเป็นไปตาม
เจตนาของท่าน เราคงไม่ต้องเสียใจจนถึงวันนี้ว่าเราไม่ได้ทำตามที่ท่านสั่งไว้ครับ
ผมขอเสริมหนุนท่านเลขาฯ ของกรรมการคือ คุณหมออำพล ครับ



ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กรรมการว่าอย่างไรครับ เชิญครับ
 นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ
 ที่เคารพครับ ผม อำพล จินดาวัฒนะ เลขานุการคณะกรรมการ ได้ปรึกษากันแล้ว
 คณะกรรมการยี่นมติของคณะกรรมการที่ได้พิจารณาไว้อย่างรอบคอบแล้วว่าจะขอตัด
 หรือเพื่อยุติการทรมานจากการเจ็บป่วยได้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าอย่างนั้นผมจะขอมติครับ
 คุณสมเกียรติมีอะไรครับ

นายสมเกียรติ อ่อนวิมล : ขอความกรุณาท่านประธานฯ ครับ
 จะให้ผมได้พูดต่ออีกหน่อยนะครับ คือท่านประธานฯ ครับ ผม สมเกียรติ อ่อนวิมล
 สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมก็เกรงตั้งแต่เมื่อวานแล้วว่าท่านประธานฯ จะพูด
 อย่างเมื่อตอนต้นว่า เมื่อไม่ได้ขอแปรญัตติแล้วก็มีมาฉายโอกาสตอนที่กรรมการแก้ไข
 อันนี้ผมก็ไม่อยากให้ท่านประธานฯ ใช้เทคนิคทางกฎหมาย ทำให้ผมหรือเพื่อนสมาชิกฯ
 หหมดโอกาส แม้ว่าจะไม่ได้พยายามใช้โอกาสในช่วงต้นเพื่อจะให้ข้อมูล แล้วก็ให้ความรู้
 แล้วก็ให้ความเห็น ซึ่งผมเชื่อว่าเป็นสิ่งที่แม้จะเข้าไปนิดหนึ่ง แต่ว่าก็ทันกาลที่กรรมการ
 จะได้ทำความเข้าใจกับสิ่งที่ท่านทำว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ผมฟังดูแล้วบอกว่า คณะกรรมการ
 กฎการศึกษาคุณเลเรื่องนี้มาตั้งเป็นเวลาหลายปี ซึ่งไม่น่าเชื่อว่าท่านจะ 모르ว่าโลกเขา
 มีปัญหาเรื่องนี้อย่างไร เพราะฉะนั้นขอความกรุณาให้ผมได้พูดก็แล้วกันนะครับ ถ้าจะ
 ไม่ฟังแล้วจะไปตามนี้ผมก็ไม่รู้จะช่วยอย่างไร เพราะว่าพยายามช่วยนะครับ สมัยที่เป็น
 สมาชิกวุฒิสภาก็ช่วยไม่ได้ไปแล้วครั้งหนึ่ง หลายคนที่บ่นว่ากฎหมายที่อนุญาตให้มีการ
 ประหารชีวิตเด็กก็ปล่อยผ่านไปได้ คือผมเรียนอย่างนี้นะครับ คือไม่ได้คัดค้านสิทธิของ
 บุคคลในการที่จะตัดสินใจชะตากรรมของตนเองในเรื่องสุขภาพ ถ้ามีการวินิจฉัยชัดเจนว่า
 ชีวิตนี้อยู่ต่อไปไม่ได้แล้วนะครับ แต่ว่ามีประเด็นซับซ้อนมากมาย ต่อให้ท่านไปออก
 กฎกระทรวงก็ไม่สามารถที่จะปฏิบัติได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องและจริยธรรม
 ศีลธรรมต่าง ๆ ที่ท่านกรรมการลุกขึ้นมาชี้แจงบอกว่า สิทธิของบุคคลหมดไปเมื่อไรสติ
 หรือว่าไม่รู้สีกตัว อันนี้ไม่ถูกต้องเลยครับ เพราะว่าตามหลักพื้นฐานสิทธิของมนุษย์มีติดตัว
 มาตั้งแต่เกิดเลยครับ แล้วก็ถึงตายแล้วก็ยังไม่หมด เพราะว่าเมื่อตายแล้วเป็นศพก็จะต้อง

ปฏิบัติต่อศพนั้นอย่างสมศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ไม่ว่าท่านและใครก็ตามที่อยู่บนโลกนี้ ไม่มีสิทธิที่จะมาบอกว่า คนนี้ป่วยไม่รู้สีกตัวแล้ว อยู่ในลักษณะเหมือนผักเหมือนปลาอย่างที ภาษาฝรั่งเขาว่า ไม่มีสิทธิที่จะทำอะไรอีกแล้ว เพราะฉะนั้นพึงรู้ไว้ว่าเขียนไว้ก่อน บอกว่า ถ้าถึงเวลาที่ไม่รู้สีกตัวแล้ว ผมไม่มีสิทธิแล้ว ไม่ได้ อันนี้ขัดต่อเรื่องสิทธิมนุษยชน ซึ่งเป็นหลักสากลจริง ๆ ครับ เพราะฉะนั้นการพูดอย่างนั้นเป็นการพูดที่ล่วงละเมิดสิทธิของบุคคล เป็นอย่างยิ่ง ผมขอประทานโทษที่ต้องพูดอย่างนั้น เป็นเรื่องหลักวิชาการ แล้วก็ เป็นหลักสากล แต่อย่างไรก็ตามครับ นั่นคือประเด็นที่ ๑

ประเด็นต่อไปก็คือว่า ถ้าจะเชื่อตามกรรมาธิการแล้วใช้กฎกระทรวง และให้คนที่รู้สีกว่าสักวันหนึ่งจะต้องเจอสภาพที่เหมือนกับว่าชีวิตไม่รอด แล้วพุงชีวิต ด้วยเครื่อง แล้วเขาจะรู้ได้อย่างไร คนไทยทุกคน ๖๐ กว่าล้านคน จะรู้ได้อย่างไรว่าวันหนึ่ง จะมีเรื่องแบบนี้เกิดขึ้นกับตัวเอง มิได้หมายความว่าทุกคนก็ต้องเขียนไว้ตั้งแต่ตอนนี้ ก็ต้องเขียนกันทั้งหมด ๖๐ กว่าล้านคน เพราะไม่รู้ว่าวันใดวันหนึ่งเราจะมาเจอแบบนี้ ที่จะต้องพุงชีวิตด้วยเครื่อง ไม่ใช่ว่าพอประสบอุบัติเหตุฉับพลัน อย่างเช่น เกิดอุบัติเหตุ แล้วก็แบคทีเรีย (Bacteria) เข้าสมองอย่างนี้ทันทีนะครับ ไม่ทันได้เขียนเลย ไม่ทันได้เขียน เอกสาร ผมยืนยันอีกทีหนึ่ง ไม่ได้คัดค้านการที่ผมอยากจะตายแล้วผมจะเขียน แล้วบอกท่าน ผมจะไปแล้วครับ อยู่มาอยู่กับชีวิตผม ไม่มีปัญหาครับ ถึงเวลาผมอยากตายผมก็ตายนะครับ บางทีผมก็อยากตายด้วยออกหักก็ได้ บางทีผมอยากตายด้วยเป็นหนี้ก็ได้ หลายเรื่อง แต่ว่า ตอนที่แพทย์พุงชีวิตนี้ไม่ใช่เรื่องอื่น เป็นเรื่องของสุขภาพร่างกาย แล้วฉับพลันเขียนไม่ทัน แล้วท่านก็ไม่ได้พูด แล้วเมื่อสักครู่กรรมาธิการก็บอกว่า มาตรา ๑๐ เอาเฉพาะคนที่ป่วย เท่านั้น ญาติพี่น้องไม่เกี่ยว ถ้าอย่างนั้นยิ่งยุ่งกันใหญ่ เพราะว่าโดยหลักแล้วเมื่อเกิดเหตุ ฉับพลันโดยอุบัติเหตุอย่างนั้นขึ้น ตัวเองไม่ทันเขียนแล้วใครจะเป็นคนบอก แพทย์ก็ไม่บอก นี่พูดถึงแพทย์ไทยนะครับ แพทย์ก็ไม่กล้าตัดสินใจ ถ้าเป็นแพทย์ฝรั่งหรือว่าเป็นโลกตะวันตก ที่เขาถกเถียงกันเป็นเวลาหลายสิบปี แล้วก็เมื่อ ๓๐ ปีที่แล้วที่ผมเล่าเมื่อวานนี้คือศาลสูง ของสหรัฐฯ ตัดสิน ก็เนื่องจากว่าแพทย์มีจริยธรรมในวิชาชีพที่ฝังชีวิตมาตั้งแต่เรียนแล้วก็ มาปฏิบัติหน้าที่ประกอบอาชีพเป็นหมอ คือว่าหน้าที่ของหมออย่างเดียวยุโรป ก็รักษาชีวิต พุงชีวิต ไม่มีหน้าที่มาช่วยออกกฎหมายเพื่อเปิดทางให้คนใช้ตายได้ แล้วเราก็ไป

ออกกฎกระทรวงเชิญตาย ผมไม่เกี่ยว อันนี้คนละจรรยาบรรณแล้วนะครับ ถ้ากฎหมาย
ฉบับนี้ผ่านไป ผมว่าแพทยสมาคมต้องรับผิดชอบว่า ท่านวางหลักจริยธรรมของท่านอย่างไร
คือที่เขาสู้กันที่สหรัฐฯ นี่คือแพทย์ไม่ยอมให้คนไข้ตาย ไม่ใช่ว่าอยากจะใช้เครื่องแล้ว
ได้สตางค์ค่ารักษาพยาบาล แพทย์ไม่ต้องการให้คนไข้ตายแม้แต่คนเดียวครับ -----

- ๓/๑

ส่วนญาติก็ไม่รู้จะทำอย่างไร เพราะไม่มีสตางค์ สตางค์หมดครบ ๑๐ กว่าปี ผมยกตัวอย่างชื่อ แกรีนแอนด์ควินแลนด์ เมื่อประมาณ ๓๐ กว่าปีที่แล้ว ปัญหาของเขา ของครอบครัวนี้มีเรื่องเดียวคือ สตางค์ไม่พอที่จะรักษา ถ้าเรื่องนี้มาเกิดในเมืองไทย ทำไมท่านไม่เขียนเสียใหม่ว่าให้รัฐเข้าช่วยพุงชีวิตต่อไป ถ้าญาติพี่น้องติดปัญหาแค่เรื่องเงินไขไหมครับ เพราะว่าแพทย์ มีหน้าที่พุงและรักษาชีวิต ไม่มีการให้ท้ายคนอื่นบอก อยากตายก็ตาย เพราะว่าท่านไม่มีสตางค์ อย่างนี้ไม่ได้ นะครับ เพราะฉะนั้นถ้ามีปัญหาคะเฉพาะเรื่องเงิน ผมว่าเราต้องบัญญัติว่าให้รัฐเข้าไปช่วยดูแล เพราะญาติไม่ต้องการให้ตาย ด้วยเหตุผลทางการเงินนี้ไม่ใช่ นะครับ แล้วถ้าเกิดว่าคนไข้ไปอยู่ในโรงพยาบาลเอกชน ก็อาจจะบัญญัติใหม่ ผมไม่ทราบว่า จะแบ่งสัดส่วนความรับผิดชอบอย่างไร เพราะโรงพยาบาลเอกชนก็อาจจะได้รับโอกาสในการให้บริการมาช่วงหนึ่งแล้วอาจจะพูดถึงว่าถ้าเป็นธุรกิจก็ได้รับเงินค่าบริการมา รัฐอาจจะไปพุงสักครึ่งหนึ่ง หรือไม่ก็ย้ายคนไข้กลับไปโรงพยาบาลของเอกชนก็ได้ ถ้าเป็นเรื่องเงิน นะครับ แต่ถ้าไม่ใช่เรื่องเงินเช่น เรื่องบาดเจ็บ ซึ่งความเจ็บปวดทรมานท่านตัดทิ้งไปแล้ว ซึ่ง อาจจะเป็นอย่างหนึ่งแต่ถ้าท่านตัดไป ผมก็เอาเอง นะครับ ด้วยจิตใจที่เป็นอกุศล หรือ อกตว่า ในหลักวิทยาศาสตร์ท่านไม่สามารถจะบอกได้เลยว่าเจ็บปวดแค่ไหน เพราะอยู่กับอีก คนหนึ่งที่รับการพุงชีวิตด้วยเครื่องอยู่ เพราะฉะนั้นถ้าเป็นเรื่องเจ็บปวดและตัดสินใจ ด้วยเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ ด้วยข้อมูลสถิติอะไรก็ได้แล้วแต่ ก็ให้คนที่เป็ญาติมีสิทธิ ทำหนังสือเอกสารแสดงความจำนงว่า เมื่อแพทย์พิสูจน์ต่อศาลแล้วว่าชีวิตไปไม่รอดแน่แล้ว อันนี้เป็นภาระหนักทางวิทยาศาสตร์ของแพทย์ นะครับ ก็ให้ศาลตัดสินว่าใช่หรือไม่ แพทย์จะได้ไม่ต้องรับผิดชอบในเรื่องกฎหมายว่าตัดสินผิดหรือถูก แล้วก็ทางฝ่ายญาติ จะเป็นสามี ตัวอย่างเช่น เมื่อปีเศษที่แล้วที่ท่านอาจารย์ประทุมพรพูดถึง คือ เทอร์รี่ไซโว ที่ฟลอริดา สามีเขาเป็นคนขอร้องต่อศาล ส่วนแพทย์นั้นไม่ยอมเสมอครับ แพทย์อย่างไร ก็ไม่ยอมถอดเครื่อง เพราะว่าต้องการรักษาชีวิตไว้ เพราะฉะนั้นเรื่องญาตินี้ ท่านต้องบัญญัติ ให้ญาติมีสิทธิด้วย จึงเป็นเรื่องซับซ้อน แต่อย่างไรก็ตาม ผมไม่ได้คัดค้านว่าไม่ให้ใช้สิทธิใน การที่จะปลดเครื่องช่วยหายใจ แต่ว่าอยากจะให้แพทย์พิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์ว่ายังอยู่ได้ ส่วนถ้าหากว่าครอบครัวบอกว่าอยู่ไม่ได้ เพราะว่าสตางค์ไม่พอรัฐต้องเข้าไปช่วย



LIRT

แต่ถ้าทั้ง ๒ ฝ่ายเห็นพ้องต้องกันว่าจะถึงวาระสุดท้าย แต่แพทย์นั้นโดยจรรยาบรรณ
ไม่สามารถ และไม่ควรที่จะบอกเลยว่าถึงวาระสุดท้ายแน่แล้วให้ศาลรับผิดชอบไป จะได้
คลี่คลายปัญหานี้ ผมต้องขอภัยที่ยกตัวอย่าง แกรีนแอนด์ควินแลนด์ นะครับ ที่จริงไม่ควร
ขอภัยเลย เป็นความรู้ที่คนทั้งโลกเขาศึกษามาเป็นแลนด์มาร์คเคส (Landmark case)

นะครับ

(นายไพศาล พิษมงคล ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เดียวครับ มีคนประท้วงแล้วครับ

เชิญครับ

- ๘/๑

นายไพศาล พืชมงคล : กราบเรียนท่านประธานฯ กระผม นายไพศาล พืชมงคล ขอประท้วงท่านประธานฯ ครับ เพราะวาระ ๑ เราพิจารณาผ่านมาแล้วนะครับ ที่นี้ถ้าให้มีการอภิปรายในวาระ ๑ ใหม่ก็จะทำให้เสียระเบียบของสภา และเสียธรรมเนียมของสภาเพื่อธำรงรักษาความศักดิ์สิทธิ์ของข้อบังคับฯ ของสภาไว้ กระผมจึงขอประท้วงครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณสมเกียรติครับ ไม่ใช่เรื่องของเทคนิคทางกฎหมายหรอกนะครับ แต่เป็นเรื่องข้อบังคับฯ ของการประชุมของเรา ที่อธิบายให้ฟังก็ เพราะว่าอะลุ่มอล่วยมามากแล้ว เพราะฉะนั้นต้องยุติได้แล้วนะครับ

นายสมเกียรติ อ่อนวิมล : ผมขอสรุปว่า ถ้าหากว่าท่านปล่อยให้เป็นอย่างนี้ต่อไปก็จะเป็นความผิดอย่างใหญ่หลวงต่อชีวิตของมนุษย์ต่อจรรยาบรรณในวิชาชีพ ส่วนท่านจะไม่ให้ผมพูดก็ใช่เป็นเรื่องเทคนิค ผมว่าไม่ใช่เรื่องอื่นเป็นเรื่องเทคนิค แล้วเราก็ไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง ถ้าพูดกันเกี่ยวกับเรื่องเทคนิคนะครับ มาตรา ๖๓ ของรัฐธรรมนูญฉบับที่แล้วห้ามปฏิบัติด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้นท่านก็ไม่มีสิทธิยึดอำนาจ แล้วเราก็ไม่มีอำนาจมาจากประชาชน จะช่วยพูดให้หน่อยก็ใช้เทคนิคทางกฎหมาย ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่ใช่ทางกฎหมาย เป็นข้อบังคับฯ ของเราเองนะครับ ที่กำกับการประชุมของเรา ถ้าเราไม่ใช่ข้อบังคับฯ ของเรา การประชุมก็จะดีกันตาย ทางกรรมการอยากจะมีอะไรอีกไหมครับ ไม่มีแล้วนะครับ เชิญครับ ประเด็นนี้นะครับ

นายพลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติฯ ที่เคารพ กระผม พลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ สมาชิกสภานิติบัญญัติฯ ด้วยความเคารพต่อความคิดเห็นของท่านประธานฯ กระผมยังคิดว่าการพิจารณาในวาระที่ ๒ นี้ ถ้ามีการแก้ไขและในมาตรานั้นมีบทบัญญัติซึ่งสมาชิกฯ คิดว่าอาจจะเป็นปัญหาต่อไปในการบังคับใช้ตามกฎหมาย ผมคิดว่าสมาชิกฯ น่าจะมีสิทธิออกความคิดเห็น แล้วอาจจะเสนอข้อปรึกษาหารือไปยังคณะกรรมการได้ เพื่อทำให้การบังคับใช้ตามบทบัญญัติซึ่งเราจะเขียนเป็นกฎหมายออกไปบังคับใช้ ให้สามารถบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ



LIRT

ผมอยากจะกราบเรียนในมาตรา ๑๐ นี่นะครับ ทางกรรมการแล้วก็ได้ตั้งแต่ทางรัฐบาลได้ส่งกฎหมายฉบับนี้เข้ามายังสภาแห่งนี้ เป็นสิทธิของบุคคล ผมคิดว่าเป็นสิทธิที่แคบเกินไป ในการที่บุคคลจะใช้สิทธิดังกล่าวตามมาตรา ๑๐ ตามกฎหมาย ถ้าจะออกไป ผมก็อยากจะปรึกษาหารือไปยังกรรมการ ผ่านท่านประธานฯ โดยขอตัดคำว่า ทำหนังสือ ส่วนหนึ่ง แล้วอีกส่วนหนึ่งก็คือในวาระสุดท้าย ออกได้หรือไม่ อย่างน้อยนะครับ ก็พูดให้อยู่ในประเด็น เพราะว่าถ้าออกนอกประเด็น ผู้ป่วยเขาไม่ได้เป็นผู้เดือดร้อนเท่าไรครับ ท่านประธานฯ แต่ญาติของผู้ป่วยนั้นจะเป็นผู้ที่ได้รับความเดือดร้อน โดยเฉพาะการรักษาพยาบาลในปัจจุบันนี้ ค่ายาไม่ได้เป็นของถูก ๆ ถ้าจะปล่อยให้ญาติพี่น้องหรือว่าบิดา มารดา หรือลูกหลาน บางครั้งต้องนอนอยู่บนเตียงแต่ทำเป็นหนังสือไม่ได้ แต่ถ้าเขาสามารถรับรู้ แล้วเขาตัดสินใจได้ในกรณีเปรียบเทียบก็คือ การทำพินัยกรรม โดยอาจจะทำได้คือ ถ้าเขามีสติ มีความรับรู้ ถ้าอยู่ต่อไป นอนไปอย่างนี้ไม่มีทางฟื้นแน่ ไม่มีทางรอดแน่ เขาอาจจะพยักหน้า แล้วมีพยาน มีหมอ หรือมีใครก็ได้ นี่คือการแสดงเจตนาของเขาแล้วว่า เขาไม่ต้องการรับการรักษาพยาบาลต่อไป ก็จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายนี้กว้างขึ้น แต่ถ้าทำเป็นหนังสือ ผมคิดว่าไม่มีใครทราบ ว่าตัวเองจะประสบกับเหตุการณ์อะไร อย่างไรในอนาคต ใครจะไปนึกว่าตัวเองจะต้องไปนอนอยู่โรงพยาบาลเป็นปี เป็นเดือน อาจจะหลาย ๆ ปีก็ได้ เพราะฉะนั้นผมจึงอยากปรึกษากับทางคณะกรรมการว่า ขอให้ขยายขอบเขตการบังคับใช้กฎหมายเพิ่มเติมได้ไหมครับ ส่วนรายละเอียดท่านสามารถเอาไปเพิ่มเติมในส่วนของกฎกระทรวง ซึ่งท่านจะใช้ว่าจะมีพยานอย่างไร แต่การทำเป็นหนังสือนี้ผมคิดว่าคนป่วยในกรณีอุบัติเหตุ ซึ่งปัจจุบันนี้ต้องยอมรับว่าการแพทย์ดีมากครับ เพราะฉะนั้นคนโดยเฉพาะผู้สูงอายุที่จะนอนอยู่บนเตียงเป็นปีนี้เป็นไปได้ แต่ก็จะต้องทบทวนที่ญาติ บางครั้งตัวเขารู้สึกตัวแต่เขียนอะไรไม่ได้ อย่างนี้การทำเป็นหนังสืออาจจะมีปัญหา -----



ผมก็อยากจะกราบเรียนว่าประเด็นของมาตรา ๑๐ ถ้าจะขยายความให้กว้างขึ้นอีกโดยตัดคำว่าทำหนังสือออก เอาแค่ว่าบุคคลมีสิทธิแสดงเจตนาไม่ประสงค์จะรับบริการสาธารณสุขที่เป็นไปเพียงเพื่อยืดการตายของตนหรือว่าของชีวิตตนก็ได้รับ ขอให้ตัดข้อความก็คือว่าขอกราบเรียนปรึกษาว่าตัดคำว่า “ทำหนังสือ” และที่ “ในวาระสุดท้าย” ออก เพราะคำว่า “ในวาระสุดท้าย” สมาชิกฯ หลายท่านก็แสดงความคิดเห็นว่า บางครั้งไม่รู้ว่าจะอะไรคือสุดท้ายแน่ คิดว่าสุดท้ายแล้วยังมีสุดท้ายอีก แล้วก็สุดท้ายของสุดท้ายอีก เรื่องของชีวิตนี้เป็นเรื่องที่ไม่แน่นอนเลย ท่านประธานฯ ครับ ก็อยากจะขอกราบเรียนปรึกษาอย่างนี้ครับ

ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญกรรมการ

นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ กระผม อำพล จินดาวัฒนะ เลขานุการคณะกรรมการครับ คณะกรรมการขออนุญาตยืนขึ้นตามมติของคณะกรรมการที่ขอตัดเพียงคำว่า หรือเพื่อยุติการทรมานจากการเจ็บป่วยได้ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เราได้อภิปรายกันมากแล้ว ผมขอหรือว่าจะสมควรปิดอภิปรายมาตรานี้ได้หรือยังครับ ท่านผู้ใดเห็นควรปิดอภิปราย กรุณากดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปรายต่อไป กรุณากดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เรียบร้อยนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๐๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๖ คะแนน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่ประชุมเสียงข้างมากเห็นควรปิดอภิปราย โดยที่กรรมการได้แก้ไข โดยตัดข้อความบางส่วนออกไป ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะให้คงไว้ตามร่างเดิมไว้ หรือจะให้เป็นไปตามที่กรรมการแก้ไข ถ้าท่านผู้ใดเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิมไว้ให้กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าให้เป็นไปตามที่กรรมการแก้ไขให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย นะครับ เชิญลงคะแนน เรียบร้อยนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕๐ คะแนน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เห็นควรคงร่างเดิม ๖๘ คะแนน เห็นควรแก้ไขตามที่กรรมการ ๕๐ คะแนน เป็นอันว่าคงเดิมนะครับ เชิญต่อไป

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “หมวด ๒ คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัลลภ
ตังคณานุก์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กรรมการท่านได้ตัด (๑) ไป ผมก็พยายาม
ถามตัวเองเหมือนกันว่าตัดไปเพราะเหตุใด เพราะกลัวว่าท่านจะถูกตรวจพบว่าท่าน
มีความผิดปกติหรือเปล่า อย่างนั้นหรือเปล่า เพราะท่านไปตัดเหตุผลที่สำคัญมาก ผมก็
พยายามกลับไปดูร่างกฎหมายที่ใกล้เคียง ๆ กับกฎหมายฉบับนี้ ก็คือ พ.ร.บ. หลักประกันสุขภาพ
ซึ่งท่านรัฐมนตรีมักจะอ้างถึงเสมอขณะนี้ อยู่ในมือผมแล้วครับ ผมอยากจะดูว่าคุณสมบัติที่
ปรากฏใน พ.ร.บ. หลักประกันสุขภาพ กับสุขภาพแห่งชาติ พอมาเทียบกันแล้วคุณสมบัติ
คล้ายกันหรือไม่ แล้วทำไมอันนี้ตัด ทำไมอันนี้อยู่ อย่างนี้เป็นต้น ขออนุญาตท่านประธานฯ
ผมก็ไปเปิดดูมาตรา ๑๖ และมาตรา ๓๒ ของ พ.ร.บ. หลักประกันสุขภาพ ความอาจจะไม่
เหมือนกัน แต่นัยคล้ายกันมาก ขออนุญาตท่านประธานฯ ในมาตรา ๑๖ ของ พ.ร.บ.
หลักประกันสุขภาพ ปี ๒๕๔๕ เขียนคนละลักษณะของกรรมการ มี (๔) เขียนว่าเป็น
คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ ก็คงไม่ค่อยต่างกับ (๑) นี้หรอกครับ
เพราะว่าผิดปกติทางจิตอันเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ ก็คือ ไร้ความสามารถนั่นเอง ---

ที่นี้กลับมาดูในมาตรา ๓๒ ของ พ.ร.บ. หลักประกันสุขภาพแห่งชาติ มาตรา ๓๒ พูดถึง
เลขการเรื่องคุณสมบัติ เลขการก็เป็น ๑ ในกรรมการนั้นละครับ (๑) เขียนว่าไม่เป็น
บุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือน นั้นแสดงให้เห็นว่าเรื่องจิตเป็นเรื่องใหญ่ ถ้าเอาคนแบบนี้ไป
เป็นกรรมการแล้วยุ่งแน่นอนครับ ผมก็เลยกลับมาดูทำไมท่านไปตัด (๑) ผมก็ไม่เข้าใจนะว่า
ท่านกลัวอะไร ผมว่าเขาร่างมาดีแล้ว ผมยังเห็นว่าร่างเดิมดีนะครับ เว้นเสียแต่ท่านจะตอบ
ด้วยเหตุผลที่ผมฟังขึ้น แต่ผมเทียบกับหลักประกันสุขภาพแล้วนี้ เรามีเรื่องคล้าย ๆ อย่างนี้
บังคับอยู่ว่า กรรมการจะต้องดูในเรื่องสุขภาพจิตเป็นหลัก ท่านตัดเพราะอะไร ท่านตอบผม
หน่อยครับ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายมิชัย ฤชุพันธุ์ ประธานสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธาน
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการครับ

นายแสวง บุญเฉลิมวิภาส (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
ผม แสวง บุญเฉลิมวิภาส กรรมการครับ ในตอนที่คุยกันในกรรมการการวินิจฉัยเรื่อง
สภาพทางจิตนั้นเป็นเรื่องที่ยากมาก แม้แต่ในประมวลกฎหมายอาญาเองก็มีหลายคำที่ยังใช้
กันสับสนอยู่ครับ ในเรื่องนี้จะต้องใช้เวลาทดสอบยาวนาน จึงมีข้อเสนอว่า ตรงนี้เป็น
เพียงคุณสมบัติ เมื่อการวินิจฉัยยาก การเขียนไว้ก็จะเป็นปัญหา ด้วยเหตุผลอันนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณวัลลภ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อท่านเห็นว่าหมอยังวินิจฉัยยาก ผมก็หวังยาก ประเทศไทย
นี้ก็วินิจฉัยยากเหมือนกันว่าท่านเป็นหรือไม่เป็น ที่นี้เมื่อท่านเห็นว่าวินิจฉัยยากทำไมท่านไม่
ไปดู พ.ร.บ. หลักประกันสุขภาพ เอาคำเขามาใช้ละครับ แทนที่จะตัดออกก็เขียนให้
สบายใจได้หรือไม่ว่า คนที่วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่ควรจะมาเป็น หรือใน



LIRT

มาตรา ๑๖ เขียนว่าเป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ ทำไมไม่เอามาใส่ละครับ ซึ่งก็เป็นคำยืนยันว่า เมื่อตรวจพบเขาก็เป็นไม่ได้แล้ว ดีกว่าตัดทิ้งไปเลย ๑ นะครับ มันแปลกผมเพิ่งเห็นกฎหมายฉบับนี้ที่เรื่องจิตไม่เอามาเกี่ยวข้องเลย ขอให้ท่านพิจารณาอีกครั้งเถอะครับ ขอบคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการธิการ นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม อำพล จินดาวัฒนะ เลขานุการคณะกรรมการครับ ท่านประธานคณะกรรมการให้เรียนว่า ถ้าจะคงไว้ก็ไม่ขัดข้องครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ครับ มีท่านผู้ใด ไม่มี นะครับ คงไว้ นะครับ เชิญต่อ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๑๓ ถึงมาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ ถึงมาตรา ๒๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณวัลลภ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ผมขอหารือท่านประธานฯ สักเล็กน้อยว่า ผมไม่แน่ใจว่าเป็นเรื่องถ้อยคำหรือเป็นเรื่องสาระครับ ต้องตกลงกันก่อน ประเดี๋ยวผมผ่านไป แล้วไปขอพุดวาระ ๓ ว่าเป็นเรื่องถ้อยคำ ท่านประธานฯ จะไม่ให้พุด อ้างว่าเป็นสาระนะครับ ผมขออนุญาตหารือก่อนว่าที่ท่านเปลี่ยนคำว่า ด้าน เป็น เพื่อ คำนี้ความหมายของการเปลี่ยนเป็นสาระหรือเป็นถ้อยคำครับ ท่านตอบผมก่อน ถ้าตอบว่าเป็นถ้อยคำ ผมจะไปพุดในวาระ ๓ ถ้าเป็นสาระต้องขออนุญาตพุดตอนนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : กรรมการธิการครับ



LIRT

นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ
ที่เคารพ ผม อำพล จินดาวัฒนะ เลขานุการคณะกรรมการครับ กราบเรียนท่านสมาชิกฯ
ผู้ทรงเกียรติครับว่า คำว่า ด้านสุขภาพ และเพื่อสุขภาพ เป็นสาระครับ ด้านสุขภาพ เช่น
ด้านการศึกษา ด้านสาธารณสุขอะไรอย่างนี้เป็นต้นนะครับ ที่นี้เพื่อสุขภาพนี้ หมายความว่า
สมมุติว่าเป็นนโยบาย นโยบายมีหลายเรื่องด้วยกันครับ เช่น นโยบายการศึกษา นโยบาย
การคมนาคม นโยบายการเศรษฐกิจ แต่นโยบายเหล่านั้นมีส่วนทำเพื่อสุขภาพ ซึ่งไม่ใช่
นโยบายด้านสุขภาพครับ ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะเห็นว่าหลักใหญ่ในการใช้นี้
แล้วก็กลไกที่มีอยู่ในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้จะเป็นกลไกที่ชวนคนในสังคมมาช่วยกันพัฒนา
นโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ ไม่ใช่เน้นนโยบายสาธารณะด้านสุขภาพหรือด้านการแพทย์
ด้านสาธารณสุขเท่านั้นนะครับ ดังนั้นเราพบว่ามีหลายจุดที่ได้ใช้คำนี้ไว้ผิด คือใช้คำว่า
ด้านสุขภาพ ซึ่งโดยสาระจริง ๆ แล้วควรจะใช้เพื่อสุขภาพ ดังนั้นกรรมการจึงได้มีการ
ขอเสนอแก้ไขคำว่า ด้าน เป็น เพื่อ อยู่ในหลายมาตราด้วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ในมาตราที่กำลังดูขณะนี้คือมาตรา ๒๓ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัลลภ
ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ นะครับ มาตรา ๒๓ เชื่อมกับมาตรา ๒๕
มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ (๕) (๑๐) (๑๒) และมาตรา ๔๖ ท่านแก้ทั้งสิ้น ๕ มาตรากับอีก
๑ อนุะครับ ที่นี้ผมก็ไม่ค่อยสันตติภาษาไทย ว่าเมื่อเปลี่ยนแบบนี้แล้วสาระเปลี่ยนหรือไม่
เปลี่ยน ผมก็พยายามหาหลักฐานมายืนยันกับท่านนะ บังเอิญหลักฐานเมื่อวานปรากฏขึ้น
ใน พ.ร.บ. งบประมาณครับ ไม่รู้ท่านทั้งหลายยังมีอยู่ในมือหรือเปล่า เล่มใหญ่ ๆ นะครับ
ในมือผมถ่ายเอกสารมา คือหน้า ๑๕/๓ และหน้า ๑๕/๔ หัวข้อคือหัวข้อเดิมครับหมอ
เขียนนะครับ ผลผลิตที่ ๔ การพัฒนานโยบายและการจัดการบริหารด้านสุขภาพ
นี่ประเด็นที่ ๑ นะครับ หน้า ๑๕/๔ ในเรื่องแผนงบประมาณปรับโครงสร้างการท่องเที่ยว
การบริการและการค้าผลผลิตธุรกิจบริการด้านสุขภาพ ผมเข้าใจว่าความน่าจะชัดเจน
ในตัวเอง เพื่อน่าจะเป็นการขยายความต่อจากนั้น เช่น ด้านสุขภาพเพื่อความเข้มแข็ง
ของร่างกาย ผมเข้าใจอย่างนั้นนะครับ อย่างนั้นผมคิดว่าถ้าค้นจากสาระเดิม ๆ ในเอกสาร
งบประมาณที่เพิ่งผ่านไปนี้ใช้คำว่า ด้านสุขภาพ ทำไมออกมาใน พ.ร.บ. งบประมาณได้
ผมก็เขียนถูกแล้วนะ ไม่รู้ถูกฏีกานั่งบนนั้นหรือเปล่าผมไม่แน่ใจ และผมยังยืนยันว่า
ความเดิมน่าจะถูกต้องกว่า ผมอาจจะผิดก็ได้ครับ แต่ผมพยายามค้นหลักฐาน
มายืนยันตัวเอง ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการครับ

นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ
ที่เคารพครับ ผม อำพล จินดาวัฒนะ เลขานุการคณะกรรมการครับ กราบเรียน
ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติครับ ใน พ.ร.บ. งบประมาณเขาใช้ พ.ร.บ. งบประมาณแล้วก็ใช้ว่า
ด้านสุขภาพถูกต้องแล้วครับ ในอดีตเขาใช้คำว่า ด้านสาธารณสุข ปัจจุบันเขาใช้คำว่า
ด้านสุขภาพจะเห็นว่าในเนื้อหาทั้งหมดนั้นเป็นเนื้อหาที่นำไปดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับ



LIRT

เรื่องการแพทย์การสาธารณสุขครับ คำว่า เพื่อสุขภาพนี้นะครับ ขออนุญาตท่านประธานฯ
ขอประธานโทษครับ มาจากภาษาอังกฤษที่ปัจจุบันนี้ใช้กันมากตั้งแต่มีแนวคิดเรื่อง
การสร้างเสริมสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพ คือ เฮลท์โพรโมชัน (Health promotion)
แล้วก็ในทิศทางของการสร้างเสริมสุขภาพนั้นจะมี ๑ ใน ๕ เรื่องที่สำคัญนะครับ ก็คือ
เฮลตี้พับลิคโพลิซี (Healthy public policy) คือนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ ผมขออนุญาต
อธิบายดังนี้ครับ ถ้าทำงานในทางด้านการแพทย์ การสาธารณสุขที่อยู่ภายใต้กระทรวง
สาธารณสุขด้านสุขภาพจริงครับ แต่มีนโยบายหลายอย่างที่ไม่ได้อยู่ที่กระทรวงสาธารณสุข
เช่น นโยบายการจัดสวนสุขภาพ การจัดสวนสาธารณะ นโยบายการจัดให้มีเส้นทาง
จักรยาน นโยบายการจัดให้มีการทำพื้นที่เพื่อให้มีพื้นที่ที่อยู่อาศัยแยกกับพื้นที่อุตสาหกรรม
นโยบายเหล่านี้เป็นนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพครับ คือ นโยบายสาธารณะที่ให้ความสำคัญ
กับสุขภาพซึ่งใช้กันมาในวงการที่เราใช้กันมาหลายสิบปีในช่วงหลังนี้ คือใช้คำว่า
เพื่อสุขภาพซึ่งเป็นนโยบายที่กว้างกว่านโยบายด้านสุขภาพครับ เพราะฉะนั้นการที่
คณะกรรมการได้มาตรวจสอบรายละเอียดและพบว่าที่เราใช้ว่าด้านสุขภาพนั้น ก็จะทำให้
แคบแล้วก็ผิดความหมายดั้งเดิมของเจตนารมณ์ พ.ร.บ. นี้ครับ ซึ่งที่เราพิจารณา
ผ่านมาแล้วกระผมขออนุญาตกราบเรียนว่าในคำจำกัดความในมาตรา ๓ นี้ครับ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำว่า สมัชชาสุขภาพ เราใช้คำชัดเจนครับว่า เสนอแนะนโยบายสาธารณะ
เพื่อสุขภาพ ไม่ใช่ด้านสุขภาพครับ เพราะฉะนั้นการที่คณะกรรมการได้ปรับคำว่า ด้าน
เป็น เพื่อ นั้น เป็นความถูกต้องแล้วก็สมกับเจตนารมณ์ในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณวัลลภครับ
นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ อีกครั้งเดียวเท่านั้นครับ
ในประเด็นนี้ครับ ขออนุญาตท่านประธานฯ นิดหน่อย ขอท่านเลขฯ อ่านดูมาตรา ๔๔
สักเล็กน้อยตามผมนะครับ ถ้าเมื่อท่านแก้แล้วมันรับไปกันได้หรือไม่ เพราะจะโยงมาถึง
มาตราที่ผมว่า ในมาตรา ๔๔ ในหน้า ๑๓ ในเอกสารที่เราพิจารณากันอยู่นะครับ
มาตรา ๔๔ ให้ คสช. จัดทำธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติเพื่อใช้เป็นกรอบและ



LIRT

แนวทางในการกำหนดนโยบายยุทธศาสตร์และการดำเนินงานเพื่อสุขภาพ ผมว่ามันไม่ค่อย
 ได้ความมั่นใจอธิบายความไม่ค่อยได้เท่าไรนัก แต่ถ้าอาจารย์หมอยังยืนยันว่าจะแก้ผมก็
 ไม่ติดใจ ผมจะตึงให้เห็นว่ามันน่าจะไปด้วยกันไม่ได้ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

- ๑๒/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : กรรมการการรับ

นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพครับ ผม อำพล จินดาวัฒนะ เลขานุการคณะกรรมการการรับ ดังที่กระผมได้
กราบเรียนเหตุผลของคณะกรรมการเมื่อสักครู่นี้ครับ คณะกรรมการยืนยันที่จะ
แก้เป็นเพื่อสุขภาพครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คุณวัลลภยังคิดใจอะไร
ไหมครับ ผ่านไปได้ครับ เชิญเลขาธิการ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “หมวด ๓ สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕ มีการแก้ไข มาตรา ๒๖
ถึงมาตรา ๓๗ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔ สมัชชาสุขภาพ มาตรา ๓๘ ถึงมาตรา ๔๓
ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕ ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๔
มีการแก้ไข มาตรา ๔๕ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัลลภ
ตังคณานุรักษ์ ผมขออนุญาตท่านอธิบาย (๑๐) หนอยนะครับ คืออันอื่น ๆ ท่านตัด
ท่านเปลี่ยนผมรับได้เพราะว่าทำให้เข้าใจดีขึ้น (๑๐) จะเหลือเพียงว่าการสื่อสารสุขภาพ
ไม่มีตัวเชื่อมผมไม่เข้าใจว่าการสื่อสารด้านสุขภาพหรือการสื่อสารเพื่อสุขภาพหรือว่า
การสื่อสารสุขภาพเป็นคำเฉพาะหรือเปล่า ตัดแล้วคุณะแม่งท่านอธิบายหนอยครับ
ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการการรับ



LIRT

นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมการ) : เรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพครับ ผม อำพล จินดาวัฒนะ เลขานุการคณะกรรมการครับ มาตราที่เราได้พิจารณากัน โดยรับฟังคำแปรญัตติของเพื่อนสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่ได้กรุณาแปรญัตติและให้ความหมายและให้คำเรื่องของสื่อสารสุขภาพนะครับ กระผมขออนุญาตท่านประธานฯ กล่าวพาดพิงไปถึงท่านอาจารย์โคทม อารียา ซึ่งเป็นเจ้าของญัตติและเสนอการแปรญัตติไว้ และก็คณะกรรมการได้เห็นชอบเป็นเอกฉันท์ที่จะปรับใน (๑๐) ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คุณโคทมครับ

นายโคทม อารียา : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม นายโคทม อารียา ครับ ขอบคุณที่ให้โอกาสอธิบายเรื่องการสื่อสารสุขภาพ ถามว่าเป็นคำศัพท์เฉพาะหรือไม่ อันที่จริงก็ใช่นะครับ เพราะเป็นศาสตร์สาขาที่สอนกันในคณะนิเทศศาสตร์ในหลายประเทศแล้วก็ใช้กันอย่างกว้างขวางตรงกับภาษาอังกฤษว่าเฮลท์คอมพลิเคชัน (Health Complication) ที่นี้การศึกษาสุขภาพจะมีความหมายว่าอย่างไร ในที่นี้จะเน้นถึงการสื่อสาร ๒ ทาง และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตามแนวคิดใหม่ ก็คือแนวคิดที่ว่าความรู้มันไม่ได้อยู่ในตำราอย่างเดียว ความรู้อยู่ในตัวบุคคลผู้ได้รู้ ผู้มีประสบการณ์และก็สามารถแลกเปลี่ยนกันได้ระหว่างผู้ที่มีประสบการณ์และมีความรู้เหล่านั้นในแนวนอน ไม่เฉพาะในแนวตั้งเท่านั้น แนวคิดเดิมก็คือว่าเรามักจะตั้งศูนย์ข่าวสาร เรามักจะค้นคว้าองค์ความรู้แล้วเมื่อมีองค์ความรู้แล้วก็ให้เฉพาะผู้รู้เหล่านั้นเป็นผู้ทำการเผยแพร่ข่าวสารข้อมูลไปยังผู้รับสาร แต่ในแนวคิดใหม่นะครับ ก็อยากจะเห็นว่าตัวผู้รับสารในบางโอกาสเป็นผู้รับสาร แต่ในบางโอกาสก็สามารถเปลี่ยนตนเองเป็นผู้ส่งสารได้ด้วยเช่นเดียวกัน ด้วยเหตุนี้จะเสริมให้ทั้งบุคคล ครอบครัวและชุมชนสามารถที่จะสื่อสารซึ่งกันและกัน สามารถที่จะทำให้ข้อมูลข่าวสารนั้นกระจายไปในลักษณะที่เป็นข้อมูลที่ง่ายต่อความเข้าใจ และทั่วถึงทำให้ประชาชน หมายถึงบุคคล ชุมชนและครอบครัวสามารถพึ่งตนเองและพึ่งซึ่งกันและกันในด้านการเสริมสร้างสุขภาพในเรื่องของการป้องกันโรคภัยไข้เจ็บและในเรื่องของการฟื้นฟูสมรรถภาพหลังจากการเจ็บป่วย แต่แน่นอนในบางเรื่องโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของการรักษาผู้เจ็บป่วยนั้นยังจำเป็นจะต้องมีผู้รู้ ผู้ชำนาญการ แต่แม้กระทั่ง

เรื่องการรักษาบางครั้งเวลาเราฟังกัน ถ้าเราได้ข้อมูลจากหลายแหล่งก็จะสามารถทำให้ตัวผู้ปวยเองสามารถรู้เท่าทันในการเลือกรับบริการสาธารณสุขได้ดีขึ้น เพราะฉะนั้นคำว่า สื่อสารสุขภาพ นั้นจะครอบคลุมกว้างขวางกว่าการเผยแพร่ข้อมูลด้านสุขภาพเพียงเท่านั้น จึงขอกราบเรียนเสนอว่าน่าจะใช้ คำว่า การสื่อสารสุขภาพ ซึ่งเป็นเรื่องที่ยอมรับกันอยู่แล้วในศาสตร์สาขานี้จะครับ ขอบพระคุณครับ

- ๑๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คุณวัลลภรับได้นะครับ
คุณไพศาลครับ

นายไพศาล พืชมงคล : กราบเรียนท่านประธานฯ ผม นายไพศาล
พืชมงคล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขในมาตรา ๔๕
(๑๐) ของคณะกรรมการนะครับ เหตุผลมีดังต่อไปนี้ครับ ข้อความเดิมใน (๑๐) นี้
เดิมมีว่าอย่างนี้นะครับ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพ คณะกรรมการก็เห็นว่า
การสื่อสารสุขภาพ นะครับ เหตุผลที่ผมไม่เห็นด้วยมีดังต่อไปนี้ครับ ความจริงเป็นเรื่อง
เล็กน้อย แต่ถ้าสภาพอันนี้ไปผมเกรงว่าวันหนึ่งข้างหน้าเยาวชนเด็ก ๆ นักเรียนก็จะบอกว่า
สถานี่ปล่อยให้ภาษาไทยถูกปู้ปู้ยำได้อย่างไรนะครับ คำว่า เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร เป็นคำ
ที่มีความหมายค่อนข้างกว้างมากนะครับ เช่น ลิเกออกแบกนี่ก็เป็นการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร
ได้ การแจกใบปลิวก็เป็นการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารได้ การติดโปสเตอร์ (Poster) ไว้ตาม
สถานพยาบาลหรือที่ไหน โรงเรียนก็ได้ เขาเรียกเป็นการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกับ
คำว่า การสื่อสาร กระผมไม่ค่อยจะเห็นด้วยในการที่จะถอดภาษาคำแปลจากภาษาอังกฤษ
มาเป็นภาษาไทย เพราะความหมายอาจไม่ตรงกัน การสื่อสารนี้ผมจำพจนานุกรมไม่ได้
นะครับ ไม่ได้นำมาแต่ก็พอคล้ายคลึงคล้ายคลาว่าหมายถึงการนำหรือการส่งข้อมูลหรือภาพ
หรือข่าวจากคนหนึ่งไปถึงอีกคนหนึ่ง หรือจากที่หนึ่งไปถึงอีกที่หนึ่ง เพราะฉะนั้นเมื่อใช้
คำว่าเป็นการสื่อสารความหมายก็แคบลง ไม่ครอบคลุมถึงการติดโปสเตอร์การแจกใบปลิว
หรือการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้วยวิธีอื่น ๆ ซึ่งมีมากเกินไปกว่าการสื่อสาร เพราะการ
สื่อสารจำกัดเฉพาะคนถึงคน แต่ถ้าเป็นหลายคนนะครับเขาจึงเรียกว่าสื่อสารมวลชน
ทีนี้อีกประการถัดมานะครับ คำว่า การสื่อสาร นี่เป็นกริยา คำว่า สุขภาพ พอสื่อสารสุขภาพ
ความหมายไม่รู้เป็นเรื่องอะไรแล้ว เลยทำให้ความหมายนี้มีความหมายไปในทางที่
ประหลาดครับ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าการแก้ไขอันนี้แม้มีเจตนาอย่างหนึ่ง ถ้านักเรียน
นอกจบต่างประเทศมาก็อาจจะเข้าใจไปตามคำภาษาอังกฤษได้ แต่ประชาชนไทยกว่า
ครึ่งประเทศไม่เข้าใจภาษาอังกฤษนะครับ ผมจึงคิดเห็นว่าควรจะต้องคงความเดิมตามที่



LIRT

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ยกร่างมาและตามที่สภาฯได้ผ่านความเห็นชอบ
ในวาระแรกไปแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : กรรมการก็จะชี้แจง
อีกทีใหม่ครับ

นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพครับ กระผม อำพล จินดาวัฒนะ เลขานุการนะครับ เมื่อสักครู่นี้ได้กราบเรียน
ไปแล้วว่าประเด็นนี้คณะกรรมการได้เห็นชอบคำแปรญัตติของท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ
อาจารย์โคทม อาริยา ที่ได้อธิบายการสื่อสารสุขภาพครอบคลุมมิติทั้งเรื่องการเผยแพร่ข้อมูล
ข่าวสารและครอบคลุมทั้งเรื่องการให้ความรู้การเผยแพร่ทั้งหลายทั้งปวงที่เกี่ยวข้องกับ
สุขภาพด้วยคำว่า การสื่อสารสุขภาพ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คุณไพศาลเชิญครับ

นายไพศาล พืชมงคล : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ คือการที่
คณะกรรมการนี้แก้ไขก็ไปอ้างเอาคำแปรญัตติของท่านสมาชิกฯ นะครับ เพราะฉะนั้น
จึงถือว่าเป็นความเห็นของคณะกรรมการแล้ว แต่เมื่อคณะกรรมการแก้ไขมานี้
กระผมเห็นว่าจะทำให้ภาษาไทยวิบัติอย่างรุนแรง และจะทำให้เป็นตราบาปของสภาฯ
เป็นแบบอย่างทำให้ภาษาไทยแบบนี้ออกไปอย่างไร การสื่อสารสุขภาพนี้ไม่มีความหมาย
ครับ เพราะว่าไม่ได้หมายถึงการนำข้อมูลข่าวสารหรือภาพจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง
หรือจากคนหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่งเป็นการสื่อสารสุขภาพไม่รู้เป็นเรื่องอะไร กระผม
ขอกราบเรียนว่าน่าจะคงไว้ตามร่างเดิมของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านโคทมครับ

นายโคทม อาริยา : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ขออนุญาตเรียน
เป็นความคิดเห็นเพิ่มเติมนะครับ ผม นายโคทม อาริยา ครับ คือคำว่า สื่อสารนี้นะครับ
รวมหมดนะครับ เวลาเราพูดสื่อนี้ไปเปิดดูในพจนานุกรมแล้วนะครับ มีความหมายว่า

สื่อถึงกันนะครับ หรือว่าไปสู่กัน จะมีความหมายในลักษณะที่สามารถอธิบายได้ว่าเป็นการสื่อสาร ๒ ทาง ไม่ใช่สื่อสารทางเดียวอย่างที่คำว่า เผยแพร่ มักจะเสนอไปในลักษณะอย่างนั้นนะครับ เพราะเผยแพร่ก็มีคนหนึ่งเอาไปเผยเอาไปแพร่ใช้ไหมครับ สื่อนี้สามารถที่จะไปมาหาสู่หรือว่าสื่อถึงกันและกันได้ -----

- ๑๔/๑

ที่นี้ในแง่ของการสื่อสารมีตั้งแต่สื่อบุคคลก็คือ การสื่อสารเฟซทูเฟซ (Face to face) ก็ได้ นะครับ หมายถึงเห็นหน้า ขอประทานโทษ ผมอยู่ต่อหน้าท่านประธานฯ นะครับ ผมก็กำลัง สื่อสารกับท่านประธานฯ แต่ผมจะสามารถสื่อสารโดยผ่านสื่อชนิดอื่น ๆ ได้ ไม่ว่าจะเป็น สื่อสิ่งพิมพ์ เดียวนี้ยุคสมัยใหม่ นะครับ ก็บันทึกข้อมูลลงไปในดิสเก็ต (Diskette) นี่ก็เป็นการ สื่อสาร อินเทอร์เน็ต (Internet) ก็เป็นการสื่อสารได้อีกเช่นเดียวกันนะครับ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ก็ใช้นะครับ เพราะฉะนั้นคำว่า การสื่อสาร นี่เป็นคำไทยนะครับ แน่นนอนแล้วก็ได้ใช้กันอย่าง กว้างขวางและแพร่หลายมาก คือคำว่า สื่อสาร ที่นี้ผมต้องขอกราบประทานโทษว่า บางท่าน ก็อาจจะคิดว่าอาจจะไม่ค่อยคุ้นนัก อันนี้ผมก็ต้องยอมรับ แต่ผมเชื่อว่าถ้าเรายอมรับแนวคิด เรื่องการสื่อสาร ๒ ทาง เรายอมรับแนวคิดเรื่องการพึ่งตนเองมากขึ้นของประชาชน เพราะว่า กรอบแนวคิดของพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมฟังมาแต่ต้นนะครับบอกว่า เป็นการนำเสนอ แนวคิดเรื่องสุขภาพของสังคม หรือ โซเชียลเฮลท์ (Social health) ก็หมายความว่าอยากจะให้ สังคมนี้ได้เข้ามามีบทบาทและได้เข้ามามีความรับผิดชอบมากขึ้น ไม่ได้ปล่อยให้เฉพาะ ภาครัฐเท่านั้นเองที่จะดำเนินการในแง่ของการบริการสุขภาพ การเผยแพร่ข้อมูล การสร้าง องค์ความรู้ อะไรต่อมิอะไร เราอยากจะทราบแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องการสื่อสารสุขภาพ ซึ่งผม คิดว่าตอนนี้กำลังเตาะแตะ ๆ แม้ว่าจะเป็นที่แพร่หลายหรือรับทราบกันในแวดวงวิชาการ และแวดวงวิชาชีพ แต่ถ้าหากว่าเมื่อใดเรายอมรับแนวคิดอันนี้อย่างกว้างขวาง ผมเชื่อว่าการ ดูแลสุขภาพตนเอง การดูแลสุขภาพของครอบครัวจะเป็นผลดียิ่งขึ้น เพราะเราจะเริ่มคิดว่า เอ๊ะเป็นหน้าที่ของเราด้วยนะครับที่จะต้องช่วยกันสื่อสารเรื่องอะไรที่เรารู้ เรื่องอะไรที่เรามี ประสบการณ์ ให้บุคคลในสังคมในชุมชนของเราได้รับทราบด้วย มิใช่รอแต่ว่าโรงพยาบาล จะมีอะไรมาเผยแพร่ จะแจกใบปลิวอะไรมาให้เราหรือไม่อย่างไรเพียงเท่านั้น การสื่อสาร ทำได้ในหลาย ๆ รูปแบบนะครับ ก็หวังในความกรุณาของท่านสมาชิกฯ ว่า อันนี้เป็นแนวคิด ที่น่าจะมีอนาคต ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการ

นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ
ที่เคารพ กระผม อำพล จินดาวัฒนะ เลขานุการคณะกรรมการครับ ด้วยความเคารพ

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติฯ ผู้ทรงเกียรติ ที่เมื่อสักครู่นี้กระผมกล่าวไปถึงท่าน สนช. ผู้แปรญัตติ ผมกราบเรียนว่าโดยมารยาทแล้วนะครับ กระผมเห็นด้วยว่าทางคณะกรรมการ เราจะต้องถือว่ารับอันนี้เป็นเรื่องที่กรรมการมีมติเป็นเอกฉันท์แล้วว่าเปลี่ยนตามนี้นะครับ เพียงแต่กระผมได้กล่าวพาดพิงไปถึงท่านอาจารย์โคทม อารียา เพื่อให้อาจารย์ได้กรุณา ช่วยให้ข้อมูลจะได้เป็นประโยชน์ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ กระผมคิดว่าในฐานะของ กรรมการวิสามัญก็ขอยื่นการแก้ไขใน (๑๐) สำหรับมาตรา ๔๕ ส่วนว่าทาง สภานิติบัญญัติฯ ผู้ทรงเกียรติของเราตรงนี้จะเห็นด้วยหรือไม่อย่างไรก็สุดแล้วแต่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านครับ

นายภราเดช พัทฒวิเชียร : ผม ภราเดช พัทฒวิเชียร สมาชิกสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ คือผมเข้าใจที่ท่านอธิบายเรื่องการสื่อสาร แต่ผมยัง
ติดใจเรื่องประโยคที่เป็นภาษาไทย แล้วท่านไปตัดคำว่า ด้าน ออกทำไมละครับถ้าอย่างนั้น
ท่านลองนึกซิครับ การสื่อสารวิศวกรรม การสื่อสารสังคม ผมว่าไม่ใช่ภาษา ไม่ใช่ศัพท์
และเมื่อกริยาแล้วไปติดอย่างนั้นต้องเป็นคำที่เป็นกรรมมารับ ต้องมีด้านนะครับ ที่นี้ท่านคง
ไปรังเกียจคำว่า ด้าน เสียแล้วก็ไปเปลี่ยนเป็นว่า เพื่อ หรือจะเป็นเพื่ออะไรก็ได้ สื่อสารเพื่อ
ก็ได้ แต่ไปด้าน ๆ อย่างนั้นผมติดใจตรงนี้นะครับ ส่วนเรื่องคำว่า สื่อสาร นั้นเข้าใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายไพศาล พืชมงคล : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ กระผมขออนุญาต
อภิปรายพาดพิงมานิดหนึ่งก็คือว่าอย่างนี้ครับ เกี่ยวกับเรื่องภาษา กระผมเป็นห่วงเพราะสภา
นี้เป็นแบบอย่างของการใช้ภาษาไทยด้วยนะครับ เราไม่ควรปล่อยให้ความหมายที่ไม่ชอบ
ด้วยภาษาไทย ผมใช้คำว่า ไม่ชอบ เลย แล้วนอกจากนั้นผิบบนอย่างแบบแผนที่เคยมีมา
ความจริงผมก็ไม่อยากจะพูด เกรงใจ การร่างกฎหมายทั้งหลายควรจะอ้างอิงให้เป็น
แบบอย่างถ้อยคำเป็นทำนองเดียวกัน คำว่า สื่อสาร ความหมายแคบกว่าเผยแพร่ข้อมูล
ข่าวสาร กระผมขอยืนยัน คือการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารรวมถึงการสื่อสาร และการเผยแพร่
โดยวิธีอื่นด้วย กว้างกว่า เพราะฉะนั้นในร่างเดิมจึงชอบแล้วนะครับ กระผมมีที่อ้างอิง

แบบอย่างที่สภานี้เคยผ่านกฎหมายไปโดยใช้ถ้อยคำอย่างนี้ คือพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ ในมาตรา ๕๐ (๕) ใช้ถ้อยคำอย่างนี้ สนับสนุนให้มีการพัฒนาระบบการเผยแพร่ข้อมูลแก่ประชาชนเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจ ไม่ใช่คำว่า สื่อสาร ครับ กระผมขอกราบเรียนท่านประธานฯ ได้กรุณาพิจารณาด้วยครับ

- ๑๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดทะวงษ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ
ผมจะขอมติจากที่ประชุมนี้ว่าจะเห็นควรให้มีการแก้ไขหรือว่าจะให้คงไว้ตามร่างเดิม

นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ
ที่เคารพครับ กระผม อำพล จินดาวัฒนะ เลขานุการคณะกรรมาธิการครับ มติของ
ท่านประธานฯ หมายถึงเฉพาะ (๑๐) ถูกต้องไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดทะวงษ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผมกำลังจะบอกว่าเฉพาะ
(๑๐) ครับ เฉพาะในมาตรา ๔๕ (๑๐) นี่นะครับ เชิญครับ

นางสาวกัญญา ศิลปอาษา : ขออนุญาตท่านประธานฯ ค่ะ ดิฉัน กัญญา
ศิลปอาษา ที่ท่านประธานฯ จะให้ลงมติก็คือว่าคงตามร่างเดิม คือเห็นด้วยกับกรรมาธิการ
ใหม่ นั่นก็คือตัด คำว่า เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ออกใช่ไหมคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดทะวงษ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คือร่างเดิมที่เสนอมา
นะครับ แล้วก็ที่กรรมาธิการพิจารณาคือที่กรรมาธิการแก้ไข

นางสาวกัญญา ศิลปอาษา : แล้วถ้ามีความเห็นว่า คือเห็นด้วยกับ
ท่านโคทมส่วนหนึ่งแต่ไม่ทั้งหมด อย่างเช่น บอกว่าเห็นด้วยกับคำว่า สื่อสาร แต่ว่า
มีคำว่า เพื่อสุขภาพ อย่างนี้จะโหวต (Vote) อย่างไรละคะท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดทะวงษ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เมื่อสักครู่นี้คุณกัญญา
ไม่ได้บอกความเห็นอันนี้นะครับ เชิญอภิปรายก่อน ขอประทานโทษอย่างนั้นก็จะยังไม่เรียก
มตินะครับ เชิญคุณกัญญาแสดงความเห็น

นางสาวกัญญา ศิลปอาษา : ก็คือเห็นด้วยกับแนวคิดที่ท่านโคทม
ได้เสนอว่าสื่อสารนี้ หมายถึงการสื่อสาร ๒ ทาง แต่ก็เห็นด้วยกับอีกหลาย ๆ ท่านที่บอกว่า
มันไม่เป็นภาษาไทยที่ดีถ้าพูดคำว่าสื่อสารสุขภาพนะคะ เพราะว่าอันนี้เป็นกฎหมายไทย
ถึงว่าเราจะอิงหลักสากลแต่ภาษาไทยก็ต้องเป็นภาษาไทย ดิฉันว่าน้อยของความเป็น

ภาษาไทยฟังแล้วไม่ถูกต้องไม่มีบุพบทรับนะคะ ก็อยากจะเสนอให้เป็นการสื่อสารเพื่อสุขภาพ ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านผู้ใดอยากจะอภิปรายเพิ่มเติมไหมครับ มีความเห็นที่ ๓ ขึ้นมา ก็คืออยากจะให้เพิ่มเติมว่าเป็นการสื่อสารเพื่อสุขภาพ เชิญท่านครับ

นายบรรศักดิ์ อุวรรณโณ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม บรรศักดิ์ อุวรรณโณ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติครับ โดยปกติตามข้อบังคับฯ นั้น จะอภิปรายได้ในกรณีที่สงวนคำแปรญัตติ สงวนความเห็นหรือคณะกรรมการการแก้ไขการที่สมาชิกฯ ลูกขึ้นยื่นขอให้คณะกรรมการพิจารณาโดยเสนอคำว่า เพื่อสุขภาพ ถ้าคณะกรรมการไม่รับข้อเสนอของสมาชิกฯ สถานีจะมาลงมติกันให้เดิม เพื่อ คงจะลำบากนะครับ แต่ผมกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านคณะกรรมการได้ไหมครับว่า ผมไม่อยากเห็นคณะกรรมการแพ้วโหวตในสภาอีกหนหนึ่ง เมื่อไม่ใช่เรื่องสำคัญและไม่ใช่ภาษาไทยจริง ๆ ครับ ผมก็สอนกฎหมายมาเป็นเวลาช้านานนะครับ คำอย่างนี้ไม่เคยเห็น เมื่อไม่เคยเห็นแล้วต้องไปนั่งอธิบายภาษาไทยเป็นภาษาไทยแล้วก็ไม่ใช้ศัพท์เทคนิคอะไรที่จะต้องอธิบายทางการแพทย์ กระผมคิดว่าไม่ควรที่คณะกรรมการจะยืนยันนะครับ เมตตาสภาเถอะครับ จะได้ไม่ต้องเสียเวลานับคะแนน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการครับ

นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพครับ ผม อำพล จินดาวัฒนะ เลขานุการคณะกรรมาธิการครับ ท่านประธาน คณะกรรมาธิการสั่งว่าให้รับที่ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติฯ ผู้ทรงเกียรติเสนอครับ คือ (๑๐) ให้คงไว้อย่างเดิมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณกรรมาธิการ เชิญอาจารย์โคทม

นายโคทม อารียา : ผมในฐานะที่เป็นผู้ขอแปรญัตติในเรื่องนี้ ผมเข้าใจว่า อาจจะขออนุญาตอภิปรายอีกสักกรณีหนึ่งได้ไหมครับท่านประธานฯ ครับ ก็ถ้าจะเปลี่ยน เป็นการสื่อสารเพื่อสุขภาพ กระผมก็ไม่ขัดข้องนะครับ เพราะเป็นเรื่องเดียวกัน คอนเซ็ปต์ (Concept) คือเรื่องการสื่อสารไม่ใช่การเผยแพร่ครับ เพราะฉะนั้นผมก็ยินดีนะครับว่า อาจจะขอความกรุณาที่ประชุมกรุณายอมรับหรือถ้าไม่ยอมรับผมก็ขอความกรุณาว่า อาจจะต้องรอฟังขอเป็นมติของที่ประชุมจะได้หรือไม่ครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เมื่อที่ท่านประธาน คณะกรรมาธิการรับแล้วใช่ไหมครับว่าจะคงไว้ตามร่างเดิม ท่านอาจารย์โคทมยังติดใจอะไรไหมครับ

นายโคทม อารียา : ตามร่างเดิมก็คือแปลว่าเป็นการเผยแพร่หรือแปล่าครับ นั่นสิครับ ที่นี้ผมยังอยากจะขออนุญาตเรียนเสนอว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีการแก้ไขจนครบ แล้วในขั้นกรรมาธิการผมเป็นผู้แปรญัตติและกรรมาธิการก็รับคำแปรญัตติไว้แล้ว ส่วนจะ ทำให้ถ้อยคำดีขึ้น ซึ่งมีหลายท่านเหมือนกันนะครับ อาจจะสนับสนุนความคิดเรื่องการ สื่อสารมากกว่าการเผยแพร่ครับ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าอย่างไรถ้าให้ถ้อยคำสละสลวย ผมก็ไม่ขัดข้องนะครับ เป็นการสื่อสารเพื่อสุขภาพก็เป็นเรื่องที่ดีนะครับ แต่ผมก็อยากจะ ขอความกรุณาว่าอยากจะขอให้ที่ประชุมลองพิจารณาคุณะครับ



LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เวลานี้เรามีประเด็น
พิจารณาอยู่แต่เพียงว่าจะให้คงไว้ตามร่างเดิมหรือว่าตามที่กรรมการแก้ไขใหม่ครับ
ท่านอาจารย์โคทม ท่านว่าอย่างไรครับ

นายโคทม อาริยา : ก็กรรมการแก้ไขแล้วนะครับ เป็นการสื่อสารสุขภาพ
ที่นี้มีสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติบางท่านเห็นด้วยกับการสื่อสาร แนวคิดเรื่องการสื่อสาร เพียงแต่
ติดขัดในเรื่องถ้อยคำว่าเป็นการสื่อสารเพื่อสุขภาพ ได้หรือไม่ครับ กระผมก็ขออนุญาต
แสดงความเห็นในฐานะสมาชิกสภานิติบัญญัติฯ คนหนึ่งนะครับบอกว่าการสื่อสารเพื่อ
สุขภาพ ีครับได้แน่นอนครับ และก็อยากจะขอให้เป็นการสื่อสารเพื่อสุขภาพ ไม่ใช่กลับไปเปลี่ยน
แนวคิด ซึ่งการเผยแพร่เบื้องหลังแนวคิด อย่างเช่น เป็นหน่วยราชการ มีเอกสารเผยแพร่
ไปสู่ประชาชนจะเป็นลักษณะอย่างนั้นอยู่ตลอดเวลา ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิดหลักของ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการ

นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ
ที่เคารพครับ ผม อำพล จินดาวัฒนะ เลขานุการคณะกรรมการครับ กระผมคิดว่าประเด็น
(๑๐) นี้อาจจะดูเหมือนประเด็นเล็ก ๆ แต่เป็นประเด็นที่สร้างสรรค์ครับ ที่ทางสมาชิกฯ
ผู้ทรงเกียรติได้กรุณาช่วยชี้แนะหลายแง่หลายมุม กระผมเองก็เป็นกรรมการใหม่
ทั้งคณะนะครับ และก็ป็นสมาชิกสภานิติฯ ใหม่เหมือนกับทุกท่าน ผมลองขออนุญาต
หารือท่านประธานฯ ว่า ดูเหมือนว่า ๑. ร่างเดิมคือการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพ
อันที่ ๒ กรรมการได้เห็นว่าควรเปลี่ยนเป็นการสื่อสารสุขภาพ ซึ่งท่านผู้ทรงเกียรติก็ได้
มีความเห็นที่ทั้งเห็นเหมือนเดิมและเห็นเหมือนอันที่กรรมการเห็น มีบางท่านเห็นว่า
ถ้าจะเปลี่ยนเป็นสายกลางก็คือการสื่อสารเพื่อสุขภาพ กระผมขออนุญาตหารือครับว่า
ถ้าเกิดว่ากรรมการจะเสนอว่า ถ้าอย่างนั้นถ้าเป็นการสื่อสารเพื่อสุขภาพ ท่านสมาชิกฯ
ผู้ทรงเกียรติรับได้ไหมครับ ถ้ารับได้เราก็จะได้จบไปในส่วนที่เป็นคำที่เรียกว่า พบกัน
ด้วยสายกลางดีที่สุดครับ ขออนุญาตหารือท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวินิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : กรรมการธิการขอหารือ
เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เดิมผมก็พูดประเด็นนี้ไปแล้ว อาจารย์หมอกับบอกว่าฟัง
อาจารย์โคทมเถอะ ก็กลายเป็นการสื่อสารสุภาพเฉย ๆ ผมก็ไม่ค่อยอยากมากเรื่องนะครับ
เพราะผมรู้ว่าเรื่องต้องยาวแน่ ทีนี้เรื่องยาวถึงเพียงนี้ ทางออกมีทางเดียว ท่านประธานฯ
ต้องโหวตครับ ว่า ๑. ตามร่างเดิมหรือให้มีการแก้ไข ถ้ามีการแก้ไขเป็นเสียงข้างมากก็ดูว่า
จะแก้อย่างไร ก็ว่าอีกทีครับ ก็ต้องขอมติอย่างเดียวนะครับ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

- ๑๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เราคงจะต้องขอมติครับ
เชิญครับ

นายบดินทร์ อัสวาณิชย์ : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ
ผม บดินทร์ อัสวาณิชย์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านประธานฯ ครับ ผมยังฟัง
คำอธิบายแล้วก็ผมมาคิดว่า ด้าน กับคำว่า เพื่อ ก็ยังทำให้งงกันไปใหญ่ครับ
จริง ๆ ผมไม่ใช่ นักภาษาศาสตร์ แต่ว่าผมมาลองนึกทบทวนถึงการใช้อรรถาธิบาย ด้านและเพื่อ
เปรียบเทียบกับแล้ว ผมมีความรู้สึกที่ใช้แทนกันเสมอกันไม่ได้ ผมอาจจะกินเพื่อสุขภาพ
แต่ผมไม่ได้กินด้านสุขภาพ ผมอาจจะวิ่งเพื่อสุขภาพ แต่ไม่ใช่ผมวิ่งด้านสุขภาพ
แต่ในขณะที่เดียวกันถ้าคำข้างหน้าเป็นคำนามนะครับ ถ้าเป็นงบบประมาณบอกว่า
เป็นงบบประมาณด้านสุขภาพอาจจะได้นะครับ การบรรยายด้านสุขภาพได้ แต่การบรรยาย
เพื่อสุขภาพฟังแล้วจุกจิกนะครับ ผมคิดว่าควรจะเป็นการบรรยายด้านสุขภาพ เพราะถ้าหากว่า
การบรรยายเพื่อสุขภาพก็หมายความว่า การบรรยายนั้นเป็นการกระทำเพื่อเอ็กเซอร์ไซส์
(Exercise) ทำนองอย่างนั้นนะครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าคำว่า ด้าน กับ เพื่อ ตรงนี้
ที่แก้ไปหมดทุกแห่งเลยชักมีปัญหานะครับ นอกจากนี้ถ้อยคำใน (๑๐) จริง ๆ แล้วถ้าหากว่า
อ่านตามข้อความเดิมที่คณะกรรมการกฤษฎีกายกร่างมาเป็นถ้อยคำมาตรฐานที่ได้ใช้กันอยู่
นะครับ แล้วก็ทุกคนอ่านก็ได้เนื้อหาสาระ ถ้อยคำที่เสนอใหม่อ่านแล้วเป็นภาษารุ่นใหม่
อ่านแล้วงงครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในเรื่องนี้ถ้าเป็นไปได้ท่านประธานฯ ครับ คำว่า เพื่อ
กับคำว่า ด้าน อาจจะต้องพิจารณาอีกทีหนึ่ง ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ
ก่อนที่จะขอมติทางกรรมาธิการเสนอขอแก้ถ้อยคำที่กรรมาธิการได้ปรับแก้ไว้แล้วว่า
เป็นการสื่อสารเพื่อสุขภาพ ที่ประชุมจะอนุญาตให้แก้ไขก่อนที่จะลงมติไหมครับ
อนุญาตนะครับ เชิญครับ



LIRT

นายสมภพ เจริญกุล : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายสมภพ เจริญกุล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ นะครับ ผมก็ไม่ใช่ นักภาษาศาสตร์อีก เหมือนกันนะครับ แต่ว่าเมื่อคุณแล้วผมอยากจะให้ท่านกรรมาธิการยึดถือหลักให้ชัดเจน นะครับ เพราะว่าในนี้เขียนว่าการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพ ที่นี้ถ้าท่านมาแก้เป็น การสื่อสารเพื่อสุขภาพหรืออะไรก็แล้วแต่นะครับ คนละเรื่องเดียวกันครับ เพราะฉะนั้น ผมเห็นด้วยครับ ขออภัยที่กล่าวนามครับ คือท่านอาจารย์วรศักดิ์ ว่าถ้าเป็นไปได้ท่านบอก ให้ยืนยันตามเดิมถูกต้องแล้วครับ และผมเชื่อมั่นว่าอย่าให้ลงมติเลยนะครับ เพราะจะเป็นการ ลงมติที่ท่านค่อนข้างจะแพ้ครับ เพราะว่าฟังดูแล้วไม่เข้าใจจริง ๆ ครับ ผมขอเรียนยืนยัน นะครับ เพราะผมเองก็อยู่ในสายการตลาด คำว่า คอมมูนิเคชั่น (Communication) แปลได้ เยอะ เจตนาเดิมของท่านคือเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพ คือ ด้านสุขภาพก็คือ ด้านสุขภาพ แต่ถ้าท่านมาเปลี่ยนอย่างนี้ทำให้หงายครับ ขอความกรุณาเถอะครับ ผมเชื่อว่า ถูกต้องตามที่ท่านอาจารย์วรศักดิ์พูดครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ เมื่อสักครู่นี้ท่านประธานคณะกรรมการได้ให้ข้อเสนอว่า จะกลับไปสู่ร่างเดิมนะครับ ท่านอาจารย์โคทมจะยังติดใจไหมครับ ถ้าเพื่อท่านประธานคณะกรรมการขอกลับไป สู่ร่างเดิมครับ

นายโคทม อารียา : ยังติดใจอยู่ครับท่านประธานฯ ครับ เพราะผมคิดว่า อาจจะต้องลงมติด้อย่างที่มีคนเสนอ ผมก็ยอมนะครับ แล้วแต่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ แต่ไหน ๆ ได้มีโอกาสพูดนะครับ ผมเข้าใจว่าเป็นคำที่อาจจะใหม่นะครับ แต่เดิมที่เขียน ๆ กันเรื่องเผยแพร่นี้จริงครับ เพราะเน้นว่าเป็นหน่วยงานราชการที่ทำหน้าที่ด้านการเผยแพร่ แต่ตรงนี้เราพูดว่าเราจะทำธรรมนูญด้วยระบบสุขภาพนะครับ ซึ่งตัวธรรมนูญน่าจะต้อง มีหัวข้อเรื่องที่ไม่ใช่ว่าจะไปทำการเผยแพร่อย่างเดียว ซึ่งในความรู้สึกของผม ผมอาจจะ เข้าใจผิด แต่ก็ได้ศึกษาแล้วได้ทำการวิจัยในเรื่องนี้มาเป็นเวลา ๒ – ๓ ปี นะครับ เรื่องการสื่อสารสุขภาพ ระบบสื่อสารสุขภาพ แล้วก็นักสื่อสารสุขภาพ ได้ทำการวิจัยทั้งใน ระดับท้องถิ่นที่จะจังหวัดแพร่ และจังหวัดกาญจนบุรี นะครับ ได้พูดคุยจัดประชุมสัมมนา

หลายต่อหลายครั้งนะครับ แล้วผมเชื่อว่าคำ ๆ นี้ไม่ได้ยากลำบากต่อความเข้าใจมากนัก เพราะว่าคำว่า สื่อสาร เดียวนี้ก็เป็นคำที่ใช้กันอย่างแพร่หลายมากมาย แต่ถ้าหากว่า ท่านคิดใจเรื่องบุรพบทหรืออะไร อันนี้ก็อย่างที่ผมเรียนเมื่อสักครู่นะครับ เป็นคนละ คอนเซ็ปต์ หรือคนละแนวคิดที่สื่อสารหรือเผยแพร่ ถ้าเผยแพร่ก็หมายความว่า มีศูนย์ข้อมูล มีแหล่งข้อมูล มีผู้มีองค์ความรู้ แล้วก็ทำหน้าที่เผยแพร่ออกไปจากตัวศูนย์ ตัวผู้มีความรู้ หรือในความรู้ก็จะป็นรูปแบบหนึ่งของการดำเนินงาน ที่นี้การสื่อสารจะมี หลายทางมากเลยนะครับ ระหว่างชุมชน เป็นเครือข่ายเป็นอะไรต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ อยากจะขอเรียนว่าถ้าพอเข้าใจได้ก็อยากจะขอให้ พิจารณาแนวคิดเรื่องการสื่อสารแทนแนวคิดเรื่องการเผยแพร่ ขอบพระคุณครับ

- ๑๘/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดทะวงษ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณจรีศรี

นางจรี วิจิตรวาทการ : ท่านประธานฯ คะ ดิฉัน จรี วิจิตรวาทการ
สมาชิกสภานิติบัญญัติฯ คะ ดิฉันคิดว่าถ้าเราจะคุยกันต่อไปก็มี ๒ แนวคิดที่อาจจะต่างกัน
แต่ถ้าถ้ามองประเด็นจริง ๆ แล้วในเรื่องนี้ไม่ว่าการสื่อสาร ๒ ทาง หรือว่าการเผยแพร่ย่อม
เป็นประโยชน์ทั้งนั้น ดิฉันคิดว่าไม่ใช่ทางใดทางหนึ่ง และไม่ควรจะเกิดบรรยากาศที่จะมา
ห้ามนั้นกัน แล้วเอาชนะ โดยความคิดของตัวเอง ดิฉันขอเรียนเสนอว่า เราน่าจะแก้ ถ้าไม่ผิด
กฎระเบียบนะคะ เสนอว่าเราน่าจะใส่ทั้งการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและสื่อสารเพื่อสุขภาพ
เพราะจริง ๆ แล้วการเผยแพร่ก็เพื่อสุขภาพ การสื่อสารก็เพื่อสุขภาพ เป็นไปได้ไหมคะ
ที่จะรวม ๒ อย่าง เพื่อที่จะให้ทุกฝ่ายสบายใจร่วมกัน แล้วเราก็เป็นกลุ่มสมาชิกฯ ที่น่าจะมี
ความเป็นหนึ่งอันเดียวกันสูง แล้วอย่ามาโหวดกันในเรื่องที่สร้างความขัดแย้งบางอย่างนะคะ
ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดทะวงษ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่าน พลตรี จำลอง ครับ

พลตรี จำลอง ศรีเมือง : ท่านประธานฯ ครับ ผม จำลอง ศรีเมือง ครับ
ไม่ใช่ นักภาษาศาสตร์ เรียนมาทางทหารแบบเดียวกับท่านประธานฯ นะครับ แต่เป็น
นักบริหารที่ได้รับรางวัลที่ใช้ภาษาไทยดีเด่น รางวัลพระราชทานนะครับ กระผมเรียน
ท่านประธานฯ ว่า การสื่อสารสุขภาพไม่มีนะครับ ฟังไปที่ไหนก็ไม่ขึ้นครับ อาศัยตาย
เพราะฉะนั้นผมขอยืนยันว่า ขอควรกลับไปร่างเดิมเข้าใจดีหมดเลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดทะวงษ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คุณหญิงนันทภาครับ

คุณหญิงนันทภา สุประภาตะนันท์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพคะ ดิฉัน
นันทภา สุประภาตะนันท์ นะคะ ดิฉันขอประธานเสนอให้ท่านประธานฯ ขอมติในชั้น
แรกก่อนว่าจะรับตามร่างเดิมหรือจะให้แก้ไข ถ้าหากว่ารับตามร่างเดิมก็หมดปัญหา
ถ้าหากว่าให้แก้ไขก็ค่อยพิจารณากันว่าจะให้แก้อย่างไรคะ



LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ครับคุณหญิงครับ
ขอบคุณครับ ก็จะขอมตินะครับ ท่านผู้ใดที่เห็นควรคงไว้ตามร่างเดิมนะครับ ให้กดปุ่ม
เห็นด้วย ถ้าเพื่อท่านผู้ใดเห็นควรจะแก้ไขให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย นะครับ เสร็จแล้วนะครับ
เชิญรวมคะแนนครับ

(สมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๑๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๖ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : มีผู้เห็นว่าสมควรเป็นไป
ตามร่างเดิม ๑๑๓ คะแนน ค่อยออกเสียง ๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๖ คะแนน ฉะนั้นก็จะเป็นไป
ตามร่างเดิมครับ เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ เมื่อมาตรานี้ใน (๑๐)
ในมาตรา ๔๕ กลับร่างเดิม ในมาตรา ๒๓ (๔) ก็ต้องกลับคืนด้วยนะครับ มิฉะนั้นจะพลาด
กันนะครับ อยู่ในหน้าที่ ๘ นะครับท่านประธานฯ มาตรา ๒๓ (๔) กรรมาธิการไปเดิมว่า
และการสื่อสารสุขภาพ นะครับ คำนี้ก็ต้องม้วนเสื่อกลับไปนอนพักเหมือนเดิม ไม่มีครับ
ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ก็จะเหลือเพียงแก้คำเดียวคือ จาก ด้าน เป็น เพื่อ เท่านั้น อ่านได้
ความว่า จัดให้มีหรือส่งเสริมสนับสนุนให้มีกระบวนการในการพัฒนานโยบายและ
ยุทธศาสตร์เพื่อสุขภาพ และก็เพื่อให้เกิดการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและมีส่วนร่วม
จากทุกฝ่าย ตัดว่า และการสื่อสารสุขภาพ ออกไปครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

- ๑๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมครับ
จะขออนุญาตต่อที่ประชุมย้อนกลับไปตามมาตรา ๒๓ ตามข้อเสนอของคุณวัลลภ
เชิญกรรมการครับ

นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ
ที่เคารพครับ ผม อำพล จินดาวัฒนะ เลขานุการคณะกรรมการ ถูกต้องตามข้อเสนอ
ของท่านสมาชิกฯ วัลลภ แล้วนะครับ เพราะว่าคำนี้ตอนปรับแก้ก็ได้ไปปรับแก้ อยู่ใน
มาตรา ๒๓ (๔) บรรทัดที่ ๒ ด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นเมื่อมติสภานิติบัญญัติลงไปแล้ว
ก็ตัดคำว่า และการสื่อสารสุขภาพ ออก อันนี้ตรงไปตรงมาครับ เป็นการทำให้
สอดคล้องกันครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ตามนั้นนะครับ
เชิญเลขาธิการ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๔๖ มีการแก้ไข หมวด ๖ บทกำหนดโทษ ไม่มี
การแก้ไข มาตรา ๔๗ ไม่มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายเกียรติ บุญเจือ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เกียรติ บุญเจือ
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ แม้มาตรา ๔๗ จะบอกไม่มีการแก้ไข แต่ผมก็ใคร่
จะขอให้ข้อสังเกตบางประการนะครับ เพื่อที่จะมีการทบทวน แต่ถ้าคิดว่าไม่สำคัญ
ก็คงไม่เป็นไรนะครับ ไม่ติดใจนะครับ คือผมเห็นมาตรา ๔๗ นี้ระวางโทษไว้ค่อนข้าง
จะหนักพอสมควรนะครับ จำคุกถึงหกเดือน ผมก็เลยเป็นห่วงนะครับ เรื่องที่ผมได้
อภิปรายเมื่อวานนี้ คือขอทวนไปมาตรา ๖ นะครับ ที่ว่าข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคล
เป็นความลับส่วนบุคคล ผู้ใดจะนำไปเปิดเผยไม่ได้ ซึ่งมาตรา ๔๗ ก็กำกับไว้ว่าถ้า



LIRT

ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน ก็คืออาจจะถึงหกเดือนได้ แล้วยังปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทด้วยนะครับ ที่เป็นห่วงก็คือคำว่า สุขภาพ มาดูนิยามสุขภาพในมาตรา ๓ นะครับ มาตรา ๓ บอกว่า สุขภาพ หมายความว่า ภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิต ทางปัญญา และทางสังคม เชื่อมโยงกันเป็นองค์รวมอย่างสมดุล อันนี้เป็นนิยามของสุขภาพนะครับ ทีนี้พอมาตรา ๖ บอกว่าข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคลเป็นความลับส่วนบุคคล ก็เลยทำให้ผมเป็นห่วงว่า สมมุติว่าผมไปชมคนหนึ่งนะครับว่าท่านมีสุขภาพดีไม่น่าเชื่อเลย อย่างนี้จะผิดหรือเปล่าครับ เพราะว่าผมชมเขาว่าเป็นคนมีสุขภาพดีจนไม่น่าเชื่ออย่างนี้ อยู่ในมาตรา ๖ หรือเปล่า เป็นความลับหรือเปล่า และจะต้องระวางโทษหรือเปล่า ก็ขอให้ทบทวนหน่อยนะครับ ผมคิดว่ามาตรา ๖ สุขภาพนั้น คงจะหมายถึงสุขภาพที่ไม่น่าพึงพอใจมากกว่า สุขภาพไม่ดี และสุขภาพไม่ดีขึ้นผมก็คิดว่าไม่ใช่สุขภาพไม่ดีทุกอย่างจะเป็นความลับ คือผู้ที่มีสุขภาพไม่ดีขึ้นนะครับ บางอย่างเขาไม่คิดว่าเป็นความลับหรอก และถ้าอย่างนี้เขาก็เปิดเผยอยู่แล้ว เป็นของทุก ๆ คนอยู่แล้ว ตัวเองก็ไม่ได้หวง แต่ถ้าใครไปบอกเขาสุขภาพไม่ดีตรงนั้นตรงนี้ ผิดไหมครับ ก็อยากให้ขอทบทวนอย่างนี้หน่อยครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : มาตรการนี้ไม่มีการแก้ไข
นะครับ รับเป็นความคิดเห็นไว้ นะครับ กรรมการ คุณไกรสร ครับ

นายไกรสร พรสุธี : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ กระผม
ไกรสร พรสุธี สมาชิกสภานิติบัญญัติฯ ผมอยากจะเรียนเป็นข้อสังเกตในมาตรา ๔๗ ซึ่งจะ
เห็นว่าการพูดเฉพาะผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ นะครับ แต่ถ้าหากว่าท่านประธานฯ มาดู
ในมาตรา ๘ ซึ่งกรณีที่จะใช้ผู้รับบริการเป็นส่วนหนึ่งของการทดลองในงานวิจัย
ตรงนี้ในมาตรา ๘ นี้เข้าใจนะครับ แต่ว่าไม่มีบทลงโทษ ถ้าเกิดสมมุติว่าผู้ประกอบการ
วิชาชีพด้านสาธารณสุขไม่ได้ดำเนินการ อาจจะฝากว่าจำเป็นหรือไม่ นะครับที่จะ
ต้องมีการกำหนดบทลงโทษในมาตรา ๘ ด้วยนะครับ ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เช่นเดียวกันนะครับ
เป็นข้อคิดเห็น กรรมการรับไว้ นะครับ เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ความจริง
เป็นเรื่องเสียมรรยาทอย่างหนึ่งที่ต้องลุกขึ้น ประเด็นล่าสุดท่านไกรสรพูดเป็นเรื่องใหญ่
นะครับ ผมขอความกรุณาว่าหลังจากเราจบทุกมาตราแล้ว ขอให้เราถอยมาตรา ๘ ไป
หรือเปล่า เพราะเรื่องโทษไม่ได้บัญญัติไว้เลยนะครับ ผมคิดว่าอันนี้เรื่องใหญ่นะครับ
ถ้าเราสามารถทำให้สมบูรณ์ได้ก็น่าจะดี แทนที่จะฝากเป็นข้อสังเกต ท่านช่วยคิดหน่อย
ได้ไหมครับ บางทีกรรมการถ้าเห็นอย่างไรก็จะเพิ่มโทษได้ ผมคิดว่าเป็นเรื่องใหญ่
ครับ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญอาจารย์วิชญ์ครับ

นายวิชญ์ เครืองาม : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม วิชญ์ เครืองาม
ขอภัยที่จะต้องกราบเรียนว่าเมื่อสักครู่ยกมือท่านประธานฯ คงไม่เห็น หมวด ๕
ที่ผ่านไปแล้ว ท่านกรรมการช่วยกรุณารับไว้ดูสักกรณีหนึ่งนะครับ เพื่อให้เกิดความ



LIRT

รัดกุมชัดเจน ถ้าหากว่าคณะกรรมการยังยืนยัน ผมก็ไม่ติดใจนะครับ ในมาตรา ๔๔ ที่ผ่านไปแล้ว ที่จริงคณะกรรมการได้แก้ไขวันเดียวเท่านั้นในวาระแรก แต่ในวาระสามที่บอกว่า เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบในธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติแล้ว ให้รายงานต่อรัฐสภาเพื่อทราบและประกาศในราชกิจจานุเบกษา หลัง ๆ กฎหมายที่เขียนทำนองนี้เขาจะแยกให้ชัดว่ารายงานต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา เพื่อจะได้รู้ว่าเข้าที่ละสภา ถ้าใช้คำว่า รายงานต่อรัฐสภา นั้นจะเกิดปัญหาว่าประสงคจะให้ประชุมร่วมกันทั้ง ๒ สภา แล้วเสนอหรืออย่างไร แล้วมารายงานเพื่อทราบเท่านั้น ผมตั้งเป็นข้อสังเกตให้ท่านลองช่วยคิดนะครับ มาตรา ๔๕ วาระแรก ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ ต้องสอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ผมมาไม่ทัน ไม่แน่ใจว่าได้มีการอภิปรายประโยชน์นี้แล้วหรือยัง เรายังไม่รู้ว่ารัฐธรรมนูญฉบับใหม่นั้นจะมีแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐหรือไม่ เพราะว่าฉบับก่อน ๆ ก็ไม่ได้เรียกชื่อนี้นะครับ ฉบับ ๒๕๕๐ เป็นฉบับแรกที่ใช้ วันหน้าอาจจะมีการเปลี่ยนไปเป็นอย่างอื่น แล้วท่านจะให้สอดคล้องแต่เฉพาะแนวนโยบายพื้นฐานเท่านั้นหรือ หมวดอื่น ๆ เช่น หมวดสิทธิเสรีภาพ ท่านไม่นำพาหรืออย่างไร ถ้าหากผมเสนอได้ ผมก็จะเสนอให้แก้ว่าต้องสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย คือไปทั้งฉบับเลย มาตรา ๔๖ ที่ท่านบอกว่าธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ นโยบายยุทธศาสตร์อะไรก็ตามทีเถอะ ให้ผูกพันหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ที่จะต้องดำเนินการต่อไปตามอำนาจหน้าที่ของตน ที่จริงไม่มีอะไรรุนแรง เพราะไม่มีโทษ เพียงแต่แสดงความมุ่งหมายไว้ว่าเมื่อมีธรรมนูญแล้วทุกฝ่ายต้องปฏิบัติตาม ทุกฝ่ายนั่นคือใคร เมื่อท่านไปบอกว่าหน่วยงานของรัฐ นิยามหน่วยงานของรัฐในมาตรา ๓ พูดยังถึงแต่เฉพาะราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การควบคุมการประกอบวิชาชีพ องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐ เรียนถามว่าธรรมนูญของท่านจะมีอะไรผูกพันไปถึงสถานพยาบาลของเอกชนหรือไม่ สถานศึกษาที่ผลิตแพทย์หรือพยาบาลของเอกชนหรือไม่ แม้กระทั่งเมื่อสักครู่นี้พูดกันถึงเรื่องสื่อสารหรือสื่ออะไรก็ตามทางสุขภาพนั้นจะไปถึงสื่อเอกชนด้วยหรือไม่ -----

ถ้าหากว่าท่านคิดว่าอยากจะให้ไปถึงจะเติมลงไปสักนิดได้ไหมครับ ว่าให้ผูกพันหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพราะจริง ๆ ก็ไม่มีโทษอะไรอยู่แล้วละ แล้วถ้าหากว่ามีปัญหาอย่างไรหน่วยงานของรัฐก็ไปกำกับหน่วยงานเอกชนอยู่แล้ว แต่ถ้าเราย้ายลงไปอีกสักครั้งหนึ่งก็จะทำให้เกิดเจตนาธรรมที่ชัดเจนว่า เมื่อมีธรรมนูญแล้วเราก็อยากให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องนั้นได้พยายามปฏิบัติตามเท่าที่ตัวจะทำได้ แต่ถ้ากรรมการยืนยันอย่างเดิมเพราะว่าได้ผ่านหมวดนี้ไปแล้วผมไม่คิดใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ เชิญคุณวิทย์ นายวิทย์ รายนานนท์ : ขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ ประการแรก ผมต้องให้กำลังใจคณะกรรมการที่ทำงานหนักนะครับ แล้วก็มีความคิดเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติทุกฉบับนี้ ผมอยากจะให้ข้อสังเกตไว้นะครับ ว่าจะต้องนำขึ้นกราบบังคมทูลทูลลงพระปรมาภิไธย เพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติทุกฉบับต้องละเอียดรอบคอบใช้ถ้อยคำให้ถูกต้อง ผมสนับสนุนข้อสังเกตของอาจารย์วิชญ์แล้วก็ครูหยุนะครับ ขอประทานโทษที่เื่อยนาม ถ้าหากว่าสามารถที่จะเอาไปปรับปรุงได้ขอได้โปรดเถอะครับ ร่างพระราชบัญญัตินี้จะเอาไปใช้ต่อไปในอนาคต ถ้าจะทำทั้งที่แล้วก็ให้เนียนที่สุด ผมว่าจะเป็นกรณี และก็จะต้องนำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวาย อย่าให้มีปัญหาเกิดขึ้นเหมือนอย่างในอดีตนะครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณวัลลภครับ นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะเป็นสมาชิกฯ ก็ต้องขอรับผิดว่าไม่ได้มีส่วนในการแปรญัตติ แล้วหลายประเด็นที่ท่านสมาชิกฯ ชี้ขึ้นมานี้ ผมก็นึกถึงอดีต อาจารย์บรรศักดิ์จะทราบดี ผมเคยทำกฎหมายแล้วผิดพลาดแบบนี้มาที่หนึ่งแล้ว กลัวซ้ำรอย เพราะว่าส่งไปแล้วพระองค์ท่านตรวจละเอียดมากพบว่าผิดตั้ง ๓๐ กว่าแห่ง ถ้าผมจำไม่ผิดนะครับ คราวนั้นก็คือเป็นวิบากกรรมอย่างหนักของผมครับ เพราะผมเป็นเลขฯ กรรมการชุนั้นอยู่พอดี ใช้เวลาดูแลหลายเดือนครับ แล้วดูแลละเอียดมากเท่าที่ผม

จะดูแลได้ก็ยิ่งพลาดขนาดนั้น ที่นี้ผมฟังอาจารย์วิชญ์พูดผมว่าทกจากจกรจันะครับ รวมทั้งท่านไกรสรพูดถึงมาตรา ๘ แล้วผมยังโยงถึงมาตรา ๕๑ ซึ่งพูดเรื่องว่า คสช. จะแต่งตั้งเลขาธิการนี้ ซึ่งจริง ๆ ผู้ที่แต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๕ อย่างนี้เป็นต้นนะครับ มันพลาดกันเยอะมากเลย ผมก็ชักไม่สบายใจ ความจริงผมอยากจะเร่งเหมือนอาจารย์หมอนะครับ ผมขออย่างนี้ได้ไหมครับ เนื่องจากว่าหลายมาตราไม่มีการแก้ไขแล้วมันก็ผ่านเราไปแล้วเรามาเห็นทีหลังเราก็ต้องรับผิดชอบร่วมกัน แต่ท่านวิทย์พูดเป็นเรื่องที่ทกจากจกรจันะครับ ผมขอความกรุณาจริง ๆ ต้องถอนแล้วละครับ ต้องถอนจริง ๆ เพื่อกลับไปดูกันจริง ๆ อีกครั้ง แล้วกลับมาปีใหม่วันที่ ๔ ก็ยังได้ครับ ขอความกรุณาได้ไหมครับ แล้วให้ผมรับใช้อะไรผมยินดี เพราะว่าผมคิดว่าเป็นเรื่องใหญ่แล้วครับ ขอกันตรง ๆ ท่านประธานฯ เพราะว่าไปไม่ได้แล้วครับ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ มีท่านสมาชิกฯ เสนอว่า อยากจะให้กรรมาธิการนำเรื่องกลับไปพิจารณาใหม่ ผมจะเรียนหารือกับที่ประชุมว่าจะเห็นพ้องด้วยไหมว่า ให้กรรมาธิการนำกลับไปนะครับ เชิญกรรมาธิการครับ

นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพครับ ผม อำพล จินดาวัฒนะ เลขานุการนะครับ กระผมกราบเรียนว่าเราได้ดูกันอย่างรอบคอบโดยคณะกรรมาธิการมาแล้วนะครับ จนถึงขณะนี้ ที่นี้กำลังจะจบกฎหมายอยู่แล้ว ที่นี้ในประเด็นที่ท่าน ขออนุญาตเอ่ยนาม อาจารย์วิชญ์ได้เสนอแนะ อาจารย์ท่านก็แนะนำแล้วก็บอกว่าไม่ตั้งใจให้รับไปพิจารณา กระผมคิดว่าน่าจะพิจารณาให้จบในวันนี้เลยนะครับ เนื่องจากเรามาถึงตรงนี้แล้ว ส่วนว่าเดี๋ยวพอจบฉบับแล้ว กระผมคิดว่ามีประเด็นที่อาจจะต้องดูเพียงแค่ ๑ หรือ ๒ จุดเท่านั้นเอง ก็จะได้พิจารณาร่วมกันเพื่อจะดำเนินการให้เสร็จสิ้นเลยครับผม



ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวนิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คุณวัลลภครับ เชิญ

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ความจริงผมมีบังควรพูดแทน
อาจารย์วิชุนะครับ ผมว่าอาจารย์วิชุนพูดด้วยมารยาทที่งดงามต่อสภา คำว่า ไม่ดีใจ
ของท่านเพียงบางจุดนะครับ แต่ที่ท่านชี้เนี่ยมันเรื่องใหญ่มาก ๆ แล้วผมว่าเราคือไม่ได้ะครับ
กรรมการก็ต้องประชุมนะครับ ผมขอให้ท่านทั้งหลายประชุมนะครับ ไปไม่ได้แล้วครับ
ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวนิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมการครับ

นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ
ที่เคารพครับ ผม อำพล จินดาวัฒนะ เลขานุการครับ กระผมขออนุญาตหารือท่านประธานฯ
ท่านสมาชิกฯ ครับ จะขออนุญาตเป็นว่าพักการประชุมสำหรับวาระนี้ ๓๐ นาที แล้วก็
กระผมขออนุญาตปรึกษาหารือผู้รู้ แล้วก็จะได้ดำเนินการให้เสร็จในวันนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวนิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญอาจารย์บวรศักดิ์ครับ

นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผม บวรศักดิ์ อุวรรณโณ ครับ ผมต้องเรียนว่าท่านกรรมการได้ทำงานหนักมา แล้วก็
สภาแห่งนี้ต้องขอบพระคุณท่านกรรมการนะครับ แต่ว่าถ้าท่านจะหยุดพัก ๓๐ นาที
นี้กระผมคิดว่าต้องให้สมาชิกฯ อภิปรายทั้งหมดทุกมาตรา เพราะผมยังมีมาตรา ๔๘/๑
มีมาตรา ๕๐ ที่จะต้องหารือท่านประธานฯ ผ่านไปยังกรรมการด้วย มิฉะนั้นท่านหยุดไป
๓๐ นาที พอมาเริ่มหมวดบทเฉพาะกาลใหม่ท่านก็ต้องหยุดไปหารือกันอีก ขออนุญาต
ยกตัวอย่างเช่นมาตรา ๔๘/๑ นี่นะครับ อันนี้คณะกรรมการแก้ไขเพิ่มเติมขึ้นเอง
โดยร่างเดิมไม่มี เมื่อเขียนว่าให้นำบรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออก
โดยอาศัยอำนาจตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๔๓ ตรังนี้ครับ ธรรมเนียมการเขียนกฎหมายเขาไม่ไปอ้างกฎหมายที่มีศักดิ์ต่ำกว่า
คือไปอ้างระเบียบเขาไม่ค่อยอย่างนั้นนะครับ ผมก็จะขอหารือว่าควรจะตัดออกหรือไม่

เขียนสั้น ๆ แต่เพียงว่าให้นำบรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของสำนักงานปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติมาใช้บังคับกับการปฏิบัติงานของสำนักงานด้วย เดิม ด้วย เข้าไปนะครับ โดยอนุโลม นี่ประเด็นหนึ่ง

ประเด็นที่ ๒ ก็คือให้นำเฉพาะข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง หรือเอมติกณะรัฐมนตรีด้วย ท่านก็ต้องกลับไปคิดภายใน ๓๐ นาทีนี้ครับ ส่วนมาตรา ๕๐ ก็ผมดูในร่างนี้ กราบเรียนท่านประธานฯ ตรง ๆ ว่ามันยังมีสิ่งที่เขาเรียกว่าอินคอนซิสเทนซี (Inconsistency) ในอีกหลายมาตรา อย่างมาตรา ๕๐ นี้ความจริงมาตรการกรรมการไม่ได้แก้ไข สมาชิกฯ อย่างผมเองก็ไม่ได้แปรญัตตินี้ครับ พอมาดูแล้วก็ยังมีประเด็นอยู่ แต่มาตรา ๕๐ นี้พูดได้เพราะกรรมการแก้ ที่นี้กรรมการแก้เนี่ย ผมจะเรียนถามกรรมการว่าข้าราชการหรือลูกจ้างส่วนราชการที่สำนักงานรับเข้าทำงานด้วยและให้นำความในมาตรา ๔๕ มาใช้บังคับ คือให้แสดงเจตจำนงว่าจะนับอายุราชการต่อ หรือจะรับบำเหน็จบำนาญ หรือจะเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญนั้น ในร่างเดิมบอกว่าให้แสดงความจำนงภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน แก้เป็นสามปี คำถามข้อที่ ๑ ก็คือว่า คณะกรรมการคิดว่าข้าราชการพวกนี้คือข้าราชการตามมาตรา ๔๔ หรือเปล่า ถ้าใช่ ถ้อยคำที่ใช้ตรงนี้ใช้ไม่ได้ครับ ที่สำนักงานรับเข้าทำงานด้วยใช้ไม่ได้ ถ้อยคำตรงนี้คือถ้าข้าราชการที่โอนมาตามมาตรา ๔๔ ที่สำนักงานรับโอนมาตามมาตรา ๔๔ นี่คำถามแรกนะครับ คำถามต่อไปก็คือว่าท่านไปให้เขาแสดงความจำนงว่าจะนับอายุราชการต่อหรือจะรับบำเหน็จบำนาญ หรือเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญ ๑ ปี ท่านได้หารือผู้รักษาการตามกองทุนบำเหน็จบำนาญ คือ กบข. เขาแล้วหรือยัง เพราะในทางปฏิบัติถ้าทำภายใน ๑ ปี อย่างนั้นจะมีปัญหามากมายมโหฬาร สมมุติว่าเขาจะเข้า กบข. ละจะเข้าตั้งแต่เมื่อไร สิ่งเหล่านี้ครับคือสิ่งที่อยากฝากว่าถ้าท่านกรรมการจะกรุณาหยุดไปดู ๓๐ นาทีนี้ครับ ประเด็นเหล่านี้ท่านต้องเอาไปดูด้วย แต่ ๓๐ นาที จะพอหรือไม่ นี่ก็คือประเด็นคำถามที่จะต้องถามกันครับ ท่านประธานฯ ครับ



ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดทะวงษ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมครับ
ทางกรรมการขอเวลาไปปรึกษาหารือกัน ๓๐ นาที แล้วก็ในขณะที่เรายังมีมาตรา
ที่ยังเหลืออยู่อีกจากมาตรา ๔๗ ไปถึงมาตรา ๕๒ นะครับ ซึ่งยังไม่ทราบว่าข้างหน้า
จะมีอะไรบ้าง จะได้ให้กรรมการไปหารือเสียในครั้งเดียวกัน ผมจะขออนุญาตหารือ
ต่อที่ประชุมนี้ว่าเราจะให้กรรมการไปหารือกันสัก ๓๐ นาที ที่ประชุมจะเห็นพ้อง
ด้วยไหมครับ เชิญท่านครับ

นายบดินทร์ อัสวานิชย์ : ท่านประธานฯ ครับ ผม บดินทร์ อัสวานิชย์
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ด้วยความเคารพ แล้วก็ด้วยความเข้าใจว่าคณะกรรมการ
ได้ทำงานหนักมากกว่าจะมีงานมาเสนอต่อสภาในวันนี้ครับ แต่อย่างไรก็ตาม
ประเด็นที่ท่านสมาชิกฯ หลายท่านได้ยกขึ้นมาเป็นประเด็นที่น่าพิจารณาอย่างยิ่งนะครับ
แล้วก็ผมเข้าใจว่าต้องใช้เวลาค่อนข้างมากในการที่จะต้องมาพิจารณาตรงนี้ คำว่า เพื่อ
กับคำว่า ด้าน ผมก็ยังมีความรู้สึกว่ามาใช้แทนกันทุกที่ทุกแห่งไม่ได้ครับ บางแห่ง
อาจจะแก้ไขได้ บางแห่งอาจจะแก้ไขไม่ได้ในแง่ของภาษาไทย ในเรื่องที่ว่าอาจารย์ดอกเตอร์วิชฌ
ได้ยกขึ้นมา ผมก็คิดว่าเป็นประเด็นที่น่าพิจารณาอย่างยิ่งนะครับ ส่วนมาตรา ๘ อาจจะ
เป็นความผิดของผมเองที่ผมไม่ได้ขอสงวนฯ เอาไว้นะครับ แต่ว่าประเด็นที่นอกจาก
ท่านวัลลภได้ยกขึ้นมาแล้ว ผมมีประเด็นทางข้อกฎหมายที่อยากจะเรียนไปถึง
คณะกรรมการด้วยว่าในมาตรา ๘ นี้ใช้คำว่า ในกรณีที่ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุข
ประสงค์จะใช้ผู้รับบริการเป็นส่วนหนึ่งของการทดลองในงานวิจัย คำว่า ผู้ประกอบ
วิชาชีพด้านสาธารณสุข นี่นะครับ ในคำจำกัดความที่ท่านหมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพ
ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล มีข้อน่าสังเกตว่าในขณะนี้มีการพยายามที่จะใช้มนุษย์
เป็นเครื่องมือในการทดลองมาก แล้วก็มาในรูปแบบต่าง ๆ ตามร่างอยู่นี้ครับ
ถ้าคนซึ่งเป็นผู้ทดลองตรงนั้นไม่ใช่ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุข คือผู้ประกอบวิชาชีพ
ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล เขาไม่อยู่ในมาตรานี้ครับ เขาไม่ถูกบังคับตรงนี้
ซึ่งตรงนี้คือช่องโหว่ของกฎหมายอย่างร้ายแรง นอกจากที่จะไม่ได้มีการกำหนดโทษ
เอาไว้แล้วนะครับ ถ้าเขาเป็นผู้ซึ่งไม่ได้ประกอบวิชาชีพตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

เขาเองเขาไม่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมายฉบับนี้ด้วยนะครับ ซึ่งถ้าหากว่าเปรียบเทียบกับมาตราอื่นท่านใช้คำว่า ผู้ใด ท่านจะดูตัวอย่างในมาตรา ๖ นะครับ ข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคลเป็นความลับส่วนบุคคล ผู้ใดจะนำไปเปิดเผยไม่ได้ เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็ครอบคลุมถึงว่าใคร ๆ ก็ได้ จะเป็นผู้ประกอบวิชาชีพตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลหรือไม่ก็อยู่ในข่าย เพราะฉะนั้นตรงนี้ไม่ว่าข้อสรุปจะเป็นอย่างไร ตรงนี้ผมก็อยากจะกราบเรียนผ่านท่านประธานฯ ไปถึงกรรมการนี่นะครับว่าขอให้ช่วยดูตรงนี้ให้รอบคอบด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เมื่อสักครู่นี้ผมทราบว่าคงจะหยุดก่อนนะครับ ว่าเราจะให้กรรมการนำเรื่องราวกลับไปพิจารณาภายใน ๓๐ นาที ที่ประชุมจะเห็นด้วยไหมครับ มีใครเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ให้กรรมการนำเรื่องกลับไปหารือกัน นั่นประเด็นที่ ๑ ที่ผมจะเรียนถาม

ประเด็นที่ ๒ ก็คือเรายังมีมาตราเหลืออยู่อีกไม่กี่มาตรา ขออนุญาตให้พูดความคิดเห็นเพื่อที่จะให้กรรมการไปพิจารณาเสียทีเดียว แล้วนำกลับมาพร้อมกันนี้ที่ประชุมจะเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ตกลงตามนี้นะครับ เชิญอาจารย์วรศักดิ์ ครับ

นายบรรศักดิ์ อุวรรณโณ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เมื่อสภาได้ลงมติตามข้อบังคับฯ ให้ยกเว้นการพิจารณาเรียงมาตราไปแล้ว ผมขออนุญาต ตั้งข้อสังเกตฝากคณะกรรมการฯ ไปด้วยนะครับ อันนี้เป็นแบบของกฎหมายจริง ๆ คือเมื่อก่อนกฎหมายโบราณจะเอาคำปรารภ คือเอาเหตุผลในการออกกฎหมายมาเขียนไว้ในคำปรารภของกฎหมาย คำปรารภกฎหมายโบราณนั้นจึงมีความยาวเป็นอันมาก เราคงความโบราณธรรมเนียมนี้ไว้เฉพาะในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่คำปรารภจะมีเนื้อหายาวผิดปกติกว่ากฎหมายทั่วไป แต่กฎหมายฉบับนี้มีคำปรารภซึ่งไม่เหมือนกับกฎหมายที่ออกมาภายใน ๓๐ ปีหลังนี้เลยนะครับ แต่มีข้อความกระเด็นไปทางรัฐธรรมนูญ คือเอาเหตุผลท้ายพระราชบัญญัติขึ้นมาใส่ไว้ในคำปรารภ ท่านประธานฯ ครับ ถ้าจะเมตตาเปิดไปดูคำปรารภตั้งแต่แรก สภาแห่งนี้มีเจตจำนงที่จะเปลี่ยนแบบกฎหมายหรือไม่ เพราะถ้ากฎหมายฉบับนี้ออกไปอย่างนี้ ๑ ฉบับ จะมีคนเอาแบบอย่างกฎหมายฉบับนี้ไปใช้ในการออกกฎหมายอีกหลายสิบฉบับนับแต่บัดนี้เป็นต้นไปได้เช่นเดียวกัน โดยปกติคำปรารภกฎหมายทำนองนี้จะเขียนสั้น ๆ ครับว่า โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยสุขภาพแห่งชาติ แค่นี้ครับ ถ้าเป็นรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๔๐ ถ้าต้องจำกัดสิทธิเสรีภาพก็จะขึ้นอีกวรรคหนึ่ง อีกย่อหน้าหนึ่ง แล้วบอกว่า โดยที่บทบัญญัติแห่งกฎหมายฉบับนี้มีบทบัญญัติที่ไปจำกัดสิทธิเสรีภาพตรงนั้นตรงนี้ ซึ่งรัฐธรรมนูญมาตรานั้นมาตรานี้บัญญัติให้กระทำได้ แล้วจึงขึ้นย่อหน้าอีกย่อหน้าหนึ่งว่า จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้ เขียนมาอย่างนี้ ๓๐ - ๔๐ ปีแล้วครับ บัดนี้คำปรารภกฎหมายฉบับนี้ไปใช้ธรรมเนียมการเขียนคำปรารภในรัฐธรรมนูญ คือเอาเจตนารมณ์มาใส่ยาวถึง ๑ บรรทัดครึ่ง กระผมก็หารือท่านประธานฯ ที่เคารพว่า ผมก็เห็นความสำคัญอยู่หรอก เห็นอยู่ว่ากฎหมายฉบับนี้จะมีธรรมนูญสุขภาพอะไรสารพัดสารเพ แต่จะหารือท่านกรรมการว่าเมื่อไม่ใช่เรื่องสำคัญคอขาดบาดตาย แล้วก็ไม่ใช่รัฐธรรมนูญจริง ๆ คงธรรมเนียมแบบการเขียนกฎหมายไว้ได้ไหมครับ คือคำปรารภให้มีสั้น ๆ ว่า โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยสุขภาพแห่งชาติ จบ แล้วท่านจะใส่เหตุผลให้เลิกละประการใดก็ได้ แล้วเหตุผลนั้น



LIRT

เขาจะไปพิมพ์ไว้ท้ายพระราชบัญญัติ ซึ่งเป็นการแสดงเจตนารมณ์ของกฎหมาย ซึ่งอันนี้ ก็ขออนุญาตฝากท่านประธานฯ ผ่านไปยังคณะกรรมการการนับว่า เพื่อที่จะเอาไป พิจารณาเสียในคราวเดียวกัน ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ตังคณานุก์ ผมมี ๒ ประเด็นใน ๒ มาตรา ซึ่งฝากกรรมการไปแล้ว ในมาตรา ๔๕ ที่กรรมการ เพิ่มวรรคสอง วรรคสาม บังเอิญผมไม่เคยรับราชการมาก่อนก็พยายามอ่านว่าเข้าใจเช่นไร ท่านที่รับราชการอายุมาก ๆ ท่านน่าจะตอบได้ แต่ว่าผมอ่านแล้วผมไม่เข้าใจ ยอมรับว่า ไม่เข้าใจจริง ๆ โดยเฉพาะวรรคสุดท้ายเขียนว่า การไม่ขอรับบำเหน็จบำนาญตามวรรคสาม จะต้องกระทำภายในสามสิบวันนับแต่วันที่โอน จบตรงนี้นะครับ แล้วก็เริ่มต้นใหม่ว่า สำหรับกรณีข้าราชการให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ อะไร ก็ว่าไปเรื่อยนะครับ ผมก็ไม่แน่ใจว่าการเขียนแบบนี้เขียนถูกหรือไม่ คือผมอ่านแล้วผมกึ่ง ๆ วิธีการเขียนต้องให้กฤษฎีกาช่วยคุณคิดหนึ่งนะครับ หรือท่านที่เป็นนักกฎหมายช่วยคุณหน่อย

ประเด็นที่ ๒ ในเรื่องนี้ก็คือว่า กรณีข้าราชการที่ว่าเป็นข้าราชการที่โอน หรือไม่โอน ผมก็ไม่เข้าใจ เพราะเริ่มต่อจากคำว่า กระทำภายในสามสิบวันนับแต่วันที่โอน ประโยคต่อมาเขียนว่า สำหรับกรณีข้าราชการ ข้าราชการอะไร ข้าราชการที่โอนหรือไม่โอน นี่ผมอ่านแล้วเชื่อมต่อกันไม่ได้ นี่เป็นประเด็นที่ผมคิดไว้ในเชิงของการเขียนกฎหมาย อันนี้ พุดถึงคนที่ไม่รู้ระบบราชการ ท่านช่วยไปคุณคิดหนึ่ง -----

ส่วนมาตรา ๕๑ ที่ผมพูดโดยเร็วเมื่อสักครู่สัมพันธ์โดยตรงกับมาตรา ๒๕ ท่านกลับไปดูมาตรา ๒๕ นะครับ มาตรา ๒๕ วรรคสามเขียนว่า ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งเลขาธิการจากบุคคลที่คณะกรรมการบริหารคัดเลือกและ คสช. ให้ความเห็นชอบแล้ว นั่นก็คือว่า นายกฯ เป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งเลขาธิการ ที่นี้กลับมาดูในมาตรา ๕๑ เขียนว่า ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการไปจนกว่า คสช. จะแต่งตั้งเลขาธิการตาม พ.ร.บ. นี้ ก็มันขัดแย้งกันนะครับ เพราะในมาตรา ๒๕ นายกฯ เป็นคนแต่งตั้ง แต่ทำไมตรงนี้ คสช. แต่งตั้ง อันนี้ผมทิ้งไว้ละไหน ๆ ก็จะพักไปดูก็ไปดูให้เรียบร้อยด้วย ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ให้กำลังใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายทวี สุรฤทธิกุล : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ทวี สุรฤทธิกุล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมขอเรียนฝากในมาตรา ๑๑ เพราะผมเห็นในเหตุผลของการมีพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่า จะต้องมีความร่วมมือด้านสุขภาพทั้งภาครัฐและภาคประชาชน แต่โดยคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติในมาตรา ๑๑ นั้นนะครับ จะเห็นว่าเรายังขาดภาคการเมือง ซึ่งผมคิดว่ามีความสำคัญโดยเฉพาะตัวแทนจากสภา ซึ่งในสมัยต่อไปก็คงจะมีทั้งสภาผู้แทนราษฎรและกฤษฎีกา เพราะฉะนั้นฝากนำเรียนไปปรึกษาหารือกันด้วยว่าจะคำนึงถึงคณะบุคคลเหล่านี้ด้วยหรือไม่ กระผมเห็นว่ามีสำคัญมาก เพราะว่าการที่เราจะพิจารณาเรื่องที่เป็นประเด็นของประเทศ การกระทำที่เราไม่มีตัวแทนของภาคการเมืองหรือภาคที่จะควบคุมตรวจสอบในด้านนโยบายเข้าไปด้วยนั้นอาจจะกระทำให้เกิดช่องโหว่ ช่องว่าง เพราะฉะนั้นถ้าเพื่อเรานำคนในภาคการเมืองนี้เข้าไปเสียเลยก็น่าที่จะทำให้มีความสมบูรณ์เพียงพอ แล้วก็สนองต่อเจตนารมณ์วัตถุประสงค์ของการมีพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอกราบเรียนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญครับคุณวัลลภ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ครับ เมื่อสักครู่ท่านอาจารย์ทวีพูดก็ขออนุญาตว่าท่านกรรมาธิการเอา พ.ร.บ. หลักประกันสุขภาพไปดูนะครับ เพราะว่า

ในองค์ประกอบกรรมการก็ได้พูดถึงตัวแทน แต่ว่าเป็นตัวแทนการเมืองท้องถิ่นนะครับ เช่น (๓) ก็ผู้แทนเทศบาล ผู้แทน อบจ. ผู้แทน อบต. อย่างนี้นะครับ ผู้แทนองค์กรท้องถิ่น รูปแบบอื่นอย่างนี้เขาจะบอกเอาไว้ ซึ่งก็จะสอดคล้องที่อาจารย์ทวิว่านะครับ ก็สามารถจะไปคู่อีกกันได้ ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คุณหญิงนันทกาครับ

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพคะ
นันทกา สุประภาตะนันท์ นะคะ ดิฉันมีความเห็นใจท่านคณะกรรมการเป็นอย่างยิ่ง
เพราะว่าถ้าฟังข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่จะต้องนำไปพิจารณาทบทวนก็เป็นเรื่อง
ค่อนข้างจะมากอยู่ อย่างเป็นต้นว่า หมวด ๑ เรื่องสิทธิและหน้าที่ด้านสุขภาพ อันนี้ก็ดิฉัน
ขอเอ่ยนามขอประทานโทษคือ ท่านอาจารย์วรศักดิ์ที่ท่านท้วงติงนั้นนะคะ ในตอนที่
มีการประชุมในคณะกรรมการกฤษฎีกาก็ได้ปรารภกันถึงเรื่องนี้ แต่ว่าเราฟังคำชี้แจงของ
ท่านผู้แทนกระทรวงสาธารณสุขที่มาชี้แจงเรื่องนี้ก็ทำให้เข้าใจได้ว่ากฎหมายฉบับนี้นั้นเป็น
กฎหมายมีความพิเศษคือว่า มีความเกี่ยวข้องกับประชาชนในเรื่องที่จะเข้ามามีส่วน
ประสานงานกับทางรัฐในการที่จะสร้างเสริมสุขภาพอย่างไรให้แก่ประชาชนก็ต้องมีการ
กล่าวถึงทางด้านประชาชนในเรื่องสิทธิของเขามีอย่างไร อะไรต่ออะไรต่าง ๆ เหล่านี้นะคะ
อันนี้ก็ไม่ใช่เป็นความดำริของคณะกรรมการเอง แต่ว่าทางคณะกรรมการกฤษฎีกาในชุดที่
พิจารณาเรื่องนี้ก็เห็นด้วยค่ะว่าควรจะมีปรากฏไว้ได้ แล้วก็คงจะไม่เป็นการขัดต่อหลักการ
ทั่วไป เพราะว่าเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่มีลักษณะพิเศษอย่างที่ได้อาจารย์เรียนมาแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ในมาตรา ๔๕ วรรคสาม
หน้า ๑๕ บรรทัดที่ ๒ บรรทัดแรกที่ขึ้นต้นว่า เพื่อประโยชน์ในการนับเวลา ผมเข้าใจว่า
ในบรรทัดที่ ๒ ที่เขียนว่า ตามมาตรานี้เป็นตามมาตรา ๔๕ หรือเปล่า ฝ่ายกรรมการไป
พิจารณาด้วยนะครับที่เขียนว่า ตามมาตรานี้ น่าจะเป็นตามมาตรา ๔๕ นะครับ ขอความ
กรุณาได้ไปพิจารณาด้วย ท่านสมาชิกฯ ครับ เราจะขอให้ท่านกรรมการนำกลับไป



LIRT

พิจารณาในครึ่งชั่วโมงหรือจะให้นำกลับมาคราวหน้าดีเอาอย่างไรดี ท่านกรรมการ
ต้องการเวลาสักเท่าไรครับ

นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ
ที่เคารพครับ ผม อำพล จินดาวัฒนะ เลขานุการคณะกรรมการครับ ได้หารือกันแล้วครับ
ในประเด็นที่ทางท่านผู้ทรงเกียรติได้แนะนำนั้นทางเราเห็นประเด็นครับ คิดว่าปรับไม่ยาก
ครับ ขออนุญาตใช้เวลาครึ่งชั่วโมงแล้วจะกลับมาเสนอครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ทางกรรมการขอ
ครึ่งชั่วโมงนะครับ ดังนั้นขอพักประชุมกลับมาเวลา ๑๖.๑๐ นาฬิกา

พักการประชุมเวลา ๑๕.๓๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๖.๑๕ นาฬิกา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ
เราประชุมต่อ เชิญกรรมการ

นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ
ที่เคารพครับ กระผม อำพล จินดาวัฒนะ เลขาธิการคณะกรรมการครับ ด้วยความเคารพ
ท่านประธานฯ และท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติครับ เราได้พักประชุมพิจารณาโดย
คณะกรรมการและมีท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติฯ ผู้ทรงเกียรติได้กรุณาให้ไปช่วยให้
คำแนะนำชี้แนะ โดยท่านประธานฯ ได้ดูแลเรื่องนี้อยู่ภายในเวลาประมาณ ๒๐ กว่านาที
กระผมขอกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า เราได้ดูในประเด็นสำคัญ ๆ ขณะนี้มีประเด็นสำคัญ ๆ
อยู่ประมาณ ๘ ประเด็นที่ท่านได้ตั้งข้อสังเกตไว้ กราบเรียนว่าในประเด็นที่ ๑ เรื่องคำปรารภ
ซึ่งมีท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ซึ่งเป็นผู้อาวุโสแล้วก็มีความรู้ความสามารถในเรื่องของ
กฎหมายได้กรุณาช่วยชี้แนะและท่านก็ได้กรุณาไปช่วยเราแนะนำด้วย ทางกรรมการเราจะ
ตัดให้คำปรารภเหลือสั้นเพียงแค่ว่า โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยสุขภาพ
แห่งชาติ เพื่อให้เป็นแบบเหมือนกับกฎหมายอื่น ๆ ที่ท่านกล่าวถึง ข้อความที่ตัดจากนั้น
ทางกรรมการคิดว่าเราเห็นสมควรว่าควรจะตัดออกไป

สำหรับประเด็นที่ ๒ คือเรื่องคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ หมวด ๒
มาตรา ๑๑ ได้ไปพิจารณาแล้วพบว่า คณะกรรมการจะมีทั้ง ๓ ฝ่าย คือฝ่ายการเมือง
ส่วนกลาง การเมืองท้องถิ่น ฝ่ายนักวิชาการ วิชาชีพ และฝ่ายประชาชน ๓ ส่วนนี้ค่อนข้าง
ครบถ้วนอยู่แล้ว

ประเด็นถัดไปคือ ประเด็นในหมวด ๕ มาตรา ๔๔ ท่านสมาชิกฯ
ขออนุญาตเอ่ยนาม คือท่านอาจารย์วิชญ์ เครืองาม ท่านได้ชี้แนะไว้ในวรรคสาม
เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบในรัฐธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติแล้ว
ให้รายงานต่อรัฐสภา เราเสนอเปลี่ยนเป็น ให้รายงานต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา



LIRT

ประเด็นที่ ๓ มาตรา ๔๕ ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติที่เขียนไว้ว่าต้องสอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย อันนี้ตอนที่เรายกกันตอนนั้นเราก็ทราบดีว่าเราไม่ได้อ้างปี พ.ศ. เพียงแต่ว่าพอเขียนแล้วยังมีคำที่แคบคือคำว่า แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ คณะกรรมาธิการก็เห็นพ้องต้องกันว่า ควรจะตัดคำว่า แนวนโยบายพื้นฐานแห่งชาติตามบทบัญญัติของ ออก เพื่อจะเป็นว่าต้องสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ไม่ว่า พ.ศ. ใดก็ตามที่จะออกมาในอนาคต อันนี้ประเด็นที่ ๓ ครับ

ประเด็นที่ ๔ คือมาตรา ๔๖ ที่ท่านอาจารย์วิชญ์ ขอภัยที่เอ่ยนามนะครับ ที่อาจารย์พูดถึงว่าจะผูกพันเฉพาะหน่วยงานของรัฐอย่างเดียวหรือไม่ ท่านอาจารย์บรรศักดิ์และคณะได้คุยกันเมื่อสักครู่นี้ได้แนะนำว่าควรจะใส่ว่า ให้ผูกพันหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องครับ

ประเด็นที่ ๕ เรื่องโทษ ซึ่งท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้ให้คำแนะนำเรื่องมาตรา ๘ เรื่องว่าไม่ได้กำหนดโทษไว้ได้รับคำแนะนำจากท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติแนะนำว่า ควรจะเติมในมาตรา ๔๗ ว่า ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ และมาตรา ๘ เหตุผลก็คือว่าจริง ๆ แล้วการฝ่าฝืนมาตรา ๖ และมาตรา ๘ เขาจะไปมีโทษในกฎหมายอื่น ๆ อยู่แล้วแต่การเขียนไว้ในกฎหมายนี้ก็เพื่อให้โทษนั้นซึ่งเป็นโทษจำคุกและโทษจำ โทษปรับสามารถที่จะยอมความได้ อันนี้ก็เป็นการเสนอมาตรา ๔๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ และมาตรา ๘

บทเฉพาะกาล ประเด็นที่ ๖ มาตรา ๔๘/๑ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติอาจารย์บรรศักดิ์แนะนำว่าการเขียนโดยไปอ้างระเบียบต่าง ๆ ที่เล็กกว่า พ.ร.บ. นั้นไม่สมควร ท่านอาจารย์ได้ช่วยชี้แนะว่าควรจะตัดข้อความจากบรรทัดที่ ๑ หลังคำว่า หรือคำสั่ง ตัดว่า ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ และพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๔๕ ออก ความทั้งหมดยังอยู่เหมือนเดิม สิ่งที่ต้องการได้ยังเหมือนเดิมก็คือให้นำบรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับต่าง ๆ เหล่านี้ ข้างหลังเหมือนเดิมนะครับ เป็นการทำให้กระชับขึ้น อันนี้ประเด็นที่ ๖

ประเด็นที่ ๗ นั้นเมื่อได้พิจารณากันแล้วในมาตรา ๔๕ ๒ วรรคสุดท้ายที่ได้มีการเติมเข้าไป กรรมการเติมเข้าไปเพราะว่าได้ไปตรวจสอบกฎหมาย พ.ร.บ. หลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เขามีการใส่ ๒ วรรคนี้ข้อความเหมือนกันทุกประการ แต่เราได้พิจารณาแล้วว่าการปฏิบัติตาม ๒ วรรคนี้เป็นไปได้ยากอยู่ดี เพราะฉะนั้นการไม่มี ๒ วรรคที่เติมนี้ก็ไม่ได้ทำให้งานเสียหาย ดังนั้นกรรมการก็คิดว่าขอเสนอตัดสิ่งที่กรรมการได้เพิ่มในชั้นแรกออกไปทั้ง ๒ วรรค ในมาตรา ๔๕ ตรีบ อันนั้นคือประเด็นที่ ๗

ประเด็นที่ ๘ เป็นเรื่องของกรให้สิทธิข้าราชการและลูกจ้างที่เขาอาจจะตัดสินใจมาทำงานที่สำนักงานแห่งนี้ หลังจากที่สำนักงานเปิดทำงานไปแล้ว โดยที่เป็นการให้สิทธิเขา เพื่อเป็นการจูงใจคนที่ดี คนที่มีความตั้งใจจะมาทำงาน แต่ในขณะนั้นหมายความว่าสำนักงานต้องมีตำแหน่งรับและมีงานที่พร้อมที่จะรับเขา ถ้าเขาขอสมัครเข้ามาทำงานก็จะเป็นการเปิดโอกาสให้เขาที่เขาจะได้สิทธิเหมือนข้าราชการและลูกจ้างอื่นที่อยู่ในสำนักงานขณะนี้ แล้วก็โอนไปอยู่สำนักงานเลย มาตรา ๕๐ นี้ ทางคณะกรรมการได้เสนอว่าในบรรทัดที่ ๓ ที่บอกว่าต้องแสดงความจำนงเป็นหนังสือสมัครเข้าทำงานเป็นการเพิ่มเติมข้อความให้ครบถ้วน สมัครเข้าทำงานต่อสำนักงานภายในที่กรรมการได้แก้ไข ๑ ปี เมื่อสักครู่นี้ได้อภิปรายกันแล้วคิดว่าใช้เวลาแค่ ๑ ปีก็พอ ไม่ควรจะให้ยาวกว่านี้นะครับ ก็ได้เสนอปรับเป็นว่าต้องแสดงความจำนงเป็นหนังสือสมัครเข้าทำงานต่อสำนักงานภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ อันนี้เป็นประเด็นที่ ๘

และประเด็นที่ ๙ ประเด็นสุดท้ายมาตรา ๕๑ เนื่องจากว่าเลขธิการจะต้องได้รับการแต่งตั้งโดยนายกรัฐมนตรี ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ ดังนั้นในบรรทัดที่ ๒ ควรจะตัดข้อความคำว่า คสช. ออกนะครับ ในบทเฉพาะกาลนั้นก็หมายความว่าให้ผู้อำนวยการสำนักงานปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ปฏิบัติหน้าที่เลขธิการไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งเลขธิการ คำว่า คสช. ตัดไป แล้วก็เติมคำว่า จะมีการแต่งตั้งเลขธิการนะครับ ทั้งหมดนี้เป็น ๙ ประเด็นที่ทางคณะกรรมการได้รับข้อเสนอสำคัญ ๆ จากสภาแห่งนี้ไปพิจารณาอย่างไรก็ตามทางท่านประธานคณะกรรมการได้สรุปปิดท้ายว่าเนื่องจากเพื่อให้ได้

ดูอย่างรอบคอบอีกครั้งหนึ่ง สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ซึ่งเราดูประเด็นสำคัญ ๆ ไป ๕ ประเด็นแล้ว จะได้ให้คณะกรรมการได้ดูอย่างรอบคอบอีกครั้งหนึ่ง เพื่อสมาชิก สภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ทรงเกียรติทุกท่านจะได้สบายใจในวันที่จะมีการลงมติวาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ เพื่อเป็นการรอบคอบ เพราะเราจะต้องรับผิดชอบร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้และ พ.ร.บ. ฉบับอื่นร่วมกัน ทางท่านประธานคณะกรรมการก็เลยได้ตัดสินใจ จะขออนุญาต ต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติขอรับร่างพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติไปดูใน ขั้นตอนการอีกรอบหนึ่งครับ เพื่อความรอบคอบและขออนุญาตบรรจุในวาระ การประชุมสภานิติบัญญัติเป็นเรื่องด่วนในวาระถัดไป ซึ่งก็คงจะเป็นหลังปีใหม่

ในนามของคณะกรรมการวิสามัญครับ ต้องกราบขอบพระคุณ ท่านประธานฯ กราบขอบพระคุณท่านผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับที่ได้ให้ความสำคัญ และก็ ช่วยกันดูแลร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ซึ่งประชาชนเอง แล้วก็ทุกฝ่ายที่ร่วมกันทำก็รอคอย กันมาเป็นเวลานาน เมื่อรอคอยมาเป็นเวลานานได้ถึง ๖ ปี เราจะใจเย็นเพื่อจะดูกัน แล้วก็ พิจารณากันในการประชุมเรื่องด่วนในวาระที่จะถึงในหลังปีใหม่ เพื่อจะให้พระราชบัญญัติ ฉบับนี้เป็นของขวัญให้กับคนไทยหลังปีใหม่ เป็นเครื่องมือที่จะให้ทุกฝ่ายในสังคมเข้ามา ช่วยทำงานเรื่องสุขภาพด้วยกัน ก็ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ ว่าคณะกรรมการ ขออนุญาต คือขอรับไปทบทวนครับ แล้วก็ขอบรรจุเข้ามาเป็นเรื่องด่วนในวาระการประชุม สภานิติบัญญัติแห่งชาติของเราในอันดับแรกของการประชุมครั้งต่อไป ขอกราบ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมเห็นพ้องด้วยแล้ว นะครับ ตามที่กรรมการขอเลื่อนออกไปก่อนนะครับ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๓ กระทั่งถาม

กระทั่งถามสดมีด้วยกัน ๑ กระทั่ง เรื่องบริษัทเอกชนปฏิบัติในลักษณะชักยอก

โครงข่ายโทรคมนาคมที่เป็นสมบัติของชาติ ผู้ตั้งกระทั่งถามคือคุณคำนูณ สิทธิสมาน ถามต่อ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมครับ
ผมขออนุญาตว่าเราคงใช้รูปแบบเดิมนะครับ มีการถาม ๓ ครั้ง ทั้ง ๓ ครั้ง ถามและตอบ
รวมไม่เกิน ๓๐ นาที อย่างเดิมครับ เชิญคุณคำนูณ

นายคำนูณ สิทธิสมาน : ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ กระผม คำนูณ
สิทธิสมาน สมาชิกสภานิติบัญญัติฯ ครับ ท่านประธานฯ ครับ ขออนุญาตใช้ภาพประกอบ
ในการตั้งคำถามในครั้งนี้นะครับ ขออนุญาตไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผมอนุญาต

นายคำนูณ สิทธิสมาน : ครับ ผมจะพยายามอธิบายอย่างรวบรัดที่สุด
นะครับ เพื่อเปิดโอกาสให้ท่านรัฐมนตรีที่ได้กรุณามารอเป็นเวลานานแล้วนี้ได้ตอบคำถาม
ให้เต็มที่นะครับ ประเด็นสำคัญที่อยากจะกราบเรียนถามก็คือ ขอเล่าเรื่องก่อนความเป็นมา
ก็คือในบริการโทรศัพท์พื้นฐานและโทรศัพท์เคลื่อนที่ซึ่งเป็นระบบสื่อสารโทรคมนาคม
นี้นะครับ ในรอบ ๑๕ - ๒๐ ปีมานี้เนื่องจากรัฐ รัฐวิสาหกิจเองไม่สามารถที่จะดำเนินการ
ให้บริการประชาชนได้อย่างทั่วถึงและเพียงพอ จึงได้ทำสัญญาร่วมงานกับบริษัทเอกชน
จำนวนหนึ่งหลายบริษัท ไม่จำเป็นต้องออกชื่อทั้งในส่วนของโทรศัพท์พื้นฐานในกรุงเทพฯ
โทรศัพท์พื้นฐานในต่างจังหวัดแล้วก็โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๒ ระบบ ๓ ระบบ ๔ ระบบก็สุดแท้
แต่ตามความเข้าใจของกระผมแล้วก็บุคคลทั่วไปนี้เราใช้คำว่า ให้สัมปทานเอกชนไปทำ
แต่จริง ๆ แล้วคำว่า สัญญาร่วมงานก็ดี ให้สัมปทานเอกชนไปทำก็ดีนี้เป็นรูปแบบสัญญา
ที่ภาษาเทคนิคเขาเรียกว่า บีทีโอ (BTO) คือ บิลด์ทรานสเฟอร์ (Built Transfer) แล้วก็
ออฟเพอเรชั่น (Operation) บิลด์ก็คือ เอกชนสร้าง แต่ว่าเมื่อสร้างเสร็จแล้วนั้นกรรมสิทธิ์
ไม่ได้เป็นของเอกชนครับ จะต้องทรานสเฟอร์ คือถ่ายโอนมาให้รัฐวิสาหกิจ ในกรณีนี้ก็คือ
องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยซึ่งปัจจุบันนี้ได้แปรรูปมาเป็นบริษัท ทศท. โทรคมนาคม
จำกัด (มหาชน) แต่ว่าถึงอย่างไรก็ตามรัฐก็ยังถือหุ้นอยู่ร้อยละ ๕๑ แล้ว
การสื่อแห่งประเทศไทยในอดีตหรือปัจจุบันก็คือบริษัท ทศท. โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)
แต่ว่ารัฐก็ยังถือหุ้นอยู่ร้อยละ ๕๑ เช่นเดิม เพราะฉะนั้นโดยความเข้าใจของบุคคล

ทั่วไป โดยความเข้าใจของกระผมก็คือถึงแม้ว่าเอกชนนี้จะเป็นผู้ลงทุนสร้างโครงข่ายโทรคมนาคมนั้น ๆ ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อระบบโทรคมนาคมก็จริง แต่ว่าเมื่อสร้างเสร็จแล้วนั้นกรรมสิทธิ์ตกเป็นของรัฐโดยทาง ทศท. และ กสท. เป็นผู้ดูแล จากนั้นรัฐก็จึงมอบหมายให้เอกชนนำไปหาประโยชน์ตามสัญญาที่มีต่อกัน แต่มิได้หมายความว่ากรรมสิทธิ์ตกไปเป็นของเอกชนนะครับ แต่สิ่งที่ผมเกิดคำถามขึ้นมาและอยากจะตั้งคำถามให้ทางรัฐบาลโดยท่านรัฐมนตรีได้ตอบให้เป็นที่ประจักษ์ก็คือ ในปัจจุบันนี้เกิดความไม่แน่ชัด ความไม่ชัดเจนขึ้นมาว่าตกลงแล้วโครงข่ายโทรคมนาคมเหล่านี้เป็นอย่างไร กระผมขออนุญาตแสดงภาพแม้ว่าจะเป็นจุดเล็ก ๆ ที่อาจจะไม่ใช่ทั้งหมดของเรื่องแต่เฉพาะจุดเล็ก ๆ นี้สามารถจะบอกเล่าเรื่องราวได้พอสมควรครับ ในภาพแรกนี่นะครับ ขอประทานโทษเป็นการโชว์ (Show) ภาพครั้งแรกไม่ค่อยสันทัดเท่าไรนักนะครับ เราจะเห็นได้ว่าอันนี้คือ เขาเรียกว่า ตู้ร้อยสายไซ้ไหมครับ สีเขียว ๆ นี่อันนี้ถ่ายที่จังหวัดภูเก็ต นี่ก็ถ่ายมาประมาณหลายเดือนแล้ว ที่หน้าตู้เขาจะเขียนว่า ทีโอที – ทีทีแอลเอ็นดีที (TOT- TT&T) แล้วก็มีตราขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย อยู่ ทีโอทีก็แน่นอนองค์การโทรศัพท์ ทีทีแอลเอ็นดีทีก็คือ บริษัทที่รับสัมปทานไปแล้วก็มีหมายเลข บริเวณเดียวกันนี้แต่ถ่ายอีกครั้งหนึ่ง เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๕ ปรากฏว่าเปลี่ยนไปแล้วครับ จะเห็นได้ว่าเป็นการใช้สเปรย์ (Spray) มาพ่นสีเขียวทับ เป็นเขียวแก่นิด ๆ เพราะว่าตู้เดิมคงจะถูกแดดถูกฝนชะไปนะครับ -----

ปรากฏว่ากลายมาเป็นทีทีที (TTT) หรือทริปเปอร์ที (TRIPPER T) ซึ่งเป็นบริษัทลูกของ ทีทีแอนด์ทีในจังหวัดภูเก็ต คำว่า ทีโอที (TOT) ซึ่งหมายถึงการโทรศัพท์ที่นั่นหายไป แล้วตราสัญลักษณ์ขององค์การโทรศัพท์ที่นั่นก็หายไปด้วย แปลว่าอะไรครับ แปลว่าเดี๋ยวนี้เราทางภาครัฐนั้นยอมให้บริษัทเอกชนเขาเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์โครงข่าย โทรคมนาคมแล้วหรือ ถ้าไม่ยอมเกิดอะไรขึ้นนะครับ อันนี้เป็นเพียง ๑ ตัวอย่าง ตัวอย่างที่ ๒ นะครับ อันนี้ก็คือผู้โทรศัพท์ที่เราเห็นอยู่ทั่วไป มีตราองค์การโทรศัพท์หรือ ทศท. มีตราและ สัญลักษณ์ของบริษัทเอกชนที่ทำสัญญาร่วมงานกับองค์การโทรศัพท์ เช่นเดียวกับภาพนี้ครับ มีตราบริษัทเอกชนและก็มีตราขององค์การโทรศัพท์ แต่ว่าในระยะหลังก็เกิดเหตุการณ์ อย่างนี้ขึ้นครับ คือมีตราบริษัทเอกชนอย่างเดียว ไม่มีตราองค์การโทรศัพท์ ไม่มีตราภาค ของรัฐนะครับ อันนี้เป็นเรื่องสำคัญมากครับ เพราะว่าเป็นการแสดงถึงความเป็นกรรมสิทธิ์ แต่กระผมคงจะไม่ถามหรือกล่าวว่าเป็นเรื่องแค่เปลี่ยนสีตู้ หรือเปลี่ยนตรา นะครับ กระผม คิดว่าเรื่องที่จำเป็นจะต้องถามขอความชัดเจนจากรัฐบาลโดยผ่านทางท่านรัฐมนตรีในที่นี้ ก็คือว่า ภาพรวมของระบบโทรคมนาคมของประเทศไทย ภาพรวมขององค์การโทรศัพท์ ซึ่งเดี๋ยวนี้เป็นบริษัท ทศท. ภาพรวมของการสื่อสารซึ่งเดี๋ยวนี้เป็น กสท. ซึ่งเป็นของรัฐนั้น อ่อนแอลงหรือเข้มแข็งขึ้นในรอบหลายปีมานี้ และการที่ทำสัญญาร่วมงานกับเอกชนนั้น สุดท้ายแล้วนอกจากเปลี่ยนสีตู้ ตัดตราภาครัฐออกไปแล้วนี้ภาคเอกชนเขาได้ผลประโยชน์ ในสิ่งที่ไม่ควรจะได้จากสิ่งที่ไม่ใช่กรรมสิทธิ์ของเขาหรือไม่ อย่างไรนะครับ สิ่งที่กระผมจะ พูดยี่ถ้าจะอธิบายแล้วคงจะใช้เวลายาว เพราะว่าเป็นศัพท์เทคนิค แล้วก็โดยเวลาครึ่งชั่วโมง ตามกฎแล้วคงจะไม่สามารถจะทำได้ นะครับ แต่อยากจะบอกว่า มีความสำคัญมากนะครับ เพราะว่าเป็นเรื่องที่เราพูดกันถึงเรื่องสัญญาร่วมงานประเภทบีทีโอ (BTO) นี่เป็นการพูด เป็นการทบทวนถึงสิ่งที่เรียกว่า นโยบายแปรรูปรัฐวิสาหกิจหรือการค้าเสรีในยุครัฐบาล ที่แล้ว นี่เป็นเรื่องที่เราจะต้องตั้งคำถามว่า นโยบายเหล่านั้นภายใต้สิ่งที่บอกว่าเพื่อรับการ แข่งขันเสรี เพื่อทำให้ ทศท. กับ กสท. นั้นเข้มแข็งขึ้น ถึงที่สุดแล้วรัฐวิสาหกิจทั้ง ๒ อ่อน กำลังลงใช้หรือไม่ และเปิดโอกาสให้กลุ่มทุนเคลื่อนที่เข้ามาครอบครองสิ่งที่เป็นการลงทุน ของภาครัฐใช้หรือไม่ และที่สำคัญไปกว่านั้นก็คือการเคลื่อนที่เข้ามาครอบครองของกลุ่ม ทุนเหล่านั้น ณ ปัจจุบันนี้ไม่ได้หมายความว่าถึงกลุ่มทุนในประเทศเท่านั้น เพราะบริษัท

โทรคมนาคมเอกชน ณ ปัจจุบันนี้ก็มีต่างชาติเข้ามาถือหุ้นข้างมากอยู่หลายบริษัทด้วยกัน เพราะฉะนั้นสิ่งที่ท่านรัฐมนตรีจะต้องทำความเข้าใจกับประชาชนผ่านสภานิติบัญญัติแห่งชาติชุดนี้มีความเกี่ยวข้องกับความมั่นคงของชาติ มีความเกี่ยวข้องกับความมั่นคงของชาติ เพราะว่าโครงข่ายโทรคมนาคมนั้นย่อมจะหมายถึงความมั่นคงของชาติได้ด้วยนะครับ กระผมคิดว่าความสำคัญของการโทรศัพท์ ความสำคัญของชื่อ ทศท. หรือทีโอทีนั้นถ้าเราก็ดูว่าไม่สำคัญก็แค่ตัวหนังสือ ๒ – ๓ ตัวนั้นเห็นจะไม่ถูกนะครับ เพราะว่าตั้งแต่สมัยสมเด็จพระพุทธเจ้าหลวง รัชกาลที่ ๕ ทรงปฏิรูปประเทศเมื่อ ๑๐๐ กว่าปีที่แล้วนี้ แนวทางประการหนึ่งในการปฏิรูปประเทศก็คือการสร้างระบบสื่อสารให้มีความทันสมัย พระองค์ทรงสถาปนากรมไปรษณีย์โทรเลขขึ้นเป็นหน่วยงานแรก เพื่อให้บ้านเมืองของเราได้มีการสื่อสารที่ทัดเทียมกับประเทศตะวันตก เพราะพวกตะวันตกชอบใช้ข้ออ้างว่าบ้านเราเป็นบ้านป่าเมืองเถื่อนเพื่อที่จะยึดบ้านเมืองของเรา-----

- ๓๐/๑



จนกระทั่งต่อมาในปีพุทธศักราช ๒๔๙๗ ก็มีการตราพระราชบัญญัติไปรษณีย์โทรเลขขึ้น เพื่อวางระบบการไปรษณีย์และโทรเลข ในปีพุทธศักราช ๒๔๙๗ มีการตราพระราชบัญญัติ องค์การโทรศัพท์ขึ้นเพื่อวางระบบโทรศัพท์ขึ้นในประเทศ และในปีพุทธศักราช ๒๕๑๕ มีการตราพระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทยขึ้นเพื่อวางระบบการสื่อสาร ข้ามประเทศ เหล่านี้ล้วนเป็นมรดกที่สืบสานมาจากพระราชปณิธานของล้นเกล้าฯ รัชกาลที่ ๕ ในการพัฒนาระบบการสื่อสารให้มีความทันสมัย และที่สำคัญครับ พวกเรานั้น เวลาขับรถหรือเวลานั่งรถเมล์หรือเวลาเดินถนนนั้นพวกเราก็มักจะมาโดยตลอดถึงเรื่อง การขูด ๆ กลบ ๆ ของการวางท่อร้อยสายของกิจการโทรศัพท์ กระผมเห็นว่ามันเป็นต้นทุนทาง สังคมอย่างหนึ่งที่พวกเราทุกคนและคนไทยทุกคนในสังคมนี้ลงทุนลงไปเพื่อก่อให้เกิด โครงสร้างโทรศัพท์สายทองแดงที่เป็นระบบไฟเบอร์ (Fiber) ไบแก้วนำแสง ทั้งหมดนั้น นะครับ ต้องอาศัยจำนวนเงินต้นทุนมหาศาลและต้นทุนอื่น ๆ ทางสังคม เช่น รถติดนี้ด้วย นะครับ จนประเทศไทยสามารถวางโครงข่ายโทรคมนาคมได้ทั่วประเทศ ทำให้เรามีความ ทันสมัยขึ้นมา เพราะฉะนั้นโครงข่ายโทรคมนาคมจึงเป็นสมบัติของชาติที่มีความสำคัญ อย่างยิ่งนะครับ และขณะนี้อยู่ในความครอบครองดูแลของ ทศท. และ กสท. สิ่งที่กระผมจะ ถาถามเป็นคำถามแรกก็คืออยากให้ท่านรัฐมนตรีได้บรรยายอธิบายว่าสภาพการณ์ที่กระผมได้ บรรยายมานี้ได้เกิดขึ้นจริงหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเราได้เสียประโยชน์อะไรไปบ้างจากที่ ควรจะได้ มีศัพท์เทคนิคอยู่ ๒ คำนะครับที่บริษัทเอกชนนี้เขาจะต้องจ่ายให้กับภาครัฐ ซึ่งเท่าที่กระผมทราบในปัจจุบันนี้ก็ยังมีปัญหาใหญ่หลวงเกิดขึ้นคือเขาไม่ยอมจ่าย ก็คือค่า ที่เรียกว่า เอซี (AC) กับไปไอซี (IC) เอซีก็คือแอคเซสชาร์จ (Access charge) ก็คือค่าใช้ โครงข่าย อันนี้จะเกิดขึ้นกับบริษัทโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่เรียกว่า ๒๐๐ บาทต่อเดือน อีกประการหนึ่งก็คือไอซี อินเตอร์คอนเนคชันชาร์จ (Interconnection charge) ค่าเชื่อมต่อ โครงข่าย ซึ่งเมื่อไม่นานมานี้เองนี้ปรากฏภาพข่าวแล้วก็ข่าวเป็นที่เปิดเผยโดยทั่วไปว่าทาง บริษัทเอกชน ๒ แห่งนี้เขาถึงกับลงทุนทำสัญญาตัวเอง มีภาพข่าวปรากฏขึ้นทั่วไป ก็คือว่า เขาจะคิดค่าไอซีชาร์จนี้ระหว่างกัน คือระหว่างบริษัทเอกชน ๒ แห่ง และที่สำคัญคือเขาคิด ค่าไอซีชาร์จจากทาง ทศท. ด้วยนะครับ การที่แค่เขาทำสัญญาคิดค่าเชื่อมต่อโครงข่าย ระหว่างกันนี้ก็ย่อมหมายความว่าเขามีกรรมสิทธิ์ในโครงข่ายโทรคมนาคมนั้นแล้ว

ใช่หรือไม่ครับ ที่กระผมมีเกี่ยวกับระบบโทรคมนาคมครับ แต่ว่าพยายามพูดด้วยภาษาชาวบ้านให้เข้าใจได้ง่ายที่สุดนี้ ก็อยากจะกราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีได้ให้ความกระจ่างกับสถานะว่ามีปัญหาใหญ่ที่เกิดขึ้นนี้จริงหรือไม่ แล้วก็ท่านได้มีแนวทางที่จะแก้ไขให้ทรัพย์สินสมบัติของชาติ สิ่งที่เราควรจะได้นี้กลับคืนมาสู่ชาติได้อย่างไรบ้างครับ ขอบพระคุณครับ นี่เป็นคำถามแรกครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ ท่านมีเวลาเหลือทั้งหมดอีก ๑๕ นาที

นายสิทธิชัย โภไคยอุดม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ และท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่าน ผมไม่ทราบว่าจะตอบปัญหาทุกประเด็นได้ตรงหรือไม่ ก่อนที่จะตอบปัญหาประเด็นหลักนี้ผมอยากจะกล่าวถึงตัวอย่างภาพที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้แสดงนะครับ อันนั้นเป็นภาพของระบบโทรศัพท์ที่ใช้สายทองแดงคือตามบ้าน ซึ่งภาพนั้นผมไม่ทราบว่าเกิดขึ้นได้อย่างไรที่ตอนแรกมีตราของทีโอทีกับทีทีเอ็นด์ที่ตอนหลังกลายเป็นทรูเฟิลที แต่ถ้าผมเดานะครับ เพราะว่าเมื่อประมาณสัก ๒ ปีที่แล้วนี้ทาง กทช. ได้ให้ใบอนุญาตกับบริษัททรูเฟิลทีให้มีสถานภาพสามารถที่จะดำเนินการสร้างโครงข่ายได้เช่นเดียวกับทางบริษัททีโอทีและ กสท. ตกลงในประเทศไทยมี ๓ รายปัจจุบันนี้ที่มีสถานภาพเท่ากัน คือสามารถจะสร้างโครงข่ายของตัวเองได้เลย เพราะฉะนั้นอันนี้อาจจะเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทรูเฟิลทีนี้ไปพันตราสีเข้ากับชุมสายที่ว่านี้ แต่ว่าจะเป็นชุมสายตัวเดียวกันได้อย่างไรอันนี้ก็ไม่ทราบนะครับ แล้วก็ต้องขอขอบพระคุณ ผมจะได้ตรวจสอบต่อไปนะครับ-----



สำหรับเรื่องระบบโทรศัพท์ที่เป็นปัญหาใหญ่ในประเทศไทยตอนนี้ก็เป็นเรื่องที่เราเริ่มมาจากการประมาณ ๒๐ ปีที่แล้ว ที่แต่เดิมท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติคงจะทราบว่า นักการเมืองสมัยก่อนอาจจะสัก ๓๐ ปี ตั้งแต่ ๕๐ ปี ถึง ๓๐ ปีที่แล้วรัฐวิสาหกิจที่เขาสนใจมากที่สุดก็คือการรถไฟแห่งประเทศไทย ทุกคนอยากจะเป็นบอร์ด (Board) ทุกคนอยากจะเป็นผู้บริหารการรถไฟแห่งประเทศไทย เพราะว่าเป็นกิจการรัฐวิสาหกิจที่มีเงินเกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก แต่เมื่อประมาณสัก ๒๐ ปีที่แล้ว เริ่ม ๒๕ ปีที่แล้วการรถไฟฯ ก็เริ่มเหลือแต่กระดูกอย่างที่ว่าก็ถูกทอดทิ้งไป ไม่มีใครเหลียวแล เพราะฉะนั้นการรถไฟแห่งประเทศไทยก็ยังคงเป็นการรถไฟแห่งประเทศไทยมาถึงปัจจุบันนี้ ไม่ค่อยได้ปรับปรุงอะไรในทางที่ดี ในประมาณ ๒๐ ปีที่แล้วทางด้านการเมือง นักการเมืองก็หันมาสนใจกิจการโทรคมนาคม ก็เริ่มมาสนใจทั้งบริษัททีโอที และบริษัทซีเอที (CAT) เพราะฉะนั้น ๒ หน่วยงานนี้ก็ถือว่าจะต้องเป็นรัฐวิสาหกิจที่พรรคการเมือง ซึ่งมีอำนาจในเวลานั้น มีเสียงข้างมากในเวลานั้นจะต้องเข้ามาจัดการนะครับ เพราะฉะนั้นทั้ง ๒ หน่วยงานนี้ก็ถูกแทรกแซงเป็นอย่างมากจากทางด้านการเมืองมาตลอด ระบบโทรศัพท์มือถือในเมืองไทย ประเทศไทยอาจจะเป็นประเทศเดียวในโลกที่เราให้บริการโดยใช้คลื่นความถี่ ซึ่งเราต้องถือว่าเป็นสมบัติของชาติ แต่ใช้คลื่นความถี่แบบฟุ่มเฟือยมาก คือ ทุกคนอย่างเช่น สมัยเดิมเมื่อ ๒๐ ปีที่แล้วจะมีโทรศัพท์มือถือที่ กสท. ให้บริการ ให้สัมปทานเป็นคลื่น ๘๐๐ ๘๕๐ เมกกะเฮิร์ตซ์ แล้วก็ทศท. ให้บริการที่ ๙๐๐ เมกกะเฮิร์ตซ์ การลงทุนก็ซ้ำซ้อนไม่ได้เกิดประโยชน์เท่าที่ควร พอมาเป็นระบบดิจิทัล (Digital) ก็มีการลงทุนซ้ำซ้อนอีก ซึ่งเป็นการเสียทรัพยากรธรรมชาติเป็นอย่างมาก แต่ขณะเดียวกันบริษัทที่รับสัมปทานไปก็ได้ผลประโยชน์ โดยทั่วไปจะเป็นทางอ้อม เพราะว่าจะมีเพียงบริษัทเดียวที่สามารถจะแสดงได้ว่ามีกำไรมากมายทุก ๆ ปี

ติดต่อกันมาที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้บอกไว้ว่า สัญญาสัมปทานไม่ว่าจะเป็นสัญญาร่วมลงทุนของบริษัททีโอทีหรือสัญญาสัมปทานของบริษัท กสท. โทรคมฯ จะเป็นสัญญาแบบบีทีโอ คือ เอกชนที่มาร่วมกิจการจะต้องสร้างโครงข่าย แล้วก็ยกโครงข่ายให้แก่หน่วยงานของรัฐ คือ ทีโอที หรือ กสท. แล้วก็ถึงจะมีสิทธิไปออฟเฟอร์เรต ซึ่งก็เป็นที่แปลกเหมือนกันว่าประเทศไทยเป็นประเทศไม่กี่ประเทศที่มีสัญญาลักษณะนี้ ในต่างประเทศส่วนใหญ่จะเป็นบีโอที คือ

เอกชนถ้ามาร่วมลงทุนคือสร้าง แล้วก็ดำเนินการออฟเพอเรต พอหมดสัญญาสัมปทาน
 ค่อยส่งต่อให้รัฐมันจะเป็นอย่างนั้น แต่สัญญาของเราจะเป็นบีทีโอ เพราะว่าถ้าเราทำบีโอที่
 ผมเข้าใจว่าคงจะถูกโจมตีจากทางสาธารณชนค่อนข้างเยอะ เพราะฉะนั้นเพื่อกันข้อครหา
 แต่กันโดยนามเท่านั้นเองนะครับ ก็จะกลายเป็นบีทีโอ บิลด์ทรานสเฟอร์แล้วถึงออฟเพอเรต
 ได้ ก็เป็นสัญญาที่จริง ๆ ก็ดีนะครับ ผมมาอยู่ในตำแหน่งนี้ได้ประมาณ ๓ เดือน ประมาณ
 สัก ๑๐ กว่าวันที่ผ่านมา ก็ถึงโอกาสที่ได้ปรารภกับท่านปลัดฯ ซึ่งท่านก็เป็นสมาชิกฯ
 นั่งอยู่ในที่นี้ มีข้อครหาค่อนข้างเยอะว่าบริษัทเอกชนที่มารับสัญญาสัมปทานเซลลูลาร์
 (Cellular) ทั้งหลายเป็นเวลาเกือบ ๒๐ ปีทั้งนั้น ไม่ค่อยได้โอนกรรมสิทธิ์ของแต่ละสาขา
 ให้กับหน่วยงานของรัฐเป็นจริงหรือไม่ ทางท่านปลัดฯ ก็ได้ตรวจสอบ แล้วเราทั้งคู่ตกตะลึง
 เพราะว่าถ้าดูหน่วยงานของแคต (CAT) หรือ กสท. บริษัทดีแทค (DTAC) ส่งมอบเพียง
 ๔๘.๕ เปอร์เซ็นต์แค่นั้นเอง ดำเนินการมาเกือบ ๒๐ ปีแล้วเหมือนกัน -----

- ๓๒/๑

บริษัททรูมูฟส่งมอบเพียง ๑๐.๖ เปอร์เซนต์ อีกบริษัทหนึ่งดีพีซี (DPC) ซึ่งเป็นบริษัทในเครือของ เอไอเอส (AIS) เหมือนกัน ส่งมอบเพียง ๔๒ เปอร์เซนต์ พอมาดูทางด้านทีโอที ทีโอที นี่ตามสัญญาอาจจะเขียนไว้ค่อนข้างจะคลุมเครือ ถ้าอ่านไม่คือน่าจะเข้าใจไปว่าทุก ๆ โครงข่ายที่บริษัทสร้างเสร็จจะกลายเป็นสมบัติของทีโอทีโดยอัตโนมัติ แต่การเขียนสัญญานั้นค่อนข้างจะคลุมเครือ ถ้าอ่านดูจริง ๆ จะเห็นได้ว่าข้อความเหล่านั้นใช้ได้เฉพาะไม่กี่ร้อยสถานีที่สร้างตอนแรก หลังจากนั้นจะมีการเพิ่ม เพราะว่าเขาจะต้องให้บริการให้ดีขึ้น จะมีการเซลล์ไซต์ (Cell site) ที่เรียกกันภาษาเทคนิคนะครับ มากขึ้นไปเรื่อย ๆ แล้วก็ตามสัญญา ก็ต้องมีการโอนกรรมสิทธิ์ให้กับทีโอที ทางทีโอทีไม่สามารถจะให้ตัวเลขได้ตอนนี้ว่ามีเซลล์ไซต์กี่เปอร์เซนต์ที่ยังไม่ได้โอน แต่ให้เป็นตัวจำนวนเงินได้ เพราะว่าทางบริษัทคงจะไม่ได้แจ้งเป็นตัวเลขที่แน่นอนว่าแต่ละจังหวัดมีเซลล์ไซต์แม่และเซลล์ไซต์ลูกขยายไปเท่าไร แต่แจ้งเป็นจำนวนเงินมียังมีทรัพย์สินอีกเป็นจำนวน ๕๑,๕๘๔ ล้านบาทที่ยังไม่ได้โอน จากการสอบถามไปกับทั้ง ๒ หน่วยงานนี้ก็ได้อำตอบที่ค่อนข้างเหมือนกันว่าอยู่ในระหว่างโอน เพราะว่ามิติดูแลน้อยเหตุผลก็มีนะครับ แต่ขณะเดียวกันทางผมก็ถามว่าใช้เวลาน้อยอย่างไรก็ตามเซลล์ไซต์เต็มจำนวนก็ไม่ได้เป็นเหมือนเซลล์ไซต์ เป็นแค่ไม่กี่ร้อยหรือเป็นพันแค่นั้นเอง แต่ใช้เวลาเกือบ ๒๐ ปี ยังโอนไม่เสร็จ อันนี้ผมก็ตกตะลึง แล้วตอนนี้ก็ได้มีมาตรการออกไปโดยมีคำสั่งจากทางปลัดกระทรวงไอซีที (ICT) ว่าให้ทั้ง ๒ หน่วยงานนี้จัดการโอนให้เรียบร้อยภายใน ๓ เดือน เพราะฉะนั้น กรรมการผู้จัดการใหญ่ของทั้ง ๒ บริษัทจะถูกถอดออกจากตำแหน่ง และขณะเดียวกันเราก็ได้มีการตั้งกรรมการที่จะต้องดูเรื่องราวไปว่าในอดีตทำไมถึงเหตุการณ์เป็นอย่างนี้เกิดขึ้นมาได้ แล้วการที่บริษัทไม่โอนเน็ตเวิร์ค (Network) เหล่านั้น เซลล์ไซต์เหล่านั้นให้กับหน่วยงานของรัฐมีผลกระทบอะไร ผลที่เขาวางกันก็คือว่าบางบริษัทอาจจะเอาเครื่องมือเหล่านั้นไปค้าประกันที่ธนาคารเสียก่อน เพราะฉะนั้นยังไม่ได้ก็ยังไม่โอนให้ไม่ได้ แต่ทั้งหมดนี้ถ้าเราดูผิวเผินก็จะเห็นได้ว่าเป็นความผิด จริง ๆ เป็นความผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐทั้ง ๒ หน่วยงานที่ไม่ได้มีความรอบคอบไม่ได้มีจิตใจที่จะรักษาผลประโยชน์ของหน่วยงานของตนเองซึ่งถือว่าเป็นหน่วยงานของรัฐอย่างจริงจัง แต่ถ้าเราจะดูให้ด้วยความเป็นธรรมการกระทำเหล่านี้เจ้าหน้าที่เหล่านี้ไม่สามารถที่จะทำได้เลย ถ้าเผื่อว่ารัฐมนตรีที่มาจากการเมืองมีการ

ตรวจสอบในลักษณะที่โปร่งใสที่จะไม่ยอมให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น ซึ่งอันนี้ก็เป็นเรื่องที่น่าเศร้าใจ และที่ท่านพูดถึงเมื่อสักครู่นี้เรื่องปัจจุบันนี้ว่าบริษัทเอกชน มีการออกข่าวทำลายหน่วยงานของรัฐอย่างไม่เกรงกลัวเลย ซึ่งเป็นความจริง เพราะภายใน ๓ - ๔ ปีนี้ ทางบริษัทเอกชนมีการเจริญเติบโต มีการต่อโครงข่ายเข้าถึงกันและกัน โดยไม่ผ่านโครงข่ายของรัฐ คือซีเอที หรือทีโอที ค่อนข้างมาก เพราะฉะนั้นเขาก็มีความคิดว่าคงไม่จำเป็นต้องอาศัยหน่วยงานของรัฐอีกต่อไป ทั้ง ๆ ที่เขาเริ่มต้นมา เนื่องจากว่าหน่วยงานของรัฐทั้ง ๒ แห่งนี้ให้โอกาสเขาในการที่จะมารับสัญญาสัมปทานไป-----

- ๓๓/๑

เรื่องที่ผมเศร้าใจที่สุดสำหรับประเทศไทยก็คือ เรื่องอินเทอร์เน็ตคอนเนกชันชาร์จกับแอกเซสชาร์จ ผมไม่ได้เศร้าใจ เพราะว่ามี การดำเนินการเก็บอินเทอร์เน็ตคอนเนกชันชาร์จขึ้นมา เพื่อให้มันเข้าใจง่ายขึ้นครับ ผมจะขออนุญาตใช้คำเปรียบเทียบของท่านประธานบอร์ดของทีโอทีว่า แอกเซสชาร์จเปรียบเสมือนค่าขึ้นทางด่วน เวลาเราอยู่บนถนนด้านล่างจะขึ้นทางด่วนก็ต้องจ่ายค่าทางด่วน เวลาลงจากทางด่วนไม่ต้องจ่าย แต่อินเทอร์เน็ตคอนเนกชันชาร์จเปรียบเสมือนค่าจ่ายระหว่างทางด่วนสาย ๑ ไปสาย ๒ จากทางสาย ๑ ไปสาย ๒ ก็ต้องจ่าย จากสาย ๒ มาสาย ๑ ก็ต้องจ่าย แอกเซสชาร์จมันเริ่มเกิดจากว่าบริษัทเอไอเอสทำสัญญา กับทีโอทีแบบร่วมลงทุน เพราะฉะนั้นเขาถือว่าโครงข่ายที่เอไอเอสสร้างขึ้นมาเป็นของทีโอทีไปเลย เพราะฉะนั้นก็เสมือนว่าเป็นบุคคลเดียวกันทำการค้าร่วมกัน แต่ถ้าบริษัทแทคหรือบริษัทยูคอมสมัยนั้นได้รับสัญญาสัมปทานจาก กสท. ซึ่งเป็นคนละหน่วยงานกับ ทศท. จะเห็นได้ว่าตอนระยะเริ่มแรกจะใช้โทรศัพท์มือถือของ กสท. ยุ่งยากมากจะต้องมีการหมุนหมายเลขพิเศษหลายตัวข้างหน้า เพราะฉะนั้นบริษัทก็อยากจะให้หมุนใช้ ๐๑ เหมือนกับทางเอไอเอส เพื่อว่าจะได้เรียกลูกค้าเพิ่มขึ้น ก็ได้ไปเจรจากับทางทีโอที ทางทีโอทีบอกว่าก็ได้ แต่ว่าจะต้องมีค่าใช้จ่ายเพิ่ม เพราะจะต้องมีการซื้อเครื่องมือติดตั้งอะไรต่าง ๆ เพื่อให้โทรศัพท์สัญญาณของบริษัทที่รับสัมปทานจาก กสท. มาใช้กับทีโอที ก็เลยได้คิดเป็นแอกเซสชาร์จขึ้นมาด้วยมูลค่า ๒๐๐ บาทต่อเดือนต่อหมายเลข แต่เดิมบริษัทเอกชนก็ดีใจมากที่ได้มีโอกาสเข้าสู่โครงข่ายของ ทศท. ยินดีอย่างยิ่งที่จะจ่ายแอกเซสชาร์จ ๒๐๐ บาท ถือว่าเป็นบุญคุณมหาศาลทำให้เขาแข่งขันได้ค่อนข้างที่จะดี ซึ่งแต่เดิมเป็นอย่างนี้ก็เพราะว่าผู้ใช้โทรศัพท์มือถือส่วนใหญ่จะเป็นนักธุรกิจผู้ใหญ่ ค่าโทรศัพท์ต่อเดือนจะเสียประมาณ ๓,๐๐๐, ๔,๐๐๐, ๕,๐๐๐ บาท เพราะฉะนั้นจ่าย ๒๐๐ บาทต่อเดือนถือเป็นเรื่องเล็ก แต่ปัจจุบันนี้ผู้ใช้โทรศัพท์มือถือส่วนใหญ่จะเป็นวัยรุ่น เป็นเยาวชนจ่ายค่าโทรศัพท์ต่อเดือนอาจจะต่ำกว่า ๕๐๐ บาท เพราะฉะนั้นถ้าเขาต้องจ่าย ๒๐๐ บาทต่อหมายเลขมันไม่คุ้ม เพราะฉะนั้นบริษัทเอกชนจึงต้องการที่จะ พูดยาชาชาวบ้านคือเบี้ยวไม่ยอมจ่ายค่าแอกเซสชาร์จอีกต่อไป โดยการออกมาประกาศต่อหน้าสาธารณชนผ่านสื่อมวลชนทั้งหลายว่าเขาไม่จ่ายอีกแล้ว โดยอาศัยอ้าง กทข. ว่า กทข. ได้ออกกำหนดระบบอินเทอร์เน็ตคอนเนกชัน



LIRT

ซาร์จมา เพราะฉะนั้นเขาจะใช้ระบบนั้นแทนสิ่งที่น่าเศร้าใจสำหรับประเทศไทยแล้วก็เป็นที
กระอักกระอ่วนใจของผมคือ ผมในฐานะที่เป็นรัฐมนตรีกระทรวงไอซีทีที่จะต้องดูแลกำกับ
บริษัททีโอทีและซีเอที และต้องดูแลระบบโทรคมนาคมในส่วนออฟเพอเรชันไม่ใช่เป็นส่วน
ที่ไปควบคุมเหมือนกับ กทช. นี่ มันต้องพยายามหาข้อยุติว่าตกลงบริษัทเอกชนที่ไม่จ่าย
แอสเซสซาร์จนี้มันถูกต้องหรือเปล่า เราควรจะเลิกหรือเปล่า ในฐานะที่เป็นรัฐมนตรีผมไม่มี
อำนาจที่จะวินิจฉัยเลยทั้งสิ้น พอดูตามกฎหมายของ กทช. ในลักษณะของผู้ที่ไม่ใช่
นักกฎหมายดูโดยผิวเผินก็คิดว่า กทช. มีอำนาจวินิจฉัยว่าเรื่องข้อพิพาทระหว่างบริษัท
เอกชนกับ ทศท. เรื่องเอซีจะอย่างไร แต่ทาง กทช. ก็ได้บอกว่าท่านไม่มีอำนาจวินิจฉัย
เพราะว่าเป็นเรื่องระหว่างคู่สัญญา เพราะฉะนั้นคู่สัญญาต้องตกลงกันเอง ตกลงในประเทศไทย
ไทยก็ไม่มีหน่วยงานไหน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านมีเวลาเหลืออีก ๑ นาที
เท่านั้น

นายสิทธิชัย โภไคยอุดม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสาร) : ไม่มีหน่วยงานไหนที่จะวินิจฉัยเรื่องเอซีได้ก็ต้องขึ้นศาล แล้วปัจจุบันนี้
ผมจะรีบคอนคลูด (Conclude) ว่าล่าสุดเรื่อง ๓ ล้านเลขหมายที่ทางบริษัทเอกชนทั้ง ๒ ได้
เบอร์มาจาก กทช. แล้วก็จะขอต่อเข้าเนตเวิร์คของทีโอที ทางทีโอทีก็บอกว่าตามสัญญาต้อง
จ่ายค่าแอสเซสซาร์จ ๒๐๐ บาท ทางเอกชนไม่จ่าย ถ้าไม่จ่ายนี้ทางทีโอทีก็บอกว่าจะไม่ต่อ
ตามสัญญา อันนี้คงจะเป็นข่าวไปอีกนานจะต้องผลกระทบ บอกว่าประชาชนจะเดือดร้อนจะ
อะไรต่าง ๆ แต่ข้อเท็จจริงคือ กทช. บอกว่า เรื่องแอสเซสซาร์จเป็นเรื่องระหว่างคู่สัญญาไม่มี
ใครมายุ่งด้วย แต่พอมาถึงเรื่อง ๓ ล้านเลขหมายบอกว่า ถ้าเชื่อว่าทีโอทีไม่อนุญาตให้ต่อผิด
กฎหมาย กทช. ซึ่งก็ผิดกฎหมาย กทช. จริง แต่ผมคิดว่านโยบายของผมคือว่าทุกคนใน
แผ่นดินไทยจะทำผิดกฎหมายไม่ได้ทุกคนต้องทำตามกฎหมาย เพราะฉะนั้นทีโอทีก็ต้องทำ
ตามกฎหมาย นั่นหมายถึงว่า บริษัทเอกชนต้องทำ



LIRT

ตามกฎหมายด้วยนะครับ ตราบใดที่ยังมีสัญญาอยู่ แล้วสัญญานั้นยังไม่ขาดอายุ ยังไม่โมฆะ
ไป ยังไม่มีศาลสั่งว่าอะไรเป็นอะไรนี่ บริษัทเอกชนก็ต้องทำตามสัญญา-----

- ๓๔/๑

เพราะฉะนั้นปัจจุบันนี้ก็ไม่มีใครในประเทศไทยที่จะกล้าสั่งให้บริษัทที่โอทีต่อสาย ๓ ล้าน
เลขหมายให้กับเอกชน โดยเอกชนไม่จ่าย ๒๐๐ บาท ต่อเดือน เพราะว่าถ้าคิดเป็นมูลค่าออก
มาแล้ว ๓ ล้าน คูณกับ ๒๐๐ บาทต่อเดือน คูณ ๑๒ เดือนต่อปี เป็นเงินมหาศาล ใครที่สั่ง
แบบนี้ก็ต้องถูกฟ้องเรียกค่าเสียหายต่อ ๆ ไป อันนี้ก็บังเอิญไม่มีเวลาก็คงจะเป็น
ปัญหาหนักที่จะไม่ยุติง่าย ๆ จะยุติก็ต่อเมื่อจะต้องอาศัยอำนาจศาลที่จะแก้ไขนิยามของ
คำว่า แอเคสเซซจาร์จะต้องมีหรือไม่มี

นายประพันธ์ คุณมี : ขออนุญาตท่านประธานฯ ครับ ท่านประธานฯ ครับ
ผม ประพันธ์ คุณมี ขออนุญาตครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดทะวงษ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณประพันธ์

นายประพันธ์ คุณมี : เผอิญว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญมากแล้วที่ท่าน
รัฐมนตรีได้ตอบข้อเท็จจริงเรื่องนี้เป็นประโยชน์กับประเทศชาติและสภาแห่งนี้มากเลย แล้ว
เมื่อวานท่านก็ได้กรุณามาตอบปัญหานี้กับคณะกรรมการการคุ้มครองผู้บริโภค แล้วผม
เห็นว่า ประเด็นนี้เป็นเรื่องใหญ่และเป็นโอกาสที่สภาจะได้มีโอกาสรับทราบ จะกรุณาขยาย
เวลาให้ท่านคำนวณ สิทธิสमान ในการถามกระชั้นเพิ่มไปอีกสัก ๑๕ นาที หรือ ๒๐ นาที
ก็จะเป็นประโยชน์กับที่ประชุมแห่งนี้มาก จึงขอความกรุณาท่านประธานฯ ได้โปรด
พิจารณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดทะวงษ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เพื่อนสมาชิกฯ ครับ
จะให้เวลาเพิ่มไหมครับ ท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดทะวงษ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่ขัดข้องนะครับ
ผมให้เวลาอีก ๓๐ นาที เชิญถามครั้งที่ ๒

นายคำนวณ สิทธิสमान : คำนวณ สิทธิสमान ท่านประธานฯ ครับ



ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : กรุณาถามให้ตรงประเด็น
ครับ จะได้สั้น

นายคำณูณ สิทธิสมาน : ตรงมากแล้วครับ เข้าใจว่าคณะรัฐมนตรีก็คง
เช่นเดียวกับกระผมก็คือ พอถูกจำกัดด้วยเวลาแล้วต้องอธิบายศัพท์เทคนิค ตื้นตื้น
เพราะฉะนั้นกระผมอยากเข้าเป้าเลยแล้วกันว่า เข้าใจว่าที่ท่านรัฐมนตรีพูดมาสิ่งที่กระผม
พอใจและถือว่าเป็นวัตถุประสงค์ในการที่ตั้งกระทู้ถามนี้คือ ขนาดท่านรัฐมนตรียังตะลึง
ขนาดท่านรัฐมนตรียังรู้สึกเศร้าใจ แล้วดูเหมือนว่าท่านก็ยังไม่ว่าจะหาทางออกได้อย่างไร
ผมคิดว่าเป็นเรื่องใหญ่สำหรับประเทศไทยนะครับ เข้าใจว่าส่วนหนึ่งที่ท่านรัฐมนตรี
เป็นกังวลก็คือว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นมาจาก ๓ ส่วน หรือ ๓ ทิม ด้วยกันที่ก่อให้เกิดปัญหานี้
ทิมหนึ่งก็คือกลุ่มทุน เอกชนทางด้านโทรคมนาคม อันนี้ไม่ว่ากัน เขาก็ต้องทำการค้า ทิมที่ ๒
ก็คือ คนของรัฐที่ส่งเข้าไปเป็นกรรมการของ ทศท. กับ กสท. ที่เห็นเรื่องราวต่าง ๆ เหล่านี้
เกิดขึ้นแล้วก็นั่งดูอยู่ไม่ทำอะไรเท่าที่ควร แต่ทิมที่ ๓ สำคัญมากครับท่านประธานฯ ก็คือ
กทช. องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญฉบับที่แล้ว ซึ่งก็แปลกเมื่อมีการรัฐประหารแล้วองค์กร
ตามรัฐธรรมนูญฉบับที่แล้วไม่ตายตามรัฐธรรมนูญไปด้วย ก็ไม่เป็นไรถือเป็นนวัตกรรมใหม่
ของการรัฐประหาร ไม่ว่ากัน เพราะว่าการที่เอกชนเขากล้าที่จะเบียด กล้าที่จะทำอะไรอย่าง
ที่ท่านรัฐมนตรีท่านกล่าวว่า แย่งซื้อ หรืออย่างไรนี้นะครับ เพราะว่าเขาได้อานิสงส์จาก
ประกาศและนโยบายของ คตช. ถึง ๒ – ๓ ประการด้วยกัน กระผมจะไม่ลงในรายละเอียด
นะครับ แต่หวังว่าในคำถามที่ ๒ ท่านรัฐมนตรีอาจจะอธิบายได้ กระผมก็เลยอยากจะ
เรียนถามถึงการแก้ปัญหา ท่านรัฐมนตรีนั้นเองถึงคำว่า ต้องอาศัยอำนาจศาล เมื่อไม่นานมานี้
นะครับ เมื่อประมาณเดือนตุลาคม หรือเดือนพฤศจิกายนนี้นะครับก็มีเอกชนที่เขาห่วงใย
ทรัพย์สินสมบัติของชาติ แล้วเขาก็ศึกษาข้อมูลเหล่านี้มาพอสมควร เขาก็ได้ใช้สิทธิยื่นฟ้อง
คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติหรือ กทช. ต่อศาลปกครองกลาง ในฐานะที่
ขอให้เพิกถอนประกาศคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ว่าด้วยการใช้และ
เชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ อันนี้เป็นสาเหตุที่มาของปัญหาเรื่องค่าเอซี
และค่าที่ทางรัฐยังกระอักกระอ่วนอยู่นี้นะครับ -----

แต่ปัญหาก็คือว่าทางเอกชนที่เขาฟ้องคดี ทางศาลปกครองท่านวินิจฉัยว่าไม่มีอำนาจฟ้อง เพราะว่าไม่ใช่ผู้เสียหายโดยตรง ซึ่งก็หมายความว่า ศาลปกครองท่านยังไม่ได้วินิจฉัยในตัวข้อเท็จจริงแต่เพียงวินิจฉัยเบื้องต้นในเรื่องอำนาจฟ้องเท่านั้น กระผมก็จะถามว่ารัฐบาลและท่านรัฐมนตรีมีนโยบายที่จะให้ ทศท. และ หรือ กสท. แต่ในกรณีนี้น่าจะเป็น ทศท. ซึ่งเป็นผู้เสียหายโดยตรงนี้ใช้สิทธิฟ้อง กทข. ไหมครับ เพราะโดยความเข้าใจของกระผมนั้นองค์กรอิสระใดก็ตามมีความเป็นอิสระก็เพื่อผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนโดยส่วนรวม แต่ไม่ใช่มีอิสระที่จะกระทำการใด ๆ ที่ต่อไปในทางทำให้ชาติเสียผลประโยชน์ ขอเป็นคำถามที่ ๒ ครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสิทธิชัย โภไคยอุดม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ เรื่องที่จะขึ้นศาล เพื่อที่จะให้ศาลได้โปรดวินิจฉัยเรื่องเอชเอ็นครับ ประมาณวันที่ ๑๗ มกราคม ก็จะถึงกำหนดที่บริษัทดีแทคและบริษัททรูมูฟจะต้องจ่ายค่าแอกเซสชาร์จของควอเตอร์ (Quarter) สุดท้ายที่พูดถึงนี้ให้กับทางบริษัทซีเอที และซีเอทีส่งต่อให้ทีโอที แล้วถ้าเขาไม่จ่ายจริง ทางซีเอทีก็จะต้องดำเนินการฟ้องว่า ๒ บริษัทนี้ทำผิดสัญญา แล้วก็ทีโอทีก็ต้องเป็นโจทก์ร่วม ซึ่งก็คงใช้เวลานานกว่าจะรู้เรื่องกันว่าตกลงสิ่งที่บริษัทเอกชนไม่ยอมจ่ายเอชเอ็น นั้น ถึงแม้ว่าจะผิดสัญญา แต่ว่าทำได้หรือเปล่า คือผิดสัญญาแน่ ๆ เพราะสัญญาเขียนไว้แล้วก็จ่ายมาตลอด แต่มาตอนนี้ประกาศฝ่ายเดียวว่าไม่จ่าย แต่เขาไม่ได้บอกว่าเขาเลิกจ่ายเอชเอ็น เขาบอกว่าเขาเลิกจ่ายโดยอาศัยคำประกาศของ กทข. ว่าจ่ายเป็นอินเทอร์เน็ตคอนเนกชันชาร์จแทนและเหตุผลที่เลือกอย่างนี้ เพราะอินเทอร์เน็ตคอนเนกชันชาร์จราคาถูกกว่าแอกเซสชาร์จมากนะครับ อันนั้นเป็นข้อที่ ๑ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ก็คงเข้าสู่การวินิจฉัยของศาลในเวลา



LIRT

ไม่นาน ส่วนเรื่อง ๓ ด้านเลขหมายนี้ ทางบริษัทเอกชน ถ้าเขาต้องการที่จะให้มีคำวินิจฉัยที่แน่นอนว่าทางทีโอที่จะต้องต่อสายให้เขาหรือเปล่า ทางเอกชนก็จะต้องดำเนินการฟ้องศาลอย่างรวดเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ ที่นี้ทางเอกชนเท่าที่คุยคุยผมก็บอกว่าทำไมคุณไม่ฟ้องล่ะ เพราะไม่มีใครที่จะมีอำนาจตัดสินได้ ไม่มีใครมีอำนาจที่จะสั่งได้ตอนนี้ เอกชนก็กลัวว่าการที่เขาไปฟ้องหน่วยงานของรัฐดูแล้วไม่ค่อยเข้ากับธรรมเนียมของทางบริษัทเอกชนมากนัก แต่เวลาเบียดเบียนจะรับเบียดหน้าตาเฉยนี้ได้ไม่ว่าอะไร ก็ต้องดูว่าเขาจะมีดำเนินการฟ้องหรือเปล่า ส่วนระเบียบอินเตอร์คอนเนคชันชาร์จ์ที่ออกโดย กทช. จริง ๆ ก็เป็นมาตรการที่ดีและเป็นมาตรการที่ใช้กันทั่วโลกแล้วตอนนี้ละครับ แล้วก่อนที่จะออกระเบียบอินเตอร์คอนเนคชันชาร์จ์นี้ก็เข้าใจว่ามีการศึกษามาละเอียดพอสมควร แต่ว่าสิ่งที่ทำให้มีปัญหาขึ้นมาคือการประกาศอินเตอร์คอนเนคชันชาร์จ์นี้ไม่ได้มีการประสานงานที่ดีพอระหว่างหน่วยงานของรัฐและเอกชน และ กทช. เท่าที่ควรก็เลยทำให้การที่จะใช้อินเตอร์คอนเนคชันชาร์จ์มีปัญหาต้องกินเวลา อย่างน้อยต้องเตรียมตัวกันอีกปี ๒ ปีถึงจะใช้ได้ดี แล้วก็เหตุผลที่ว่าการประสานงานดีไม่เพียงพอก็อาจจะไม่ใช่ความผิดของ กทช. ฝ่ายเดียว อาจจะเป็นความผิดของหน่วยงานของรัฐด้วย อย่างเช่น ทีโอทีที่ไม่ได้ให้ความสนใจกับการประกาศไอซีนี้มากเท่าที่ควร -----

เพราะฉะนั้นพุดง่าย ๆ ว่าสิ่งที่ยุ่งเหยิงอยู่ตอนนี้ไม่ได้มีหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งผิดโดยตรง แต่เกิดจากความผิดพลาด ความไม่เอาใจใส่ของเกือบทุกหน่วยงาน แต่เหตุผลที่เป็นอย่างนี้จริง ๆ ก็เพราะว่าคนที่อยู่ในวงการโทรคมนาคมนี้เมื่อเป็นเวลาเป็น ๑๐ ปีมาไม่มีจุดประสงค์ที่จะพัฒนากิจการโทรคมนาคมอย่างจริงจัง เพื่อผลประโยชน์ต่อประเทศชาติ อันนี้เป็นความรู้สึกของผมนะครับ ทุกคนต้องการเข้ามาเพื่อกอบโกยผลประโยชน์ทั้งนั้น ไม่ว่าจะเป็นนักการเมือง ไม่ว่าจะเป็นบริษัทเอกชน เจ้าหน้าที่ของรัฐ ก็ถูกการเมืองแทรกแซงบีบบังคับจนกระทั่งไม่เป็นอันจะทำงานก็จะต้องสนองนโยบายการเมืองอย่างเดียว เพราะฉะนั้นทั้งบริษัทซีเอทีและทีโอที ซึ่งเป็นหน่วยงานซึ่งมีท่านสมาชิก ๆ ผู้ทรงเกียรติได้บอกว่าเป็นสมบัติของชาตินี้และและเป็นสมบัติสำคัญที่จะทำให้ประเทศไทยเราพัฒนาได้นี้ ในรอบ ๑๐ ปีที่แล้วนี้เองจนกระทั่งถ้าสมมุติว่าไม่มีการปรับปรุง ไม่มีการหยุดยั้งการกอบโกยผลประโยชน์ผมเข้าใจว่าในเวลา ๒ ปีข้างหน้าจะไม่มีซีเอทีหรือทีโอทีเหลืออีกต่อไป อันนี้เป็นเรื่องที่น่าตกใจ เพราะว่าหน่วยงานที่ดูแลโครงข่ายทางโทรคมนาคมนี้ นอกจากว่าจะมีประโยชน์ในการที่จะพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแล้วก็ยังมีความมั่นคงเป็นอย่างยิ่ง ผมจะยกตัวอย่างว่าสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้นนี้อาจจะเกิดขึ้นได้อย่างไร อย่างเช่น เมื่อเร็ว ๆ นี้ผมมีการเจรจากับทางบริษัทเอกชนรายหนึ่งที่จะปรับลด เพิ่มตรงนี้ลดตรงนั้นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในระบบโทรคมนาคมผู้บริหารบริษัทนี้ก็ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีเยี่ยมเลยนะครับ ด้วยใจซึ่งคิดว่าจะทำให้บริษัทนี้ได้ประโยชน์แล้วก็ช่วยสังคมได้เยอะมาก แต่ก่อนที่จะมีการดำเนินการเช่นสัญญากันอย่างจริงจังนี้ก็มีการเปลี่ยนใจ ผมก็คาดเดาว่าการเปลี่ยนใจนี้คงไม่ได้เกิดจากความนึกคิดของผู้บริหารเอง อาจจะเป็นไปได้ว่าเกิดจากการถูกขู่บังคับหรือถูกบังคับจากผู้ถือหุ้นใหญ่ ซึ่งไม่ใช่คนไทย ซึ่งอันนี้เป็นตัวอย่างอันหนึ่งที่ชี้ให้เห็นว่าอันตรายของการที่เราปล่อยให้กิจการที่มีความมั่นคงต่อประเทศนี้เป็นเจ้าของโดยชาวต่างชาตินี้มีอันตรายจริง ๆ นี่ขนาดไม่ใช่เรื่องอะไรเป็นเรื่องเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ



LIRT

แก่นั่นเองนะครับก็ยังมีผล แต่ถ้าเป็นเรื่องของความมั่นคงนี้ผมคิดว่าอันตรายมาก เพราะฉะนั้นตอนนี้ผมก็ได้ดำเนินการตรวจสอบสัญญาสัมปทานทุกอัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องระบบโทรคมนาคมหรือแม้กระทั่งดาวเทียมในการตรวจสอบขึ้นต้น ซึ่งทางกระผมเองก็ไม่ได้เป็นนักกฎหมาย ทีมกระผมเองก็เป็นนักกฎหมายที่ค่อนข้างสมัครเล่นนะครับ ส่วนใหญ่เป็นวิศวกรที่ไปจบกฎหมายมา ก็มีความรู้สึกว่าสัญญาสัมปทานนี้มีความผิดพลาดเยอะมาก และความผิดพลาดส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นมาในหลาย ๆ รัฐบาลด้วยวัตถุประสงค์ที่เห็นได้ชัดนะครับ แต่ผมก็ไม่อยากจะพูดในที่นี้ว่าทำไมเป็นอย่างนั้นนะครับ ฉะนั้นในเวลาไม่นานนี้ทางกระผมก็จะได้พยายามที่จะปรับระบบสัมปทานให้ถูกต้องแล้ว ก็จะพยายามปรับให้ระบบการโทรคมนาคมในเมืองไทยมีการแข่งขันในทางที่ถูกต้อง แต่กระผมจะขอกราบฝากไว้ด้วยความเป็นห่วงว่าช่วงเวลานี้เป็นช่วงเวลาเปลี่ยนแปลงที่สำคัญมาก ในเวลาอีก ๒ – ๓ ปีข้างหน้าองค์การโทรศัพท์และการสื่อสารคงจะต้องรวมกันเป็นหน่วยงานเดียวกันคงจะต้องมีการเปลี่ยนรูปแบบขององค์กร เพราะว่าการโลกาภิวัตน์ของระบบโทรคมนาคมนี้เราหยุดไม่ได้ อาจจะถูกรังโดยระเบียบของ กทช. อาจจะถูกรังโดยการดักดวงผลประโยชน์ของนักการเมือง อาจจะถูกรังโดยที่บริษัทเอกชนเข้ามาแล้วเราปล่อยให้บริษัทเอกชนเติบโตอย่างรวดเร็วโดยที่หน่วยงานของรัฐนี้หลงระเรีงไปหน่อยไม่ก็ปล่อยให้บริษัทเอกชนก็สามารถที่จะครอบงำหน่วยงานของรัฐได้หมด เพราะฉะนั้น กสท. และทีโอทีคงจะต้องรวมกันและคงจะต้องปรับองค์กรอย่างมหาศาล ผมบอกได้เลยว่าใน ๕ ปีข้างหน้าประเทศไทยจะไม่มีบริษัททีโอทีและ กสท. อีกต่อไป เพราะว่าทั้ง ๒ บริษัทนี้ต้นทุนก็สูงประสิทธิภาพก็ต่ำมันต้องยอมรับ แต่เหตุผลอันหนึ่งที่ประสิทธิภาพต่ำ ผมก็ยืนยันว่าเกิดจากการแทรกแซงของทางการเมืองจนกระทั่งผู้บริหารไม่สามารถที่จะบริหารองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพได้ ถ้าไม่มีการแทรกแซง การบริหารองค์กรให้มีประสิทธิภาพก็เกิดขึ้นได้ ยกตัวอย่างหน่วยงานในกระทรวงไอซีที บริษัทไปรษณีย์ไทย เป็นต้น



LIRT

แต่เดิมนี่เป็นการไปรษณีย์เป็นส่วนหนึ่งของการสื่อสารไม่ค่อยได้รับการเหลียวแล
ถูกบังคับทางด้านการคิดค่าแสตมป์อากรอะไรต่าง ๆ ทำให้ขาดทุนมาโดยตลอด-----

- ๓๓/๑

แต่ตั้งแต่ในระยะ ๒ – ๓ ปีหลังนี้เขาได้กำไรดี แล้วบุคลากรในหน่วยงานนี้ก็มีความสุข มีความภูมิใจในองค์กรของเขา ก็แสดงให้เห็นว่าถ้าไม่มีการแทรกแซงทางการเมือง เขาสามารถจะพัฒนาตัวเองได้ แล้วไปรษณีย์ไทยไม่มีใครไปแทรกแซงเท่าใด เพราะผลประโยชน์คนเดียวไม่เยอะ งบประมาณต่อปีก็ไม่ที่พันล้านบาท ขณะที่ทีโอทีและ กสท. เงินผ่านเยอะมาก สัญญาสัมปทานที่ผมกำลังดูอยู่และพยายามปรับอยู่ โดยการปรึกษากับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นระดับเพียง ๓ – ๕ เปอร์เซ็นต์ ถ้าคิดเป็น ๑๐ ปี เป็นแสนล้านบาททั้งนั้น เป็นเงินที่มูลค่ามหาศาล แล้วก็ผลประโยชน์ของประเทศโอกาสที่เราเสียไป ทางด้านเศรษฐกิจทั้งทางอ้อม ทั้งทางตรง เราเสียไปผมคิดว่าหลายแสนล้านบาทมาก จากการที่เราได้ละเลยกิจการที่มีความสำคัญต่อชาติให้อยู่ในมือของเอกชน คือ เอกชนช่วยมากในการพัฒนาให้รวดเร็ว แต่ผมคิดว่ารัฐนี้จะต้องมีการเอาใจใส่มากกว่านี้ จะต้องดูกิจการให้ดีกว่ากิจการไหนควรจะปล่อยแค่ไหน ไม่อย่างนั้นแล้วนี้เกิดความเสียหาย แล้วจะสายเกินแก้ ผมยังไม่แน่ใจว่าจะมีโอกาสที่จะทำให้ทีโอทีหรือซีเอทีรอดไปตลอดรอดฝั่งหรือไม่แน่ครับ เพราะว่าถึงแม้ว่าผมจะใช้เวลา ๘๘ เปอร์เซ็นต์ของการเป็น รัฐมนตรีกระทรวงไอซีทีกับ ๒ หน่วยงานนี้ก็ตาม แต่การปรับองค์กรต้องใช้เวลาและ บุคลากรก็ต้องให้ความร่วมมือ ถ้าไม่มีการปรับปรุงจริง ๆ ไม่มีการปฏิวัติครั้งใหญ่ ใน ๕ ปี ผมคิดว่าจะไม่เหลือทั้ง ๒ องค์กรนี้นะครับ ซึ่งพนักงานของเขารู้ดี แต่ผมคิดว่านโยบายที่สำคัญที่จะทำให้หน่วยงานของรัฐ อย่างเช่น ทีโอทีหรือซีเอทีนี้มีประสิทธิภาพ กลไกที่สำคัญที่สุดคือตัวรัฐมนตรี ถ้าเผื่อว่ารัฐมนตรีไม่ไปแทรกแซง ไม่มีนโยบายเชิงไม่โปร่งใสโอกาสที่จะเกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวง จนกระทั่งเป็นผลเสียต่อประเทศไม่มี เพราะว่าพนักงาน เจ้าหน้าที่ก็คงไม่ค่อยกล้าทำเท่าไร จะเกิดความเสียหายขึ้นก็เป็นเล็ก ๆ น้อย ๆ เพราะฉะนั้น อันนี้เป็นเรื่องอุทธรณ์ที่สำคัญ ถ้าเผื่อว่าได้รับบาลที่มีความโปร่งใส ตั้งแต่รัฐมนตรีขึ้นไป ถึงนายกรัฐมนตรี ผมเชื่อว่าประเทศไทยจะมีโอกาสพัฒนาไปได้ดีกว่านี้อีกมาก เพราะฉะนั้น การร่างรัฐธรรมนูญ ผมก็ต้องกราบฝากท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่านว่าจะมีส่วนสำคัญ เป็นอย่างมากที่จะทำให้ประเทศไทยพัฒนาต่อไปได้อย่างไร วันนี้ผมก็กราบขอภัยว่า อธิบายไม่ค่อยแจ่มชัด เพราะว่าเรื่องนี้ต้องใช้เวลาหลายชั่วโมงปูพื้นฐานกันมา แต่ผมก็จะพยายามอย่างเต็มที่ ในขณะที่ผมเป็นรัฐมนตรีอยู่ว่าจะพยายามรักษาผลประโยชน์

ของประเทศชาติให้ดีที่สุด แล้วปรับปรุงสิ่งที่ผิดให้ดีขึ้น โดยที่ไม่ได้ตั้งนโยบายว่าจะไปทำ เฉพาะกับคนใดคนหนึ่ง คือผมจะทำกับทุกคนปรับปรุงทุกคนให้ดีขึ้นหมด สัญญาสัมปทาน มีโอกาสที่จะผิดหมดตอนนี้ มีโอกาสชนะครับ เพราะว่ายังต้องรอคำตัดสินวินิจัยสุดท้ายจาก ทางกฎหมายอยู่นะครับ ถึงผิดหมดอย่างไรเราก็ปล่อยให้สัญญาสัมปทานเป็นโมฆะไม่ได้ไป ยึดมาเป็นของรัฐไม่ได้ เพราะเกิดความโกลาหล เพราะฉะนั้นทางกระทรวงก็จะต้อง จัดการให้เป็นสัญญาสัมปทานที่ถูกต้อง มีกฎหมายฉบับหนึ่งออกเมื่อปี ๒๕๓๕ เป็น กฎหมายร่วมลงทุนระหว่างรัฐกับเอกชน ซึ่งเป็นกฎหมายที่ดีมาก เพราะว่าถ้ามีการร่วม ลงทุนหรือมีการขอสัมปทานหรืออะไรก็ตาม ถ้ามีเงินลงทุนมากกว่า ๑,๐๐๐ ล้านบาท รัฐมนตรีจะต้องนำเข้าขออนุมัติจากคณะรัฐมนตรี โดยรัฐมนตรีที่นำเข้านั้นไม่ใช่รัฐมนตรี ซึ่งอยู่ในกระทรวงนั้น อย่างเช่น ถ้าเป็นงานของทีโอทีหรือซีเอทีไม่ใช่รัฐมนตรีคมนาคม หรือรัฐมนตรีไอซีที ต่อมาเป็นคนนำเข้า ครม. ตามกฎหมายจะต้องเป็นรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการคลังเอาเข้า แล้วสัญญาต่าง ๆ ซึ่งเกิดขึ้นมีการแก้ไขสัญญาหลายครั้งเหลือเกิน ไม่ได้มีการนำเข้า ครม. เราก็คงจะเดาได้ว่าเพราะเหตุใด เพราะเอาเข้า ครม. ไม่ได้ - - - - -

แต่บางสัญญา อย่างเช่น บริษัททีทีแอนด์ทีซึ่งเป็นสัญญาที่มูลค่าไม่มากนักก็มีการเอาเข้า
กรม. ได้ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่กระผมคงจะต้องใช้เวลานานนะครับในการที่จะค่อย ๆ อธิบาย
ไป ก็ต้องกราบขอภัยที่ว่าวันนี้พูดจาวรรัดไปหน่อยหนึ่ง ก็อยากจะกราบเรียนแก่นั่นเองว่า
ผมจะพยายามอย่างดีที่สุดในช่วงเวลาสั้น ๆ ที่มีอยู่ที่จะแก้ไขสิ่งที่ผิดและรักษาผลประโยชน์
ของประเทศไทยไว้ กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญถามครั้งที่ ๓
ท่านมีเวลา ๑๑ นาทีทั้งถามและตอบนะครับ โปรดรักษาเวลา

นายคำณูณ สิทธิสมาน : ท่านประธานฯ ครับ ผมคงจะไม่ใช้เวลาถึง
ขนาดนั้นนะครับแล้วก็ขออนุญาตไม่มีคำถามที่ ๓ นะครับ เพราะว่าเข้าใจท่านรัฐมนตรี
แล้วก็ถ้าผมถามไป อรรถาธิบายไปอีก ๕ นาที เวลาที่เหลือท่านก็คงไม่สามารถจะอธิบาย
กลับได้นะครับ แต่ว่าขอเป็นกำลังใจให้ท่าน แล้วก็เดี๋ยวภาพถ่ายทั้งหมดนี้กระผมจะได้มอบ
ให้ท่านไปทั้งหมด แล้วก็ขอยืนยันว่าไม่ได้มาพูดเรื่องเปลี่ยนสีตูดนะครับ แต่พูดถึง
ผลประโยชน์จำนวนมหาศาลที่ถ้าจะพูดกันอย่างถึงที่สุดแล้วนี้ถูกละเลงไปกับการบ้าน
การเมืองในยุค ๔ – ๕ ปีที่ผ่านมาอย่างมหาศาลแล้วก็ก่อให้เกิดวิกฤติขึ้นมา สิ่งหนึ่งที่จะถือ
ว่าเป็นคำถามหรือถือว่าเป็นข้อเสนอแนะต่อท่านรัฐมนตรีก็ได้ นะครับว่าท่านมีเวลาเพียง
ไม่ถึง ๑ ปี ที่เหลือก็จะป็นรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งอีกแล้ว ซึ่งเราก็ไม่รู้ว่าจะไป
รูปแบบใด รูปแบบเดิมหรือไม่ เพราะฉะนั้นระยะเวลาที่เหลืออยู่นี้ท่านจะมีบทสรุป มีแผน
ปฏิวัติครั้งใหญ่อย่างไร และที่สำคัญก็คือว่าในหลายเรื่องนี่คงจะต้องมีการบรรจุไว้ใน
รัฐธรรมนูญหรือในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญบางประการ ผมคิดว่าท่านน่าจะได้กระทำ
ในโครงสร้างในด้านกฎหมาย ในด้านรัฐธรรมนูญแล้วก็เสนอต่อสภาร่างรัฐธรรมนูญ
หรือคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญหรือสภานิติบัญญัติแห่งชาติชุดนี้ ซึ่งก็ได้มี
คณะกรรมการวิสามัญเกี่ยวกับเรื่องนี้ นะครับน่าจะเป็นประโยชน์ในระยะยาว
ก็กราบขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีและกราบขอบพระคุณท่านประธานฯ ที่ได้ให้ต่อเวลา
ไปจนเกือบ ๆ จะครบแล้วครับ ขอบพระคุณครับ



LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านรัฐมนตรีจะพูดอะไร
ไหมครับ มีเวลาอีก ๕ นาที

นายสิทธิชัย โภไคยอุดม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสาร) : ท่านประธานฯ ครับ ขอบพระคุณครับที่ท่านได้แนะนำ จริง ๆ ในเรื่อง
การที่จะเสนอกฎหมายตอนระยะแรกที่ผมเข้ามา ผมมีคำอธิบายเรื่องเหมือนกัน เพราะเห็น
ว่าต้องทำอย่างนี้ทำอย่างนั้น แต่พอคิดไปแล้วเวลาค่อนข้างที่จะน้อย ระยะหลังนี้สิ่งที่ผมมี
ความตั้งใจนี้เปลี่ยนไปเล็กน้อย สิ่งเกี่ยวกับกฎหมายที่ผมคิดว่าจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับ
การพัฒนากิจการโทรคมนาคมของประเทศ คือทางท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติจะต้อง
พิจารณาว่าจะทำอย่างไรที่จะรวมหน่วยงาน กทช. กับ กสช. เข้าด้วยกัน เพราะว่าตอนนี้
กสช. เราตั้งเท่าไรก็ยังตั้งไม่ได้ แต่ก็โชคคินะครับ เพราะถ้ามีหน่วยงาน กสช. ตอนนี้จะมี
ความวุ่นวายโกลาหลอย่างมหาศาล กทช. ชุดนี้ไม่ใช่ท่านทำงานไม่คินะครับ ท่านก็ทำงาน
ในระดับที่ถือว่าใช้ได้ แต่ถ้ามี กสช. ขึ้นมาเมื่อไรตอนนี้จะมีการทับซ้อนของอำนาจเยอะมาก
เพราะว่าเทคโนโลยีพัฒนาไปในเวลา ๕ ปีที่ผ่านมาพัฒนาไป อย่างที่ตอนร่างกฎหมาย
๒ ฉบับนี้ผู้ร่างกฎหมายไม่ได้คาดคิดว่าจะเป็นอย่างนั้น ส่วนเรื่องที่ผมคิดว่าในเวลาที่มี
ประมาณปีหนึ่งที่จะทำให้มีประโยชน์ต่อหน่วยงานที่กระผมดูแลอยู่นี้ที่ได้ประโยชน์จริง ๆ
ก็คือว่าคงไม่ใช่ไปสร้างโครงการแจกอย่างนี้ แจกอย่างนั้น เพื่อหาคะแนนนิยมเพื่อจะได้
เลือกตั้งใหม่ สิ่งที่ผมจะทิ้งให้เป็นประโยชน์ได้และผมคิดว่ารัฐมนตรีทุกคนก็คงจะทำได้
ก็คือว่าจะต้องสร้างวัฒนธรรมของความโปร่งใสให้ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ
ทุกคนรู้ว่าเป็นหน้าที่ที่จะต้องซัดขึ้นต่อคำสั่งหรือคำแนะนำของรัฐมนตรีถ้าผิดกฎหมายหรือ
ไม่มีความชอบธรรม อันนี้ผมได้ให้เป็นนโยบายกับข้าราชการหลายครั้งว่าเป็นสิ่งที่ต้อง
ทำ ไม่ใช่ว่าทางการเมืองสั่งมาอย่างไร ทางข้าราชการก็สนองนโยบายไปทุกอย่าง
โดยไม่คิดถึงผลประโยชน์ต่อประเทศชาติ ถ้าเราสามารถจะสร้างวัฒนธรรมทางด้านนี้ขึ้นมา
ได้ส่วนหนึ่งก็จะเป็นประโยชน์มหาศาล รัฐบาลต่อ ๆ ไปถ้าจะทำอะไรในทางที่ผิดก็คงจะทำได้
ยากขึ้น ถ้าข้าราชการทุกคนมีจิตใจที่มีความรู้สึกแบบนี้และมีความกล้าหาญที่จะทำ อันนี้



LIRT

เวลาที่เหลือนี้ผมจะพยายามสร้างสิ่งนี้ขึ้นมา ส่วนเรื่องแก้กฎหมายก็จะพยายามทำนะครับ
ก็ต้องปรึกษากับท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติเป็นระยะ ๆ ไปครับ ก็กราบขอบพระคุณครับ

- ๓๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ขอบขอบคุณ เป็นอันจบ
กระทู้ถามสด

กระทู้ถามทั่วไป ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา

๕.๑ ยุติ เรื่อง **ขอตั้งกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษาปัญหาแรงงานไทย**

ใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ทำงานในประเทศมาเลเซีย คุณเวมาฮาดี แวคาโอะ
เป็นผู้เสนอ ได้รับเอกสารจากนายเวมาฮาดี แวคาโอะ ว่าขออนุญาตเลื่อนญัตตินี้ โดยจะไป
ปรึกษากับคณะกรรมการวิสามัญกิจการสภาฯ ก่อน ที่ประชุมอนุมัตินะครับ

๕.๒ **ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การดาวเทียม**

เคลื่อนที่ระหว่างประเทศ พ.ศ. ... คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรี

นายสิทธิชัย โภไคยอุดม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสาร) : กราบเรียนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติและสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ
ทุกท่าน กระผม นายสิทธิชัย โภไคยอุดม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสาร ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรี ให้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครอง
การดำเนินงานขององค์การดาวเทียมเคลื่อนที่ระหว่างประเทศ พ.ศ. ... ต่อสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ ซึ่งดาวเทียมดังกล่าวนี้เราก็เป็นที่รู้กันว่า คืออินมาแซ็กที่เราใช้กันอยู่นั่นเองนะครับ
โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้ ด้วยประเทศได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการ
ดาวเทียมเคลื่อนที่ระหว่างประเทศ ตั้งแต่วันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๖ และมีพันธกรณี
ที่จะต้องเข้าเป็นภาคีในพิธีสารว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันขององค์การดาวเทียม
เคลื่อนที่ระหว่างประเทศ ซึ่งรัฐสภาได้ให้ความเห็นชอบพิธีสารดังกล่าวแล้ว เมื่อวันที่
๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๖ ตามพิธีสารนี้ภาคีแต่ละประเทศต้องให้เอกสิทธิ์และความ
คุ้มกันแก่องค์การดาวเทียมเคลื่อนที่ระหว่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การ และผู้แทนภาคี
ขององค์การด้วย ตามที่ระบุไว้ในพิธีสาร อาทิ ความคุ้มกัน ขอบเขตอำนาจศาล
และการบังคับคดี และการได้รับยกเว้นภาษีอากร เป็นต้น เพื่อให้การดำเนินงานขององค์การ
ในประเทศนั้น ๆ ประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพ ดังนั้น เพื่อให้การคุ้มครอง
การดำเนินงานขององค์การในประเทศไทย เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็น
การอนุวัติการให้เป็นไปตามข้อผูกพันในพิธีสารดังกล่าว รวมทั้งเพื่อให้องค์การมีสภาพ
เป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

กระผมจึงขอเสนอให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติ โปรดพิจารณา ในการ
รับหลักการร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การดาวเทียมเคลื่อนที่
ระหว่างประเทศ พ.ศ. ... ต่อไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมาชิกฯ อภิปราย
ถ้าไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายผมจะขอมติจากที่ประชุมนะครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุมนี้ว่า

จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ถ้าผู้ใดเห็นควรรับหลักการ
กรรณการด้นม เห็นด้วย ถ้าผู้ใดไม่เห็นควรรับหลักการ กรรณการด้นม ไม่เห็นด้วย
เชิญลงคะแนน เสร็จแล้วนะครับ รวมคะแนน

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๘๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : มีผู้เห็นด้วย ๘๕
ไม่เห็นด้วย ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับหลักการนะครับ ที่ประชุมจะให้
คณะกรรมการการคณะใดพิจารณาครับ เชิญคณะรัฐมนตรีครับ

- ๔๐/๑

นายสิทธิชัย โกไคยกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร) : กระผมขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านรัฐมนตรีเสนอวิสามัญที่ประชุมเห็นเป็นอันไหนครับ ก็คนครับ

นายสิทธิชัย โกไคยกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร) : ผมขอเสนอ ๒๕ คน ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : อีก ๑๕ คน จะเป็นส่วนของคณะรัฐมนตรี ๕ คน ที่ประชุมขัดข้องไหมครับ ๒๕ คน เป็นส่วนของคณะรัฐมนตรี ๕ คน

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่ขัดข้องนะครับ เชิญท่านรัฐมนตรีเสนอ

นายสิทธิชัย โกไคยกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร) : ในส่วนขององค์ประกอบกรรมาธิการจากฝ่ายบริหารนะครับ

๑. ดอกเตอร์พรชัย ดำเนินวัฒน์
๒. นายไชยยันต์ พึ่งเกียรติไพโรจน์
๓. นางฉันทนันท์ อัสวเลิศศักดิ์
๔. นายสาริต ภูหอมเจริญ
๕. นายชัชวาลย์ รูปสูง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ ส่วนของสมาชิกฯ เชิญท่านครับ



LIRT

นายสุจิต บุญบงการ : กราบเรียนท่านประธานฯ กระผม สุจิต บุญบงการ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การดาวเทียมเคลื่อนที่ระหว่างประเทศ พ.ศ. จากผู้ทรงคุณวุฒิ ๕ ท่าน และอีก ๑๕ ท่าน เป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังมีรายนามดังต่อไปนี้

๑. นายพิชัย วาสนาส่ง
๒. นางประทุมพร วัชรเสถียร
๓. นายสมเกียรติ อ่อนวิมล
๔. นายวัชร วรรณเชษฐ์
๕. นายวิทย์ รายนานนท์
๖. นายกฤษณ์ กาญจนบุญชร
๗. นายวิทยา เวชชาชีวะ
๘. พลโท ชัยวัฒน์ ชิริธำรง
๙. นายสมเกียรติ สุจริตพานิช เป็นบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
๑๐. นายสารกมล สันติวาสะ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
๑๑. นายสุพัทธ์ พุฒกา
๑๒. นายกระหิမ် ศานต์ตระกูล
๑๓. นายวุฒิพงษ์ เปรียบจริยวัฒน์
๑๔. นายไกรสร พรสุธี
๑๕. นายวัฒนา สวรรยาธิปัติ
๑๖. นายโยธิน อนาวิน
๑๗. นายประสาร มาลินนท์
๑๘. นายกิตติน อุคมเกียรติ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
๑๙. นายสุธี อักษรกิตติ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก และ
๒๐. นายเกรียงศักดิ์ เฉลิมมิตรกุล เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก



ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องตาม
ข้อบังคับฯ นะครับ ท่านสมาชิกฯ จะมีเห็นเป็นอื่นไหมครับ จะเสนอท่านผู้ใดอีกไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ เชิญเลขาธิการ
นายพิเชษฐ์ กิตติสิน (ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การดาวเทียมเคลื่อนที่ระหว่าง
ประเทศ พ.ศ. จำนวน ๒๕ คน

๑. ดอกเตอร์พรชัย คำนววิวัฒน์
๒. นายไชยยันต์ พึ่งเกียรติไพโรจน์
๓. นางณัฐนันท์ อัสวเลิศศักดิ์
๔. นายสาริต ภูหอมเจริญ
๕. นายชัชวาลย์ รูปสูง
๖. นายพิชัย วาสนาส่ง
๗. นางประทุมพร วัชรเสถียร
๘. นายสมเกียรติ อ่อนวิมล
๙. นายวัชร พวรรณเชษฐ์
๑๐. นายวิทย์ รายนานนท์
๑๑. นายกฤษณ์ กาญจนบุญชร
๑๒. นายวิทยา เวชชาชีวะ
๑๓. พลโท ชัยพัฒน์ ชีรธำรง

๑๔. นายสมเกียรติ สุจริตพานิช
๑๕. นายสารกุล สันติวาสะ
๑๖. นายสุพัทธ์ พุ่มกา
๑๗. นายกระหิ้ม ศานต์ตระกูล
๑๘. นายวุฒิพงษ์ เปรียบจริยวัฒน์
๑๙. นายไกรสร พรสุธี
๒๐. นายวัฒนา สวรรยาธิปัติ
๒๑. นายโยธิน อนาวิล
๒๒. นายประสาร มาลีนนท์
๒๓. นายกิตติน อุคมเกียรติ
๒๔. นายสุธี อักษรกิตติ์
๒๕. นายเกรียงศักดิ์ เณลิมิตระกุล

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : แปรญัตติ

นายสิทธิชัย โภไคยอุดม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสาร) : ผมขอ ๗ วัน ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รัฐมนตรีขอแปรญัตติ
ภายใน ๗ วัน เห็นเป็นอันใหม่ครับ ขอแปรญัตติภายใน ๗ วัน นะครับ ก็เป็นอันว่า
ที่ประชุมเห็นชอบ

นายพชร ยุติธรรมดำรง : ขออนุญาตท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายพชร ยุติธรรมดำรง : ท่านประธานฯ ครับ ด้วยความเคารพ
เมื่อสักครู่ผมได้ฟังรายชื่อแล้วผมเป็นห่วงในกฎหมายฉบับนี้ แล้วพิจารณานั้น
ผมได้ปรึกษากับท่านสมาชิกฯ ที่นั่งอยู่ข้าง ๆ กัน กระผมคิดว่าถ้าทางรัฐบาลได้มี
อธิบดีกรมสนธิสัญญาเป็นกรรมการร่วมสักท่านหนึ่ง ซึ่งเป็น กต. ทางกระทรวง
การต่างประเทศ ผมคิดว่าน่าที่จะมี ไม่ทราบว่ามีหรือเปล่าครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านรัฐมนตรีครับ

นายสิทธิชัย โภไคยอุดม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสาร) : รายชื่อที่ ๑ ท่านดอกเตอร์พรชัย ด้านวิวัฒน์ท่านเป็นรองอธิบดี
กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คุณพรชัยได้เ็นครับ
เชิญท่านพิชัยครับ

นายพิชัย วาศนาส่ง : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม นายพิชัย วาศนาส่ง สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอกราบเรียนว่า

เนื่องจากผ่านปีใหม่ซึ่งกำลังจะหยุดงานกันไปอีกหลาย ๆ วันนะครับ ขอนับว่า ๗ วันนี้ตั้งแต่เมื่อเปิดทำการแล้วต่อไปอีก ๗ วันจะได้ใหม่ครับ เพราะว่าเข้าใจว่าจะหยุดไปถึงวันที่ ๒ หรืออะไรนี่นะครับ แล้วพรุ่งนี้ก็เป็นวันศุกร์คงจะตามกันไม่ทัน ขออนุญาตผ่านจากนับตั้งแต่วันที่เปิดงานใหม่ก็แล้วกัน ถ้าจะอนุญาตก็จะขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รัฐมนตรีครับ

นายสิทธิชัย โภไคยอุดม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร) : กระผมไม่ขัดข้องครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมครับ
ผมหารือแปรญัตติภายใน ๑๔ วันได้ไหม ขอรื้อ เห็นเป็นอื่นไหมครับ ท่านรัฐมนตรีไม่ขัดข้องนะครับ ภายใน ๑๔ วัน

วาระที่ ๕.๓ ญัตติ เรื่อง **ขอตั้งกรรมาธิการวิสามัญเพื่อพิจารณาศึกษา ตรวจสอบ ปรับปรุงและประเมินผลการก่อตั้งองค์การมหาชน คุณอรรถพล สรสุชาติ**
แล้วคุณคำนูณ สิทธิสมาน ผู้เสนอ เชิญครับ คุณคำนูณ

นายคำนูณ สิทธิสมาน : ขอบคุณครับท่านประธานฯ ผม คำนูณ สิทธิสมาน สมาชิกสภานิติบัญญัติฯ ญัตตินี้ได้หารือกันในคณะกรรมการประสานงานแล้ว จะขอเลื่อนไปก่อนเพื่อกลับไปหารือในคณะกรรมการประสานงานต่อไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผู้เสนอญัตติ
ขอเลื่อนที่ประชุมไม่ขัดข้องนะครับ ขอเลื่อนไปก่อน

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่ ไม่มี
ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ

๗.๑ **ตั้งกรรมาธิการเพิ่มในคณะกรรมการกิจการองค์กรอิสระ**



LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ทางคณะกรรมการ
 กิจการองค์กรอิสระมีหนังสือแจ้งว่า พลตำรวจเอก อิสระพันธุ์ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา
 ได้ขอลาออกจากกรรมการในคณะกรรมการกมณฑลและขอมาอยู่ในคณะกรรมการ
 กิจการองค์กรอิสระซึ่งขณะนี้มียู่แล้ว ๕ คน รวมเป็น ๑๐ คน
 ที่ประชุมจะเห็นด้วยไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่เห็นเป็นอันครับ ก็ถือ
 ว่าที่ประชุมเห็นชอบ

อีกคณะกรรมการหนึ่งคือ คณะกรรมการการคุ้มครองผู้บริโภค

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ทางประธาน
 คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคคือ คุณประพันธ์ คุณมี มีหนังสือแจ้งมาว่า
 นายเวดีอราแม มะมิงจิ ซึ่งเวลานี้ไม่ได้อยู่ในคณะกรรมการใดนั้นครับ
 ขอประสงค์จะขอเข้ามาอยู่ในคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งบัดนี้มีอยู่แล้ว
 ๑๐ คน เพิ่มเป็นอีก ๑๑ คน ไม่ผิดข้อบังคับฯ ที่ประชุมให้ความเห็นชอบนะครับ
 (ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่เห็นเป็นอันครับ
 ก็ถือว่าที่ประชุมให้ความเห็นชอบ

ก่อนที่จะหมดระเบียบวาระด้วยการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 ในวันนี้จะเป็นวันสุดท้ายของปีนี้ ในนามของท่านประธานฯ มีชัย ฤชุพันธุ์ ก็ขอตั้ง
 ความปรารถนาดีให้ท่านสมาชิกฯ ทุก ๆ ท่านว่ากัลยาณคุณของท่านที่ได้ปฏิบัติมาตลอดทั้งปี
 และได้ปฏิบัติร่วมกันมาในสภานิติบัญญัติแห่งชาติแห่งนี้จึงเป็นพลังเสริมส่งให้
 ทุก ๆ ท่านมีพลานามัยเข้มแข็งพร้อมที่จะร่วมกันทำงานให้กับแผ่นดินของเราสืบต่อไปอีก
 นาน ๆ ครับ ขอให้มีความสุขความเจริญร่วมกัน ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๓๕ นาฬิกา



รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ครั้งที่ ๑๖
วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกฯ ที่มาประชุมทั้งหมด ๒๐๐ คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีสมาชิกฯ มาครบองค์ประชุมแล้ว
ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ต่อไปเป็นเรื่องด่วน คือค้างพิจารณาจ่างเมื่อวาน ร่างพระราชบัญญัติ
สุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เชิญ
คณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกฯ ครับ เมื่อวานนี้เรา
ยังพิจารณาถึงมาตรา ๑๐ ยังไม่ได้มีมติ มีท่านผู้ใดประสงค์จะอภิปรายไหมครับ
เชิญคุณจักรมณต์ครับ

นายจักรมณต์ ภาสกวณิช : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผม จักรมณต์ ภาสกวณิช เมื่อคืนที่แล้วนี้ผมจำได้ว่าเราค้างอยู่ที่มาตรา ๑๐ แล้วมีการ
พูดกันว่าเรื่องเกี่ยวกับอะไรที่เป็นความตายนี้ ซึ่งก็เป็นเรื่องที่สำคัญ ซึ่งผมมีความเห็นว่า
กฎหมายอะไรก็ได้แล้วแต่ เรื่องอะไรก็ได้แล้วแต่ที่เกี่ยวกับความตายหรือชีวิตมนุษย์ซึ่งถือว่าเป็น
ทรัพยากรที่มีค่าที่สุด แต่เรากำลังมาพิจารณาอยู่ในเรื่องของร่าง พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ
ซึ่งก็เป็นเรื่องที่เราจะขัดกัน แล้วจริง ๆ แล้วนี้ กฎหมายอะไรก็ได้แล้วแต่ที่เกี่ยวกับ



LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

เรื่องชีวิตต้องเป็นกฎหมายโดยเฉพาะ เช่น เรื่องกฎหมาย เรื่อง พ.ร.บ. ประหารชีวิต หรือว่า สิทธิที่จะตาย เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถ้าเป็นไปได้ ถ้ากฎหมายมาตรา ๑๐ เสียใหม่ ให้ถูกต้อง แล้วก็เป็นเรื่องที่สอดคล้องกันเพราะว่าเกี่ยวกับเรื่องของวิธีการพิจารณาความ ทางด้านอาญาดังนี้ครับ เพราะฉะนั้นอยากจะขอให้ทางคณะกรรมการช่วยพิจารณา มาตรา ๑๐ เสียใหม่ แล้วก็ทบทวนให้ถูกต้อง เพราะว่า การตายกับไม่ตายนี้จะมีนัยสำคัญ ในหลาย ๆ เรื่อง ทั้งในเรื่องของไม่อยากจะใช้ว่าเป็นเรื่องของอาญา มีเรื่องที่จะต้องพิจารณา อย่างรอบคอบ การที่จะมอบให้คณะบุคคลจะก็ท่านก็แล้วแต่ไปดู แล้วผมคิดว่าอาจจะ ไม่เหมาะสมไม่รอบคอบ ซึ่งผมก็เห็นด้วยกับท่านสมาชิกฯ ที่อภิปรายว่าเรื่องนี้ควรจะเป็น เรื่องของศาล หรือมีกฎหมายโดยเฉพาะเกี่ยวกับเรื่องนี้ ไม่น่าจะอยู่ในเรื่องของ ร่างพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ ซึ่งไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับเรื่องของความตายหรือ ชีวิตของคน เป็นเรื่องใหญ่มาก ๆ ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญกรรมการครับ

นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ กระผม อำพล จินดาวัฒนะ เลขานุการคณะกรรมการครับ กระผมขออนุญาต กราบเรียนท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติฯ ที่เคารพครับว่าร่าง พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาตินี้ ได้มีการดำเนินการยกร่างมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๓ เรื่อยมาจนถึงปี พ.ศ. ๒๕๔๕ และรัฐบาลได้นำเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี แล้วก็ผ่านการพิจารณาของ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้มีการขัดเกลา แล้วก็ปรับปรุง จนเป็นร่างสุดท้าย ซึ่งมีการพิจารณาที่กฤษฎีกากันอยู่ประมาณ ๑๐ กว่าครั้ง จนเป็นที่สิ้นสุด หลังจากนั้นร่างฉบับนี้ได้ผ่านเข้ามาที่คณะรัฐมนตรี แล้วก็เข้ามาสู่สภาผู้แทนราษฎร เมื่อสมัยที่แล้ว แล้วก็เข้าสู่ขั้นกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาไปได้ประมาณครั้งฉบับก็มีการ ยุบสภา ก็เลยหลังจากนั้นเมื่อมีรัฐบาลใหม่ได้มีการเสนอพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผ่านคณะรัฐมนตรี แล้วเข้าสู่สภานิติบัญญัติฯ ซึ่งสภานิติบัญญัติแห่งชาติของเราได้มีมติ รับหลักการไปแล้ว และทั้งหมดนั้นที่รับหลักการก็มีทั้งหมด ๕๒ มาตรา กฎหมายนี้จะเป็น ประโยชน์ต่อประชาชน จะเป็นกฎหมายในลักษณะที่ประชาชนจะได้ประโยชน์ แล้วก็จะมี เครื่องมือและกลไกที่จะทำให้สังคมได้เข้ามาช่วยกันทำงานเรื่องสุขภาพ เมื่อวานนี้ที่เรา

ได้ผ่านการพิจารณามาตราต้น ๆ จะเห็นว่าร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้จะให้ความหมายเรื่องสุขภาพ เป็นมิติที่กว้าง ไม่ใช่เรื่องของการแพทย์ การสาธารณสุขเท่านั้น สำหรับประเด็นมาตรา ๑๐ กระผมขออนุญาตกลับมาที่ประเด็นมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๐ นี้ ก่อนจะมีการยกร่างได้มีการศึกษาทำงานสังเคราะห์ทางวิชาการโดยนักวิชาการหลายกลุ่มด้วยกันร่วมกันทำ รวมทั้งนักการแพทย์และนักกฎหมาย แล้วก็ได้มีการรับฟังความเห็นกันอย่างกว้างขวาง แล้วก็มีการขัดเกลากันหลายรอบ จนในที่สุดทฤษฎีก็ได้ช่วยขัดเกลากันจนร่างสุดท้ายที่เข้ามาสู่สภาของเรา กระผมขออนุญาตกราบเรียนท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติครับว่าในมาตรา ๑๐ ซึ่งมีอยู่ทั้งหมดด้วยกัน ๓ วรรค จะเห็นว่าที่เรารับหลักการไปแล้วนี่จะเป็นข้อความทั้งหมดใน ๓ วรรค ขณะนี้กรรมการเสียงเอกฉันท์ได้เห็นชอบ ขอตัดคำว่า หรือเพื่อยุติการทรมานจากการเจ็บป่วยได้ เพียงเท่านั้นนอกนั้นคงเดิมครับ คงเดิมตามร่างเดิมที่เราได้รับหลักการไปแล้ว ประเด็นอยู่ตรงในวาระนี้กรรมการขอรายงานผลว่าเราขอตัดเพียงบรรทัดเดียว นอกนั้นคงเดิมครับ-----

เพื่อความกระจ่างนั้นกระผมจะขออนุญาตกราบเรียนอีกครั้งหนึ่งครับว่ามาตรานี้ถ้าท่านดูโดยละเอียดจะพบว่าไม่ใช่เรื่องของสิทธิที่จะให้คนใดคนหนึ่งขอตาย ไม่ใช่เรื่องของสิทธิที่จะอนุญาตให้ใครมาทำอะไรให้เราตาย แต่เป็นสิทธิที่จะปฏิเสธการรักษาพยาบาลในสภาวะที่เราหมดความรู้สึกแล้วเท่านั้น ปกติแล้วผมขออนุญาตกราบเรียนอีกครั้งครับว่าคนเราทุกคนนั้นมีสิทธิในการปฏิเสธการรักษาพยาบาลอยู่แล้วก็คือไม่ไปหาหมอหรือไปหาหมอแล้วเราไม่พอใจการรักษานั้นเราก็ขอยุติการรักษาแล้วก็ขอกลับ เราทุกคนปฏิเสธได้อยู่แล้วครับ เราจะไม่เสียสิทธินั้นเมื่อเราไม่รู้ตัวเพียงเท่านั้นเอง กฎหมายมาตรานี้เพียงให้สิทธิที่เราแสดงความจำนงเป็นหนังสือไว้ล่วงหน้าว่าเราขอใช้สิทธินั้นเมื่อวันที่เราไม่รู้ตัว กระผมจะขออนุญาตกราบเรียนว่าต้องขอประทานโทษครับ ขออนุญาตกล่าวเอ่ยนามถึงพระเดชพระคุณท่านพุทธทาสภิกขุในครั้งที่ท่านยังมีชีวิตอยู่นั้น กระผมได้มีโอกาสได้ไปบวชเรียนอยู่กับท่านแล้วก็พวกเราในที่นี้ก็เป็นลูกศิษย์ท่านทั้งสิ้น ท่านได้เคยแสดงความจำนงว่าเมื่อท่านมีอายุเกิน ๘๐ ปีแล้วนี้มีอายุมากกว่าพระพุทธเจ้าแล้ว ถ้าท่านจะต้องสิ้นไปแบบหมดอายุไขของท่าน ท่านขอสิ้นไปแบบอยู่ในท่ามกลางธรรมชาติ เราจะพบว่าเมื่อท่านไม่รู้ตัวแล้วท่านอาจารย์พุทธทาสฯ ท่านถูกนำร่างของท่านและในขณะที่บั้นปลายชีวิตของท่านนี้จากจากสวนโมกข์มาแล้วก็มาอยู่ภายใต้การแพทย์ การสาธารณสุขอยู่นานเป็นเดือนกว่าท่านจะสิ้นไปร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ในมาตรา ๑๐ นี้ถ้ามีข้อความในมาตรา ๑๐ นี้และมีการออกกฎกระทรวง กระผมขออนุญาตกราบเรียนนึกหนึ่งว่าในวรรคสองครับ กฎกระทรวงไม่ใช่เป็นกฎกระทรวงที่จะมาอนุญาตบอกว่าตรงไหนตายไม่ตาย กฎกระทรวงได้บอกว่าการดำเนินการตามหนังสือแสดงเจตนาธรรมณ์ในวรรคหนึ่ง หมายความว่าถ้ากฎหมายฉบับนี้ประกาศใช้และมีกฎกระทรวงแล้วนี่นะครับ เราทุกคนมีสิทธิแสดงความจำนงเป็นหนังสือล่วงหน้าได้ตามกฎกระทรวงครับ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ประกาศในกฎกระทรวงว่า จะต้องเขียนอย่างไร มีพยานอย่างน้อยแค่ไหน จะต้องเอาให้ใครเก็บรักษาไว้จะอะไรอย่างไร เพื่อให้เป็นหนังสือแสดงเจตจำนงว่าวันหนึ่งเมื่อเราถึงบั้นปลายชีวิตของเราแล้ว เหมือนเมื่อสักครู่นี้ที่ผมกราบเรียนเรื่องกรณีท่านอาจารย์พุทธทาสฯ ท่านจะขอสิ้นอยู่ที่สวนโมกข์ อย่าเอาเครื่องไม้เครื่องมือ อย่าเอาเครื่องช่วยหายใจ เครื่องกระตุ้นหัวใจและยาไปใส่ให้ท่าน ถ้าท่านได้แสดงความจำนงไว้



LIRT

อย่างนั้น แพทย์ บุคลากรสาธารณสุขและทุกคนและญาติพี่น้องต้องเคารพในสิทธิในชีวิตของท่าน ก็คือให้ท่านสิ้นไปโดยสงบตามธรรมชาติของท่าน ตรงนี้ไม่ได้มีการอนุญาตให้มีใครมาทำอะไรให้เราตายเลย เพียงแต่เป็นการดำรงรักษาสีททิตที่่จะปฏิเสธการรักษาพยาบาลในวันที่เราไม่สามารถที่จะพูดได้และบอกได้ครับ เพียงเท่านั้นเองในมาตรานี้

สุดท้ายผมขอกราบเรียนว่าสิ่งที่คณะกรรมการธิการ ขออนุญาตเสนอต่อท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ก็คือว่ากรรมการเห็นว่าควรจะตัดบรรทัดที่ ๔ ของวรรคหนึ่ง ด้วยเหตุผล เหตุผลคือ หรือเพื่อยุติการทรมานจากการเจ็บป่วยนั้น อาจจะทำให้แปลความได้ยากและปฏิบัติได้ยาก เป็นข้อความที่ ๓ บรรทัดแรกนั้นสามารถที่จะใช้ได้เพียงพอแล้วก็เสนอตัดบรรทัดที่ ๔ เพียงเท่านั้นครับ เพราะฉะนั้นกระผมขออนุญาตกราบเรียน ว่าทางคณะกรรมการได้ปรึกษาหารือกันแล้วแล้วก็ยืนยันว่าคณะกรรมการได้พิจารณาอย่างรอบคอบแล้วที่จะขออนุญาตตัดบรรทัดที่ ๔ ในวรรคหนึ่งเท่านั้นครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณพรเพชร

นายพรเพชร วิชิตชลชัย : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ที่เคารพ กระผมมีความสงสัยนิดหนึ่งเกี่ยวกับมาตรา ๑๐ ตามที่ท่านประธาน
คณะกรรมการชี้แจงกระผมเข้าใจชัดเจนดีว่า บุคคลมีสิทธิที่จะทำหนังสือแสดงเจตนา
ปฏิเสธการรักษา ซึ่งอันนี้ก็เป็นสิทธิอันหนึ่งซึ่งมีอยู่แล้ว แต่ท่านยืนยันว่าในกฎหมายนี้
เพื่อให้ชัดเจนและท่านยืนยันเพื่อที่จะให้มีการแสดงเจตนาล่วงหน้าในลักษณะที่ท่าน
จะไปออกวิธีการในกฎกระทรวง กระผมไม่คิดใจ ที่กระผมคิดใจก็คือบทบัญญัติ
ในมาตรานี้ ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของสิทธิของพวกกระผมหรือบุคคลทั่วไปที่จะมีสิทธิ
อะไรบ้างในเรื่องสุขภาพ ในเรื่องการดำรงชีวิต แม้แต่เรื่องของสุขภาพของหญิงที่ท่าน
เพิ่มเติมในมาตรา ๕ (๑) ท่านก็ยืนยันถึงสิทธิของบุคคลในสุขภาพประเภทต่าง ๆ
แต่ว่ามาตราในหมวดนี้ก็ไม่ได้มีหลักยืนยันว่าเจ้าหน้าที่ผู้ประกอบวิชาชีพสาธารณสุข
มีหน้าที่ต้องปฏิบัติอย่างไร เป็นเพียงแต่สิทธิของผมนั้น ซึ่งเมื่อวานนี้จากการอภิปราย
ก็ได้รับการยืนยันว่าต้องไปดูกฎหมายอื่นอีกว่าจะให้บริการทางแพทย์อย่างไร
แต่พอมานะในเรื่องสิทธิที่จะไม่รับบริการ ท่านไปเขียนไว้ในมาตรา ๑๑ วรรคท้ายเลยนะครับ
ว่าผู้ประกอบวิชาชีพมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามเจตนาของบุคคล และให้ถือว่าไม่กระทำ
ความผิดเลย พ้นจากความรับผิดชอบทั้งปวง ซึ่งอันนี้กระผมคิดว่าที่สมาชิกฯ ท่านผู้มีเกียรติ
หลายท่านได้ยกขึ้นก็คงสงสัยตรงที่ว่า เขียนมาตรานี้วรรคท้ายอันเดียวเท่ากับว่าแพทย์
หลุดพ้นความรับผิดชอบเลย เหมือนกับว่าแพทย์มาตัดสินชีวิตของเขา ซึ่งอันนี้กระผมคิดว่า
ในส่วนมาตรา ๑๐ วรรคท้าย ถ้าตัดออกไปแล้วจะให้แพทย์รับผิดชอบไม่รับผิดชอบหรือจะไปวาง
รายละเอียดเกี่ยวกับการกำหนดหน้าที่ของแพทย์ เมื่อมีบุคคลแสดงเจตนาที่ย่อมไม่มีปัญหา
สิทธิของผมนั้นที่จะไม่รับการรักษา ส่วนแพทย์จะมีหน้าที่และสิทธิอย่างไรน่าจะไปใน
กฎหมายเรื่องนั้นโดยเฉพาะ หรือระเบียบปฏิบัติหรือข้อบังคับของแพทยสภา กระผมก็มี
ความเห็นอย่างนี้ อันนี้เท่ากับว่ามาเขียนกฎหมายยกเว้นความรับผิดชอบทั้งปวงของแพทย์หรือ
ครับ กระผมก็มีข้อสังเกตดังนี้ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณประทุมพรครับ



LIRT

นางประทุมพร วัชรเสถียร : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติ
 แห่งชาติ ดิฉัน ประทุมพร วัชรเสถียร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในเรื่องมาตรา ๑๐ นี้
 ดิฉันได้มีข้อสังเกตตั้งแต่เมื่อครั้งแรกที่ได้ปรากฏขึ้นมาเป็นร่าง พ.ร.บ. แล้วว่าไม่กระจ่าง
 แล้วเท่าที่ได้ฟังการอภิปรายจากท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติเมื่อวานนี้และในวันนี้ ดิฉันยังเห็น
 ความไม่กระจ่างยิ่งขึ้น อย่างยกตัวอย่างอย่างเช่น บรรทัดที่ ๒ หน้า ๔ จากร่างที่ได้รับมานี้
 บรรทัดที่ ๒ เพื่อยึดการตายในวาระสุดท้ายของชีวิตตน คำว่า วาระสุดท้าย นี้ ไม่ทราบใคร
 เป็นผู้กำหนดวาระสุดท้าย เพราะว่าเท่าที่เคยปรากฏมาเจ้าตัวก็นึกว่าจะอยู่ต่อไม่ได้ และมี
 แพทย์บางท่านก็บอกว่าคงจะอาการหนัก แต่ปรากฏว่าสามารถอยู่ต่อได้อีก ๓ - ๔ เดือน ใน
 กรณีบางกรณีซึ่งดิฉันได้ยินจาก ขอเอ่ยนามนิดหนึ่ง เพราะเป็นเรื่องจริง คือท่านอาจารย์เจิม
 ศักดิ์ ปิ่นทอง คุณแม่ของท่านนึกว่าเป็นวาระสุดท้ายในวันรุ่งขึ้น ปรากฏว่าอยู่ต่อมาได้อีกปี
 หนึ่ง แต่อย่างไรก็ตามในเรื่องนี้ดิฉันค่อนข้างที่จะเห็นด้วยกับทั้งสิทธิของบุคคลที่ดี และ
 รวมทั้งแม้ว่าจะมิได้ทำหน้าที่สื่อแจ้งไว้ก่อนล่วงหน้าก็ดี -----

- ๔/๑

เนื่องจากว่าขณะนี้เราอยู่แวดลอมในโลกที่ทันสมัยด้วยความเจริญทางด้านเครื่องมือ
ทางการแพทย์ก็ดีขึ้นหรือประสพการณ์ที่เราเห็นไม่ว่าจะในต่างประเทศหรือในประเทศเรา
อย่างเมื่อวานนี้ต่างประเทศ ท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติ ขอเอ่ยนามท่าน ท่านดอกเตอร์สมเกียรติ
อ่อนวิมล ได้พูดมาชัดเจน แล้วกรณีอย่างนั้นเท่าที่ดิฉันได้ติดตามอ่านหนังสือนิตยสารข่าว
ต่างประเทศคิดว่าเคยเจอไม่ต่ำกว่า ๓ กรณีที่เป็นกรณีที่เรียกว่าเป็นระดับชาติของ
สหรัฐอเมริกาเลย คือว่าผู้ที่ไม่สามารถที่จะมีชีวิตกลับคืนมาในสภาพเก่าได้แล้ว แต่ปรากฏว่า
ไม่มีสิทธิที่จะ หมายความว่าเจ้าตัวก็คงจะไม่ทราบแล้ว แต่ผู้ที่ดูแลรักษา โดยเฉพาะบิดา
มารดาซึ่งเคยมีกรณีหนึ่งจะเป็นกรณีของกาเรนหรืออะไร ไม่ทราบเป็นกรณีสุดท้ายที่เกิดขึ้น
เมื่อประมาณสักไม่ถึงปีนี้ที่ว่าบิดามารดาต้องดูแลมาประมาณ ๓๕ ปี จนกระทั่งหมด
งบประมาณแล้ว เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ถ้าจะมีการแก้ไขเพิ่มเติม ดิฉันอยากจะขอให้ยึด
ออกไปด้วยว่าในกรณีที่เจ้าตัวไม่ได้ทำหนังสือไว้นั้น ถ้าเจ้าตัวนั้นเจ็บไข้ได้ป่วย ไม่ว่าจะด้วย
อุบัติเหตุหรือว่าเจ็บเอง แล้วไม่สามารถที่จะมีชีวิตกลับคืนมาเป็นชีวิตเดิมได้ร้อยเปอร์เซ็นต์
เต็ม โดยการแสดงความเห็นของแพทย์เฉพาะทางนั้น ๆ ไม่ต่ำกว่า ๓ คนแล้ว ดิฉันคิดว่า
น่าที่จะมีมาตรการอะไรต่อคนไข้ ตรงนี้ซึ่งคิดว่าเป็นวาระสุดท้าย และที่สำคัญที่สุดก็คือว่า
ในเมื่อคนไข้ผู้นั้นอยู่ หมายความว่าสามารถหายใจได้ด้วยเครื่องช่วยหายใจ ไม่ใช่ว่าเจ็บไข้
ได้ป่วยแล้วนอนอยู่บนเตียงเป็นเวลา ๑๐ ปี ๒๐ ปี อันนั้นดิฉันขอกราบเรียนว่าจะไม่ขออาจ
เอื้อมไปถึงกรณีนั้นเลย แต่หมายความว่าคนไข้ผู้นั้นอยู่ได้ด้วยเครื่อง ถ้าปลดเครื่องไม่ว่าจะ
สายเดียว ๒ สาย นั่นก็เป็นอันว่าไม่มีชีวิตอยู่ เพราะฉะนั้นตรงนี้ดิฉันไม่อยากจะเห็นมาตรา ๑๐
นี้เป็นเรื่องสำคัญ แล้วสั้นจนเกินไป แล้วดิฉันก็ไม่ทราบว่ากฎกระทรวงจะมีรายละเอียด
อะไรบ้าง เพราะฉะนั้นอยากจะขอให้ยึดไปจนกระทั่งคลุมถึงว่าผู้ที่ไม่ได้ทำเอกสาร
มอบหมายได้เลย แต่ไม่สามารถจะมีชีวิตกลับคืนไปเหมือนเดิมได้แล้ว น่าจะมีมาตรการ
เกี่ยวกับกรณีเช่นนั้นด้วยค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกฯ ครับ มาตรา ๑๐ นี้ไม่มี
ใครขอแปรญัตติ ไม่มีใครสงวนฯ กรรมการแก้ไขโดยตัดข้อความตอนท้ายของวรรคหนึ่ง
ออกไป เพราะฉะนั้นประเด็นที่เราจะต้องพูดกันในวันนี้ก็คือว่าจะยอมให้กรรมการตัด
หรือไม่ เท่านั้นนะคะครับ เชิญคุณไพศาล



LIRT

นายไพศาล พืชมงคล : กราบเรียนท่านประธานฯ กระผม นายไพศาล พืชมงคล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมไม่เห็นด้วยกับการตัดข้อความในมาตรา ๑๐ นี้ออกไป เพราะข้อความเดิมนั้นมีความชัดเจนและครอบคลุมทุกปัญหาอยู่แล้ว คือในกรณีที่ไม่รับบริการ ในกรณีเป็นวาระสุดท้ายและรวมถึงที่ไม่ใช่วาระสุดท้าย คือเพื่อบรรเทาหรือเพื่อยุติความป่วยเจ็บจากการทรมานได้ ที่นี้พอตัดอันนี้ออกไปกฎหมายมาตรานี้จะเกิดช่องโหว่ใหญ่หลวงขึ้นทันที เพราะจะเกิดเป็นปัญหาว่าใครจะเป็นผู้วินิจฉัยว่าคนผู้นั้นมาถึงวาระสุดท้ายของชีวิตแล้วก็จะเถียงกันไปเถียงกันมาและในที่สุดข้อความในมาตรานี้ทั้งหมดก็จะใช้บังคับไม่ได้ รวมทั้งความรับผิดชอบของแพทย์ด้วย ดีไม่ดีแพทย์ซึ่งทำการให้การรักษายาบาลด้วยเจตนาที่ดีถ้าผลการพิสูจน์ปรากฏว่ายังไม่ถึงวาระสุดท้ายของชีวิตขึ้นมา แพทย์ก็มีความผิดฐานการละเว้นทำให้คนตายก็ได้ครับ-----

- ๕/๑

ทีนี้ทางกรรมการให้เหตุผลว่าเหตุที่ต้องตัดความที่ว่า หรือเพื่อยุติการทรมานจากการเจ็บป่วยได้ ออกไป เพราะว่าทำให้เกิดความคลุมเครือขึ้น ผมเข้าใจความหมายว่า เกิดจากความเป็นห่วงว่าอาจจะตีความได้หลายนัย แต่ถ้ามีตรงนี้ไว้ก็จะป้องกันความในตอนที่ไม่ให้ขาดห่วงอยู่แค่นั้น ถ้าห่วงตรงนี้ก็อาจจะใช้ถ้อยคำใหม่เสียก็ได้ อย่างเช่น มีสิทธิที่จะปฏิเสธวิธีการรักษาพยาบาลอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น แต่ละคนอาจจะมิหนังสือปฏิเสธการรับบริการโดยการผ่าตัดด้วยวิธีบางอย่างบางอย่าง เช่น เขียนว่าไม่ประสงค์จะให้มีการตัดอวัยวะอันหนึ่งอันใดออกไปก็น่าจะทำได้ ถ้าอย่างนี้แล้วก็จะทำให้บทบัญญัติในมาตรานี้ครอบคลุมและกินความหมายตามร่างเดิม ซึ่งผมเห็นว่าที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ทำร่างนี้มาก็มีความชัดเจนและครอบคลุมทั้งจะเป็นการป้องกันมิให้การบังคับใช้กฎหมายนี้เกิดช่องโหว่ จนทำให้ผู้ที่ทำงานโดยสุจริตอาจมีความผิดถึงขั้นทำให้คนตายครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ

ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก่อนอื่นต้องขอบคุณประธานฯ ที่ท่านประธานฯ ได้พูดเมื่อสักครู เพราะว่าสิ่งที่ท่านประธานฯ พูดทำให้ท่านสมาชิกฯ เข้าใจมากขึ้น มิเช่นนั้นเดี๋ยวตอนมาตราอื่นเขาไปแก้ไข (๕) ท่านก็ไปอภิปราย (๑) ซึ่งไม่ใช่ต้องขอบคุณท่านประธานฯ มาก ๆ ที่ทำให้การอภิปรายอยู่ในกรอบแล้วก็ตามข้อเท็จจริง เพราะว่าท่านรับหลักการวาระแรกท่านไม่เห็นท่านก็ต้องใช้สิทธิแปรญัตติไปในข้อบังคับฯ คือ ๗ วัน เมื่อท่านไม่ได้แปรฯ กรรมการไม่ได้แก้ไขท่านก็ไม่มีสิทธิอภิปรายในประเด็นนั้น ผมต้องขอบคุณท่านประธานฯ ก่อนนะครับ

ทีนี้พอมาถึงมาตรา ๑๐ สิ่งที่กรรมการตัด ผมไม่เห็นด้วย ผมมีความเห็นว่าร่างเดิมในมาตรา ๑๐ นี้ผมยังจำได้ว่าวันที่กฎหมายฉบับนี้เข้าสู่สภา ผมอภิปรายสนับสนุนมาตรา ๑๐ มาก ยิ่งเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับผมเมื่ออาทิตย์ที่แล้วผมกำลังรอถูกกระทรวงของท่านด้วยใจจดใจจ่ออยากจะเขียนสักที พอเราพบสิ่งที่เกิดขึ้นกับเรารู้สึกว่าเรามีสิทธิที่จะเป็นอัมพาต เส้นโลหิตในสมองแตกแล้วไม่รู้สึกรู้สึได้ว่ามันที่เกิดขึ้นกับตัวเองจะเข้าใจแล้วเรารู้ว่าถ้าเราเป็นสภาพแบบนั้นคนที่ต้องดูแลเราเขาจะลำบากทั้งครอบครัว

ไปทั้งหมดแล้วยิ่งนอนนาน ๆ โดยไม่รู้สีกตัวก็จะถูกแพทย์เลี้ยงชีวิตไว้ตลอด
โดยเราไม่มีสิทธิจะฟื้นขึ้นมา เพราะฉะนั้นประเด็นตรงนี้ผมเข้าใจสิ่งที่ท่านอาจารย์
หมออำพลพยายามตอบแต่ต้นว่า เป็นเฉพาะกรณีเดียวเท่านั้นคือทำหนังสือ
แสดงเจตจำนงไว้ล่วงหน้าเท่านั้นนะครับ แล้วสิ่งที่ท่านไพศาล ขอนุญาตเอ่ยนามท่าน
ท่านพูดไว้ก็ตรงใจก็คือว่า ประเด็นเงื่อนไขที่ท่านตัดออกนี้เป็นตัวที่บอก เพราะหลายเรื่อง
เป็นความทรمانที่แม้ว่าเราจะไม่รู้สีก ไม่มีสติแต่เป็นความทรمانภายใน
ผมว่าถ้าท่านตัดออกสาระจะหาย เพราะฉะนั้นจะเป็นไปได้หรือไม่ที่ท่านประธานฯ
และท่านเลขาฯ กรรมการจะลุกขึ้นบอกว่าขอคืนร่างเดิมมาตรานี้ก็จะผ่านไป
แล้วก็จะไปมาตรารับต่อไป ก็จะจบตรงนี้ละครับ ถ้าท่านคืนทันทีสมาชิกฯ ก็ไม่ต้องอภิปราย
ก็จบเลยครับ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ผมเห็นว่าคืนร่างเดิมดีกว่าครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่าน พลตรี จำลอง ครับ

พลตรี จำลอง ศรีเมือง : ท่านประธานฯ ครับ ผม จำลอง ศรีเมือง
ไม่ได้เสนอการแปรญัตติแต่อย่างใด ผมเห็นด้วยที่ไม่ควรตัด แล้วขอกล่าวเสริมหนุน
ท่านเลขาฯ กรรมการที่ได้กรุณายกตัวอย่าง กรณีท่านอาจารย์พุทธทาสฯ ขึ้นมา
ในวันนั้น ผมร่วมประชุมกับลูกศิษย์ลูกหาของท่านประมาณ ๕ – ๖ คน เพื่อตัดสินใจว่า
เมื่อท่านอาจารย์พุทธทาสฯ ท่านได้ตั้งใจอย่างนั้น ท่านได้บอกได้กล่าวลูกศิษย์ลูกหา
ไว้แล้ว เราจะจัดการอย่างไรต่อไป เมื่อท่านอาพาदनั้ ก็ปรากฏว่าเราเถียงไม่ขึ้นครับ
เพราะมีลูกศิษย์หมอบอยู่คนหนึ่งบอกว่าต้องช่วยท่าน ต้องรักษาท่านจนถึงที่สุด หากมี
กฎหมายนี้มาก่อนและท่านอาจารย์พุทธทาสฯ ได้ทำหนังสือไว้ก็คงจะเป็นไปตาม
เจตนาของท่าน เราคงไม่ต้องเสียใจจนถึงวันนี้ว่าเราไม่ได้ทำตามที่ท่านสั่งไว้ครับ
ผมขอเสริมหนุนท่านเลขาฯ ของกรรมการคือ คุณหมออำพล ครับ



ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กรรมการว่าอย่างไรครับ เชิญครับ
 นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ
 ที่เคารพครับ ผม อำพล จินดาวัฒนะ เลขานุการคณะกรรมการ ได้ปรึกษากันแล้ว
 คณะกรรมการยี่นมติของคณะกรรมการที่ได้พิจารณาไว้อย่างรอบคอบแล้วว่าจะขอตัด
 หรือเพื่อยุติการทรมานจากการเจ็บป่วยได้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าอย่างนั้นผมจะขอมติครับ
 คุณสมเกียรติมีอะไรครับ

นายสมเกียรติ อ่อนวิมล : ขอความกรุณาท่านประธานฯ ครับ
 จะให้ผมได้พูดต่ออีกหน่อยนะครับ คือท่านประธานฯ ครับ ผม สมเกียรติ อ่อนวิมล
 สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมก็เกรงตั้งแต่เมื่อวานแล้วว่าท่านประธานฯ จะพูด
 อย่างเมื่อตอนต้นว่า เมื่อไม่ได้ขอแปรญัตติแล้วก็มีมาฉายโอกาสตอนที่กรรมการแก้ไข
 อันนี้ผมก็ไม่อยากให้ท่านประธานฯ ใช้เทคนิคทางกฎหมาย ทำให้ผมหรือเพื่อนสมาชิกฯ
 หหมดโอกาส แม้ว่าจะไม่ได้พยายามใช้โอกาสในช่วงต้นเพื่อจะให้ข้อมูล แล้วก็ให้ความรู้
 แล้วก็ให้ความเห็น ซึ่งผมเชื่อว่าเป็นสิ่งที่แม้จะเข้าไปนิดหนึ่ง แต่ว่าก็ทันกาลที่กรรมการ
 จะได้ทำความเข้าใจกับสิ่งที่ท่านทำว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ผมฟังดูแล้วบอกว่า คณะกรรมการ
 กฎการศึกษาดูแลเรื่องนี้มาตั้งเป็นเวลาหลายปี ซึ่งไม่น่าเชื่อว่าท่านจะ 모르ว่าโลกเขา
 มีปัญหาเรื่องนี้อย่างไร เพราะฉะนั้นขอความกรุณาให้ผมได้พูดก็แล้วกันนะครับ ถ้าจะ
 ไม่ฟังแล้วจะไปตามนี้ผมก็ไม่รู้จะช่วยอย่างไร เพราะว่าพยายามช่วยนะครับ สมัยที่เป็น
 สมาชิกวุฒิสภาก็ช่วยไม่ได้ไปแล้วครั้งหนึ่ง หลายคนก็บ่นว่ากฎหมายที่อนุญาตให้มีการ
 ประหารชีวิตเด็กก็ปล่อยผ่านไปได้ คือผมเรียนอย่างนี้นะครับ คือไม่ได้คัดค้านสิทธิของ
 บุคคลในการที่จะตัดสินใจชะตากรรมของตนเองในเรื่องสุขภาพ ถ้ามีการวินิจฉัยชัดเจนว่า
 ชีวิตนี้อยู่ต่อไปไม่ได้แล้วนะครับ แต่ว่ามีประเด็นซับซ้อนมากมาย ต่อให้ท่านไปออก
 กฎกระทรวงก็ไม่สามารถที่จะปฏิบัติได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องและจริยธรรม
 ศีลธรรมต่าง ๆ ที่ท่านกรรมการลุกขึ้นมาชี้แจงบอกว่า สิทธิของบุคคลหมดไปเมื่อไรสติ
 หรือว่าไม่รู้สีกตัว อันนี้ไม่ถูกต้องเลยครับ เพราะว่าตามหลักพื้นฐานสิทธิของมนุษย์มีติดตัว
 มาตั้งแต่เกิดเลยครับ แล้วก็ถึงตายแล้วก็ยังไม่หมด เพราะว่าเมื่อตายแล้วเป็นศพก็จะต้อง

ปฏิบัติต่อศพนั้นอย่างสมศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ไม่ว่าท่านและใครก็ตามที่อยู่บนโลกนี้ ไม่มีสิทธิที่จะมาบอกว่า คนนี้ป่วยไม่รู้สีกตัวแล้ว อยู่ในลักษณะเหมือนผักเหมือนปลาอย่างที ภาษาฝรั่งเขาว่า ไม่มีสิทธิที่จะทำอะไรอีกแล้ว เพราะฉะนั้นพึงรู้ไว้ว่าเขียนไว้ก่อน บอกว่า ถ้าถึงเวลาที่ไม่รู้สีกตัวแล้ว ผมไม่มีสิทธิแล้ว ไม่ได้ อันนี้ขัดต่อเรื่องสิทธิมนุษยชน ซึ่งเป็นหลักสากลจริง ๆ ครับ เพราะฉะนั้นการพูดอย่างนั้นเป็นการพูดที่ล่วงละเมิดสิทธิของบุคคล เป็นอย่างยิ่ง ผมขอประทานโทษที่ต้องพูดอย่างนั้น เป็นเรื่องหลักวิชาการ แล้วก็ เป็นหลักสากล แต่อย่างไรก็ตามครับ นั่นคือประเด็นที่ ๑

ประเด็นต่อไปก็คือว่า ถ้าจะเชื่อตามกรรมาธิการแล้วใช้กฎกระทรวง และให้คนที่รู้สีกว่าสักวันหนึ่งจะต้องเจอสภาพที่เหมือนกับว่าชีวิตไม่รอด แล้วพุงชีวิต ด้วยเครื่อง แล้วเขาจะรู้ได้อย่างไร คนไทยทุกคน ๖๐ กว่าล้านคน จะรู้ได้อย่างไรว่าวันหนึ่ง จะมีเรื่องแบบนี้เกิดขึ้นกับตัวเอง มิได้หมายความว่าทุกคนก็ต้องเขียนไว้ตั้งแต่ตอนนี้ ก็ต้องเขียนกันทั้งหมด ๖๐ กว่าล้านคน เพราะไม่รู้ว่าวันใดวันหนึ่งเราจะมาเจอแบบนี้ ที่จะต้องพุงชีวิตด้วยเครื่อง ไม่ใช่ว่าพอประสบอุบัติเหตุฉับพลัน อย่างเช่น เกิดอุบัติเหตุ แล้วก็แบคทีเรีย (Bacteria) เข้าสมองอย่างนี้ทันทีนะครับ ไม่ทันได้เขียนเลย ไม่ทันได้เขียน เอกสาร ผมยืนยันอีกทีหนึ่ง ไม่ได้คัดค้านการที่ผมอยากจะตายแล้วผมจะเขียน แล้วบอกท่าน ผมจะไปแล้วครับ อยู่มาอยู่กับชีวิตผม ไม่มีปัญหาครับ ถึงเวลาผมอยากตายผมก็ตายนะครับ บางทีผมก็อยากตายด้วยออกหักก็ได้ บางทีผมอยากตายด้วยเป็นหนี้ก็ได้ หลายเรื่อง แต่ว่า ตอนที่แพทย์พุงชีวิตนี้ไม่ใช่เรื่องอื่น เป็นเรื่องของสุขภาพร่างกาย แล้วฉับพลันเขียนไม่ทัน แล้วท่านก็ไม่ได้พูด แล้วเมื่อสักครู่กรรมาธิการก็บอกว่า มาตรา ๑๐ เอาเฉพาะคนที่ป่วย เท่านั้น ญาติพี่น้องไม่เกี่ยว ถ้าอย่างนั้นยิ่งยุ่งกันใหญ่ เพราะว่าโดยหลักแล้วเมื่อเกิดเหตุ ฉับพลันโดยอุบัติเหตุอย่างนั้นขึ้น ตัวเองไม่ทันเขียนแล้วใครจะเป็นคนบอก แพทย์ก็ไม่บอก นี่พูดถึงแพทย์ไทยนะครับ แพทย์ก็ไม่กล้าตัดสินใจ ถ้าเป็นแพทย์ฝรั่งหรือว่าเป็นโลกตะวันตก ที่เขาถกเถียงกันเป็นเวลาหลายสิบปี แล้วก็เมื่อ ๓๐ ปีที่แล้วที่ผมเล่าเมื่อวานนี้คือศาลสูง ของสหรัฐฯ ตัดสิน ก็เนื่องจากว่าแพทย์มีจริยธรรมในวิชาชีพที่ฝังชีวิตมาตั้งแต่เรียนแล้วก็ มาปฏิบัติหน้าที่ประกอบอาชีพเป็นหมอ คือว่าหน้าที่ของหมออย่างเดียวยุโรป ก็รักษาชีวิต พุงชีวิต ไม่มีหน้าที่มาช่วยออกกฎหมายเพื่อเปิดทางให้คนใช้ตายได้ แล้วเราก็ไป

ออกกฎกระทรวงเชิญตาย ผมไม่เกี่ยว อันนี้คนละจรรยาบรรณแล้วนะครับ ถ้ากฎหมาย
ฉบับนี้ผ่านไป ผมว่าแพทยสมาคมต้องรับผิดชอบว่า ท่านวางหลักจริยธรรมของท่านอย่างไร
คือที่เขาสู้กันที่สหรัฐฯ นี่คือแพทย์ไม่ยอมให้คนไข้ตาย ไม่ใช่ว่าอยากจะใช้เครื่องแล้ว
ได้สตางค์ค่ารักษาพยาบาล แพทย์ไม่ต้องการให้คนไข้ตายแม้แต่คนเดียวครับ -----

- ๓/๑

ส่วนญาติก็ไม่รู้จะทำอย่างไร เพราะไม่มีสตางค์ สตางค์หมดครบ ๑๐ กว่าปี ผมยกตัวอย่างชื่อ แกรีนแอนด์ควินแลนด์ เมื่อประมาณ ๓๐ กว่าปีที่แล้ว ปัญหาของเขา ของครอบครัวนี้มีเรื่องเดียวคือ สตางค์ไม่พอที่จะรักษา ถ้าเรื่องนี้มาเกิดในเมืองไทย ทำไมท่านไม่เขียนเสียใหม่ว่าให้รัฐเข้าช่วยพุงชีวิตต่อไป ถ้าญาติพี่น้องติดปัญหาแค่เรื่องเงินไขไหมครับ เพราะว่าแพทย์ มีหน้าที่พุงและรักษาชีวิต ไม่มีการให้ท้ายคนอื่นบอก อยากตายก็ตาย เพราะว่าท่านไม่มีสตางค์ อย่างนี้ไม่ได้ นะครับ เพราะฉะนั้นถ้ามีปัญหเฉพาะเรื่องเงิน ผมว่าเราต้องบัญญัติว่าให้รัฐเข้าไปช่วยดูแล เพราะญาติไม่ต้องการให้ตาย ด้วยเหตุผลทางการเงินนี้ไม่ใช่ นะครับ แล้วถ้าเกิดว่าคนไข้ไปอยู่ในโรงพยาบาลเอกชน ก็อาจจะบัญญัติใหม่ ผมไม่ทราบว่า จะแบ่งสัดส่วนความรับผิดชอบอย่างไร เพราะโรงพยาบาลเอกชนก็อาจจะได้รับโอกาสในการให้บริการมาช่วงหนึ่งแล้วอาจจะพูดถึงว่าถ้าเป็นธุรกิจก็ได้รับเงินค่าบริการมา รัฐอาจจะไปพุงสักครึ่งหนึ่ง หรือไม่ก็ย้ายคนไข้กลับไปโรงพยาบาลของเอกชนก็ได้ ถ้าเป็นเรื่องเงิน นะครับ แต่ถ้าไม่ใช่เรื่องเงินเช่น เรื่องบาดเจ็บ ซึ่งความเจ็บปวดทรมานท่านตัดทิ้งไปแล้ว ซึ่ง อาจจะประเด็นหนึ่งแต่ถ้าท่านตัดไป ผมก็เอาเอง นะครับ ด้วยจิตใจที่เป็นอกุศล หรือ อกติว่า ในหลักวิทยาศาสตร์ท่านไม่สามารถจะบอกได้เลยว่าเจ็บปวดแค่ไหน เพราะอยู่กับอีก คนหนึ่งที่รับการพุงชีวิตด้วยเครื่องอยู่ เพราะฉะนั้นถ้าเป็นเรื่องเจ็บปวดและตัดสินใจ ด้วยเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ ด้วยข้อมูลสถิติอะไรก็ได้แล้วแต่ ก็ให้คนที่เป็ญาติมีสิทธิ ทำหนังสือเอกสารแสดงความจำนงว่า เมื่อแพทย์พิสูจน์ต่อศาลแล้วว่าชีวิตไปไม่รอดแน่แล้ว อันนี้เป็นภาระหนักทางวิทยาศาสตร์ของแพทย์ นะครับ ก็ให้ศาลตัดสินว่าใช่หรือไม่ แพทย์จะได้ไม่ต้องรับผิดชอบในเรื่องกฎหมายว่าตัดสินผิดหรือถูก แล้วก็ทางฝ่ายญาติ จะเป็นสามี ตัวอย่างเช่น เมื่อปีเศษที่แล้วที่ท่านอาจารย์ประทุมพรพูดถึง คือ เทอร์รี่ไซโว ที่ฟลอริดา สามีเขาเป็นคนขอร้องต่อศาล ส่วนแพทย์นั้นไม่ยอมเสมอครับ แพทย์อย่างไร ก็ไม่ยอมถอดเครื่อง เพราะว่าต้องการรักษาชีวิตไว้ เพราะฉะนั้นเรื่องญาตินี้ ท่านต้องบัญญัติ ให้ญาติมีสิทธิด้วย จึงเป็นเรื่องซับซ้อน แต่อย่างไรก็ตาม ผมไม่ได้คัดค้านว่าไม่ให้ใช้สิทธิในการที่จะปลดเครื่องช่วยหายใจ แต่ว่าอยากจะให้แพทย์พิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์ว่ายังอยู่ได้ ส่วนถ้าหากว่าครอบครัวบอกว่าอยู่ไม่ได้ เพราะว่าสตางค์ไม่พอรัฐต้องเข้าไปช่วย



LIRT

แต่ถ้าทั้ง ๒ ฝ่ายเห็นพ้องต้องกันว่าจะถึงวาระสุดท้าย แต่แพทย์นั้นโดยจรรยาบรรณ
ไม่สามารถ และไม่ควรที่จะบอกเลยว่าถึงวาระสุดท้ายแน่แล้วให้ศาลรับผิดชอบไป จะได้
คลี่คลายปัญหานี้ ผมต้องขอภัยที่ยกตัวอย่าง แกรีนแอนด์ควินแลนด์ นะครับ ที่จริงไม่ควร
ขอภัยเลย เป็นความรู้ที่คนทั้งโลกเขาศึกษามาเป็นแลนด์มาร์คเคส (Landmark case)

นะครับ

(นายไพศาล พิษมงคล ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เดียวครับ มีคนประท้วงแล้วครับ

เชิญครับ

- ๘/๑

นายไพศาล พืชมงคล : กราบเรียนท่านประธานฯ กระผม นายไพศาล พืชมงคล ขอประท้วงท่านประธานฯ ครับ เพราะวาระ ๑ เราพิจารณาผ่านมาแล้วนะครับ ที่นี้ถ้าให้มีการอภิปรายในวาระ ๑ ใหม่ก็จะทำให้เสียระเบียบของสภา และเสียธรรมเนียมของสภาเพื่อธำรงรักษาความศักดิ์สิทธิ์ของข้อบังคับฯ ของสภาไว้ กระผมจึงขอประท้วงครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณสมเกียรติครับ ไม่ใช่เรื่องของเทคนิคทางกฎหมายหรอกนะครับ แต่เป็นเรื่องข้อบังคับฯ ของการประชุมของเรา ที่อธิบายให้ฟังก็ เพราะว่าอะลุ่มอล่วยมามากแล้ว เพราะฉะนั้นต้องยุติได้แล้วนะครับ

นายสมเกียรติ อ่อนวิมล : ผมขอสรุปว่า ถ้าหากว่าท่านปล่อยให้เป็นอย่างนี้ต่อไปก็จะเป็นความผิดอย่างใหญ่หลวงต่อชีวิตของมนุษย์ต่อจรรยาบรรณในวิชาชีพ ส่วนท่านจะไม่ให้ผมพูดก็ใช่เป็นเรื่องเทคนิค ผมว่าไม่ใช่เรื่องอื่นเป็นเรื่องเทคนิค แล้วเราก็ไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง ถ้าพูดกันเกี่ยวกับเรื่องเทคนิคนะครับ มาตรา ๖๓ ของรัฐธรรมนูญฉบับที่แล้วห้ามปฏิบัติด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้นท่านก็ไม่มีสิทธิยึดอำนาจ แล้วเราก็ไม่มีอำนาจมาจากประชาชน จะช่วยพูดให้หน่อยก็ใช้เทคนิคทางกฎหมาย ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่ใช่ทางกฎหมาย เป็นข้อบังคับฯ ของเราเองนะครับ ที่กำกับการประชุมของเรา ถ้าเราไม่ใช่ข้อบังคับฯ ของเรา การประชุมก็จะดีกันตาย ทางกรรมการอยากจะมีอะไรอีกไหมครับ ไม่มีแล้วนะครับ เชิญครับ ประเด็นนี้นะครับ

นายพลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติฯ ที่เคารพ กระผม พลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ สมาชิกสภานิติบัญญัติฯ ด้วยความเคารพต่อความคิดเห็นของท่านประธานฯ กระผมยังคิดว่าการพิจารณาในวาระที่ ๒ นี้ ถ้ามีการแก้ไขและในมาตรานั้นมีบทบัญญัติซึ่งสมาชิกฯ คิดว่าอาจจะเป็นปัญหาต่อไปในการบังคับใช้ตามกฎหมาย ผมคิดว่าสมาชิกฯ น่าจะมีสิทธิออกความคิดเห็น แล้วอาจจะเสนอข้อปรึกษาหารือไปยังคณะกรรมการได้ เพื่อทำให้การบังคับใช้ตามบทบัญญัติซึ่งเราจะเขียนเป็นกฎหมายออกไปบังคับใช้ ให้สามารถบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ



LIRT

ผมอยากจะกราบเรียนในมาตรา ๑๐ นี่นะครับ ทางกรรมการแล้วก็ได้ตั้งแต่ทางรัฐบาลได้ส่งกฎหมายฉบับนี้เข้ามายังสภาแห่งนี้ เป็นสิทธิของบุคคล ผมคิดว่าเป็นสิทธิที่แคบเกินไป ในการที่บุคคลจะใช้สิทธิดังกล่าวตามมาตรา ๑๐ ตามกฎหมาย ถ้าจะออกไป ผมก็อยากจะปรึกษาหารือไปยังกรรมการ ผ่านท่านประธานฯ โดยขอตัดคำว่า ทำหนังสือ ส่วนหนึ่ง แล้วอีกส่วนหนึ่งก็คือในวาระสุดท้าย ออกได้หรือไม่ อย่างน้อยนะครับ ก็พูดให้อยู่ในประเด็น เพราะว่าถ้าออกนอกประเด็น ผู้ป่วยเขาไม่ได้เป็นผู้เดือดร้อนเท่าไรครับ ท่านประธานฯ แต่ญาติของผู้ป่วยนั้นจะเป็นผู้ที่ได้รับความเดือดร้อน โดยเฉพาะการรักษาพยาบาลในปัจจุบันนี้ ค่ายาไม่ได้เป็นของถูก ๆ ถ้าจะปล่อยให้ญาติพี่น้องหรือว่าบิดา มารดา หรือลูกหลาน บางครั้งต้องนอนอยู่บนเตียงแต่ทำเป็นหนังสือไม่ได้ แต่ถ้าเขาสามารถรับรู้ แล้วเขาตัดสินใจได้ในกรณีเปรียบเทียบก็คือ การทำพินัยกรรม โดยอาจจะทำได้คือ ถ้าเขามีสติ มีความรับรู้ ถ้าอยู่ต่อไป นอนไปอย่างนี้ไม่มีทางฟื้นแน่ ไม่มีทางรอดแน่ เขาอาจจะพยักหน้า แล้วมีพยาน มีหมอ หรือมีใครก็ได้ นี่คือการแสดงเจตนาของเขาแล้วว่า เขาไม่ต้องการรับการรักษาพยาบาลต่อไป ก็จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายนี้กว้างขึ้น แต่ถ้าทำเป็นหนังสือ ผมคิดว่าไม่มีใครทราบ ว่าตัวเองจะประสบกับเหตุการณ์อะไร อย่างไรในอนาคต ใครจะไปนึกว่าตัวเองจะต้องไปนอนอยู่โรงพยาบาลเป็นปี เป็นเดือน อาจจะหลาย ๆ ปีก็ได้ เพราะฉะนั้นผมจึงอยากปรึกษากับทางคณะกรรมการว่า ขอให้ขยายขอบเขตการบังคับใช้กฎหมายเพิ่มเติมได้ไหมครับ ส่วนรายละเอียดท่านสามารถเอาไปเพิ่มเติมในส่วนของกฎกระทรวง ซึ่งท่านจะใช้ว่าจะมีพยานอย่างไร แต่การทำเป็นหนังสือนี้ผมคิดว่าคนป่วยในกรณีอุบัติเหตุ ซึ่งปัจจุบันนี้ต้องยอมรับว่าการแพทย์ดีมากครับ เพราะฉะนั้นคนโดยเฉพาะผู้สูงอายุที่จะนอนอยู่บนเตียงเป็นปีนี้เป็นไปได้ แต่ก็จะต้องทบทวนที่ญาติ บางครั้งตัวเขารู้สึกตัวแต่เขียนอะไรไม่ได้ อย่างนี้การทำเป็นหนังสืออาจจะมีปัญหา -----



ผมก็อยากจะกราบเรียนว่าประเด็นของมาตรา ๑๐ ถ้าจะขยายความให้กว้างขึ้นอีกโดยตัดคำว่าทำหนังสือออก เอาแค่ว่าบุคคลมีสิทธิแสดงเจตนาไม่ประสงค์จะรับบริการสาธารณสุขที่เป็นไปเพียงเพื่อยืดการตายของตนหรือว่าของชีวิตตนก็ได้รับ ขอให้ตัดข้อความก็คือว่าขอกราบเรียนปรึกษาว่าตัดคำว่า “ทำหนังสือ” และ “ในวาระสุดท้าย” ออก เพราะคำว่า “ในวาระสุดท้าย” สมาชิกฯ หลายท่านก็แสดงความคิดเห็นว่า บางครั้งไม่รู้ว่าจะอะไรคือสุดท้ายแน่ คิดว่าสุดท้ายแล้วยังมีสุดท้ายอีก แล้วก็สุดท้ายของสุดท้ายอีก เรื่องของชีวิตนี้เป็นเรื่องที่ไม่แน่นอนเลย ท่านประธานฯ ครับ ก็อยากจะขอกราบเรียนปรึกษาอย่างนี้ครับ

ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญกรรมการ

นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ กระผม อำพล จินดาวัฒนะ เลขานุการคณะกรรมการครับ คณะกรรมการขออนุญาตยืนยันตามมติของคณะกรรมการที่ขอตัดเพียงคำว่า หรือเพื่อยุติการทรมานจากการเจ็บป่วยได้ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เราได้อภิปรายกันมามากแล้ว ผมขอหรือว่าจะสมควรปิดอภิปรายมาตรานี้ได้หรือยังครับ ท่านผู้ใดเห็นควรปิดอภิปราย กรุณากดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปรายต่อไป กรุณากดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เรียบร้อยนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๐๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๖ คะแนน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่ประชุมเสียงข้างมากเห็นควรปิดอภิปราย โดยที่กรรมการได้แก้ไข โดยตัดข้อความบางส่วนออกไป ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะให้คงไว้ตามร่างเดิมไว้ หรือจะให้เป็นไปตามที่กรรมการแก้ไข ถ้าท่านผู้ใดเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิมไว้ให้กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าให้เป็นไปตามที่กรรมการแก้ไขให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย นะครับ เชิญลงคะแนน เรียบร้อยนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕๐ คะแนน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เห็นควรคงร่างเดิม ๖๘ คะแนน เห็นควรแก้ไขตามที่กรรมการ ๕๐ คะแนน เป็นอันว่าคงเดิมนะครับ เชิญต่อไป

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “หมวด ๒ คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัลลภ
ตังคณานุก์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กรรมการท่านได้ตัด (๑) ไป ผมก็พยายาม
ถามตัวเองเหมือนกันว่าตัดไปเพราะเหตุใด เพราะกลัวว่าท่านจะถูกตรวจพบว่าท่าน
มีความผิดปกติหรือเปล่า อย่างนั้นหรือเปล่า เพราะท่านไปตัดเหตุผลที่สำคัญมาก ผมก็
พยายามกลับไปดูร่างกฎหมายที่ใกล้ ๆ กับกฎหมายฉบับนี้ ก็คือ พ.ร.บ. หลักประกันสุขภาพ
ซึ่งท่านรัฐมนตรีมักจะอ้างถึงเสมอขณะนี้ อยู่ในมือผมแล้วครับ ผมอยากจะดูว่าคุณสมบัติที่
ปรากฏใน พ.ร.บ. หลักประกันสุขภาพ กับสุขภาพแห่งชาติ พอมาเทียบกันแล้วคุณสมบัติ
คล้ายกันหรือไม่ แล้วทำไมอันนี้ตัด ทำไมอันนี้อยู่ อย่างนี้เป็นต้น ขออนุญาตท่านประธานฯ
ผมก็ไปเปิดดูมาตรา ๑๖ และมาตรา ๓๒ ของ พ.ร.บ. หลักประกันสุขภาพ ความอาจจะไม่
เหมือนกัน แต่นัยคล้ายกันมาก ขออนุญาตท่านประธานฯ ในมาตรา ๑๖ ของ พ.ร.บ.
หลักประกันสุขภาพ ปี ๒๕๔๕ เขียนคนละลักษณะของกรรมการ มี (๔) เขียนว่าเป็น
คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ ก็คงไม่ค่อยต่างกับ (๑) นี้หรอกครับ
เพราะว่าผิดปกติทางจิตอันเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ ก็คือ ไร้ความสามารถนั่นเอง ---

ที่นี้กลับมาดูในมาตรา ๓๒ ของ พ.ร.บ. หลักประกันสุขภาพแห่งชาติ มาตรา ๓๒ พูดถึง
 เลขการเรื่องคุณสมบัติ เลขการก็เป็น ๑ ในกรรมการนั้นละครับ (๑) เขียนว่าไม่เป็น
 บุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือน นั้นแสดงให้เห็นว่าเรื่องจิตเป็นเรื่องใหญ่ ถ้าเอาคนแบบนี้ไป
 เป็นกรรมการแล้วยุ่งแน่นอนครับ ผมก็เลยกลับมาดูทำไมท่านไปตัด (๑) ผมก็ไม่เข้าใจนะว่า
 ท่านกลัวอะไร ผมว่าเขาร่างมาดีแล้ว ผมยังเห็นว่าร่างเดิมดีนะครับ เว้นเสียแต่ท่านจะตอบ
 ด้วยเหตุผลที่ผมฟังขึ้น แต่ผมเทียบกับหลักประกันสุขภาพแล้วนี้ เรามีเรื่องคล้าย ๆ อย่างนี้
 บังคับอยู่ว่า กรรมการจะต้องดูในเรื่องสุขภาพจิตเป็นหลัก ท่านตัดเพราะอะไร ท่านตอบผม
 หน่อยครับ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายมิชัย ฤชุพันธุ์ ประธานสภานิติบัญญัติ
 แห่งชาติ ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธาน
 สภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการครับ

นายแสวง บุญเฉลิมวิภาส (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
 ผม แสวง บุญเฉลิมวิภาส กรรมการครับ ในตอนที่คุยกันในกรรมาธิการการวินิจฉัยเรื่อง
 สภาพทางจิตนั้นเป็นเรื่องที่ยากมาก แม้แต่ในประมวลกฎหมายอาญาเองก็มีหลายคำที่ยังใช้
 กันสับสนอยู่ครับ ในเรื่องนี้จะต้องใช้เวลาทดสอบยาวนาน จึงมีข้อเสนอว่า ตรงนี้เป็น
 เพียงคุณสมบัติ เมื่อการวินิจฉัยยาก การเขียนไว้ก็จะเป็นปัญหา ด้วยเหตุผลอันนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณวัลลภ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์
 สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อท่านเห็นว่าหมอยังวินิจฉัยยาก ผมก็หวังยาก ประเทศไทย
 นี้ก็วินิจฉัยยากเหมือนกันว่าท่านเป็นหรือไม่เป็น ที่นี้เมื่อท่านเห็นว่าวินิจฉัยยากทำไมท่านไม่
 ไปดู พ.ร.บ. หลักประกันสุขภาพ เอาคำเขามาใช้ละครับ แทนที่จะตัดออกก็เขียนให้
 สบายใจได้หรือไม่ว่า คนที่วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่ควรจะมาเป็น หรือใน



LIRT

มาตรา ๑๖ เขียนว่าเป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ ทำไมไม่เอามาใส่ละครับ ซึ่งก็เป็นคำยืนยันว่า เมื่อตรวจพบเขาก็เป็นไม่ได้แล้ว ดีกว่าตัดทิ้งไปเลย ๑ นะครับ มันแปลกผมเพิ่งเห็นกฎหมายฉบับนี้ที่เรื่องจิตไม่เอามาเกี่ยวข้องเลย ขอให้ท่านพิจารณาอีกครั้งเถอะครับ ขอบคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการธิการ นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม อำพล จินดาวัฒนะ เลขานุการคณะกรรมการครับ ท่านประธานคณะกรรมการให้เรียนว่า ถ้าจะคงไว้ก็ไม่ขัดข้องครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ครับ มีท่านผู้ใด ไม่มี นะครับ คงไว้ นะครับ เชิญต่อ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๑๓ ถึงมาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ ถึงมาตรา ๒๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณวัลลภ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ผมขอหารือท่านประธานฯ สักเล็กน้อยว่า ผมไม่แน่ใจว่าเป็นเรื่องถ้อยคำหรือเป็นเรื่องสาระครับ ต้องตกลงกันก่อน ประเดี๋ยวผมผ่านไปแล้วไปขอพุดวาระ ๓ ว่าเป็นเรื่องถ้อยคำ ท่านประธานฯ จะไม่ให้พุดอ้างว่าเป็นสาระนะครับ ผมขออนุญาตหารือก่อนว่าที่ท่านเปลี่ยนคำว่า ด้าน เป็น เพื่อ คำนี้ความหมายของการเปลี่ยนเป็นสาระหรือเป็นถ้อยคำครับ ท่านตอบผมก่อน ถ้าตอบว่าเป็นถ้อยคำ ผมจะไปพุดในวาระ ๓ ถ้าเป็นสาระต้องขออนุญาตพุดตอนนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : กรรมการธิการครับ



LIRT

นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ ผม อำพล จินดาวัฒนะ เลขานุการคณะกรรมการครับ กราบเรียนท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติครับว่า คำว่า ด้านสุขภาพ และเพื่อสุขภาพ เป็นสาระครับ ด้านสุขภาพ เช่น ด้านการศึกษา ด้านสาธารณสุขอะไรอย่างนี้เป็นต้นนะครับ ที่นี้เพื่อสุขภาพนี้ หมายความว่า สมมุติว่าเป็นนโยบาย นโยบายมีหลายเรื่องด้วยกันครับ เช่น นโยบายการศึกษา นโยบายการคมนาคม นโยบายการเศรษฐกิจ แต่นโยบายเหล่านั้นมีส่วนทำเพื่อสุขภาพ ซึ่งไม่ใช่ นโยบายด้านสุขภาพครับ ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะเห็นว่าหลักใหญ่ในการใช้นี้ แล้วก็กลไกที่มีอยู่ในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้จะเป็นกลไกที่ชวนคนในสังคมมาช่วยกันพัฒนา นโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ ไม่ใช่เน้นนโยบายสาธารณะด้านสุขภาพหรือด้านการแพทย์ ด้านสาธารณสุขเท่านั้นนะครับ ดังนั้นเราพบว่ามีหลายจุดที่ได้ใช้คำนี้ไว้ผิด คือใช้คำว่า ด้านสุขภาพ ซึ่งโดยสาระจริง ๆ แล้วควรจะใช้เพื่อสุขภาพ ดังนั้นกรรมการจึงได้มีการขอเสนอแก้ไขคำว่า ด้าน เป็น เพื่อ อยู่ในหลายมาตราด้วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในมาตราที่กำลังดูขณะนี้คือมาตรา ๒๓ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัลลภ
ตังคณานุก์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ นะครับ มาตรา ๒๓ เชื่อมกับมาตรา ๒๕
มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ (๕) (๑๐) (๑๒) และมาตรา ๔๖ ท่านแก้ทั้งสิ้น ๕ มาตรากับอีก
๑ อนุะครับ ที่นี้ผมก็ไม่ค่อยสันตติภาษาไทย ว่าเมื่อเปลี่ยนแบบนี้แล้วสาระเปลี่ยนหรือไม่
เปลี่ยน ผมก็พยายามหาหลักฐานมายืนยันกับท่านนะ บังเอิญหลักฐานเมื่อวานปรากฏขึ้น
ใน พ.ร.บ. งบประมาณครับ ไม่รู้ท่านทั้งหลายยังมีอยู่ในมือหรือเปล่า เล่มใหญ่ ๆ นะครับ
ในมือผมถ่ายเอกสารมา คือหน้า ๑๕/๓ และหน้า ๑๕/๔ หัวข้อคือหัวข้อเดิมครับหมอ
เขียนนะครับ ผลผลิตที่ ๔ การพัฒนานโยบายและการจัดการบริหารด้านสุขภาพ
นี่ประเด็นที่ ๑ นะครับ หน้า ๑๕/๔ ในเรื่องแผนงบประมาณปรับโครงสร้างการท่องเที่ยว
การบริการและการค้าผลผลิตธุรกิจบริการด้านสุขภาพ ผมเข้าใจว่าความน่าจะชัดเจน
ในตัวเอง เพื่อน่าจะเป็นการขยายความต่อจากนั้น เช่น ด้านสุขภาพเพื่อความเข้มแข็ง
ของร่างกาย ผมเข้าใจอย่างนั้นนะครับ อย่างนั้นผมคิดว่าถ้าค้นจากสาระเดิม ๆ ในเอกสาร
งบประมาณที่เพิ่งผ่านไปนี้ใช้คำว่า ด้านสุขภาพ ทำไมออกมาใน พ.ร.บ. งบประมาณได้
ผมก็เขียนถูกแล้วนะ ไม่รู้ถูกฏีกานั่งบนนั้นหรือเปล่าผมไม่แน่ใจ และผมยังยืนยันว่า
ความเดิมน่าจะถูกต้องกว่า ผมอาจจะผิดก็ได้ครับ แต่ผมพยายามค้นหลักฐาน
มายืนยันตัวเอง ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการครับ

นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ
ที่เคารพครับ ผม อำพล จินดาวัฒนะ เลขานุการคณะกรรมการครับ กราบเรียน
ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติครับ ใน พ.ร.บ. งบประมาณเขาใช้ พ.ร.บ. งบประมาณแล้วก็ใช้ว่า
ด้านสุขภาพถูกต้องแล้วครับ ในอดีตเขาใช้คำว่า ด้านสาธารณสุข ปัจจุบันเขาใช้คำว่า
ด้านสุขภาพจะเห็นว่าในเนื้อหาทั้งหมดนั้นเป็นเนื้อหาที่นำไปดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับ



LIRT

เรื่องการแพทย์การสาธารณสุขครับ คำว่า เพื่อสุขภาพนี้นะครับ ขออนุญาตท่านประธานฯ
ขอประธานโทษครับ มาจากภาษาอังกฤษที่ปัจจุบันนี้ใช้กันมากตั้งแต่มีแนวคิดเรื่อง
การสร้างเสริมสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพ คือ เฮลท์โพรโมชัน (Health promotion)
แล้วก็ในทิศทางของการสร้างเสริมสุขภาพนั้นจะมี ๑ ใน ๕ เรื่องที่สำคัญนะครับ ก็คือ
เฮลท์ดีพับลิคโพลิซี (Healthy public policy) คือนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ ผมขออนุญาต
อธิบายดังนี้ครับ ถ้าทำงานในทางด้านการแพทย์ การสาธารณสุขที่อยู่ภายใต้กระทรวง
สาธารณสุขด้านสุขภาพจริงครับ แต่มีนโยบายหลายอย่างที่ไม่ได้อยู่ที่กระทรวงสาธารณสุข
เช่น นโยบายการจัดสวนสุขภาพ การจัดสวนสาธารณะ นโยบายการจัดให้มีเส้นทาง
จักรยาน นโยบายการจัดให้มีการทำพื้นที่เพื่อให้มีพื้นที่ที่อยู่อาศัยแยกกับพื้นที่อุตสาหกรรม
นโยบายเหล่านี้เป็นนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพครับ คือ นโยบายสาธารณะที่ให้ความสำคัญ
กับสุขภาพซึ่งใช้กันมาในวงการที่เราใช้กันมาหลายสิบปีในช่วงหลังนี้ คือใช้คำว่า
เพื่อสุขภาพซึ่งเป็นนโยบายที่กว้างกว่านโยบายด้านสุขภาพครับ เพราะฉะนั้นการที่
คณะกรรมการได้มาตรวจสอบรายละเอียดและพบว่าที่เราใช้ว่าด้านสุขภาพนั้น ก็จะทำให้
แคบแล้วก็ผิดความหมายดั้งเดิมของเจตนารมณ์ พ.ร.บ. นี้นะครับ ซึ่งที่เราพิจารณา
ผ่านมาแล้วกระผมขออนุญาตกราบเรียนว่าในคำจำกัดความในมาตรา ๓ นี้นะครับ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำว่า สมัชชาสุขภาพ เราใช้คำชัดเจนครับว่า เสนอแนะนโยบายสาธารณะ
เพื่อสุขภาพ ไม่ใช่ด้านสุขภาพครับ เพราะฉะนั้นการที่คณะกรรมการได้ปรับคำว่า ด้าน
เป็น เพื่อ นั้น เป็นความถูกต้องแล้วก็สมกับเจตนารมณ์ในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล

กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ : ท่านประธานฯ อีกครั้งเดียวเท่านั้นครับ

ในประเด็นนี้นะครับ ขออนุญาตท่านประธานฯ นิดหน่อย ขอท่านเลขฯ อ่านดูมาตรา ๔๔
สักเล็กน้อยตามผมนะครับ ถ้าเมื่อท่านแก้แล้วมันรับไปกันได้หรือไม่ เพราะจะโยงมาถึง
มาตราที่ผมว่า ในมาตรา ๔๔ ในหน้า ๑๓ ในเอกสารที่เราพิจารณากันอยู่นะครับ
มาตรา ๔๔ ให้ คสช. จัดทำธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติเพื่อใช้เป็นกรอบและ



LIRT

แนวทางในการกำหนดนโยบายยุทธศาสตร์และการดำเนินงานเพื่อสุขภาพ ผมว่ามันไม่ค่อย
 ได้ความมั่นใจอธิบายความไม่ค่อยได้เท่าไรนัก แต่ถ้าอาจารย์หมอยังยืนยันว่าจะแก้ผมก็
 ไม่ติดใจ ผมจะตึงให้เห็นว่ามันน่าจะไปด้วยกันไม่ได้ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

- ๑๒/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : กรรมการการรับ

นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพครับ ผม อำพล จินดาวัฒนะ เลขานุการคณะกรรมการการรับ ดังที่กระผมได้
กราบเรียนเหตุผลของคณะกรรมการเมื่อสักครู่นี้ครับ คณะกรรมการยืนยันที่จะ
แก้เป็นเพื่อสุขภาพครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คุณวัลลภยังคิดใจอะไร
ไหมครับ ผ่านไปได้เลยครับ เชิญเลขาธิการ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “หมวด ๓ สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕ มีการแก้ไข มาตรา ๒๖
ถึงมาตรา ๓๗ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔ สมัชชาสุขภาพ มาตรา ๓๘ ถึงมาตรา ๔๓
ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕ ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๔
มีการแก้ไข มาตรา ๔๕ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัลลภ
ตังคณานุรักษ์ ผมขออนุญาตท่านอธิบาย (๑๐) หนอยนะครับ คืออันอื่น ๆ ท่านตัด
ท่านเปลี่ยนผมรับได้เพราะว่าทำให้เข้าใจดีขึ้น (๑๐) จะเหลือเพียงว่าการสื่อสารสุขภาพ
ไม่มีตัวเชื่อมผมไม่เข้าใจว่าการสื่อสารด้านสุขภาพหรือการสื่อสารเพื่อสุขภาพหรือว่า
การสื่อสารสุขภาพเป็นคำเฉพาะหรือเปล่า ตัดแล้วคุณะแม่งท่านอธิบายหนอยครับ
ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการการรับ



LIRT

นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมการ) : เรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพครับ ผม อำพล จินดาวัฒนะ เลขานุการคณะกรรมการครับ มาตราที่เราได้พิจารณากัน โดยรับฟังคำแปรญัตติของเพื่อนสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่ได้กรุณาแปรญัตติและให้ความหมายและให้คำเรื่องของสื่อสารสุขภาพนะครับ กระผมขออนุญาตท่านประธานฯ กล่าวพาดพิงไปถึงท่านอาจารย์โคทม อาริยา ซึ่งเป็นเจ้าของญัตติและเสนอการแปรญัตติไว้ และก็คณะกรรมการได้เห็นชอบเป็นเอกฉันท์ที่จะปรับใน (๑๐) ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คุณโคทมครับ

นายโคทม อาริยา : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม นายโคทม อาริยา ครับ ขอบคุณที่ให้โอกาสอธิบายเรื่องการสื่อสารสุขภาพ ถามว่าเป็นคำศัพท์เฉพาะหรือไม่ อันที่จริงก็ใช่นะครับ เพราะเป็นศาสตร์สาขาที่สอนกันในคณะนิเทศศาสตร์ในหลายประเทศแล้วก็ใช้กันอย่างกว้างขวางตรงกับภาษาอังกฤษว่าเฮลท์คอมพลิเคชัน (Health Complication) ที่นี้การศึกษาสุขภาพจะมีความหมายว่าอย่างไร ในที่นี้จะเน้นถึงการสื่อสาร ๒ ทาง และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตามแนวคิดใหม่ ก็คือแนวคิดที่ว่าความรู้มันไม่ได้อยู่ในตำราอย่างเดียว ความรู้อยู่ในตัวบุคคลผู้ได้รู้ ผู้มีประสบการณ์และก็สามารถแลกเปลี่ยนกันได้ระหว่างผู้ที่มีประสบการณ์และมีความรู้เหล่านั้นในแนวนอน ไม่เฉพาะในแนวตั้งเท่านั้น แนวคิดเดิมก็คือว่าเรามักจะตั้งศูนย์ข่าวสาร เรามักจะค้นคว้าองค์ความรู้แล้วเมื่อมีองค์ความรู้แล้วก็ให้เฉพาะผู้รู้เหล่านั้นเป็นผู้ทำการเผยแพร่ข่าวสารข้อมูลไปยังผู้รับสาร แต่ในแนวคิดใหม่นะครับ ก็อยากจะเห็นว่าตัวผู้รับสารในบางโอกาสเป็นผู้รับสาร แต่ในบางโอกาสก็สามารถเปลี่ยนตนเองเป็นผู้ส่งสารได้ด้วยเช่นเดียวกัน ด้วยเหตุนี้จะเสริมให้ทั้งบุคคล ครอบครัวและชุมชนสามารถที่จะสื่อสารซึ่งกันและกัน สามารถที่จะทำให้ข้อมูลข่าวสารนั้นกระจายไปในลักษณะที่เป็นข้อมูลที่ง่ายต่อความเข้าใจ และทั่วถึงทำให้ประชาชน หมายถึงบุคคล ชุมชนและครอบครัวสามารถพึ่งตนเองและพึ่งซึ่งกันและกันในด้านการเสริมสร้างสุขภาพในเรื่องของการป้องกันโรคภัยไข้เจ็บและในเรื่องของการฟื้นฟูสมรรถภาพหลังจากการเจ็บป่วย แต่แน่นอนในบางเรื่องโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของการรักษาผู้เจ็บป่วยนั้นยังจำเป็นจะต้องมีผู้รู้ ผู้ชำนาญการ แต่แม้กระทั่ง

เรื่องการรักษาบางครั้งเวลาเราฟังกัน ถ้าเราได้ข้อมูลจากหลายแหล่งก็จะสามารถทำให้ตัวผู้ปวยเองสามารถรู้เท่าทันในการเลือกรับบริการสาธารณสุขได้ดีขึ้น เพราะฉะนั้นคำว่า สื่อสารสุขภาพ นั้นจะครอบคลุมกว้างขวางกว่าการเผยแพร่ข้อมูลด้านสุขภาพเพียงเท่านั้น จึงขอกราบเรียนเสนอว่าน่าจะใช้ คำว่า การสื่อสารสุขภาพ ซึ่งเป็นเรื่องที่ยอมรับกันอยู่แล้วในศาสตร์สาขานี้จะครับ ขอบพระคุณครับ

- ๑๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คุณวัลลภรับได้นะครับ
คุณไพศาลครับ

นายไพศาล พืชมงคล : กราบเรียนท่านประธานฯ ผม นายไพศาล
พืชมงคล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขในมาตรา ๔๕
(๑๐) ของคณะกรรมการนาระครับ เหตุผลมีดังต่อไปนี้ครับ ข้อความเดิมใน (๑๐) นี้
เดิมมีว่าอย่างนี้นะครับ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพ คณะกรรมการแก้ไขเป็นว่า
การสื่อสารสุขภาพ นะครับ เหตุผลที่ผมไม่เห็นด้วยมีดังต่อไปนี้ครับ ความจริงเป็นเรื่อง
เล็กน้อย แต่ถ้าสภาพอันนี้ไปผมเกรงว่าวันหนึ่งข้างหน้าเยาวชนเด็ก ๆ นักเรียนก็จะบอกว่า
สภานี้ปล่อยให้ภาษาไทยถูกขี้ขี้ยาได้อย่างไรนะครับ คำว่า เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร เป็นคำ
ที่มีความหมายค่อนข้างกว้างมากนะครับ เช่น ลิเกออกแบกนี้ก็เป็นการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร
ได้ การแจกใบปลิวก็เป็นการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารได้ การติดโปสเตอร์ (Poster) ไว้ตาม
สถานพยาบาลหรือที่ไหน โรงเรียนก็ได้ เขาเรียกเป็นการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกับ
คำว่า การสื่อสาร กระผมไม่ค่อยจะเห็นด้วยในการที่จะถอดภาษาคำแปลจากภาษาอังกฤษ
มาเป็นภาษาไทย เพราะความหมายอาจไม่ตรงกัน การสื่อสารนี้ผมจำพจนานุกรมไม่ได้
นะครับ ไม่ได้นำมาแต่ก็พอคล้ายคลึงคล้ายคลึงว่าหมายถึงการนำหรือการส่งข้อมูลหรือภาพ
หรือข่าวจากคนหนึ่งไปถึงอีกคนหนึ่ง หรือจากที่หนึ่งไปถึงอีกที่หนึ่ง เพราะฉะนั้นเมื่อใช้
คำว่าเป็นการสื่อสารความหมายก็แคบลง ไม่ครอบคลุมถึงการติดโปสเตอร์การแจกใบปลิว
หรือการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้วยวิธีอื่น ๆ ซึ่งมีมากเกินไปกว่าการสื่อสาร เพราะการ
สื่อสารจำกัดเฉพาะคนถึงคน แต่ถ้าเป็นหลายคนนะครับเขาจึงเรียกว่าสื่อสารมวลชน
ทีนี้อีกประการถัดมานะครับ คำว่า การสื่อสาร นี่เป็นกริยา คำว่า สุขภาพ พอสื่อสารสุขภาพ
ความหมายไม่รู้เป็นเรื่องอะไรแล้ว เลยทำให้ความหมายนี้มีความหมายไปในทางที่
ประหลาดครับ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าการแก้ไขอันนี้แม้มีเจตนาอย่างหนึ่ง ถ้านักเรียน
นอกจบต่างประเทศมาก็อาจจะเข้าใจไปตามคำภาษาอังกฤษได้ แต่ประชาชนไทยกว่า
ครึ่งประเทศไม่เข้าใจภาษาอังกฤษนะครับ ผมจึงคิดเห็นว่าควรจะต้องคงความเดิมตามที่



LIRT

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ยกร่างมาและตามที่สภาฯได้ผ่านความเห็นชอบ
ในวาระแรกไปแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : กรรมการก็จะชี้แจง
อีกทีใหม่ครับ

นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพครับ กระผม อำพล จินดาวัฒนะ เลขานุการนะครับ เมื่อสักครู่นี้ได้กราบเรียน
ไปแล้วว่าประเด็นนี้คณะกรรมการได้เห็นชอบคำแปรญัตติของท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ
อาจารย์โคทม อาริยา ที่ได้อธิบายการสื่อสารสุขภาพครอบคลุมมิติทั้งเรื่องการเผยแพร่ข้อมูล
ข่าวสารและครอบคลุมทั้งเรื่องการให้ความรู้การเผยแพร่ทั้งหลายทั้งปวงที่เกี่ยวข้องกับ
สุขภาพด้วยคำว่า การสื่อสารสุขภาพ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คุณไพศาลเชิญครับ

นายไพศาล พืชมงคล : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ คือการที่
คณะกรรมการนี้แก้ไขก็ไปอ้างเอาคำแปรญัตติของท่านสมาชิกฯ นะครับ เพราะฉะนั้น
จึงถือว่าเป็นความเห็นของคณะกรรมการแล้ว แต่เมื่อคณะกรรมการแก้ไขมานี้
กระผมเห็นว่าจะทำให้ภาษาไทยวิบัติอย่างรุนแรง และจะทำให้เป็นตราบาปของสภาฯ
เป็นแบบอย่างทำให้ภาษาไทยแบบนี้ออกไปอย่างไร การสื่อสารสุขภาพนี้ไม่มีความหมาย
ครับ เพราะว่าไม่ได้หมายถึงการนำข้อมูลข่าวสารหรือภาพจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง
หรือจากคนหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่งเป็นการสื่อสารสุขภาพไม่รู้เป็นเรื่องอะไร กระผม
ขอกราบเรียนว่าน่าจะคงไว้ตามร่างเดิมของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านโคทมครับ

นายโคทม อาริยา : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ขออนุญาตเรียน
เป็นความคิดเห็นเพิ่มเติมนะครับ ผม นายโคทม อาริยา ครับ คือคำว่า สื่อสารนี้นะครับ
รวมหมดนะครับ เวลาเราพูดสื่อนี้ไปเปิดดูในพจนานุกรมแล้วนะครับ มีความหมายว่า

สื่อถึงกันนะครับ หรือว่าไปสู่กัน จะมีความหมายในลักษณะที่สามารถอธิบายได้ว่าเป็นการ
สื่อสาร ๒ ทาง ไม่ใช่สื่อสารทางเดียวอย่างที่คำว่า เผยแพร่ มักจะเสนอไปในลักษณะอย่าง
นั้นนะครับ เพราะเผยแพร่ก็มีคนหนึ่งเอาไปเผยเอาไปแพร่ใช้ไหมครับ สื่อนี้สามารถที่จะ
ไปมาหาสู่หรือว่าสื่อถึงกันและกันได้ -----

- ๑๔/๑

ทีนี้ในแง่ของการสื่อสารมีตั้งแต่สื่อบุคคลก็คือ การสื่อสารเฟซทูเฟซ (Face to face) ก็ได้ นะครับ หมายถึงเห็นหน้า ขอประทานโทษ ผมอยู่ต่อหน้าท่านประธานฯ นะครับ ผมก็กำลัง สื่อสารกับท่านประธานฯ แต่ผมจะสามารถสื่อสารโดยผ่านสื่อชนิดอื่น ๆ ได้ ไม่ว่าจะเป็น สื่อสิ่งพิมพ์ เดียวนี้ยุคสมัยใหม่嘛ครับ ก็บันทึกข้อมูลลงไปในดิสเก็ต (Diskette) นี่ก็เป็นการ สื่อสาร อินเทอร์เน็ต (Internet) ก็เป็นการสื่อสารได้อีกเช่นเดียวกัน嘛ครับ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ก็ใช้嘛ครับ เพราะฉะนั้นคำว่า การสื่อสาร นี่เป็นคำไทย嘛ครับ แนนอนแล้วก็ได้ใช้กันอย่าง กว้างขวางและแพร่หลายมาก คือคำว่า สื่อสาร ทีนี้ผมต้องขอกราบประทานโทษว่า บางท่าน ก็อาจจะคิดว่าอาจจะไม่ค่อยคุ้นนัก อันนี้ผมก็ต้องยอมรับ แต่ผมเชื่อว่าถ้าเรายอมรับแนวคิด เรื่องการสื่อสาร ๒ ทาง เรายอมรับแนวคิดเรื่องการพึ่งตนเองมากขึ้นของประชาชน เพราะว่า กรอบแนวคิดของพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมฟังมาแต่ต้น嘛ครับบอกว่า เป็นการนำเสนอ แนวคิดเรื่องสุขภาพของสังคม หรือ โซเชียลเฮลท์ (Social health) ก็หมายความว่าอยากจะให้ สังคมนี้ได้เข้ามามีบทบาทและได้เข้ามามีความรับผิดชอบมากขึ้น ไม่ได้ปล่อยให้เฉพาะ ภาครัฐเท่านั้นเองที่จะดำเนินการในแง่ของการบริการสุขภาพ การเผยแพร่ข้อมูล การสร้าง องค์ความรู้ อะไรต่อมิอะไร เราอยากจะทราบแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องการสื่อสารสุขภาพ ซึ่งผม คิดว่าตอนนี้กำลังเตาะแตะ ๆ แม้ว่าจะเป็นที่แพร่หลายหรือรับทราบกันในแวดวงวิชาการ และแวดวงวิชาชีพ แต่ถ้าหากว่าเมื่อใดเรายอมรับแนวคิดอันนี้อย่างกว้างขวาง ผมเชื่อว่าการ ดูแลสุขภาพตนเอง การดูแลสุขภาพของครอบครัวจะเป็นผลดียิ่งขึ้น เพราะเราจะเริ่มคิดว่า เอ๊ะเป็นหน้าที่ของเราด้วย嘛ครับที่จะต้องช่วยกันสื่อสารเรื่องอะไรที่เรารู้ เรื่องอะไรที่เรามี ประสบการณ์ ให้บุคคลในสังคมในชุมชนของเราได้รับทราบด้วย มิใช่รอแต่ว่าโรงพยาบาล จะมีอะไรมาเผยแพร่ จะแจกใบปลิวอะไรมาให้เราหรือไม่อย่างไรเพียงเท่านั้น การสื่อสาร ทำได้ในหลาย ๆ รูปแบบ嘛ครับ ก็หวังในความกรุณาของท่านสมาชิกฯ ว่า อันนี้เป็นแนวคิด ที่น่าจะมีอนาคต ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการ

นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ
ที่เคารพ กระผม อำพล จินดาวัฒนะ เลขานุการคณะกรรมการครับ ด้วยความเคารพ

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติฯ ผู้ทรงเกียรติ ที่เมื่อสักครู่นี้กระผมกล่าวไปถึงท่าน สนช. ผู้แปรญัตติ ผมกราบเรียนว่าโดยมารยาทแล้วนะครับ กระผมเห็นด้วยว่าทางคณะกรรมการ เราจะต้องถือว่ารับอันนี้เป็นเรื่องที่กรรมการมีมติเป็นเอกฉันท์แล้วว่าเปลี่ยนตามนี้นะครับ เพียงแต่กระผมได้กล่าวพาดพิงไปถึงท่านอาจารย์โคทม อารียา เพื่อให้อาจารย์ได้กรุณา ช่วยให้ข้อมูลจะได้เป็นประโยชน์ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ กระผมคิดว่าในฐานะของ กรรมการวิสามัญก็ขอยื่นการแก้ไขใน (๑๐) สำหรับมาตรา ๔๕ ส่วนว่าทาง สภานิติบัญญัติฯ ผู้ทรงเกียรติของเราตรงนี้จะเห็นด้วยหรือไม่อย่างไรก็สุดแล้วแต่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านครับ

นายภราเดช พัทฒวิเชียร : ผม ภราเดช พัทฒวิเชียร สมาชิกสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ คือผมเข้าใจที่ท่านอธิบายเรื่องการสื่อสาร แต่ผมยัง
ติดใจเรื่องประโยคที่เป็นภาษาไทย แล้วท่านไปตัดคำว่า ด้าน ออกทำไมละครับถ้าอย่างนั้น
ท่านลองนึกซิครับ การสื่อสารวิศวกรรม การสื่อสารสังคม ผมว่าไม่ใช่ภาษา ไม่ใช่ศัพท์
และเมื่อกริยาแล้วไปติดอย่างนั้นต้องเป็นคำที่เป็นกรรมมารับ ต้องมีด้านนะครับ ที่นี้ท่านคง
ไปรังเกียจคำว่า ด้าน เสียแล้วก็ไปเปลี่ยนเป็นว่า เพื่อ หรือจะเป็นเพื่ออะไรก็ได้ สื่อสารเพื่อ
ก็ได้ แต่ไปด้าน ๆ อย่างนั้นผมติดใจตรงนี้นะครับ ส่วนเรื่องคำว่า สื่อสาร นั้นเข้าใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายไพศาล พืชมงคล : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ กระผมขออนุญาต
อภิปรายพาดพิงมานิดหนึ่งก็คือว่าอย่างนี้ครับ เกี่ยวกับเรื่องภาษา กระผมเป็นห่วงเพราะสภา
นี้เป็นแบบอย่างของการใช้ภาษาไทยด้วยนะครับ เราไม่ควรปล่อยให้ความหมายที่ไม่ชอบ
ด้วยภาษาไทย ผมใช้คำว่า ไม่ชอบ เลย แล้วนอกจากนั้นผิบบนอย่างแบบแผนที่เคยมีมา
ความจริงผมก็ไม่อยากจะพูด เกรงใจ การร่างกฎหมายทั้งหลายควรจะอ้างอิงให้เป็น
แบบอย่างถ้อยคำเป็นทำนองเดียวกัน คำว่า สื่อสาร ความหมายแคบกว่าเผยแพร่ข้อมูล
ข่าวสาร กระผมขอยืนยัน คือการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารรวมถึงการสื่อสาร และการเผยแพร่
โดยวิธีอื่นด้วย กว้างกว่า เพราะฉะนั้นในร่างเดิมจึงชอบแล้วนะครับ กระผมมีที่อ้างอิง

แบบอย่างที่ดีที่สภานี้เคยผ่านกฎหมายไปโดยใช้ถ้อยคำอย่างนี้ คือพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ ในมาตรา ๕๐ (๕) ใช้ถ้อยคำอย่างนี้ สนับสนุนให้มีการพัฒนาระบบการเผยแพร่ข้อมูลแก่ประชาชนเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจ ไม่ใช่คำว่า สื่อสาร ครับ กระผมขอกราบเรียนท่านประธานฯ ได้กรุณาพิจารณาด้วยครับ

- ๑๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดทะวงษ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ
ผมจะขอมติจากที่ประชุมนี้ว่าจะเห็นควรให้มีการแก้ไขหรือว่าจะให้คงไว้ตามร่างเดิม

นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ
ที่เคารพครับ กระผม อำพล จินดาวัฒนะ เลขานุการคณะกรรมาธิการครับ มติของ
ท่านประธานฯ หมายถึงเฉพาะ (๑๐) ถูกต้องไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดทะวงษ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผมกำลังจะบอกว่าเฉพาะ
(๑๐) ครับ เฉพาะในมาตรา ๔๕ (๑๐) นี่นะครับ เชิญครับ

นางสาวกัญญา ศิลปอาษา : ขออนุญาตท่านประธานฯ ค่ะ ดิฉัน กัญญา
ศิลปอาษา ที่ท่านประธานฯ จะให้ลงมติก็คือว่าคงตามร่างเดิม คือเห็นด้วยกับกรรมาธิการ
ใหม่ นั่นก็คือตัด คำว่า เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ออกใช่ไหมคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดทะวงษ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คือร่างเดิมที่เสนอมา
นะครับ แล้วก็ที่กรรมาธิการพิจารณาคือที่กรรมาธิการแก้ไข

นางสาวกัญญา ศิลปอาษา : แล้วถ้ามีความเห็นว่า คือเห็นด้วยกับ
ท่านโคทมส่วนหนึ่งแต่ไม่ทั้งหมด อย่างเช่น บอกว่าเห็นด้วยกับคำว่า สื่อสาร แต่ว่า
มีคำว่า เพื่อสุขภาพ อย่างนี้จะโหวต (Vote) อย่างไรละคะท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดทะวงษ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เมื่อสักครู่นี้คุณกัญญา
ไม่ได้บอกความเห็นอันนี้นะครับ เชิญอภิปรายก่อน ขอประทานโทษอย่างนั้นก็จะยังไม่เรียก
มตินะครับ เชิญคุณกัญญาแสดงความเห็น

นางสาวกัญญา ศิลปอาษา : ก็คือเห็นด้วยกับแนวคิดที่ท่านโคทม
ได้เสนอว่าสื่อสารนี้ หมายถึงการสื่อสาร ๒ ทาง แต่ก็เห็นด้วยกับอีกหลาย ๆ ท่านที่บอกว่า
มันไม่เป็นภาษาไทยที่ดีถ้าพูดคำว่าสื่อสารสุขภาพนะคะ เพราะว่าอันนี้เป็นกฎหมายไทย
ถึงว่าเราจะอิงหลักสากลแต่ภาษาไทยก็ต้องเป็นภาษาไทย ดิฉันว่าน้อยของความเป็น

ภาษาไทยฟังแล้วไม่ถูกต้องไม่มีบุพบทรับนะคะ ก็อยากจะเสนอให้เป็นการสื่อสารเพื่อสุขภาพ ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านผู้ใดอยากจะอภิปรายเพิ่มเติมไหมครับ มีความเห็นที่ ๓ ขึ้นมา ก็คืออยากจะให้เพิ่มเติมว่าเป็นการสื่อสารเพื่อสุขภาพ เชิญท่านครับ

นายบรรศักดิ์ อุวรรณโณ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม บรรศักดิ์ อุวรรณโณ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติครับ โดยปกติตามข้อบังคับฯ นั้น จะอภิปรายได้ในกรณีที่สงวนคำแปรญัตติ สงวนความเห็นหรือคณะกรรมการการแก้ไขการที่สมาชิกฯ ลูกขึ้นยื่นขอให้คณะกรรมการพิจารณาโดยเสนอคำว่า เพื่อสุขภาพ ถ้าคณะกรรมการไม่รับข้อเสนอของสมาชิกฯ สถานีจะมาลงมติกันให้เดิม เพื่อ คงจะลำบากนะครับ แต่ผมกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านคณะกรรมการได้ไหมครับว่า ผมไม่อยากเห็นคณะกรรมการแพ้โหวตในสภาอีกหนหนึ่ง เมื่อไม่ใช่เรื่องสำคัญและไม่ใช่ภาษาไทยจริง ๆ ครับ ผมก็สอนกฎหมายมาเป็นเวลาช้านานนะครับ คำอย่างนี้ไม่เคยเห็น เมื่อไม่เคยเห็นแล้วต้องไปนั่งอธิบายภาษาไทยเป็นภาษาไทยแล้วก็ไม่ใช้ศัพท์เทคนิคอะไรที่จะต้องอธิบายทางการแพทย์ กระผมคิดว่าไม่ควรที่คณะกรรมการจะยืนยันนะครับ เมตตาสภาเถอะครับ จะได้ไม่ต้องเสียเวลานับคะแนน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการครับ

นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพครับ ผม อำพล จินดาวัฒนะ เลขานุการคณะกรรมาธิการครับ ท่านประธาน คณะกรรมาธิการสั่งว่าให้รับที่ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติฯ ผู้ทรงเกียรติเสนอครับ คือ (๑๐) ให้คงไว้อย่างเดิมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณกรรมาธิการ เชิญอาจารย์โคทม

นายโคทม อารียา : ผมในฐานะที่เป็นผู้ขอแปรญัตติในเรื่องนี้ ผมเข้าใจว่า อาจจะขออนุญาตอภิปรายอีกสักกณิดหนึ่งได้ไหมครับท่านประธานฯ ครับ ก็ถ้าจะเปลี่ยน เป็นการสื่อสารเพื่อสุขภาพ กระผมก็ไม่ขัดข้องนะครับ เพราะเป็นเรื่องเดียวกัน คอนเซ็ปต์ (Concept) คือเรื่องการสื่อสารไม่ใช่การเผยแพร่ครับ เพราะฉะนั้นผมก็ยินดีนะครับว่า อาจจะขอความกรุณาที่ประชุมกรุณายอมรับหรือถ้าไม่ยอมรับผมก็ขอความกรุณาว่า อาจจะต้องรอฟังขอเป็นมติของที่ประชุมจะได้หรือไม่ครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เมื่อที่ท่านประธาน คณะกรรมาธิการรับแล้วใช่ไหมครับว่าจะคงไว้ตามร่างเดิม ท่านอาจารย์โคทมยังติดใจอะไรไหมครับ

นายโคทม อารียา : ตามร่างเดิมก็คือแปลว่าเป็นการเผยแพร่หรือแปล่าครับ นั่นสิครับ ที่นี้ผมยังอยากจะขออนุญาตเรียนเสนอว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีการแก้ไขจนครบ แล้วในขั้นกรรมาธิการผมเป็นผู้แปรญัตติและกรรมาธิการก็รับคำแปรญัตติไว้แล้ว ส่วนจะ ทำให้ถ้อยคำดีขึ้น ซึ่งมีหลายท่านเหมือนกันนะครับ อาจจะสนับสนุนความคิดเรื่องการ สื่อสารมากกว่าการเผยแพร่ครับ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าอย่างไรถ้าให้ถ้อยคำสละสลวย ผมก็ไม่ขัดข้องนะครับ เป็นการสื่อสารเพื่อสุขภาพก็เป็นเรื่องที่ดีนะครับ แต่ผมก็อยากจะ ขอความกรุณาว่าอยากจะขอให้ที่ประชุมลองพิจารณาคุณะครับ



LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เวลานี้เรามีประเด็น
พิจารณาอยู่แต่เพียงว่าจะให้คงไว้ตามร่างเดิมหรือว่าตามที่กรรมการแก้ไขใหม่ครับ
ท่านอาจารย์โคทม ท่านว่าอย่างไรครับ

นายโคทม อาริยา : ก็กรรมการแก้ไขแล้วนะครับ เป็นการสื่อสารสุขภาพ
ที่นี้มีสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติบางท่านเห็นด้วยกับการสื่อสาร แนวคิดเรื่องการสื่อสาร เพียงแต่
ติดขัดในเรื่องถ้อยคำว่าเป็นการสื่อสารเพื่อสุขภาพ ได้หรือไม่ครับ กระผมก็ขออนุญาต
แสดงความเห็นในฐานะสมาชิกสภานิติบัญญัติฯ คนหนึ่งนะครับบอกว่าการสื่อสารเพื่อ
สุขภาพ ีครับได้ครับ และก็อยากจะขอให้เป็นการสื่อสารเพื่อสุขภาพ ไม่ใช่กลับไปเปลี่ยน
แนวคิด ซึ่งการเผยแพร่เบื้องหลังแนวคิด อย่างเช่น เป็นหน่วยราชการ มีเอกสารเผยแพร่
ไปสู่ประชาชนจะเป็นลักษณะอย่างนั้นอยู่ตลอดเวลา ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิดหลักของ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการ

นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ
ที่เคารพครับ ผม อำพล จินดาวัฒนะ เลขานุการคณะกรรมการครับ กระผมคิดว่าประเด็น
(๑๐) นี้อาจจะดูเหมือนประเด็นเล็ก ๆ แต่เป็นประเด็นที่สร้างสรรค์ครับ ที่ทางสมาชิกฯ
ผู้ทรงเกียรติได้กรุณาช่วยชี้แนะหลายแง่หลายมุม กระผมเองก็เป็นกรรมการใหม่
ทั้งคณะนะครับ และก็เป็นสมาชิกสภานิติฯ ใหม่เหมือนกับทุกท่าน ผมลองขออนุญาต
หารือท่านประธานฯ ว่า ดูเหมือนว่า ๑. ร่างเดิมคือการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพ
อันที่ ๒ กรรมการได้เห็นว่าควรเปลี่ยนเป็นการสื่อสารสุขภาพ ซึ่งท่านผู้ทรงเกียรติก็ได้
มีความเห็นที่ทั้งเห็นเหมือนเดิมและเห็นเหมือนอันที่กรรมการเห็น มีบางท่านเห็นว่า
ถ้าจะเปลี่ยนเป็นสายกลางก็คือการสื่อสารเพื่อสุขภาพ กระผมขออนุญาตหารือครับว่า
ถ้าเกิดว่ากรรมการจะเสนอว่า ถ้าอย่างนั้นถ้าเป็นการสื่อสารเพื่อสุขภาพ ท่านสมาชิกฯ
ผู้ทรงเกียรติรับได้ไหมครับ ถ้ารับได้เราก็จะได้จบไปในส่วนที่เป็นคำที่เรียกว่า พบกัน
ด้วยสายกลางดีที่สุดครับ ขออนุญาตหารือท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : กรรมการธิการขอหารือ
เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เดิมผมก็พูดประเด็นนี้ไปแล้ว อาจารย์หมอกับบอกว่าฟัง
อาจารย์โคทมเถอะ ก็กลายเป็นการสื่อสารสุภาพเฉย ๆ ผมก็ไม่ค่อยอยากมากเรื่องนะครับ
เพราะผมรู้ว่าเรื่องต้องยาวแน่ ที่นี้เรื่องยาวถึงเพียงนี้ ทางออกมีทางเดียว ท่านประธานฯ
ต้องโหวตครับ ว่า ๑. ตามร่างเดิมหรือให้มีการแก้ไข ถ้ามีการแก้ไขเป็นเสียงข้างมากก็ดูว่า
จะแก้อย่างไร ก็ว่าอีกทีครับ ก็ต้องขอมติอย่างเดียวนะครับ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

- ๑๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เราคงจะต้องขอมติครับ
เชิญครับ

นายบดินทร์ อัสวาณิชย์ : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ
ผม บดินทร์ อัสวาณิชย์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านประธานฯ ครับ ผมยังฟัง
คำอธิบายแล้วก็ผมมาคิดว่า ด้าน กับคำว่า เพื่อ ก็ยังทำให้งงกันไปใหญ่ครับ
จริง ๆ ผมไม่ใช่ นักภาษาศาสตร์ แต่ว่าผมมาลองนึกทบทวนถึงการใช้อ้อยคำ ด้านและเพื่อ
เปรียบเทียบกับแล้ว ผมมีความรู้สึกที่ใช้แทนกันเสมอกันไม่ได้ ผมอาจจะกินเพื่อสุขภาพ
แต่ผมไม่ได้กินด้านสุขภาพ ผมอาจจะวิ่งเพื่อสุขภาพ แต่ไม่ใช่ผมวิ่งด้านสุขภาพ
แต่ในขณะที่เดียวกันถ้าคำข้างหน้าเป็นคำนามนะครับ ถ้าเป็นงบบประมาณบอกว่า
เป็นงบบประมาณด้านสุขภาพอาจจะได้นะครับ การบรรยายด้านสุขภาพได้ แต่การบรรยาย
เพื่อสุขภาพฟังแล้วจุกจิกนะครับ ผมคิดว่าควรจะเป็นการบรรยายด้านสุขภาพ เพราะถ้าหากว่า
การบรรยายเพื่อสุขภาพก็หมายความว่า การบรรยายนั้นเป็นการกระทำเพื่อเอ็กเซอร์ไซส์
(Exercise) ทำนองอย่างนั้นนะครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าคำว่า ด้าน กับ เพื่อ ตรงนี้
ที่แก้ไปหมดทุกแห่งเลยชักมีปัญหานะครับ นอกจากนี้ถ้อยคำใน (๑๐) จริง ๆ แล้วถ้าหากว่า
อ่านตามข้อความเดิมที่คณะกรรมการกฤษฎีกายกร่างมาเป็นถ้อยคำมาตรฐานที่ได้ใช้กันอยู่
นะครับ แล้วก็ทุกคนอ่านก็ได้เนื้อหาสาระ ถ้อยคำที่เสนอใหม่อ่านแล้วเป็นภาษารุ่นใหม่
อ่านแล้วงงครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในเรื่องนี้ถ้าเป็นไปได้ท่านประธานฯ ครับ คำว่า เพื่อ
กับคำว่า ด้าน อาจจะต้องพิจารณาอีกทีหนึ่ง ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ
ก่อนที่จะขอมติทางกรรมาธิการเสนอขอแก้ถ้อยคำที่กรรมาธิการได้ปรับแก้ไว้แล้วว่า
เป็นการสื่อสารเพื่อสุขภาพ ที่ประชุมจะอนุญาตให้แก้ไขก่อนที่จะลงมติไหมครับ
อนุญาตนะครับ เชิญครับ



LIRT

นายสมภพ เจริญกุล : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายสมภพ เจริญกุล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ นะครับ ผมก็ไม่ใช่ นักภาษาศาสตร์อีก เหมือนกันนะครับ แต่ว่าเมื่อคุณแล้วผมอยากจะให้ท่านกรรมาธิการยึดถือหลักให้ชัดเจน นะครับ เพราะว่าในนี้เขียนว่าการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพ ที่นี้ถ้าท่านมาแก้เป็น การสื่อสารเพื่อสุขภาพหรืออะไรก็แล้วแต่นะครับ คนละเรื่องเดียวกันครับ เพราะฉะนั้น ผมเห็นด้วยครับ ขอภัยที่กล่าวมานะครับ คือท่านอาจารย์วรศักดิ์ ว่าถ้าเป็นไปได้ท่านบอก ให้ยืนยันตามเดิมถูกต้องแล้วครับ และผมเชื่อมั่นว่าอย่าให้ลงมติเลยนะครับ เพราะจะเป็นการ ลงมติที่ท่านค่อนข้างจะแพ้ครับ เพราะว่าฟังดูแล้วไม่เข้าใจจริง ๆ ครับ ผมขอเรียนยืนยัน นะครับ เพราะผมเองก็อยู่ในสายการตลาด คำว่า คอมมูนิเคชั่น (Communication) แปลได้ เยอะ เจตนาเดิมของท่านคือเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพ คือ ด้านสุขภาพก็คือ ด้านสุขภาพ แต่ถ้าท่านมาเปลี่ยนอย่างนี้ทำให้งงครับ ขอความกรุณาเถอะครับ ผมเชื่อว่า ถูกต้องตามที่ท่านอาจารย์วรศักดิ์พูดครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ เมื่อสักครู่นี้ท่านประธานคณะกรรมการได้ให้ข้อเสนอว่า จะกลับไปสู่ร่างเดิมนะครับ ท่านอาจารย์โคทมจะยังติดใจไหมครับ ถ้าเพื่อท่านประธานคณะกรรมการขอกลับไป สู่ร่างเดิมครับ

นายโคทม อารียา : ยังติดใจอยู่ครับท่านประธานฯ ครับ เพราะผมคิดว่า อาจจะต้องลงมติอย่างที่มีคนเสนอ ผมก็ยอมนะครับ แล้วแต่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ แต่ไหน ๆ ได้มีโอกาสพูดนะครับ ผมเข้าใจว่าเป็นคำที่อาจจะใหม่นะครับ แต่เดิมที่เขียน ๆ กันเรื่องเผยแพร่นี้จริงครับ เพราะเน้นว่าเป็นหน่วยงานราชการที่ทำหน้าที่ด้านการเผยแพร่ แต่ตอนนี้เราพูดว่าเราจะทำธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพนะครับ ซึ่งตัวธรรมนูญน่าจะต้อง มีหัวข้อเรื่องที่ไม่ใช่ว่าจะไปทำการเผยแพร่อย่างเดียว ซึ่งในความรู้สึกของผม ผมอาจจะ เข้าใจผิด แต่ก็ได้ศึกษาแล้วได้ทำการวิจัยในเรื่องนี้มาเป็นเวลา ๒ – ๓ ปี นะครับ เรื่องการสื่อสารสุขภาพ ระบบสื่อสารสุขภาพ แล้วก็นักสื่อสารสุขภาพ ได้ทำการวิจัยทั้งใน ระดับท้องถิ่นที่จะจังหวัดแพร่ และจังหวัดกาญจนบุรี นะครับ ได้พูดคุยจัดประชุมสัมมนา

หลายต่อหลายครั้งนะครับ แล้วผมเชื่อว่าคำ ๆ นี้ไม่ได้ยากลำบากต่อความเข้าใจมากนัก เพราะว่าคำว่า สื่อสาร เดียวนี้ก็เป็นคำที่ใช้กันอย่างแพร่หลายมากมาย แต่ถ้าหากว่า ท่านคิดใจเรื่องบุรพบทหรืออะไร อันนี้ก็อย่างที่ผมเรียนเมื่อสักครู่นะครับ เป็นคนละ คอนเซ็ปต์ หรือคนละแนวคิดที่สื่อสารหรือเผยแพร่ ถ้าเผยแพร่ก็หมายความว่า มีศูนย์ข้อมูล มีแหล่งข้อมูล มีผู้มีองค์ความรู้ แล้วก็ทำหน้าที่เผยแพร่ออกไปจากตัวศูนย์ ตัวผู้มีความรู้ หรือในความรู้ก็จะป็นรูปแบบหนึ่งของการดำเนินงาน ที่นี้การสื่อสารจะมี หลายทางมากเลยนะครับ ระหว่างชุมชน เป็นเครือข่ายเป็นอะไรต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ อยากจะขอเรียนว่าถ้าพอเข้าใจได้ก็อยากจะขอให้ พิจารณาแนวคิดเรื่องการสื่อสารแทนแนวคิดเรื่องการเผยแพร่ ขอบพระคุณครับ

- ๑๘/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดทะวงษ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณจรีศรี

นางจรี วิจิตรวาทการ : ท่านประธานฯ คะ ดิฉัน จรี วิจิตรวาทการ
สมาชิกสภานิติบัญญัติฯ คะ ดิฉันคิดว่าถ้าเราจะคุยกันต่อไปก็มี ๒ แนวคิดที่อาจจะต่างกัน
แต่ถ้าเรามองประเด็นจริง ๆ แล้วในเรื่องนี้ไม่ว่าการสื่อสาร ๒ ทาง หรือว่าการเผยแพร่ย่อม
เป็นประโยชน์ทั้งนั้น ดิฉันคิดว่าไม่ใช่ทางใดทางหนึ่ง และไม่ควรจะเกิดบรรยากาศที่จะมา
ห้ามนั้นกัน แล้วเอาชนะโดยความคิดของตัวเอง ดิฉันขอเรียนเสนอว่า เราน่าจะแก้ ถ้าไม่ผิด
กฎระเบียบนะคะ เสนอว่าเราน่าจะใส่ทั้งการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและสื่อสารเพื่อสุขภาพ
เพราะจริง ๆ แล้วการเผยแพร่ก็เพื่อสุขภาพ การสื่อสารก็เพื่อสุขภาพ เป็นไปได้ไหมคะ
ที่จะรวม ๒ อย่าง เพื่อที่จะให้ทุกฝ่ายสบายใจร่วมกัน แล้วเราก็เป็นกลุ่มสมาชิกฯ ที่น่าจะมี
ความเป็นหนึ่งอันเดียวกันสูง แล้วอย่ามาโหวดกันในเรื่องที่สร้างความขัดแย้งบางอย่างนะคะ
ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดทะวงษ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่าน พลตรี จำลอง ครับ

พลตรี จำลอง ศรีเมือง : ท่านประธานฯ ครับ ผม จำลอง ศรีเมือง ครับ
ไม่ใช่ นักภาษาศาสตร์ เรียนมาทางทหารแบบเดียวกับท่านประธานฯ นะครับ แต่เป็น
นักบริหารที่ได้รับรางวัลที่ใช้ภาษาไทยดีเด่น รางวัลพระราชทานนะครับ กระผมเรียน
ท่านประธานฯ ว่า การสื่อสารสุขภาพไม่มีนะครับ ฟังไปที่ไหนก็ไม่ขึ้นครับ อาศัยตาย
เพราะฉะนั้นผมขอยืนยันว่า ขอควรกลับไปร่างเดิมเข้าใจดีหมดเลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดทะวงษ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คุณหญิงนันทาครับ

คุณหญิงนันทา สุประภาตะนันท์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพคะ ดิฉัน
นันทา สุประภาตะนันท์ นะคะ ดิฉันขอประทานเสนอให้ท่านประธานฯ ขอมติในชั้น
แรกก่อนว่าจะรับตามร่างเดิมหรือจะให้แก้ไข ถ้าหากว่ารับตามร่างเดิมก็หมดปัญหา
ถ้าหากว่าให้แก้ไขก็ค่อยพิจารณากันว่าจะให้แก้อย่างไรคะ



LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ครับคุณหญิงครับ
ขอบคุณครับ ก็จะขอมตินะครับ ท่านผู้ใดที่เห็นควรคงไว้ตามร่างเดิมนะครับ ให้กดปุ่ม
เห็นด้วย ถ้าเพื่อท่านผู้ใดเห็นควรจะแก้ไขให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย นะครับ เสร็จแล้วนะครับ
เชิญรวมคะแนนครับ

(สมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๑๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๖ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : มีผู้เห็นว่าสมควรเป็นไป
ตามร่างเดิม ๑๑๓ คะแนน ค่อยออกเสียง ๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๖ คะแนน ฉะนั้นก็จะเป็นไป
ตามร่างเดิมครับ เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ : ท่านประธานฯ เมื่อมาตรานี้ใน (๑๐)
ในมาตรา ๔๕ กลับร่างเดิม ในมาตรา ๒๓ (๔) ก็ต้องกลับคืนด้วยนะครับ มิฉะนั้นจะพลาด
กันนะครับ อยู่ในหน้าที่ ๘ นะครับท่านประธานฯ มาตรา ๒๓ (๔) กรรมาธิการไปเดิมว่า
และการสื่อสารสุขภาพ นะครับ คำนี้ก็ต้องม้วนเสื่อกลับไปนอนพักเหมือนเดิม ไม่มีครับ
ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ก็จะเหลือเพียงแก้คำเดียวคือ จาก ด้าน เป็น เพื่อ เท่านั้น อ่านได้
ความว่า จัดให้มีหรือส่งเสริมสนับสนุนให้มีกระบวนการในการพัฒนานโยบายและ
ยุทธศาสตร์เพื่อสุขภาพ และก็เพื่อให้เกิดการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและมีส่วนร่วม
จากทุกฝ่าย ตั๋ว และการสื่อสารสุขภาพ ออกไปครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

- ๑๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมครับ
จะขออนุญาตต่อที่ประชุมย้อนกลับไปมาตรา ๒๓ ตามข้อเสนอของคุณวัลลภ
เชิญกรรมการครับ

นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ
ที่เคารพครับ ผม อำพล จินดาวัฒนะ เลขานุการคณะกรรมการ ถูกต้องตามข้อเสนอ
ของท่านสมาชิกฯ วัลลภ แล้วนะครับ เพราะว่าคำนี้ตอนปรับแก้ก็ได้ไปปรับแก้ อยู่ใน
มาตรา ๒๓ (๔) บรรทัดที่ ๒ ด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นเมื่อมติสภานิติบัญญัติลงไปแล้ว
ก็ตัดคำว่า และการสื่อสารสุขภาพ ออก อันนี้ตรงไปตรงมาครับ เป็นการทำให้
สอดคล้องกันครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ตามนั้นนะครับ
เชิญเลขาธิการ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๔๖ มีการแก้ไข หมวด ๖ บทกำหนดโทษ ไม่มี
การแก้ไข มาตรา ๔๗ ไม่มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายเกียรติ บุญเจือ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เกียรติ บุญเจือ
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ แม้มาตรา ๔๗ จะบอกไม่มีการแก้ไข แต่ผมก็ใคร่
จะขอให้ข้อสังเกตบางประการนะครับ เพื่อที่จะมีการทบทวน แต่ถ้าคิดว่าไม่สำคัญ
ก็คงไม่เป็นไรนะครับ ไม่ติดใจนะครับ คือผมเห็นมาตรา ๔๗ นี้ระวางโทษไว้ค่อนข้าง
จะหนักพอสมควรนะครับ จำคุกถึงหกเดือน ผมก็เลยเป็นห่วงนะครับ เรื่องที่ผมได้
อภิปรายเมื่อวานนี้ คือขอทวนไปมาตรา ๖ นะครับ ที่ว่าข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคล
เป็นความลับส่วนบุคคล ผู้ใดจะนำไปเปิดเผยไม่ได้ ซึ่งมาตรา ๔๗ ก็กำกับไว้ว่าถ้า



LIRT

ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน ก็คืออาจจะถึงหกเดือนได้ แล้วยังปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทด้วยนะครับ ที่เป็นห่วงก็คือคำว่า สุขภาพ มาดูนิยามสุขภาพในมาตรา ๓ นะครับ มาตรา ๓ บอกว่า สุขภาพ หมายความว่า ภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิต ทางปัญญา และทางสังคม เชื่อมโยงกันเป็นองค์รวมอย่างสมดุล อันนี้เป็นนิยามของสุขภาพนะครับ ทีนี้พอมาตรา ๖ บอกว่าข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคลเป็นความลับส่วนบุคคล ก็เลยทำให้ผมเป็นห่วงว่า สมมุติว่าผมไปชมคนหนึ่งนะครับว่าท่านมีสุขภาพดีไม่น่าเชื่อเลย อย่างนี้จะผิดหรือเปล่าครับ เพราะว่าผมชมเขาว่าเป็นคนมีสุขภาพดีจนไม่น่าเชื่ออย่างนี้ อยู่ในมาตรา ๖ หรือเปล่า เป็นความลับหรือเปล่า และจะต้องระวางโทษหรือเปล่า ก็ขอให้ทบทวนหน่อยนะครับ ผมคิดว่ามาตรา ๖ สุขภาพนั้น คงจะหมายถึงสุขภาพที่ไม่น่าพึงพอใจมากกว่า สุขภาพไม่ดี และสุขภาพไม่ดีขึ้นผมก็คิดว่าไม่ใช่สุขภาพไม่ดีทุกอย่างจะเป็นความลับ คือผู้ที่มีสุขภาพไม่ดีขึ้นนะครับ บางอย่างเขาไม่คิดว่าเป็นความลับหรอก และถ้าอย่างนี้เขาก็เปิดเผยอยู่แล้ว เป็นของทุก ๆ คนอยู่แล้ว ตัวเองก็ไม่ได้หวง แต่ถ้าใครไปบอกเขาสุขภาพไม่ดีตรงนั้นตรงนี้ ผิดไหมครับ ก็อยากให้ขอทบทวนอย่างนี้หน่อยครับ ขอบคุณครับ

- ๒๐/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : มาตรการนี้ไม่มีการแก้ไข
นะครับ รับเป็นความคิดเห็นไว้ นะครับ กรรมการ คุณไกรสร ครับ

นายไกรสร พรสุธี : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ กระผม
ไกรสร พรสุธี สมาชิกสภานิติบัญญัติฯ ผมอยากจะเรียนเป็นข้อสังเกตในมาตรา ๔๗ ซึ่งจะ
เห็นว่าการพูดเฉพาะผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ นะครับ แต่ถ้าหากว่าท่านประธานฯ มาดู
ในมาตรา ๘ ซึ่งกรณีที่จะใช้ผู้รับบริการเป็นส่วนหนึ่งของการทดลองในงานวิจัย
ตรงนี้ในมาตรา ๘ นี้เข้าใจนะครับ แต่ว่าไม่มีบทลงโทษ ถ้าเกิดสมมุติว่าผู้ประกอบการ
วิชาชีพด้านสาธารณสุขไม่ได้ดำเนินการ อาจจะฝากว่าจำเป็นหรือไม่ นะครับที่จะ
ต้องมีการกำหนดบทลงโทษในมาตรา ๘ ด้วยนะครับ ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เช่นเดียวกันนะครับ
เป็นข้อคิดเห็น กรรมการรับไว้ นะครับ เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ความจริง
เป็นเรื่องเสียมรรยาทอย่างหนึ่งที่ต้องลุกขึ้น ประเด็นล่าสุดท่านไกรสรพูดเป็นเรื่องใหญ่
นะครับ ผมขอความกรุณาว่าหลังจากเราจบทุกมาตราแล้ว ขอให้เราถอยมาตรา ๘ ไป
หรือเปล่า เพราะเรื่องโทษไม่ได้บัญญัติไว้เลยนะครับ ผมคิดว่าอันนี้เรื่องใหญ่นะครับ
ถ้าเราสามารถทำให้สมบูรณ์ได้ก็น่าจะดี แทนที่จะฝากเป็นข้อสังเกต ท่านช่วยคิดหน่อย
ได้ไหมครับ บางทีกรรมการถ้าเห็นอย่างไรรู้ก็จะเพิ่มโทษได้ ผมคิดว่าเป็นเรื่องใหญ่
ครับ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญอาจารย์วิชญ์ครับ

นายวิชญ์ เครืองาม : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม วิชญ์ เครืองาม
ขอภัยที่จะต้องกราบเรียนว่าเมื่อสักครู่ยกมือท่านประธานฯ คงไม่เห็น หมวด ๕
ที่ผ่านไปแล้ว ท่านกรรมการช่วยกรุณารับไว้ดูสักกรณีหนึ่งนะครับ เพื่อให้เกิดความ

รัดกุมชัดเจน ถ้าหากว่าคณะกรรมการยังยืนยัน ผมก็ไม่ติดใจนะครับ ในมาตรา ๔๔ ที่ผ่านไปแล้ว ที่จริงคณะกรรมการได้แก้ไขวันเดียวเท่านั้นในวาระแรก แต่ในวาระสามที่บอกว่า เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบในธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติแล้ว ให้รายงานต่อรัฐสภาเพื่อทราบและประกาศในราชกิจจานุเบกษา หลัง ๆ กฎหมายที่เขียนทำนองนี้เขาจะแยกให้ชัดว่ารายงานต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา เพื่อจะได้รู้ว่าเข้าที่ละสภา ถ้าใช้คำว่า รายงานต่อรัฐสภา นั้นจะเกิดปัญหาว่าประสงคจะให้ประชุมร่วมกันทั้ง ๒ สภา แล้วเสนอหรืออย่างไร แล้วมารายงานเพื่อทราบเท่านั้น ผมตั้งเป็นข้อสังเกตให้ท่านลองช่วยคิดนะครับ มาตรา ๔๕ วาระแรก ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ ต้องสอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ผมมาไม่ทัน ไม่แน่ใจว่าได้มีการอภิปรายประโยชน์นี้แล้วหรือยัง เรายังไม่รู้ว่รัฐธรรมนูญฉบับใหม่นั้นจะมีแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐหรือไม่ เพราะว่าฉบับก่อน ๆ ก็ไม่ได้เรียกชื่อนี้นะครับ ฉบับ ๒๕๕๐ เป็นฉบับแรกที่ใช้ วันหน้าอาจจะมีการเปลี่ยนไปเป็นอย่างอื่น แล้วท่านจะให้สอดคล้องแต่เฉพาะแนวนโยบายพื้นฐานเท่านั้นหรือ หมวดอื่น ๆ เช่น หมวดสิทธิเสรีภาพ ท่านไม่นำพาหรืออย่างไร ถ้าหากผมเสนอได้ ผมก็จะเสนอให้แก้ว่าต้องสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย คือไปทั้งฉบับเลย มาตรา ๔๖ ที่ท่านบอกว่าธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ นโยบายยุทธศาสตร์อะไรก็ตามทีเถอะ ให้ผูกพันหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ที่จะต้องดำเนินการต่อไปตามอำนาจหน้าที่ของตน ที่จริงไม่มีอะไรรุนแรง เพราะไม่มีโทษ เพียงแต่แสดงความมุ่งหมายไว้ว่าเมื่อมีธรรมนูญแล้วทุกฝ่ายต้องปฏิบัติตาม ทุกฝ่ายนั่นคือใคร เมื่อท่านไปบอกว่าหน่วยงานของรัฐ นิยามหน่วยงานของรัฐในมาตรา ๓ พูดยี่ถึงแต่เฉพาะราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การควบคุมการประกอบวิชาชีพ องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐ เรียนถามว่าธรรมนูญของท่านจะมีอะไรผูกพันไปถึงสถานพยาบาลของเอกชนหรือไม่ สถานศึกษาที่ผลิตแพทย์หรือพยาบาลของเอกชนหรือไม่ แม้กระทั่งเมื่อสักครู่นี้พูดกันถึงเรื่องสื่อสารหรือสื่ออะไรก็ตามทางสุขภาพนั้นจะไปถึงสื่อเอกชนด้วยหรือไม่ -----

ถ้าหากว่าท่านคิดว่าอยากจะให้ไปถึงจะเติมลงไปสักนิดได้ไหมครับ ว่าให้ผูกพันหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพราะจริง ๆ ก็ไม่มีโทษอะไรอยู่แล้วละ แล้วถ้าหากว่ามีปัญหาอย่างไรหน่วยงานของรัฐก็ไปกำกับหน่วยงานเอกชนอยู่แล้ว แต่ถ้าเราย้ายลงไปอีกสักครั้งหนึ่งก็จะทำให้เกิดเจตนาธรรมที่ชัดเจนว่า เมื่อมีธรรมนูญแล้วเราก็อยากให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องนั้นได้พยายามปฏิบัติตามเท่าที่ตัวจะทำได้ แต่ถ้ากรรมการยืนยันอย่างเดิมเพราะว่าได้ผ่านหมวดนี้ไปแล้วผมไม่คิดใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ เชิญคุณวิทย์
นายวิทย์ รายนานนท์ : ขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ ประการแรก
ผมต้องให้กำลังใจคณะกรรมการที่ทำงานหนักนะครับ แล้วก็มีความคิดเห็นว่า
ร่างพระราชบัญญัติทุกฉบับนี้ ผมอยากจะให้ข้อสังเกตไว้นะครับ ว่าจะต้องนำขึ้น
กราบบังคมทูลทูลลงพระปรมาภิไธย เพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติทุกฉบับต้องละเอียด
รอบคอบใช้ถ้อยคำให้ถูกต้อง ผมสนับสนุนข้อสังเกตของอาจารย์วิชญ์แล้วก็ครูหยุนะครับ
ขอประทานโทษที่เื่อยนาม ถ้าหากว่าสามารถที่จะเอาไปปรับปรุงได้ขอได้โปรดเถอะครับ
ร่างพระราชบัญญัตินี้จะเอาไปใช้ต่อไปในอนาคต ถ้าจะทำทั้งที่แล้วก็ให้เนียนที่สุด
ผมว่าจะเป็นกรณี และก็จะต้องนำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวาย อย่าให้มีปัญหาเกิดขึ้นเหมือนอย่างใน
อดีตนะครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณวัลลภครับ
นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัลลภ
ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะเป็นสมาชิกฯ ก็ต้องขอรับผิดว่าไม่ได้
มีส่วนในการแปรญัตติ แล้วหลายประเด็นที่ท่านสมาชิกฯ ชี้ขึ้นมานี้ ผมก็นึกถึงอดีต
อาจารย์บรรศักดิ์จะทราบดี ผมเคยทำกฎหมายแล้วผิดพลาดแบบนี้มาที่หนึ่งแล้ว กลัวซ้ำรอย
เพราะว่าส่งไปแล้วพระองค์ท่านตรวจละเอียดมากพบว่าผิดตั้ง ๓๐ กว่าแห่ง ถ้าผมจำไม่ผิด
นะครับ คราวนั้นก็ถือเป็นวิบากกรรมอย่างหนักของผมครับ เพราะผมเป็นเลขฯ
กรรมการชุนนั้นอยู่พอดี ใช้เวลาดูแลหลายเดือนครับ แล้วดูแลละเอียดมากเท่าที่ผม

จะดูแลได้ก็ยิ่งพลาดขนาดนั้น ที่นี้ผมฟังอาจารย์วิชญ์พูดผมว่าทกจากกรรจันะครับ รวมทั้งท่านไกรสรพูดถึงมาตรา ๘ แล้วผมยังโยงถึงมาตรา ๕๑ ซึ่งพูดเรื่องว่า คสช. จะแต่งตั้งเลขาธิการนี้ ซึ่งจริง ๆ ผู้ที่แต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๕ อย่างนี้เป็นต้นนะครับ มันพลาดกันเยอะมากเลย ผมก็ชักไม่สบายใจ ความจริงผมอยากจะเร่งเหมือนอาจารย์หมอนะครับ ผมขออย่างนี้ได้ไหมครับ เนื่องจากว่าหลายมาตราไม่มีการแก้ไขแล้วมันก็ผ่านเราไปแล้วเรามาเห็นทีหลังเราก็ต้องรับผิดชอบร่วมกัน แต่ท่านวิทย์พูดเป็นเรื่องที่ทกจากกรรจันะครับ ผมขอความกรุณาจริง ๆ ต้องถอนแล้วละครับ ต้องถอนจริง ๆ เพื่อกลับไปดูกันจริง ๆ อีกครั้ง แล้วกลับมาปีใหม่วันที่ ๔ ก็ยังได้ครับ ขอความกรุณาได้ไหมครับ แล้วให้ผมรับใช้อะไรผมยินดี เพราะว่าผมคิดว่าเป็นเรื่องใหญ่แล้วครับ ขอกันตรง ๆ ท่านประธานฯ เพราะว่าไปไม่ได้แล้วครับ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ มีท่านสมาชิกฯ เสนอว่า อยากจะให้กรรมาธิการนำเรื่องกลับไปพิจารณาใหม่ ผมจะเรียนหารือกับที่ประชุมว่าจะเห็นพ้องด้วยไหมว่า ให้กรรมาธิการนำกลับไปนะครับ เชิญกรรมาธิการครับ

นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพครับ ผม อำพล จินดาวัฒนะ เลขานุการนะครับ กระผมกราบเรียนว่าเราได้ดูกันอย่างรอบคอบโดยคณะกรรมการมาแล้วนะครับ จนถึงขณะนี้ ที่นี้กำลังจะจบกฎหมายอยู่แล้ว ที่นี้ในประเด็นที่ท่าน ขออนุญาตเอ่ยนาม อาจารย์วิชญ์ได้เสนอแนะ อาจารย์ท่านก็แนะนำแล้วก็บอกว่าไม่ตั้งใจให้รับไปพิจารณา กระผมคิดว่าน่าจะพิจารณาให้จบในวันนี้เลยนะครับ เนื่องจากเรามาถึงตรงนี้แล้ว ส่วนว่าเดี๋ยวพอจบฉบับแล้ว กระผมคิดว่ามีประเด็นที่อาจจะต้องดูเพียงแค่ ๑ หรือ ๒ จุดเท่านั้นเอง ก็จะได้พิจารณาร่วมกันเพื่อจะดำเนินการให้เสร็จสิ้นเลยครับผม



ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คุณวัลลภครับ เชิญ

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ความจริงผมมีบังควรพูดแทน
อาจารย์วิชณะครับ ผมว่าอาจารย์วิชณพูดด้วยมารยาทที่งดงามต่อสภา คำว่า ไม่ดีใจ
ของท่านเพียงบางจุดนะครับ แต่ที่ท่านชี้เนี่ยมันเรื่องใหญ่มาก ๆ แล้วผมว่าเราคือไม่ได้ะครับ
กรรมการก็ต้องประชุมนะครับ ผมขอให้ท่านทั้งหลายประชุมนะครับ ไปไม่ได้แล้วครับ
ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมการครับ

นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ
ที่เคารพครับ ผม อำพล จินดาวัฒนะ เลขานุการครับ กระผมขออนุญาตหารือท่านประธานฯ
ท่านสมาชิกฯ ครับ จะขออนุญาตเป็นว่าพักการประชุมสำหรับวาระนี้ ๓๐ นาที แล้วก็
กระผมขออนุญาตปรึกษาหารือผู้รู้ แล้วก็จะได้ดำเนินการให้เสร็จในวันนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญอาจารย์บวรศักดิ์ครับ

นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผม บวรศักดิ์ อุวรรณโณ ครับ ผมต้องเรียนว่าท่านกรรมการได้ทำงานหนักมา แล้วก็
สภาแห่งนี้ต้องขอบพระคุณท่านกรรมการนะครับ แต่ว่าถ้าท่านจะหยุดพัก ๓๐ นาที
นี้กระผมคิดว่าต้องให้สมาชิกฯ อภิปรายทั้งหมดทุกมาตรา เพราะผมยังมีมาตรา ๔๘/๑
มีมาตรา ๕๐ ที่จะต้องหารือท่านประธานฯ ผ่านไปยังกรรมการด้วย มิฉะนั้นท่านหยุดไป
๓๐ นาที พอมาเริ่มหมวดบทเฉพาะกาลใหม่ท่านก็ต้องหยุดไปหารือกันอีก ขออนุญาต
ยกตัวอย่างเช่นมาตรา ๔๘/๑ นี่นะครับ อันนี้คณะกรรมการแก้ไขเพิ่มเติมขึ้นเอง
โดยร่างเดิมไม่มี เมื่อเขียนว่าให้นำบรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออก
โดยอาศัยอำนาจตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๔๓ ตรงนี้ครับ ธรรมเนียมการเขียนกฎหมายเขาไม่ไปอ้างกฎหมายที่มีศักดิ์ต่ำกว่า
คือไปอ้างระเบียบเขาไม่ค่อยอย่างนั้นนะครับ ผมก็จะขอหารือว่าควรจะตัดออกหรือไม่

เขียนสั้น ๆ แต่เพียงว่าให้นำบรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของสำนักงานปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติมาใช้บังคับกับการปฏิบัติงานของสำนักงานด้วย เดิม ด้วย เข้าไปนะครับ โดยอนุโลม นี่ประเด็นหนึ่ง

ประเด็นที่ ๒ ก็คือให้นำเฉพาะข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง หรือเอมตติคุณะรัฐมนตรีด้วย ท่านก็ต้องกลับไปคิดภายใน ๓๐ นาทีนี้ครับ ส่วนมาตรา ๕๐ ก็ผมดูในร่างนี้ กราบเรียนท่านประธานฯ ตรง ๆ ว่ามันยังมีสิ่งที่เขาเรียกว่าอินคอนซิสเท้นซี (Inconsistency) ในอีกหลายมาตรา อย่างมาตรา ๕๐ นี้ความจริงมาตรการกรรมการไม่ได้แก้ไข สมาชิกฯ อย่างผมเองก็ไม่ได้แปรญัตตินี้ครับ พอมาดูแล้วก็ยังมีประเด็นอยู่ แต่มาตรา ๕๐ นี้พูดได้เพราะกรรมการแก้ ที่นี้กรรมการแก้เนี่ย ผมจะเรียนถามกรรมการว่าข้าราชการหรือลูกจ้างส่วนราชการที่สำนักงานรับเข้าทำงานด้วยและให้นำความในมาตรา ๔๕ มาใช้บังคับ คือให้แสดงเจตจำนงว่าจะนับอายุราชการต่อ หรือจะรับบำเหน็จบำนาญ หรือจะเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญนั้น ในร่างเดิมบอกว่าให้แสดงความจำนงภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน แก้เป็นสามปี คำถามข้อที่ ๑ ก็คือว่า คณะกรรมการคิดว่าข้าราชการพวกนี้คือข้าราชการตามมาตรา ๔๔ หรือเปล่า ถ้าใช่ ถ้อยคำที่ใช้ตรงนี้ใช้ไม่ได้ครับ ที่สำนักงานรับเข้าทำงานด้วยใช้ไม่ได้ ถ้อยคำตรงนี้คือถ้าข้าราชการที่โอนมาตามมาตรา ๔๔ ที่สำนักงานรับโอนมาตามมาตรา ๔๔ นี่คำถามแรกนะครับ คำถามต่อไปก็คือว่าท่านไปให้เขาแสดงความจำนงว่าจะนับอายุราชการต่อหรือจะรับบำเหน็จบำนาญ หรือเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญ ๑ ปี ท่านได้หารือผู้รักษาการตามกองทุนบำเหน็จบำนาญ คือ กบข. เขาแล้วหรือยัง เพราะในทางปฏิบัติถ้าทำภายใน ๑ ปี อย่างนั้นจะมีปัญหามากมายมโหฬาร สมมุติว่าเขาจะเข้า กบข. ละจะเข้าตั้งแต่เมื่อไร สิ่งเหล่านี้ครับคือสิ่งที่อยากฝากว่าถ้าท่านกรรมการจะกรุณาหยุดไปดู ๓๐ นาทีนี้ครับ ประเด็นเหล่านี้ท่านต้องเอาไปดูด้วย แต่ ๓๐ นาที จะพอหรือไม่ นี่ก็คือประเด็นคำถามที่จะต้องถามกันครับ ท่านประธานฯ ครับ



ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดทะวงษ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมครับ
ทางกรรมการขอเวลาไปปรึกษาหารือกัน ๓๐ นาที แล้วก็ในขณะที่เรายังมีมาตรา
ที่ยังเหลืออยู่อีกจากมาตรา ๔๗ ไปถึงมาตรา ๕๒ นะครับ ซึ่งยังไม่ทราบว่าข้างหน้า
จะมีอะไรบ้าง จะได้ให้กรรมการไปหารือเสียในครั้งเดียวกัน ผมจะขออนุญาตหารือ
ต่อที่ประชุมนี้ว่าเราจะให้กรรมการไปหารือกันสัก ๓๐ นาที ที่ประชุมจะเห็นพ้อง
ด้วยไหมครับ เชิญท่านครับ

นายบดินทร์ อัสวานิชย์ : ท่านประธานฯ ครับ ผม บดินทร์ อัสวานิชย์
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ด้วยความเคารพ แล้วก็ด้วยความเข้าใจว่าคณะกรรมการ
ได้ทำงานหนักมากกว่าจะมีงานมาเสนอต่อสภาในวันนี้ครับ แต่อย่างไรก็ตาม
ประเด็นที่ท่านสมาชิกฯ หลายท่านได้ยกขึ้นมาเป็นประเด็นที่น่าพิจารณาอย่างยิ่งนะครับ
แล้วก็ผมเข้าใจว่าต้องใช้เวลาค่อนข้างมากในการที่จะต้องมาพิจารณาตรงนี้ คำว่า เพื่อ
กับคำว่า ด้าน ผมก็ยังมีความรู้สึกว่ามาใช้แทนกันทุกที่ทุกแห่งไม่ได้ครับ บางแห่ง
อาจจะแก้ไขได้ บางแห่งอาจจะแก้ไขไม่ได้ในแง่ของภาษาไทย ในเรื่องที่ว่าอาจารย์ดอกเตอร์วิชฌ
ได้ยกขึ้นมา ผมก็คิดว่าเป็นประเด็นที่น่าพิจารณาอย่างยิ่งนะครับ ส่วนมาตรา ๘ อาจจะ
เป็นความผิดของผมเองที่ผมไม่ได้ขอสงวนฯ เอาไว้นะครับ แต่ว่าประเด็นที่นอกจาก
ท่านวัลลภได้ยกขึ้นมาแล้ว ผมมีประเด็นทางข้อกฎหมายที่อยากจะเรียนไปถึง
คณะกรรมการด้วยว่าในมาตรา ๘ นี้ใช้คำว่า ในกรณีที่ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุข
ประสงค์จะใช้ผู้รับบริการเป็นส่วนหนึ่งของการทดลองในงานวิจัย คำว่า ผู้ประกอบ
วิชาชีพด้านสาธารณสุข นี่นะครับ ในคำจำกัดความที่ท่านหมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพ
ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล มีข้อน่าสังเกตว่าในขณะนี้มีการพยายามที่จะใช้มนุษย์
เป็นเครื่องมือในการทดลองมาก แล้วก็มาในรูปแบบต่าง ๆ ตามร่างอยู่นี้ครับ
ถ้าคนซึ่งเป็นผู้ทดลองตรงนั้นไม่ใช่ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุข คือผู้ประกอบวิชาชีพ
ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล เขาไม่อยู่ในมาตรานี้ครับ เขาไม่ถูกบังคับตรงนี้
ซึ่งตรงนี้คือช่องโหว่ของกฎหมายอย่างร้ายแรง นอกจากที่จะไม่ได้มีการกำหนดโทษ
เอาไว้แล้วนะครับ ถ้าเขาเป็นผู้ซึ่งไม่ได้ประกอบวิชาชีพตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

เขาเองเขาไม่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมายฉบับนี้ด้วยนะครับ ซึ่งถ้าหากว่าเปรียบเทียบกับมาตราอื่นท่านใช้คำว่า ผู้ใด ท่านจะดูตัวอย่างในมาตรา ๖ นะครับ ข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคลเป็นความลับส่วนบุคคล ผู้ใดจะนำไปเปิดเผยไม่ได้ เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็จะครอบคลุมถึงว่าใคร ๆ ก็ได้ จะเป็นผู้ประกอบวิชาชีพตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลหรือไม่ก็อยู่ในข่าย เพราะฉะนั้นตรงนี้ไม่ว่าข้อสรุปจะเป็นอย่างไร ตรงนี้ผมก็อยากจะกราบเรียนผ่านท่านประธานฯ ไปถึงกรรมการการนิเทศว่าขอให้ช่วยดูตรงนี้ให้รอบคอบด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เมื่อสักครู่นี้ผมทราบว่าคงจะหยุดก่อนนะครับ ว่าเราจะให้กรรมการนำเรื่องราวกลับไปพิจารณาภายใน ๓๐ นาที ที่ประชุมจะเห็นด้วยไหมครับ มีใครเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ให้กรรมการนำเรื่องกลับไปหารือกัน นั่นประเด็นที่ ๑ ที่ผมจะเรียนถาม

ประเด็นที่ ๒ ก็คือเรายังมีมาตราเหลืออยู่อีกไม่กี่มาตรา ขออนุญาตให้พูดความคิดเห็นเพื่อที่จะให้กรรมการไปพิจารณาเสียทีเดียว แล้วนำกลับมาพร้อมกันนี้ที่ประชุมจะเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ตกลงตามนี้นะครับ เชิญอาจารย์วรศักดิ์ ครับ

นายบรรศักดิ์ อุวรรณโณ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เมื่อสภาได้ลงมติตามข้อบังคับฯ ให้ยกเว้นการพิจารณาเรียงมาตราไปแล้ว ผมขออนุญาต ตั้งข้อสังเกตฝากคณะกรรมการฯ ไปด้วยนะครับ อันนี้เป็นแบบของกฎหมายจริง ๆ คือเมื่อก่อนกฎหมายโบราณจะเอาคำปรารภ คือเอาเหตุผลในการออกกฎหมายมาเขียนไว้ในคำปรารภของกฎหมาย คำปรารภกฎหมายโบราณนั้นจึงมีความยาวเป็นอันมาก เราคงความโบราณธรรมเนียมนี้ไว้เฉพาะในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่คำปรารภจะมีเนื้อหายาวผิดปกติกว่ากฎหมายทั่วไป แต่กฎหมายฉบับนี้มีคำปรารภซึ่งไม่เหมือนกับกฎหมายที่ออกมาภายใน ๓๐ ปีหลังนี้เลยนะครับ แต่มีข้อความกระเด็นไปทางรัฐธรรมนูญ คือเอาเหตุผลท้ายพระราชบัญญัติขึ้นมาใส่ไว้ในคำปรารภ ท่านประธานฯ ครับ ถ้าจะเมตตาเปิดไปดูคำปรารภตั้งแต่แรก สภาแห่งนี้มีเจตจำนงที่จะเปลี่ยนแบบกฎหมายหรือไม่ เพราะถ้ากฎหมายฉบับนี้ออกไปอย่างนี้ ๑ ฉบับ จะมีคนเอาแบบอย่างกฎหมายฉบับนี้ไปใช้ในการออกกฎหมายอีกหลายสิบฉบับนับแต่บัดนี้เป็นต้นไปได้เช่นเดียวกัน โดยปกติคำปรารภกฎหมายทำนองนี้จะเขียนสั้น ๆ ครับว่า โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยสุขภาพแห่งชาติ แค่นี้ครับ ถ้าเป็นรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๔๐ ถ้าต้องจำกัดสิทธิเสรีภาพก็จะขึ้นอีกวรรคหนึ่ง อีกย่อหน้าหนึ่ง แล้วบอกว่า โดยที่บทบัญญัติแห่งกฎหมายฉบับนี้มีบทบัญญัติที่ไปจำกัดสิทธิเสรีภาพตรงนั้นตรงนี้ ซึ่งรัฐธรรมนูญมาตรานั้นมาตรานี้บัญญัติให้กระทำได้ แล้วจึงขึ้นย่อหน้าอีกย่อหน้าหนึ่งว่า จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้ เขียนมาอย่างนี้ ๓๐ - ๔๐ ปีแล้วครับ บัดนี้คำปรารภกฎหมายฉบับนี้ไปใช้ธรรมเนียมการเขียนคำปรารภในรัฐธรรมนูญ คือเอาเจตนารมณ์มาใส่ยาวถึง ๑ บรรทัดครึ่ง กระผมก็หารือท่านประธานฯ ที่เคารพว่า ผมก็เห็นความสำคัญอยู่หรอก เห็นอยู่ว่ากฎหมายฉบับนี้จะมีธรรมนูญสุขภาพอะไรสารพัดสารเพ แต่จะหารือท่านกรรมการว่าเมื่อไม่ใช่เรื่องสำคัญคอขาดบาดตาย แล้วก็ไม่ใช่รัฐธรรมนูญจริง ๆ คงธรรมเนียมแบบการเขียนกฎหมายไว้ได้ไหมครับ คือคำปรารภให้มีสั้น ๆ ว่า โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยสุขภาพแห่งชาติ จบ แล้วท่านจะใส่เหตุผลให้เลิกละประการใดก็ได้ แล้วเหตุผลนั้น



LIRT

เขาจะไปพิมพ์ไว้ท้ายพระราชบัญญัติ ซึ่งเป็นการแสดงเจตนารมณ์ของกฎหมาย ซึ่งอันนี้ ก็ขออนุญาตฝากท่านประธานฯ ผ่านไปยังคณะกรรมการการนับว่า เพื่อที่จะเอาไป พิจารณาเสียในคราวเดียวกัน ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ตังคณานุก์ ผมมี ๒ ประเด็นใน ๒ มาตรา ซึ่งฝากกรรมการไปแล้ว ในมาตรา ๔๕ ที่กรรมการ เพิ่มวรรคสอง วรรคสาม บังเอิญผมไม่เคยรับราชการมาก่อนก็พยายามอ่านว่าเข้าใจเช่นไร ท่านที่รับราชการอายุมาก ๆ ท่านน่าจะตอบได้ แต่ว่าผมอ่านแล้วผมไม่เข้าใจ ยอมรับว่า ไม่เข้าใจจริง ๆ โดยเฉพาะวรรคสุดท้ายเขียนว่า การไม่ขอรับบำเหน็จบำนาญตามวรรคสาม จะต้องกระทำภายในสามสิบวันนับแต่วันที่โอน จบตรงนี้นะครับ แล้วก็เริ่มต้นใหม่ว่า สำหรับกรณีข้าราชการให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ อะไร ก็ว่าไปเรื่อยนะครับ ผมก็ไม่แน่ใจว่าการเขียนแบบนี้เขียนถูกหรือไม่ คือผมอ่านแล้วผมกึ่ง ๆ วิธีการเขียนต้องให้กฤษฎีกาช่วยคุณคิดหนึ่งนะครับ หรือท่านที่เป็นนักกฎหมายช่วยคุณหน่อย

ประเด็นที่ ๒ ในเรื่องนี้ก็คือว่า กรณีข้าราชการที่ว่าเป็นข้าราชการที่โอน หรือไม่โอน ผมก็ไม่เข้าใจ เพราะเริ่มต่อจากคำว่า กระทำภายในสามสิบวันนับแต่วันที่โอน ประโยคต่อมาเขียนว่า สำหรับกรณีข้าราชการ ข้าราชการอะไร ข้าราชการที่โอนหรือไม่โอน นี่ผมอ่านแล้วเชื่อมต่อกันไม่ได้ นี่เป็นประเด็นที่ผมคิดไว้ในเชิงของการเขียนกฎหมาย อันนี้ พุดถึงคนที่ไม่รู้ระบบราชการ ท่านช่วยไปคุณคิดหนึ่ง -----

ส่วนมาตรา ๕๑ ที่ผมพูดโดยเร็วเมื่อสักครู่สัมพันธ์โดยตรงกับมาตรา ๒๕ ท่านกลับไปดูมาตรา ๒๕ นะครับ มาตรา ๒๕ วรรคสามเขียนว่า ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งเลขาธิการจากบุคคลที่คณะกรรมการบริหารคัดเลือกและ คสช. ให้ความเห็นชอบแล้ว นั่นก็คือว่า นายกฯ เป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งเลขาธิการ ที่นี้กลับมาดูในมาตรา ๕๑ เขียนว่า ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการไปจนกว่า คสช. จะแต่งตั้งเลขาธิการตาม พ.ร.บ. นี้ ก็มันขัดแย้งกันนะครับ เพราะในมาตรา ๒๕ นายกฯ เป็นคนแต่งตั้ง แต่ทำไมตรงนี้ คสช. แต่งตั้ง อันนี้ผมทิ้งไว้ละไหน ๆ ก็จะพักไปดูก็ไปดูให้เรียบร้อยด้วย ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ให้กำลังใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายทวี สุรฤทธิกุล : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ทวี
สุรฤทธิกุล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมขอเรียนฝากในมาตรา ๑๑ เพราะผมเห็น
ในเหตุผลของการมีพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่าจะต้องมีความร่วมมือด้านสุขภาพทั้งภาครัฐ
และภาคประชาชน แต่โดยคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติในมาตรา ๑๑ นั้นนะครับ จะเห็นว่า
เรายังขาดภาคการเมือง ซึ่งผมคิดว่ามีความสำคัญโดยเฉพาะตัวแทนจากสภา ซึ่งในสมัย
ต่อไปก็คงจะมีทั้งสภาผู้แทนราษฎรและกฤษฎีกา เพราะฉะนั้นฝากนำเรียนไปปรึกษาหารือ
กันด้วยว่าจะคำนึงถึงคณะบุคคลเหล่านี้ด้วยหรือไม่ กระผมเห็นว่ามีสำคัญมาก
เพราะว่าในการที่เราจะพิจารณาเรื่องที่เป็นประเด็นของประเทศ การกระทำที่เราไม่มีตัวแทน
ของภาคการเมืองหรือภาคที่จะควบคุมตรวจสอบในด้านนโยบายเข้าไปด้วยนั้นอาจจะ
กระทำให้เกิดช่องโหว่ ช่องว่าง เพราะฉะนั้นถ้าเพื่อเรานำคนในภาคการเมืองนี้เข้าไปเสียเลย
ก็น่าที่จะทำให้มีความสมบูรณ์เพียงพอแล้ว ก็สนองต่อเจตนารมณ์วัตถุประสงค์ของการมี
พระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอกราบเรียนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญครับคุณวัลลภ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ : ท่านประธานฯ ครับ เมื่อสักครู่ท่านอาจารย์ทวี
พูดก็ขออนุญาตว่าท่านกรรมาธิการเอา พ.ร.บ. หลักประกันสุขภาพไปดูนะครับ เพราะว่า

ในองค์ประกอบกรรมการก็ได้พูดถึงตัวแทน แต่ว่าเป็นตัวแทนการเมืองท้องถิ่นนะครับ เช่น (๓) ก็ผู้แทนเทศบาล ผู้แทน อบจ. ผู้แทน อบต. อย่างนี้นะครับ ผู้แทนองค์กรท้องถิ่น รูปแบบอื่นอย่างนี้เขาจะบอกเอาไว้ ซึ่งก็จะสอดคล้องที่อาจารย์ทวิว่านะครับ ก็สามารถจะไปคู่อีกกันได้ ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คุณหญิงนันทกาครับ

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพคะ
นันทกา สุประภาตะนันท์ นะคะ ดิฉันมีความเห็นใจท่านคณะกรรมการเป็นอย่างยิ่ง
เพราะว่าถ้าฟังข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่จะต้องนำไปพิจารณาทบทวนก็เป็นเรื่อง
ค่อนข้างจะมากอยู่ อย่างเป็นต้นว่า หมวด ๑ เรื่องสิทธิและหน้าที่ด้านสุขภาพ อันนี้ก็ดิฉัน
ขอเอ่ยนามขอประทานโทษคือ ท่านอาจารย์วรศักดิ์ที่ท่านท้วงติงนั้นนะคะ ในตอนที่
มีการประชุมในคณะกรรมการกฤษฎีกาก็ได้ปรารภกันถึงเรื่องนี้ แต่ว่าเราฟังคำชี้แจงของ
ท่านผู้แทนกระทรวงสาธารณสุขที่มาชี้แจงเรื่องนี้ก็ทำให้เข้าใจได้ว่ากฎหมายฉบับนี้นั้นเป็น
กฎหมายมีความพิเศษคือว่า มีความเกี่ยวข้องกับประชาชนในเรื่องที่จะเข้ามามีส่วน
ประสานงานกับทางรัฐในการที่จะสร้างเสริมสุขภาพอย่างไรให้แก่ประชาชนก็ต้องมีการ
กล่าวถึงทางด้านประชาชนในเรื่องสิทธิของเขามีอย่างไร อะไรต่ออะไรต่าง ๆ เหล่านี้นะคะ
อันนี้ก็ไม่ใช่เป็นความดำริของคณะกรรมการเอง แต่ว่าทางคณะกรรมการกฤษฎีกาในชุดที่
พิจารณาเรื่องนี้ก็เห็นด้วยค่ะว่าควรมีปรากฏไว้ได้ แล้วก็คงจะไม่เป็นการขัดต่อหลักการ
ทั่วไป เพราะว่าเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่มีลักษณะพิเศษอย่างที่ได้อาจารย์เรียนมาแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ในมาตรา ๔๕ วรรคสาม
หน้า ๑๕ บรรทัดที่ ๒ บรรทัดแรกที่ขึ้นต้นว่า เพื่อประโยชน์ในการนับเวลา ผมเข้าใจว่า
ในบรรทัดที่ ๒ ที่เขียนว่า ตามมาตรานี้เป็นตามมาตรา ๔๕ หรือเปล่า ฝ่ายกรรมการไป
พิจารณาด้วยนะครับที่เขียนว่า ตามมาตรานี้ น่าจะเป็นตามมาตรา ๔๕ นะครับ ขอความ
กรุณาได้ไปพิจารณาด้วย ท่านสมาชิกฯ ครับ เราจะขอให้ท่านกรรมการนำกลับไป



LIRT

พิจารณาในครึ่งชั่วโมงหรือจะให้นำกลับมาทวนหน้าดีเอาอย่างไรดี ท่านกรรมการ
ต้องการเวลาสักเท่าไรครับ

นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ
ที่เคารพครับ ผม อำพล จินดาวัฒนะ เลขานุการคณะกรรมการครับ ได้หารือกันแล้วครับ
ในประเด็นที่ทางท่านผู้ทรงเกียรติได้แนะนำนั้นทางเราเห็นประเด็นครับ คิดว่าปรับไม่ยาก
ครับ ขออนุญาตใช้เวลาครึ่งชั่วโมงแล้วจะกลับมาเสนอครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวินชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ทางกรรมการขอ
ครึ่งชั่วโมงนะครับ ดังนั้นขอพักประชุมกลับมาเวลา ๑๖.๑๐ นาฬิกา

พักการประชุมเวลา ๑๕.๓๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๖.๑๕ นาฬิกา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ
เราประชุมต่อ เชิญกรรมการ

นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ
ที่เคารพครับ กระผม อำพล จินดาวัฒนะ เลขาธิการคณะกรรมการครับ ด้วยความเคารพ
ท่านประธานฯ และท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติครับ เราได้พักประชุมพิจารณาโดย
คณะกรรมการและมีท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติฯ ผู้ทรงเกียรติได้กรุณาให้ไปช่วยให้
คำแนะนำชี้แนะ โดยท่านประธานฯ ได้ดูแลเรื่องนี้อยู่ภายในเวลาประมาณ ๒๐ กว่านาที
กระผมขอกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า เราได้ดูในประเด็นสำคัญ ๆ ขณะนี้มีประเด็นสำคัญ ๆ
อยู่ประมาณ ๘ ประเด็นที่ท่านได้ตั้งข้อสังเกตไว้ กราบเรียนว่าในประเด็นที่ ๑ เรื่องคำปรารภ
ซึ่งมีท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ซึ่งเป็นผู้อาวุโสแล้วก็มีความรู้ความสามารถในเรื่องของ
กฎหมายได้กรุณาช่วยชี้แนะและท่านก็ได้กรุณาไปช่วยเราแนะนำด้วย ทางกรรมการเราจะ
ตัดให้คำปรารภเหลือสั้นเพียงแค่ว่า โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยสุขภาพ
แห่งชาติ เพื่อให้เป็นแบบเหมือนกับกฎหมายอื่น ๆ ที่ท่านกล่าวถึง ข้อความที่ตัดจากนั้น
ทางกรรมการคิดว่าเราเห็นสมควรว่าควรจะตัดออกไป

สำหรับประเด็นที่ ๒ คือเรื่องคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ หมวด ๒
มาตรา ๑๑ ได้ไปพิจารณาแล้วพบว่า คณะกรรมการจะมีทั้ง ๓ ฝ่าย คือฝ่ายการเมือง
ส่วนกลาง การเมืองท้องถิ่น ฝ่ายนักวิชาการ วิชาชีพ และฝ่ายประชาชน ๓ ส่วนนี้ค่อนข้าง
ครบถ้วนอยู่แล้ว

ประเด็นถัดไปคือ ประเด็นในหมวด ๕ มาตรา ๔๔ ท่านสมาชิกฯ
ขออนุญาตเอ่ยนาม คือท่านอาจารย์วิชญ์ เครืองาม ท่านได้ชี้แนะไว้ในวรรคสาม
เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบในครม.ว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติแล้ว
ให้รายงานต่อรัฐสภา เราเสนอเปลี่ยนเป็น ให้รายงานต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา



LIRT

ประเด็นที่ ๓ มาตรา ๔๕ ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติที่เขียนไว้ว่าต้องสอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย อันนี้ตอนที่เรายกกันตอนนั้นเราก็ทราบดีว่าเราไม่ได้อ้างปี พ.ศ. เพียงแต่ว่าพอเขียนแล้วยังมีคำที่แคบคือคำว่า แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ คณะกรรมาธิการก็เห็นพ้องต้องกันว่า ควรจะตัดคำว่า แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามบทบัญญัติของ ออก เพื่อให้เป็นว่าต้องสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ไม่ว่า พ.ศ. ใดก็ตามที่จะออกมาในอนาคต อันนี้ประเด็นที่ ๓ ครับ

ประเด็นที่ ๔ คือมาตรา ๔๖ ที่ท่านอาจารย์วิชญ์ ขอภัยที่เอ่ยนามนะครับ ที่อาจารย์พูดถึงว่าจะผูกพันเฉพาะหน่วยงานของรัฐอย่างเดียวหรือไม่ ท่านอาจารย์บรรศักดิ์และคณะได้คุยกันเมื่อสักครู่นี้ได้แนะนำว่าควรจะใส่ว่า ให้ผูกพันหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องครับ

ประเด็นที่ ๕ เรื่องโทษ ซึ่งท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้ให้คำแนะนำเรื่องมาตรา ๘ เรื่องว่าไม่ได้กำหนดโทษไว้ได้รับคำแนะนำจากท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติแนะนำว่า ควรจะเติมในมาตรา ๔๗ ว่า ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ และมาตรา ๘ เหตุผลก็คือว่าจริง ๆ แล้วการฝ่าฝืนมาตรา ๖ และมาตรา ๘ เขาจะไปมีโทษในกฎหมายอื่น ๆ อยู่แล้ว แต่การเขียนไว้ในกฎหมายนี้ก็เพื่อให้โทษนั้นซึ่งเป็นโทษจำคุกและโทษจำ โทษปรับสามารถที่จะยอมความได้ อันนี้ก็เป็นการเสนอมาตรา ๔๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ และมาตรา ๘

บทเฉพาะกาล ประเด็นที่ ๖ มาตรา ๔๘/๑ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ อาจารย์บรรศักดิ์แนะนำว่าการเขียนโดยไปอ้างระเบียบต่าง ๆ ที่เล็กกว่า พ.ร.บ. นั้นไม่สมควร ท่านอาจารย์ได้ช่วยชี้แนะว่าควรจะต้องข้อความจากบรรทัดที่ ๑ หลังคำว่า หรือคำสั่ง ตัดว่า ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ และพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๔๕ ออก ความทั้งหมดยังอยู่เหมือนเดิม สิ่งที่ต้องการได้ยังเหมือนเดิมก็คือให้นำบรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับต่าง ๆ เหล่านี้ ข้างหลังเหมือนเดิมนะครับ เป็นการทำให้กระชับขึ้น อันนี้ประเด็นที่ ๖

ประเด็นที่ ๗ นั้นเมื่อได้พิจารณากันแล้วในมาตรา ๔๕ ๒ วรรคสุดท้ายที่ได้มีการเติมเข้าไป กรรมการเติมเข้าไปเพราะว่าได้ไปตรวจสอบกฎหมาย พ.ร.บ. หลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เขามีการใส่ ๒ วรรคนี้ข้อความเหมือนกันทุกประการ แต่เราได้พิจารณาแล้วว่าการปฏิบัติตาม ๒ วรรคนี้เป็นไปได้ยากอยู่ดี เพราะฉะนั้นการไม่มี ๒ วรรคที่เติมนี้ก็ไม่ได้ทำให้งานเสียหาย ดังนั้นกรรมการก็คิดว่าขอเสนอตัดสิ่งที่กรรมการได้เพิ่มในชั้นแรกออกไปทั้ง ๒ วรรค ในมาตรา ๔๕ ตรีบ อันนั้นคือประเด็นที่ ๗

ประเด็นที่ ๘ เป็นเรื่องของกรให้สิทธิข้าราชการและลูกจ้างที่เขาอาจจะตัดสินใจมาทำงานที่สำนักงานแห่งนี้ หลังจากที่สำนักงานเปิดทำงานไปแล้ว โดยที่เป็นการให้สิทธิเขา เพื่อเป็นการจูงใจคนที่ดี คนที่มีความตั้งใจจะมาทำงาน แต่ในขณะนั้นหมายความว่าสำนักงานต้องมีตำแหน่งรับและมีงานที่พร้อมที่จะรับเขา ถ้าเขาขอสมัครเข้ามาทำงานก็จะเป็นการเปิดโอกาสให้เขาที่เขาจะได้สิทธิเหมือนข้าราชการและลูกจ้างอื่นที่อยู่ในสำนักงานขณะนี้ แล้วก็โอนไปอยู่สำนักงานเลย มาตรา ๕๐ นี้ ทางคณะกรรมการได้เสนอว่าในบรรทัดที่ ๓ ที่บอกว่าต้องแสดงความจำนงเป็นหนังสือสมัครเข้าทำงานเป็นการเพิ่มเติมข้อความให้ครบถ้วน สมัครเข้าทำงานต่อสำนักงานภายในที่กรรมการได้แก้ไข ๑ ปี เมื่อสักครู่นี้ได้อภิปรายกันแล้วคิดว่าใช้เวลาแค่ ๑ ปีก็พอ ไม่ควรจะให้ยาวกว่านี้นะครับ ก็ได้เสนอปรับเป็นว่าต้องแสดงความจำนงเป็นหนังสือสมัครเข้าทำงานต่อสำนักงานภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ อันนี้เป็นประเด็นที่ ๘

และประเด็นที่ ๙ ประเด็นสุดท้ายมาตรา ๕๑ เนื่องจากว่าเลขธิการจะต้องได้รับการแต่งตั้งโดยนายกรัฐมนตรี ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ ดังนั้นในบรรทัดที่ ๒ ควรจะตัดข้อความคำว่า คสช. ออกนะครับ ในบทเฉพาะกาลนั้นก็หมายความว่าให้ผู้อำนวยการสำนักงานปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ปฏิบัติหน้าที่เลขธิการไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งเลขธิการ คำว่า คสช. ตัดไป แล้วก็เติมคำว่า จะมีการแต่งตั้งเลขธิการนะครับ ทั้งหมดนี้เป็น ๙ ประเด็นที่ทางคณะกรรมการได้รับข้อเสนอสำคัญ ๆ จากสภาแห่งนี้ไปพิจารณาอย่างไรก็ตามทางท่านประธานคณะกรรมการได้สรุปปิดท้ายว่าเนื่องจากเพื่อให้ได้

ดูอย่างรอบคอบอีกครั้งหนึ่ง สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ซึ่งเราดูประเด็นสำคัญ ๆ ไป ๕ ประเด็นแล้ว จะได้ให้คณะกรรมการได้ดูอย่างรอบคอบอีกครั้งหนึ่ง เพื่อสมาชิก สภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ทรงเกียรติทุกท่านจะได้สบายใจในวันที่จะมีการลงมติวาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ เพื่อเป็นการรอบคอบ เพราะเราจะต้องรับผิดชอบร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้และ พ.ร.บ. ฉบับอื่นร่วมกัน ทางท่านประธานคณะกรรมการก็เลยได้ตัดสินใจ จะขออนุญาต ต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติขอรับร่างพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติไปดูใน ขั้นตอนการอีกรอบหนึ่งครับ เพื่อความรอบคอบและขออนุญาตบรรจุในวาระ การประชุมสภานิติบัญญัติเป็นเรื่องด่วนในวาระถัดไป ซึ่งก็คงจะเป็นหลังปีใหม่

ในนามของคณะกรรมการวิสามัญครับ ต้องกราบขอบพระคุณ ท่านประธานฯ กราบขอบพระคุณท่านผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับที่ได้ให้ความสำคัญ และก็ ช่วยกันดูแลร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ซึ่งประชาชนเอง แล้วก็ทุกฝ่ายที่ร่วมกันทำก็รอคอย กันมาเป็นเวลานาน เมื่อรอคอยมาเป็นเวลานานได้ถึง ๖ ปี เราจะใจเย็นเพื่อจะดูกัน แล้วก็ พิจารณากันในการประชุมเรื่องด่วนในวาระที่จะถึงในหลังปีใหม่ เพื่อจะให้พระราชบัญญัติ ฉบับนี้เป็นของขวัญให้กับคนไทยหลังปีใหม่ เป็นเครื่องมือที่จะให้ทุกฝ่ายในสังคมเข้ามา ช่วยทำงานเรื่องสุขภาพด้วยกัน ก็ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ ว่าคณะกรรมการ ขออนุญาต คือขอรับไปทบทวนครับ แล้วก็ขอบรรจุเข้ามาเป็นเรื่องด่วนในวาระการประชุม สภานิติบัญญัติแห่งชาติของเราในอันดับแรกของการประชุมครั้งต่อไป ขอกราบ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมเห็นพ้องด้วยแล้ว นะครับ ตามที่กรรมการขอเลื่อนออกไปก่อนนะครับ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๓ กระทั่งถาม

กระทั่งถามสดมีด้วยกัน ๑ กระทั่ง เรื่องบริษัทเอกชนปฏิบัติในลักษณะชักยอก โกงขายโทรคมนาคมที่เป็นสมบัติของชาติ ผู้ตั้งกระทั่งถามคือคุณคำนูณ สิทธิสมาน ถามต่อ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดทะวงษ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมครับ
ผมขออนุญาตที่เราคงใช้รูปแบบเดิมนะครับ มีการถาม ๓ ครั้ง ทั้ง ๓ ครั้ง ถามและตอบ
รวมไม่เกิน ๓๐ นาที อย่างเดิมครับ เชิญคุณคำนูณ

นายคำนูณ สิทธิสมาน : ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ กระผม คำนูณ
สิทธิสมาน สมาชิกสภานิติบัญญัติฯ ครับ ท่านประธานฯ ครับ ขออนุญาตใช้ภาพประกอบ
ในการตั้งคำถามในครั้งนี้นะครับ อนุญาตไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดทะวงษ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผมอนุญาต

นายคำนูณ สิทธิสมาน : ครับ ผมจะพยายามอธิบายอย่างรวบรัดที่สุด
นะครับ เพื่อเปิดโอกาสให้ท่านรัฐมนตรีที่ได้กรุณามารอเป็นเวลานานแล้วนี้ได้ตอบคำถาม
ให้เต็มที่นะครับ ประเด็นสำคัญที่อยากจะกราบเรียนถามก็คือ ขอเล่าเรื่องก่อนความเป็นมา
ก็คือในบริการโทรศัพท์พื้นฐานและโทรศัพท์เคลื่อนที่ซึ่งเป็นระบบสื่อสารโทรคมนาคม
นี้นะครับ ในรอบ ๑๕ - ๒๐ ปีมานี้เนื่องจากรัฐ รัฐวิสาหกิจเองไม่สามารถที่จะดำเนินการ
ให้บริการประชาชนได้อย่างทั่วถึงและเพียงพอ จึงได้ทำสัญญาร่วมงานกับบริษัทเอกชน
จำนวนหนึ่งหลายบริษัท ไม่จำเป็นต้องออกชื่อทั้งในส่วนของโทรศัพท์พื้นฐานในกรุงเทพฯ
โทรศัพท์พื้นฐานในต่างจังหวัดแล้วก็โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๒ ระบบ ๓ ระบบ ๔ ระบบก็สุดแท้
แต่ตามความเข้าใจของกระผมแล้วก็บุคคลทั่วไปนี้เราใช้คำว่า ให้สัมปทานเอกชนไปทำ
แต่จริง ๆ แล้วคำว่า สัญญาร่วมงานก็ดี ให้สัมปทานเอกชนไปทำก็ดีนี้เป็นรูปแบบสัญญา
ที่ภาษาเทคนิคเขาเรียกว่า บีทีโอ (BTO) คือ บิลด์ทรานสเฟอร์ (Built Transfer) แล้วก็
ออฟเพอเรชั่น (Operation) บิลด์ก็คือ เอกชนสร้าง แต่ว่าเมื่อสร้างเสร็จแล้วนั้นกรรมสิทธิ์
ไม่ได้เป็นของเอกชนครับ จะต้องทรานสเฟอร์ คือถ่ายโอนมาให้รัฐวิสาหกิจ ในกรณีนี้ก็คือ
องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยซึ่งปัจจุบันนี้ได้แปรรูปมาเป็นบริษัท ทศท. โทรคมนาคม
จำกัด (มหาชน) แต่ว่าถึงอย่างไรก็ตามรัฐก็ยังถือหุ้นอยู่ร้อยละ ๕๑ แล้ว
การสื่อแห่งประเทศไทยในอดีตหรือปัจจุบันก็คือบริษัท ทศท. โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)
แต่ว่ารัฐก็ยังถือหุ้นอยู่ร้อยละ ๕๑ เช่นเดิม เพราะฉะนั้นโดยความเข้าใจของบุคคล

ทั่วไป โดยความเข้าใจของกระผมก็คือถึงแม้ว่าเอกชนนี้จะเป็นผู้ลงทุนสร้างโครงข่ายโทรคมนาคมนั้น ๆ ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อระบบโทรคมนาคมก็จริง แต่ว่าเมื่อสร้างเสร็จแล้วนั้นกรรมสิทธิ์ตกเป็นของรัฐโดยทาง ทศท. และ กสท. เป็นผู้ดูแล จากนั้นรัฐก็จึงมอบหมายให้เอกชนนำไปหาประโยชน์ตามสัญญาที่มีต่อกัน แต่มิได้หมายความว่ากรรมสิทธิ์ตกไปเป็นของเอกชนนะครับ แต่สิ่งที่ผมเกิดคำถามขึ้นมาและอยากจะตั้งคำถามให้ทางรัฐบาลโดยท่านรัฐมนตรีได้ตอบให้เป็นที่ประจักษ์ก็คือ ในปัจจุบันนี้เกิดความไม่แน่ชัด ความไม่ชัดเจนขึ้นมาว่าตกลงแล้วโครงข่ายโทรคมนาคมเหล่านี้เป็นอย่างไร กระผมขออนุญาตแสดงภาพแม้ว่าจะเป็นจุดเล็ก ๆ ที่อาจจะไม่ใช่ทั้งหมดของเรื่องแต่เฉพาะจุดเล็ก ๆ นี้สามารถจะบอกเล่าเรื่องราวได้พอสมควรครับ ในภาพแรกนี่นะครับ ขอประทานโทษเป็นการโชว์ (Show) ภาพครั้งแรกไม่ค่อยสันทัดเท่าไรนักนะครับ เราจะเห็นได้ว่าอันนี้คือ เขาเรียกว่า ตู้ร้อยสายไซ้ไหมครับ สีเขียว ๆ นี่อันนี้ถ่ายที่จังหวัดภูเก็ต นี่ก็ถ่ายมาประมาณหลายเดือนแล้ว ที่หน้าตู้เขาจะเขียนว่า ทีโอที – ทีทีแอลเอ็นดีที (TOT- TT&T) แล้วก็มีตราขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย อยู่ ทีโอทีก็แน่นอนองค์การโทรศัพท์ ทีทีแอลเอ็นดีทีก็คือ บริษัทที่รับสัมปทานไปแล้วก็มีหมายเลข บริเวณเดียวกันนี้แต่ถ่ายอีกครั้งหนึ่ง เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๕ ปรากฏว่าเปลี่ยนไปแล้วครับ จะเห็นได้ว่าเป็นการใช้สเปรย์ (Spray) มาพ่นสีเขียวทับ เป็นเขียวแก่นิด ๆ เพราะว่าตู้เดิมคงจะถูกแดดถูกฝนชะไปนะครับ -----

ปรากฏว่ากลายมาเป็นทีทีที (TTT) หรือทริปเปอร์ที (TRIPPER T) ซึ่งเป็นบริษัทลูกของ ทีทีแอนด์ทีในจังหวัดภูเก็ต คำว่า ทีโอที (TOT) ซึ่งหมายถึงการโทรศัพท์ที่นั่นหายไป แล้วตราสัญลักษณ์ขององค์การโทรศัพท์ที่นั่นก็หายไปด้วย แปลว่าอะไรครับ แปลว่าเดี๋ยวนี้เราทางภาครัฐนั้นยอมให้บริษัทเอกชนเขาเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์โครงข่าย โทรคมนาคมแล้วหรือ ถ้าไม่ยอมเกิดอะไรขึ้นนะครับ อันนี้เป็นเพียง ๑ ตัวอย่าง ตัวอย่างที่ ๒ นะครับ อันนี้ก็คือผู้โทรศัพท์ที่เราเห็นอยู่ทั่วไป มีตราองค์การโทรศัพท์หรือ ทศท. มีตราและ สัญลักษณ์ของบริษัทเอกชนที่ทำสัญญาร่วมงานกับองค์การโทรศัพท์ เช่นเดียวกับภาพนี้ครับ มีตราบริษัทเอกชนและก็มีตราขององค์การโทรศัพท์ แต่ว่าในระยะหลังก็เกิดเหตุการณ์ อย่างนี้ขึ้นครับ คือมีตราบริษัทเอกชนอย่างเดียว ไม่มีตราองค์การโทรศัพท์ ไม่มีตราภาค ของรัฐนะครับ อันนี้เป็นเรื่องสำคัญมากครับ เพราะว่าเป็นการแสดงถึงความเป็นกรรมสิทธิ์ แต่กระผมคงจะไม่ถามหรือกล่าวว่าเป็นเรื่องแค่เปลี่ยนสีตัว หรือเปลี่ยนตรา นะครับ กระผม คิดว่าเรื่องที่จะต้องถามขอความชัดเจนจากรัฐบาลโดยผ่านทางท่านรัฐมนตรีในที่นี้ ก็คือว่า ภาพรวมของระบบโทรคมนาคมของประเทศไทย ภาพรวมขององค์การโทรศัพท์ ซึ่งเดี๋ยวนี้เป็นบริษัท ทศท. ภาพรวมของการสื่อสารซึ่งเดี๋ยวนี้เป็น กสท. ซึ่งเป็นของรัฐนั้น อ่อนแอลงหรือเข้มแข็งขึ้นในรอบหลายปีมานี้ และการที่ทำสัญญาร่วมงานกับเอกชนนั้น สุดท้ายแล้วนอกจากเปลี่ยนสีตัว ตัดตราภาครัฐออกไปแล้วนี้ภาคเอกชนเขาได้ผลประโยชน์ ในสิ่งที่ไม่ควรจะได้จากสิ่งที่ไม่ใช่กรรมสิทธิ์ของเขาหรือไม่ อย่างไรนะครับ สิ่งทีกระผมจะ พูดยี่ถ้าจะอธิบายแล้วคงจะใช้เวลายาว เพราะว่าเป็นศัพท์เทคนิค แล้วก็โดยเวลาครึ่งชั่วโมง ตามกฎแล้วคงจะไม่สามารถจะทำได้ นะครับ แต่อยากจะบอกว่า มีความสำคัญมากนะครับ เพราะว่าเป็นเรื่องที่เราพูดกันถึงเรื่องสัญญาร่วมงานประเภทบีทีโอ (BTO) นี่เป็นการพูด เป็นการทบทวนถึงสิ่งที่เรียกว่า นโยบายแปรรูปรัฐวิสาหกิจหรือการค้าเสรีในยุครัฐบาล ที่แล้ว นี่เป็นเรื่องที่เราจะต้องตั้งคำถามว่า นโยบายเหล่านั้นภายใต้สิ่งที่บอกว่าเพื่อรับการ แข่งขันเสรี เพื่อทำให้ ทศท. กับ กสท. นั้นเข้มแข็งขึ้น ถึงที่สุดแล้วรัฐวิสาหกิจทั้ง ๒ อ่อน กำลังลงไขหรือไม่ และเปิดโอกาสให้กลุ่มทุนเคลื่อนที่เข้ามาครอบครองสิ่งที่เป็นการลงทุน ของภาครัฐใช่หรือไม่ และที่สำคัญไปกว่านั้นก็คือการเคลื่อนที่เข้ามาครอบครองของกลุ่ม ทุนเหล่านั้น ณ ปัจจุบันนี้ไม่ได้หมายความว่าถึงกลุ่มทุนในประเทศเท่านั้น เพราะบริษัท

โทรคมนาคมเอกชน ณ ปัจจุบันนี้ก็มีต่างชาติเข้ามาถือหุ้นข้างมากอยู่หลายบริษัทด้วยกัน เพราะฉะนั้นสิ่งที่ท่านรัฐมนตรีจะต้องทำความเข้าใจกับประชาชนผ่านสภานิติบัญญัติแห่งชาติชุดนี้มีความเกี่ยวข้องกับความมั่นคงของชาติ มีความเกี่ยวข้องกับความมั่นคงของชาติ เพราะว่าโครงข่ายโทรคมนาคมนั้นย่อมจะหมายถึงความมั่นคงของชาติได้ด้วยนะครับ กระผมคิดว่าความสำคัญของการโทรศัพท์ ความสำคัญของชื่อ ทศท. หรือทีโอทีนั้นถ้าเราก็ดูว่าไม่สำคัญก็แค่ตัวหนังสือ ๒ – ๓ ตัวนั้นเห็นจะไม่ถูกนะครับ เพราะว่าตั้งแต่สมัยสมเด็จพระพุทธเจ้าหลวง รัชกาลที่ ๕ ทรงปฏิรูปประเทศเมื่อ ๑๐๐ กว่าปีที่แล้วนี้ แนวทางประการหนึ่งในการปฏิรูปประเทศก็คือการสร้างระบบสื่อสารให้มีความทันสมัย พระองค์ทรงสถาปนากรมไปรษณีย์โทรเลขขึ้นเป็นหน่วยงานแรก เพื่อให้บ้านเมืองของเราได้มีการสื่อสารที่ทัดเทียมกับประเทศตะวันตก เพราะพวกตะวันตกชอบใช้ข้ออ้างว่าบ้านเราเป็นบ้านป่าเมืองเถื่อนเพื่อที่จะยึดบ้านเมืองของเรา-----

- ๓๐/๑



จนกระทั่งต่อมาในปีพุทธศักราช ๒๔๙๗ ก็มีการตราพระราชบัญญัติไปรษณีย์โทรเลขขึ้น เพื่อวางระบบการไปรษณีย์และโทรเลข ในปีพุทธศักราช ๒๔๙๗ มีการตราพระราชบัญญัติ องค์การโทรศัพท์ขึ้นเพื่อวางระบบโทรศัพท์ขึ้นในประเทศ และในปีพุทธศักราช ๒๕๑๕ มีการตราพระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทยขึ้นเพื่อวางระบบการสื่อสาร ข้ามประเทศ เหล่านี้ล้วนเป็นมรดกที่สืบสานมาจากพระราชปณิธานของล้นเกล้าฯ รัชกาลที่ ๕ ในการพัฒนาระบบการสื่อสารให้มีความทันสมัย และที่สำคัญครับ พวกเรานั้น เวลาขับรถหรือเวลานั่งรถเมล์หรือเวลาเดินถนนนั้นพวกเราก็มักจะมาโดยตลอดถึงเรื่อง การขูด ๆ กลบ ๆ ของการวางท่อร้อยสายของกิจการโทรศัพท์ กระผมเห็นว่ามันเป็นต้นทุนทาง สังคมอย่างหนึ่งที่พวกเราทุกคนและคนไทยทุกคนในสังคมนี้ลงทุนลงไปเพื่อก่อให้เกิด โครงสร้างโทรศัพท์สายทองแดงที่เป็นระบบไฟเบอร์ (Fiber) ไบแก้วนำแสง ทั้งหมดนั้น นะครับ ต้องอาศัยจำนวนเงินต้นทุนมหาศาลและต้นทุนอื่น ๆ ทางสังคม เช่น รถติดนี้ด้วย นะครับ จนประเทศไทยสามารถวางโครงข่ายโทรคมนาคมได้ทั่วประเทศ ทำให้เรามีความ ทันสมัยขึ้นมา เพราะฉะนั้นโครงข่ายโทรคมนาคมจึงเป็นสมบัติของชาติที่มีความสำคัญ อย่างยิ่งนะครับ และขณะนี้อยู่ในความครอบครองดูแลของ ทศท. และ กสท. สิ่งที่กระผมจะ ถามเป็นคำถามแรกก็คืออยากให้ท่านรัฐมนตรีได้บรรยายอธิบายว่าสภาพการณ์ที่กระผมได้ บรรยายมานี้ได้เกิดขึ้นจริงหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเราได้เสียประโยชน์อะไรไปบ้างจากที่ ควรจะได้ มีศัพท์เทคนิคอยู่ ๒ คำนะครับที่บริษัทเอกชนนี้เขาจะต้องจ่ายให้กับภาครัฐ ซึ่งเท่าที่กระผมทราบในปัจจุบันนี้ก็ยังมีปัญหาใหญ่หลวงเกิดขึ้นคือเขาไม่ยอมจ่าย ก็คือค่า ที่เรียกว่า เอซี (AC) กับไปไอซี (IC) เอซีก็คือแอคเซสชาร์จ (Access charge) ก็คือค่าใช้ โครงข่าย อันนี้จะเกิดขึ้นกับบริษัทโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่เรียกว่า ๒๐๐ บาทต่อเดือน อีกประการหนึ่งก็คือไอซี อินเตอร์คอนเนกชันชาร์จ (Interconnection charge) ค่าเชื่อมต่อ โครงข่าย ซึ่งเมื่อไม่นานมานี้เองนี้ปรากฏภาพข่าวแล้วก็ข่าวเป็นที่เปิดเผยโดยทั่วไปว่าทาง บริษัทเอกชน ๒ แห่งนี้เขาถึงกับลงทุนทำสัญญากันเอง มีภาพข่าวปรากฏขึ้นทั่วไป ก็คือว่า เขาจะคิดค่าไอซีชาร์จนี้ระหว่างกัน คือระหว่างบริษัทเอกชน ๒ แห่ง และที่สำคัญคือเขาคิด ค่าไอซีชาร์จจากทาง ทศท. ด้วยนะครับ การที่แค่เขา来做สัญญาคิดค่าเชื่อมต่อโครงข่าย ระหว่างกันนี้ก็ย่อมหมายความว่าเขามีกรรมสิทธิ์ในโครงข่ายโทรคมนาคมนั้นแล้ว

ใช่หรือไม่ครับ ที่กระผมมีเกี่ยวกับระบบโทรคมนาคมครับ แต่ว่าพยายามพูดด้วยภาษาชาวบ้านให้เข้าใจได้ง่ายที่สุดนี้ ก็อยากจะกราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีได้ให้ความกระจ่างกับสถานะว่ามีปัญหาใหญ่ที่เกิดขึ้นนี้จริงหรือไม่ แล้วก็ท่านได้มีแนวทางที่จะแก้ไขให้ทรัพย์สินของชาติ สิ่งที่เขาควรจะได้นี้กลับคืนมาสู่ชาติได้อย่างไรบ้างครับ ขอบพระคุณครับ นี่เป็นคำถามแรกครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ ท่านมีเวลาเหลือทั้งหมดอีก ๑๕ นาที

นายสิทธิชัย โภไคยอุดม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ และท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่าน ผมไม่ทราบว่าจะตอบปัญหาทุกประเด็นได้ตรงหรือไม่ ก่อนที่จะตอบปัญหาประเด็นหลักนี้ผมอยากจะกล่าวถึงตัวอย่างภาพที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้แสดงนะครับ อันนั้นเป็นภาพของระบบโทรศัพท์ที่ใช้สายทองแดงคือตามบ้าน ซึ่งภาพนั้นผมไม่ทราบว่าเกิดขึ้นได้อย่างไรที่ตอนแรกมีตราของทีโอทีกับทีทีเอ็นด์ที่ตอนหลังกลายเป็นทรูเฟิลที แต่ถ้าผมเดานะครับ เพราะว่าเมื่อประมาณสัก ๒ ปีที่แล้วนี้ทาง กทช. ได้ให้ใบอนุญาตกับบริษัททรูเฟิลทีให้มีสถานภาพสามารถที่จะดำเนินการสร้างโครงข่ายได้เช่นเดียวกับทางบริษัททีโอทีและ กสท. ตกลงในประเทศไทยมี ๓ รายปัจจุบันนี้ที่มีสถานภาพเท่ากัน คือสามารถจะสร้างโครงข่ายของตัวเองได้เลย เพราะฉะนั้นอันนี้อาจจะเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทรูเฟิลทีนี้ไปพันธมิตรเข้ากับซุ้มสายที่ว่านี้ แต่ว่าจะเป็นซุ้มสายตัวเดียวกันได้อย่างไรอันนี้ก็ไม่ทราบนะครับ แล้วก็ต้องขอขอบพระคุณ ผมจะได้ตรวจสอบต่อไปนะครับ-----



สำหรับเรื่องระบบโทรศัพท์ที่เป็นปัญหาใหญ่ในประเทศไทยตอนนี้ก็เป็นเรื่องที่เริ่มมาจากประมาณ ๒๐ ปีที่แล้ว ที่แต่เดิมท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติคงจะทราบว่า นักการเมืองสมัยก่อนอาจจะสัก ๓๐ ปี ตั้งแต่ ๕๐ ปี ถึง ๓๐ ปีที่แล้วรัฐวิสาหกิจที่เขาสนใจมากที่สุดก็คือการรถไฟแห่งประเทศไทย ทุกคนอยากจะเป็นบอร์ด (Board) ทุกคนอยากจะเป็นผู้บริหารการรถไฟแห่งประเทศไทย เพราะว่าเป็นกิจการรัฐวิสาหกิจที่มีเงินเกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก แต่เมื่อประมาณสัก ๒๐ ปีที่แล้ว เริ่ม ๒๕ ปีที่แล้วการรถไฟฯ ก็เริ่มเหลือแต่กระดูกอย่างที่ว่าก็ถูกทอดทิ้งไป ไม่มีใครเหลียวแล เพราะฉะนั้นการรถไฟแห่งประเทศไทยก็ยังคงเป็นการรถไฟแห่งประเทศไทยมาถึงปัจจุบันนี้ ไม่ค่อยได้ปรับปรุงอะไรในทางที่ดี ในประมาณ ๒๐ ปีที่แล้วทางด้านการเมือง นักการเมืองก็หันมาสนใจกิจการโทรคมนาคม ก็เริ่มมาสนใจทั้งบริษัททีโอที และบริษัทซีเอที (CAT) เพราะฉะนั้น ๒ หน่วยงานนี้ก็ถือว่าจะต้องเป็นรัฐวิสาหกิจที่พรรคการเมือง ซึ่งมีอำนาจในเวลานั้น มีเสียงข้างมากในเวลานั้นจะต้องเข้ามาจัดการนะครับ เพราะฉะนั้นทั้ง ๒ หน่วยงานนี้ก็ถูกแทรกแซงเป็นอย่างมากจากทางด้านการเมืองมาตลอด ระบบโทรศัพท์มือถือในเมืองไทย ประเทศไทยอาจจะเป็นประเทศเดียวในโลกที่เรามีการให้บริการโดยใช้คลื่นความถี่ ซึ่งเราต้องถือว่าเป็นสมบัติของชาติ แต่ใช้คลื่นความถี่แบบฟุ่มเฟือยมาก คือ ทุกคนอย่างเช่น สมัยเดิมเมื่อ ๒๐ ปีที่แล้วจะมีโทรศัพท์มือถือที่ กสท. ให้บริการ ให้สัมปทานเป็นคลื่น ๘๐๐ ๘๕๐ เมกกะเฮิร์ตซ์ แล้วก็ทศท. ให้บริการที่ ๙๐๐ เมกกะเฮิร์ตซ์ การลงทุนก็ซ้ำซ้อนไม่ได้เกิดประโยชน์เท่าที่ควร พอมาเป็นระบบดิจิทัล (Digital) ก็มีการลงทุนซ้ำซ้อนอีก ซึ่งเป็นการเสียทรัพยากรธรรมชาติเป็นอย่างมาก แต่ขณะเดียวกันบริษัทที่รับสัมปทานไปก็ได้ผลประโยชน์ โดยทั่วไปจะเป็นทางอ้อม เพราะว่าจะมีเพียงบริษัทเดียวที่สามารถจะแสดงได้ว่ามีกำไรมากมายทุก ๆ ปี

ติดต่อกันมาที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้บอกไว้ว่า สัญญาสัมปทานไม่ว่าจะเป็นสัญญาร่วมลงทุนของบริษัททีโอทีหรือสัญญาสัมปทานของบริษัท กสท. โทรคมฯ จะเป็นสัญญาแบบบีทีโอ คือ เอกชนที่มาร่วมกิจการจะต้องสร้างโครงข่าย แล้วก็ยกโครงข่ายให้แก่หน่วยงานของรัฐ คือ ทีโอที หรือ กสท. แล้วก็ถึงจะมีสิทธิไปออฟเฟอร์เรต ซึ่งก็เป็นที่แปลกเหมือนกันว่าประเทศไทยเป็นประเทศไม่กี่ประเทศที่มีสัญญาลักษณะนี้ ในต่างประเทศส่วนใหญ่จะเป็นบีโอที คือ

เอกชนถ้าร่วมลงทุนคือสร้าง แล้วก็ดำเนินการออฟเพอเรต พอหมดสัญญาสัมปทาน
ค่อยส่งต่อให้รัฐก็จะเป็นอย่างนั้น แต่สัญญาของเราจะเป็นบีทีโอ เพราะว่าถ้าเราทำบีโอที่
ผมเข้าใจว่าคงจะถูกโจมตีจากทางสาธารณชนค่อนข้างเยอะ เพราะฉะนั้นเพื่อกันข้อครหา
แต่กันโดยนามเท่านั้นเองนะครับ ก็จะกลายเป็นบีทีโอ บิลด์ทรานสเฟอร์แล้วถึงออฟเพอเรต
ได้ ก็เป็นสัญญาที่จริง ๆ ก็ดีนะครับ ผมมาอยู่ในตำแหน่งนี้ได้ประมาณ ๓ เดือน ประมาณ
สัก ๑๐ กว่าวันที่ผ่านมา ก็ถึงโอกาสที่ได้ปรารภกับท่านปลัดฯ ซึ่งท่านก็เป็นสมาชิกฯ
นั่งอยู่ในที่นี้ มีข้อครหาค่อนข้างเยอะว่าบริษัทเอกชนที่มารับสัญญาสัมปทานเซลลูลาร์
(Cellular) ทั้งหลายเป็นเวลาเกือบ ๒๐ ปีทั้งนั้น ไม่ค่อยได้โอนกรรมสิทธิ์ของแต่ละสาขา
ให้กับหน่วยงานของรัฐเป็นจริงหรือไม่ ทางท่านปลัดฯ ก็ได้ตรวจสอบ แล้วเราทั้งคู่ตกตะลึง
 เพราะว่าถ้าดูหน่วยงานของแคต (CAT) หรือ กสท. บริษัทดีแทค (DTAC) ส่งมอบเพียง
๔๘.๕ เปอร์เซ็นต์แค่นั้นเอง ดำเนินการมาเกือบ ๒๐ ปีแล้วเหมือนกัน -----

- ๓๒/๑

บริษัททรูมูฟส่งมอบเพียง ๑๐.๖ เปอร์เซนต์ อีกบริษัทหนึ่งดีพีซี (DPC) ซึ่งเป็นบริษัทในเครือของ เอไอเอส (AIS) เหมือนกัน ส่งมอบเพียง ๔๒ เปอร์เซนต์ พอมาดูทางด้านทีโอที ทีโอที นี้ตามสัญญาอาจจะเขียนไว้ค่อนข้างจะคลุมเครือ ถ้าอ่านไม่คือน่าจะเข้าใจไปว่าทุก ๆ โครงข่ายที่บริษัทสร้างเสร็จจะกลายเป็นสมบัติของทีโอทีโดยอัตโนมัติ แต่การเขียนสัญญานั้นค่อนข้างจะคลุมเครือ ถ้าอ่านดูจริง ๆ จะเห็นได้ว่าข้อความเหล่านั้นใช้ได้เฉพาะไม่กี่ร้อยสถานีที่สร้างตอนแรก หลังจากนั้นจะมีการเพิ่ม เพราะว่าเขาจะต้องให้บริการให้ดีขึ้น จะมีการเซลล์ไซต์ (Cell site) ที่เรียกกันภาษาเทคนิคนะครับ มากขึ้นไปเรื่อย ๆ แล้วก็ตามสัญญา ก็ต้องมีการโอนกรรมสิทธิ์ให้กับทีโอที ทางทีโอทีไม่สามารถจะให้ตัวเลขได้ตอนนี้ว่ามีเซลล์ไซต์กี่เปอร์เซนต์ที่ยังไม่ได้โอน แต่ให้เป็นตัวจำนวนเงินได้ เพราะว่าทางบริษัทคงจะไม่ได้แจ้งเป็นตัวเลขที่แน่นอนว่าแต่ละจังหวัดมีเซลล์ไซต์แม่และเซลล์ไซต์ลูกขยายไปเท่าไร แต่แจ้งเป็นจำนวนเงินมียังมีทรัพย์สินอีกเป็นจำนวน ๕๑,๕๘๔ ล้านบาทที่ยังไม่ได้โอน จากการสอบถามไปกับทั้ง ๒ หน่วยงานนี้ก็ได้อำตอบที่ค่อนข้างเหมือนกันว่าอยู่ในระหว่างโอน เพราะว่ามิติดูการน้อยเหตุผลก็มีนะครับ แต่ขณะเดียวกันทางผมก็ถามว่าใช้เวลาอย่างน้อยอะไรก็ตามเซลล์ไซต์เต็มจำนวนก็ไม่ได้เป็นเหมือนเซลล์ไซต์ เป็นแค่ไม่กี่ร้อยหรือเป็นพันแค่นั้นเอง แต่ใช้เวลาเกือบ ๒๐ ปี ยังโอนไม่เสร็จ อันนี้ผมก็ตกตะลึง แล้วตอนนี้ก็ได้มีมาตรการออกไปโดยมีคำสั่งจากทางปลัดกระทรวงไอซีที (ICT) ว่าให้ทั้ง ๒ หน่วยงานนี้จัดการโอนให้เรียบร้อยภายใน ๓ เดือน เพราะฉะนั้น กรรมการผู้จัดการใหญ่ของทั้ง ๒ บริษัทจะถูกถอดออกจากตำแหน่ง และขณะเดียวกันเราก็ได้มีการตั้งกรรมการที่จะต้องดูเรื่องราวไปว่าในอดีตทำไมถึงเหตุการณ์เป็นอย่างนี้เกิดขึ้นมาได้ แล้วการที่บริษัทไม่โอนเน็ตเวิร์ค (Network) เหล่านั้น เซลล์ไซต์เหล่านั้นให้กับหน่วยงานของรัฐมีผลกระทบอะไร ผลผลที่เขาว่ากันก็คือว่าบางบริษัทอาจจะเอาเครื่องมือเหล่านั้นไปค้าประกันที่ธนาคารเสียก่อน เพราะฉะนั้นยังไม่ได้ก็ยังไม่โอนให้ไม่ได้ แต่ทั้งหมดนี้ถ้าเราดูผิวเผินก็จะเห็นได้ว่าเป็นความผิด จริง ๆ เป็นความผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐทั้ง ๒ หน่วยงานที่ไม่ได้มีความรอบคอบไม่ได้มีจิตใจที่จะรักษาผลประโยชน์ของหน่วยงานของตนเองซึ่งถือว่าเป็นหน่วยงานของรัฐอย่างจริงจัง แต่ถ้าเราจะดูให้ด้วยความเป็นกรรมการกระทำเหล่านี้เจ้าหน้าที่เหล่านี้ไม่สามารถที่จะทำได้เลย ถ้าเผื่อว่ารัฐมนตรีที่มาจากการเมืองมีการ

ตรวจสอบในลักษณะที่โปร่งใสที่จะไม่ยอมให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น ซึ่งอันนี้ก็เป็นเรื่องที่น่าเศร้าใจ และที่ท่านพูดถึงเมื่อสักครู่นี้เรื่องปัจจุบันนี้ว่าบริษัทเอกชน มีการออกข่าวทำลายหน่วยงานของรัฐอย่างไม่เกรงกลัวเลย ซึ่งเป็นความจริง เพราะภายใน ๓ - ๔ ปีนี้ ทางบริษัทเอกชนมีการเจริญเติบโต มีการต่อโครงข่ายเข้าถึงกันและกัน โดยไม่ผ่านโครงข่ายของรัฐ คือซีเอที หรือทีโอที ค่อนข้างมาก เพราะฉะนั้นเขาก็มีความคิดว่าคงไม่จำเป็นต้องอาศัยหน่วยงานของรัฐอีกต่อไป ทั้ง ๆ ที่เขาเริ่มต้นมา เนื่องจากว่าหน่วยงานของรัฐทั้ง ๒ แห่งนี้ให้โอกาสเขาในการที่จะมารับสัญญาสัมปทานไป-----

- ๓๓/๑

เรื่องที่ผมเศร้าใจที่สุดสำหรับประเทศไทยก็คือ เรื่องอินเทอร์เน็ตคอนเนกชันชาร์จกับแอกเซสชาร์จ ผมไม่ได้เศร้าใจ เพราะว่ามี การดำเนินการเก็บอินเทอร์เน็ตคอนเนกชันชาร์จขึ้นมา เพื่อให้มันเข้าใจง่ายขึ้นครับ ผมจะขออนุญาตใช้คำเปรียบเทียบของท่านประธานบอร์ดของทีโอทีว่า แอกเซสชาร์จเปรียบเสมือนค่าขึ้นทางด่วน เวลาเราอยู่บนถนนด้านล่างจะขึ้นทางด่วนก็ต้องจ่ายค่าทางด่วน เวลาลงจากทางด่วนไม่ต้องจ่าย แต่อินเทอร์เน็ตคอนเนกชันชาร์จเปรียบเสมือนค่าจ่ายระหว่างทางด่วนสาย ๑ ไปสาย ๒ จากทางสาย ๑ ไปสาย ๒ ก็ต้องจ่าย จากสาย ๒ มาสาย ๑ ก็ต้องจ่าย แอกเซสชาร์จมันเริ่มเกิดจากว่าบริษัทเอไอเอสทำสัญญา กับทีโอทีแบบร่วมลงทุน เพราะฉะนั้นเขาถือว่าโครงข่ายที่เอไอเอสสร้างขึ้นมาเป็นของทีโอทีไปเลย เพราะฉะนั้นก็เสมือนว่าเป็นบุคคลเดียวกันทำการค้าร่วมกัน แต่ถ้าบริษัทแทคหรือบริษัทยูคอมสมัยนั้นได้รับสัญญาสัมปทานจาก กสท. ซึ่งเป็นคนละหน่วยงานกับ ทศท. จะเห็นได้ว่าตอนระยะเริ่มแรกจะใช้โทรศัพท์มือถือของ กสท. ยุ่งยากมากจะต้องมีการหมุนหมายเลขพิเศษหลายตัวข้างหน้า เพราะฉะนั้นบริษัทก็อยากจะให้หมุนใช้ ๐๑ เหมือนกับทางเอไอเอส เพื่อว่าจะได้เรียกลูกค้าเพิ่มขึ้น ก็ได้ไปเจรจากับทางทีโอที ทางทีโอทีบอกว่าก็ได้ แต่ว่าจะต้องมีค่าใช้จ่ายเพิ่ม เพราะจะต้องมีการซื้อเครื่องมือติดตั้งอะไรต่าง ๆ เพื่อให้โทรศัพท์สัญญาณของบริษัทที่รับสัมปทานจาก กสท. มาใช้กับทีโอที ก็เลยได้คิดเป็นแอกเซสชาร์จขึ้นมาด้วยมูลค่า ๒๐๐ บาทต่อเดือนต่อหมายเลข แต่เดิมบริษัทเอกชนก็ดีใจมากที่ได้มีโอกาสเข้าสู่โครงข่ายของ ทศท. ยินดีอย่างยิ่งที่จะจ่ายแอกเซสชาร์จ ๒๐๐ บาท ถือว่าเป็นบุญคุณมหาศาลทำให้เขาแข่งขันได้ค่อนข้างที่จะดี ซึ่งแต่เดิมเป็นอย่างนี้ก็เพราะว่าผู้ใช้โทรศัพท์มือถือส่วนใหญ่จะเป็นนักธุรกิจผู้ใหญ่ ค่าโทรศัพท์ต่อเดือนจะเสียประมาณ ๓,๐๐๐, ๔,๐๐๐, ๕,๐๐๐ บาท เพราะฉะนั้นจ่าย ๒๐๐ บาทต่อเดือนถือเป็นเรื่องเล็ก แต่ปัจจุบันนี้ผู้ใช้โทรศัพท์มือถือส่วนใหญ่จะเป็นวัยรุ่น เป็นเยาวชนจ่ายค่าโทรศัพท์ต่อเดือนอาจจะต่ำกว่า ๕๐๐ บาท เพราะฉะนั้นถ้าเขาต้องจ่าย ๒๐๐ บาทต่อหมายเลขมันไม่คุ้ม เพราะฉะนั้นบริษัทเอกชนจึงต้องการที่จะ พูดยาชาชาวบ้านคือเบี้ยวไม่ยอมจ่ายค่าแอกเซสชาร์จอีกต่อไป โดยการออกมาประกาศต่อหน้าสาธารณชนผ่านสื่อมวลชนทั้งหลายว่าเขาไม่จ่ายอีกแล้ว โดยอาศัยอ้าง กทข. ว่า กทข. ได้ออกกำหนดระบบอินเทอร์เน็ตคอนเนกชัน



LIRT

ซาร์จมา เพราะฉะนั้นเขาจะใช้ระบบนั้นแทนสิ่งที่น่าเศร้าใจสำหรับประเทศไทยแล้วก็เป็นที
กระอักกระอ่วนใจของผมคือ ผมในฐานะที่เป็นรัฐมนตรีกระทรวงไอซีทีที่จะต้องดูแลกำกับ
บริษัททีโอทีและซีเอที และต้องดูแลระบบโทรคมนาคมในส่วนออฟเพอเรชันไม่ใช่เป็นส่วน
ที่ไปควบคุมเหมือนกับ กทช. นี่ มันต้องพยายามหาข้อยุติว่าตกลงบริษัทเอกชนที่ไม่จ่าย
แอสเซสซาร์จนี้มันถูกต้องหรือเปล่า เราควรจะเลิกหรือเปล่า ในฐานะที่เป็นรัฐมนตรีผมไม่มี
อำนาจที่จะวินิจฉัยเลยทั้งสิ้น พอดูตามกฎหมายของ กทช. ในลักษณะของผู้ที่ไม่ใช่
นักกฎหมายดูโดยผิวเผินก็คิดว่า กทช. มีอำนาจวินิจฉัยว่าเรื่องข้อพิพาทระหว่างบริษัท
เอกชนกับ ทศท. เรื่องเอซีจะอย่างไร แต่ทาง กทช. ก็ได้บอกว่าท่านไม่มีอำนาจวินิจฉัย
เพราะว่าเป็นเรื่องระหว่างคู่สัญญา เพราะฉะนั้นคู่สัญญาต้องตกลงกันเอง ตกลงในประเทศไทย
ไทยก็ไม่มีหน่วยงานไหน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านมีเวลาเหลืออีก ๑ นาที
เท่านั้น

นายสิทธิชัย โภไคยอุดม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสาร) : ไม่มีหน่วยงานไหนที่จะวินิจฉัยเรื่องเอซีได้ก็ต้องขึ้นศาล แล้วปัจจุบันนี้
ผมจะรีบคอนคลูด (Conclude) ว่าล่าสุดเรื่อง ๓ ล้านเลขหมายที่ทางบริษัทเอกชนทั้ง ๒ ได้
เบอร์มาจาก กทช. แล้วก็จะขอต่อเข้าเนตเวิร์คของทีโอที ทางทีโอทีก็บอกว่าตามสัญญาต้อง
จ่ายค่าแอสเซสซาร์จ ๒๐๐ บาท ทางเอกชนไม่จ่าย ถ้าไม่จ่ายนี้ทางทีโอทีก็บอกว่าจะไม่ต่อ
ตามสัญญา อันนี้คงจะเป็นข่าวไปอีกนานจะต้องผลกระทบ บอกว่าประชาชนจะเดือดร้อนจะ
อะไรต่าง ๆ แต่ข้อเท็จจริงคือ กทช. บอกว่า เรื่องแอสเซสซาร์จเป็นเรื่องระหว่างคู่สัญญาไม่มี
ใครมายุ่งด้วย แต่พอมาถึงเรื่อง ๓ ล้านเลขหมายบอกว่า ถ้าเชื่อว่าทีโอทีไม่อนุญาตให้ต่อผิด
กฎหมาย กทช. ซึ่งก็ผิดกฎหมาย กทช. จริง แต่ผมคิดว่านโยบายของผมคือว่าทุกคนใน
แผ่นดินไทยจะทำผิดกฎหมายไม่ได้ทุกคนต้องทำตามกฎหมาย เพราะฉะนั้นทีโอทีก็ต้องทำ
ตามกฎหมาย นั่นหมายถึงว่า บริษัทเอกชนต้องทำ



LIRT

ตามกฎหมายด้วยนะครับ ตราบใดที่ยังมีสัญญาอยู่ แล้วสัญญานั้นยังไม่ขาดอายุ ยังไม่โมฆะ
ไป ยังไม่มีศาลสั่งว่าอะไรเป็นอะไรนี่ บริษัทเอกชนก็ต้องทำตามสัญญา-----

- ๓๔/๑

เพราะฉะนั้นปัจจุบันนี้ก็ไม่มีใครในประเทศไทยที่จะกล้าสั่งให้บริษัทที่โอทีต่อสาย ๓ ล้าน
เลขหมายให้กับเอกชน โดยเอกชนไม่จ่าย ๒๐๐ บาท ต่อเดือน เพราะว่าถ้าคิดเป็นมูลค่าออก
มาแล้ว ๓ ล้าน คูณกับ ๒๐๐ บาทต่อเดือน คูณ ๑๒ เดือนต่อปี เป็นเงินมหาศาล ใครที่สั่ง
แบบนี้ก็ต้องถูกฟ้องเรียกค่าเสียหายต่อ ๆ ไป อันนี้ก็บังเอิญไม่มีเวลาก็คงจะเป็น
ปัญหาหนักที่จะไม่ยุติง่าย ๆ จะยุติก็ต่อเมื่อจะต้องอาศัยอำนาจศาลที่จะแก้ไขนิยามของ
คำว่า แอเคสเซซชาร์จจะต้องมีหรือไม่มี

นายประพันธ์ คุณมี : ขออนุญาตท่านประธานฯ ครับ ท่านประธานฯ ครับ
ผม ประพันธ์ คุณมี ขออนุญาตครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณประพันธ์

นายประพันธ์ คุณมี : เผอิญว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญมากแล้วที่ท่าน
รัฐมนตรีได้ตอบข้อเท็จจริงเรื่องนี้เป็นประโยชน์กับประเทศชาติและสภาแห่งนี้มากเลย แล้ว
เมื่อวานท่านก็ได้กรุณามาตอบปัญหานี้กับคณะกรรมการการคุ้มครองผู้บริโภค แล้วผม
เห็นว่า ประเด็นนี้เป็นเรื่องใหญ่และเป็นโอกาสที่สภาจะได้มีโอกาสรับทราบ จะกรุณาขยาย
เวลาให้ท่านคำนวณ สิทธิสमान ในการถามกระชั้นเพิ่มไปอีกสัก ๑๕ นาที หรือ ๒๐ นาที
ก็จะเป็นประโยชน์กับที่ประชุมแห่งนี้มาก จึงขอความกรุณาท่านประธานฯ ได้โปรด
พิจารณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เพื่อนสมาชิกฯ ครับ
จะให้เวลาเพิ่มไหมครับ ท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่ขัดข้องนะครับ
ผมให้เวลาอีก ๓๐ นาที เชิญถามครั้งที่ ๒

นายคำนวณ สิทธิสमान : คำนวณ สิทธิสमान ท่านประธานฯ ครับ



ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : กรุณาถามให้ตรงประเด็น
ครับ จะได้สั้น

นายคำณูณ สิทธิสมาน : ตรงมากแล้วครับ เข้าใจว่าคณะรัฐมนตรีก็คง
เช่นเดียวกับกระผมก็คือ พอถูกจำกัดด้วยเวลาแล้วต้องอธิบายศัพท์เทคนิค ตื้นตื้น
เพราะฉะนั้นกระผมอยากเข้าเป้าเลยแล้วกันว่า เข้าใจว่าที่ท่านรัฐมนตรีพูดมาสิ่งที่กระผม
พอใจและถือว่าเป็นวัตถุประสงค์ในการที่ตั้งกระทู้ถามนี้คือ ขนาดท่านรัฐมนตรียังตะลึง
ขนาดท่านรัฐมนตรียังรู้สึกเศร้าใจ แล้วดูเหมือนว่าท่านก็ยังไม่ว่าจะหาทางออกได้อย่างไร
ผมคิดว่าเป็นเรื่องใหญ่สำหรับประเทศไทยนะครับ เข้าใจว่าส่วนหนึ่งที่ท่านรัฐมนตรี
เป็นกังวลก็คือว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นมาจาก ๓ ส่วน หรือ ๓ ทิม ด้วยกันที่ก่อให้เกิดปัญหานี้
ทิมหนึ่งก็คือกลุ่มทุน เอกชนทางด้านโทรคมนาคม อันนี้ไม่ว่ากัน เขาก็ต้องทำการค้า ทิมที่ ๒
ก็คือ คนของรัฐที่ส่งเข้าไปเป็นกรรมการของ ทศท. กับ กสท. ที่เห็นเรื่องราวต่าง ๆ เหล่านี้
เกิดขึ้นแล้วก็นั่งดูอยู่ไม่ทำอะไรเท่าที่ควร แต่ทิมที่ ๓ สำคัญมากครับท่านประธานฯ ก็คือ
กทช. องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญฉบับที่แล้ว ซึ่งก็แปลกเมื่อมีการรัฐประหารแล้วองค์กร
ตามรัฐธรรมนูญฉบับที่แล้วไม่ตายตามรัฐธรรมนูญไปด้วย ก็ไม่เป็นไรถือเป็นนวัตกรรมใหม่
ของการรัฐประหาร ไม่ว่ากัน เพราะว่าการที่เอกชนเขากล้าที่จะเบี้ยว กล้าที่จะทำอะไรอย่าง
ที่ท่านรัฐมนตรีท่านกล่าวว่า แย้งข้อ หรืออย่างไรนี้นะครับ เพราะว่าเขาได้อานิสงส์จาก
ประกาศและนโยบายของ คตช. ถึง ๒ – ๓ ประการด้วยกัน กระผมจะไม่ลงในรายละเอียด
นะครับ แต่หวังว่าในคำถามที่ ๒ ท่านรัฐมนตรีอาจจะอธิบายได้ กระผมก็เลยอยากจะ
เรียนถามถึงการแก้ปัญหา ท่านรัฐมนตรีนั้นเองถึงคำว่า ต้องอาศัยอำนาจศาล เมื่อไม่นานมานี้
นะครับ เมื่อประมาณเดือนตุลาคม หรือเดือนพฤศจิกายนนี้นะครับก็มีเอกชนที่เขาห่วงใย
ทรัพย์สินสมบัติของชาติ แล้วเขาก็ศึกษาข้อมูลเหล่านี้มาพอสมควร เขาก็ได้ใช้สิทธิยื่นฟ้อง
คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติหรือ กทช. ต่อศาลปกครองกลาง ในฐานะที่
ขอให้เพิกถอนประกาศคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ว่าด้วยการใช้และ
เชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ อันนี้เป็นสาเหตุที่มาของปัญหาเรื่องค่าเอซี
และค่าที่ทางรัฐยังกระอักกระอ่วนอยู่นี้นะครับ -----

แต่ปัญหาก็คือว่าทางเอกชนที่เขาฟ้องคดี ทางศาลปกครองท่านวินิจฉัยว่าไม่มีอำนาจฟ้อง เพราะว่าไม่ใช่ผู้เสียหายโดยตรง ซึ่งก็หมายความว่า ศาลปกครองท่านยังไม่ได้วินิจฉัยในตัวข้อเท็จจริงแต่เพียงวินิจฉัยเบื้องต้นในเรื่องอำนาจฟ้องเท่านั้น กระผมก็จะถามว่ารัฐบาลและท่านรัฐมนตรีมีนโยบายที่จะให้ ทศท. และ หรือ กสท. แต่ในกรณีนี้น่าจะเป็น ทศท. ซึ่งเป็นผู้เสียหายโดยตรงนี้ใช้สิทธิฟ้อง กทข. ไหมครับ เพราะโดยความเข้าใจของกระผมนั้นองค์กรอิสระใดก็ตามมีความเป็นอิสระก็เพื่อผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนโดยรวม แต่ไม่ใช่มีอิสระที่จะกระทำการใด ๆ ที่ต่อไปในทางทำให้ชาติเสียผลประโยชน์ ขอเป็นคำถามที่ ๒ ครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสิทธิชัย โภไคยอุดม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ เรื่องที่จะขึ้นศาล เพื่อที่จะให้ศาลได้โปรดวินิจฉัยเรื่องเอชเอ็นครับ ประมาณวันที่ ๑๗ มกราคม ก็จะถึงกำหนดที่บริษัทดีแทคและบริษัททรูมูฟจะต้องจ่ายค่าแอกเซสชาร์จของควอเตอร์ (Quarter) สุดท้ายที่พูดถึงนี้ให้กับทางบริษัทซีเอที และซีเอทีส่งต่อให้ทีโอที แล้วถ้าเขาไม่จ่ายจริง ทางซีเอทีก็จะต้องดำเนินการฟ้องว่า ๒ บริษัทนี้ทำผิดสัญญา แล้วก็ทีโอทีก็ต้องเป็นโจทก์ร่วม ซึ่งก็คงใช้เวลานานกว่าจะรู้เรื่องกันว่าตกลงสิ่งที่บริษัทเอกชนไม่ยอมจ่ายเอชเอ็น นั้น ถึงแม้ว่าจะผิดสัญญา แต่ว่าทำได้หรือเปล่า คือผิดสัญญาแน่ ๆ เพราะสัญญาเขียนไว้แล้วก็จ่ายมาตลอด แต่มาตอนนี้ประกาศฝ่ายเดียวว่าไม่จ่าย แต่เขาไม่ได้บอกว่าเขาเลิกจ่ายเอชเอ็น เขาบอกว่าเขาเลิกจ่ายโดยอาศัยคำประกาศของ กทข. ว่าจ่ายเป็นอินเทอร์เน็ตคอนเนกชันชาร์จแทนและเหตุผลที่เลือกอย่างนี้ เพราะอินเทอร์เน็ตคอนเนกชันชาร์จราคาถูกกว่าแอกเซสชาร์จมากนะครับ อันนั้นเป็นข้อที่ ๑ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ก็คงเข้าสู่การวินิจฉัยของศาลในเวลา



LIRT

ไม่นาน ส่วนเรื่อง ๓ ด้านเลขหมายนี้ ทางบริษัทเอกชน ถ้าเขาต้องการที่จะให้มีคำวินิจฉัยที่แน่นอนว่าทางทีโอที่จะต้องต่อสายให้เขาหรือเปล่า ทางเอกชนก็จะต้องดำเนินการฟ้องศาลอย่างรวดเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ ที่นี้ทางเอกชนเท่าที่คุยคุยผมก็บอกว่าทำไมคุณไม่ฟ้องล่ะ เพราะไม่มีใครที่จะมีอำนาจตัดสินได้ ไม่มีใครมีอำนาจที่จะสั่งได้ตอนนี้ เอกชนก็กลัวว่าการที่เขาไปฟ้องหน่วยงานของรัฐดูแล้วไม่ค่อยเข้ากับธรรมเนียมของทางบริษัทเอกชนมากนัก แต่เวลาเบี่ยงสายนะครับเบี่ยงหน้าตาเฉยนี้ได้ไม่ว่าอะไร ก็ต้องดูว่าเขาจะมีดำเนินการฟ้องหรือเปล่า ส่วนระเบียบอินเตอร์คอนเนชันชาร์จที่ออกโดย กทช. จริง ๆ ก็เป็นมาตรการที่ดีและเป็นมาตรการที่ใช้กันทั่วโลกแล้วตอนนี้ครับ แล้วก่อนที่จะออกระเบียบอินเตอร์คอนเนชันชาร์จนี้ก็เข้าใจว่ามีการศึกษามาละเอียดพอสมควร แต่ว่าสิ่งที่ทำให้มีปัญหาขึ้นมาคือการประกาศอินเตอร์คอนเนชันชาร์จนี้ไม่ได้มีการประสานงานที่ดีพอระหว่างหน่วยงานของรัฐและเอกชน และ กทช. เท่าที่ควรก็เลยทำให้การที่จะใช้อินเตอร์คอนเนชันชาร์จมีปัญหาต้องกินเวลา อย่างน้อยต้องเตรียมตัวกันอีกปี ๒ ปีถึงจะใช้ได้ดี แล้วก็เหตุผลที่ว่าการประสานงานดีไม่เพียงพอก็อาจจะไม่ใช่ความผิดของ กทช. ฝ่ายเดียว อาจจะเป็นความผิดของหน่วยงานของรัฐด้วย อย่างเช่น ทีโอทีที่ไม่ได้ให้ความสนใจกับการประกาศไอซีนี้มากเท่าที่ควร -----

เพราะฉะนั้นพูดง่าย ๆ ว่าสิ่งที่ยุ่งเหยิงอยู่ตอนนี้ไม่ได้มีหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งผิดโดยตรง แต่เกิดจากความผิดพลาด ความไม่เอาใจใส่ของเกือบทุกหน่วยงาน แต่เหตุผลที่เป็นอย่างนี้จริง ๆ ก็เพราะว่าคนที่อยู่ในวงการโทรคมนาคมนี้เมื่อเป็นเวลาเป็น ๑๐ ปีมาไม่มีจุดประสงค์ที่จะพัฒนากิจการโทรคมนาคมอย่างจริงจัง เพื่อผลประโยชน์ต่อประเทศชาติ อันนี้เป็นความรู้สึกของผมนะครับ ทุกคนต้องการเข้ามาเพื่อกอบโกยผลประโยชน์ทั้งนั้น ไม่ว่าจะเป็นนักการเมือง ไม่ว่าจะเป็นบริษัทเอกชน เจ้าหน้าที่ของรัฐ ก็ถูกการเมืองแทรกแซงบีบบังคับจนกระทั่งไม่เป็นอันจะทำงานก็จะต้องสนองนโยบายการเมืองอย่างเดียว เพราะฉะนั้นทั้งบริษัทซีเอทีและทีโอที ซึ่งเป็นหน่วยงานซึ่งมีท่านสมาชิก ๆ ผู้ทรงเกียรติได้บอกว่าเป็นสมบัติของชาตินี้และเป็นสมบัติสำคัญที่จะทำให้ประเทศไทยเราพัฒนาได้นี้ ในรอบ ๑๐ ปีที่แล้วนี้เองจนกระทั่งถ้าสมมุติว่าไม่มีการปรับปรุง ไม่มีการหยุดยั้งการกอบโกยผลประโยชน์ผมเข้าใจว่าในเวลา ๒ ปีข้างหน้าจะไม่ มีซีเอทีหรือทีโอทีเหลืออีกต่อไป อันนี้เป็นเรื่องที่น่าตกใจ เพราะว่าหน่วยงานที่ดูแลโครงข่ายทางโทรคมนาคมนี้ นอกจากว่าจะมีประโยชน์ในการที่จะพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแล้วก็ยังมีความมั่นคงเป็นอย่างยิ่ง ผมจะยกตัวอย่างว่าสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้นนี้อาจจะเกิดขึ้นได้อย่างไร อย่างเช่น เมื่อเร็ว ๆ นี้ผมมีการเจรจากับทางบริษัทเอกชนรายหนึ่งที่จะปรับลด เพิ่มตรงนี้ลดตรงนั้นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในระบบโทรคมนาคมผู้บริหารบริษัทนี้ก็ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีเยี่ยมเลยนะครับ ด้วยใจซึ่งคิดว่าจะทำให้บริษัทนี้ได้ประโยชน์แล้วก็ช่วยสังคมได้เยอะมาก แต่ก่อนที่จะมีการดำเนินการเช่นสัญญากันอย่างจริงจังนี้ก็มีการเปลี่ยนใจ ผมก็คาดเดาว่าการเปลี่ยนใจนี้คงไม่ได้เกิดจากความนึกคิดของผู้บริหารเอง อาจจะเป็นไปได้ว่าเกิดจากการถูกขู่บังคับหรือถูกบังคับจากผู้ถือหุ้นใหญ่ ซึ่งไม่ใช่คนไทย ซึ่งอันนี้เป็นตัวอย่างอันหนึ่งที่ชี้ให้เห็นว่าอันตรายของการที่เราปล่อยให้กิจการที่มีความมั่นคงต่อประเทศนี้เป็นเจ้าของโดยชาวต่างชาตินี้มีอันตรายจริง ๆ นี่ขนาดไม่ใช่เรื่องอะไรเป็นเรื่องเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ



LIRT

แก่นั่นเองนะครับก็ยังมีผล แต่ถ้าเป็นเรื่องของความมั่นคงนี้ผมคิดว่าอันตรายมาก เพราะฉะนั้นตอนนี้ผมก็ได้ดำเนินการตรวจสอบสัญญาสัมปทานทุกอัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องระบบโทรคมนาคมหรือแม้กระทั่งดาวเทียมในการตรวจสอบขึ้นต้น ซึ่งทางกระผมเองก็ไม่ได้เป็นนักกฎหมาย ทีมกระผมเองก็เป็นนักกฎหมายที่ค่อนข้างสมัครเล่นนะครับ ส่วนใหญ่เป็นวิศวกรที่ไปจบกฎหมายมา ก็มีความรู้สึกว่าสัญญาสัมปทานนี้มีความผิดพลาดเยอะมาก และความผิดพลาดส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นมาในหลาย ๆ รัฐบาลด้วยวัตถุประสงค์ที่เห็นได้ชัดนะครับ แต่ผมก็ไม่อยากจะพูดในที่นี้ว่าทำไมเป็นอย่างนั้นนะครับ ฉะนั้นในเวลาไม่นานนี้ทางกระผมก็จะได้พยายามที่จะปรับระบบสัมปทานให้ถูกต้องแล้วก็จะพยายามปรับให้ระบบการโทรคมนาคมในเมืองไทยมีการแข่งขันในทางที่ถูกต้อง แต่กระผมจะขอกราบฝากไว้ด้วยความเป็นห่วงว่าช่วงเวลานี้เป็นช่วงเวลาเปลี่ยนแปลงที่สำคัญมาก ในเวลาอีก ๒ – ๓ ปีข้างหน้าองค์กรโทรศัพท์และการสื่อสารคงจะต้องรวมกันเป็นหน่วยงานเดียวกันคงจะต้องมีการเปลี่ยนรูปแบบขององค์กร เพราะว่าการโลกาภิวัตน์ของระบบโทรคมนาคมนี้เราหยุดไม่ได้ อาจจะถูกรังโดยระเบียบของ กทช. อาจจะถูกรังโดยการดักดวงผลประโยชน์ของนักการเมือง อาจจะถูกรังโดยที่บริษัทเอกชนเข้ามาแล้วเราปล่อยให้บริษัทเอกชนเติบโตอย่างรวดเร็วโดยที่หน่วยงานของรัฐนี้หลงระเรีงไปหน่อยไม่ก็ปล่อยให้บริษัทเอกชนก็สามารถที่จะครอบงำหน่วยงานของรัฐได้หมด เพราะฉะนั้น กสท. และทีโอทีคงจะต้องรวมกันและคงจะต้องปรับองค์กรอย่างมหาศาล ผมบอกได้เลยว่าใน ๕ ปีข้างหน้าประเทศไทยจะไม่มีบริษัททีโอทีและ กสท. อีกต่อไป เพราะว่าทั้ง ๒ บริษัทนี้ต้นทุนก็สูงประสิทธิภาพก็ต่ำมันต้องยอมรับ แต่เหตุผลอันหนึ่งที่ประสิทธิภาพต่ำ ผมก็ยืนยันว่าเกิดจากการแทรกแซงของทางการเมืองจนกระทั่งผู้บริหารไม่สามารถที่จะบริหารองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพได้ ถ้าไม่มีการแทรกแซง การบริหารองค์กรให้มีประสิทธิภาพก็เกิดขึ้นได้ ยกตัวอย่างหน่วยงานในกระทรวงไอซีที บริษัทไปรษณีย์ไทย เป็นต้น



LIRT

แต่เดิมนี่เป็นการไปรษณีย์เป็นส่วนหนึ่งของการสื่อสารไม่ค่อยได้รับการเหลียวแล
ถูกบังคับทางด้านการคิดค่าแสตมป์อากรอะไรต่าง ๆ ทำให้ขาดทุนมาโดยตลอด-----

- ๓๓/๑

แต่ตั้งแต่ในระยะ ๒ – ๓ ปีหลังนี้เขาได้กำไรดี แล้วบุคลากรในหน่วยงานนี้ก็มีความสุข มีความภูมิใจในองค์กรของเขา ก็แสดงให้เห็นว่าถ้าไม่มีการแทรกแซงทางการเมือง เขาสามารถจะพัฒนาตัวเองได้ แล้วไปรษณีย์ไทยไม่มีใครไปแทรกแซงเท่าใด เพราะผลประโยชน์นิดเดียวไม่เยอะ งบประมาณต่อปีก็ไม่กี่พันล้านบาท ขณะที่ทีโอทีและ กสท. เงินผ่านเยอะมาก สัญญาสัมปทานที่ผมกำลังดูอยู่และพยายามปรับอยู่ โดยการปรึกษากับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นระดับเพียง ๓ – ๕ เปอร์เซ็นต์ ถ้าคิดเป็น ๑๐ ปี เป็นแสนล้านบาททั้งนั้น เป็นเงินที่มูลค่ามหาศาล แล้วก็ผลประโยชน์ของประเทศโอกาสที่เราเสียไป ทางด้านเศรษฐกิจทั้งทางอ้อม ทั้งทางตรง เราเสียไปผมคิดว่าหลายแสนล้านบาทมาก จากการที่เราได้ละเลยกิจการที่มีความสำคัญต่อชาติให้อยู่ในมือของเอกชน คือ เอกชนช่วยมากในการพัฒนาให้รวดเร็ว แต่ผมคิดว่ารัฐนี้จะต้องมีการเอาใจใส่มากกว่านี้ จะต้องดูกิจการให้ดีกว่ากิจการไหนควรจะปล่อยแค่ไหน ไม่อย่างนั้นแล้วนี้เกิดความเสียหาย แล้วจะสายเกินแก้ ผมยังไม่แน่ใจว่าจะมีโอกาสที่จะทำให้ทีโอทีหรือซีเอทีรอดไปตลอดรอดฝั่งหรือไม่แน่ครับ เพราะว่าถึงแม้ว่าผมจะใช้เวลา ๘๘ เปอร์เซ็นต์ของการเป็น รัฐมนตรีกระทรวงไอซีทีกับ ๒ หน่วยงานนี้ก็ตาม แต่การปรับองค์กรต้องใช้เวลาและ บุคลากรก็ต้องให้ความร่วมมือ ถ้าไม่มีการปรับปรุงจริง ๆ ไม่มีการปฏิวัติครั้งใหญ่ ใน ๕ ปี ผมคิดว่าจะไม่เหลือทั้ง ๒ องค์กรนี้นะครับ ซึ่งพนักงานของเขารู้ดี แต่ผมคิดว่านโยบายที่สำคัญที่จะทำให้หน่วยงานของรัฐ อย่างเช่น ทีโอทีหรือซีเอทีนี้มีประสิทธิภาพ กลไกที่สำคัญที่สุดคือตัวรัฐมนตรี ถ้าเผื่อว่ารัฐมนตรีไม่ไปแทรกแซง ไม่มีนโยบายเชิงไม่โปร่งใสโอกาสที่จะเกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวง จนกระทั่งเป็นผลเสียต่อประเทศไม่มี เพราะว่าพนักงาน เจ้าหน้าที่ก็คงไม่ค่อยกล้าทำเท่าไร จะเกิดความเสียหายขึ้นก็เป็นเล็ก ๆ น้อย ๆ เพราะฉะนั้น อันนี้เป็นเรื่องอุทาหรณ์ที่สำคัญ ถ้าเผื่อว่าได้รับรัฐบาลที่มีความโปร่งใส ตั้งแต่รัฐมนตรีขึ้นไป ถึงนายกรัฐมนตรี ผมเชื่อว่าประเทศไทยจะมีโอกาสพัฒนาไปได้ดีกว่านี้อีกมาก เพราะฉะนั้น การร่างรัฐธรรมนูญ ผมก็ต้องกราบฝากท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่านว่าจะมีส่วนสำคัญ เป็นอย่างมากที่จะทำให้ประเทศไทยพัฒนาต่อไปได้อย่างไร วันนี้ผมก็กราบขอภัยว่า อธิบายไม่ค่อยแจ่มชัด เพราะว่าเรื่องนี้ต้องใช้เวลาหลายชั่วโมงปูพื้นฐานกันมา แต่ผมก็จะพยายามอย่างเต็มที่ ในขณะที่ผมเป็นรัฐมนตรีอยู่ว่าจะพยายามรักษาผลประโยชน์

ของประเทศชาติให้ดีที่สุด แล้วปรับปรุงสิ่งที่ผิดให้ดีขึ้น โดยที่ไม่ได้ตั้งนโยบายว่าจะไปทำ เฉพาะกับคนใดคนหนึ่ง คือผมจะทำกับทุกคนปรับปรุงทุกคนให้ดีขึ้นหมด สัญญาสัมปทาน มีโอกาสที่จะผิดหมดตอนนี้ มีโอกาสชนะครับ เพราะว่ายังต้องรอคำตัดสินวินิจัยสุดท้ายจาก ทางกฎหมายอยู่นะครับ ถึงผิดหมดอย่างไรเราก็ปล่อยให้สัญญาสัมปทานเป็นโมฆะไม่ได้ไป ยึดมาเป็นของรัฐไม่ได้ เพราะเกิดความโกลาหล เพราะฉะนั้นทางกระทรวงก็จะต้อง จัดการให้เป็นสัญญาสัมปทานที่ถูกต้อง มีกฎหมายฉบับหนึ่งออกเมื่อปี ๒๕๓๕ เป็น กฎหมายร่วมลงทุนระหว่างรัฐกับเอกชน ซึ่งเป็นกฎหมายที่ดีมาก เพราะว่าถ้ามีการร่วม ลงทุนหรือมีการขอสัมปทานหรืออะไรก็ตาม ถ้ามีเงินลงทุนมากกว่า ๑,๐๐๐ ล้านบาท รัฐมนตรีจะต้องนำเข้าขออนุมัติจากคณะรัฐมนตรี โดยรัฐมนตรีที่นำเข้านั้นไม่ใช่รัฐมนตรี ซึ่งอยู่ในกระทรวงนั้น อย่างเช่น ถ้าเป็นงานของทีโอทีหรือซีเอทีไม่ใช่รัฐมนตรีคมนาคม หรือรัฐมนตรีไอซีที ต่อมาเป็นคนนำเข้า ครม. ตามกฎหมายจะต้องเป็นรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการคลังเอาเข้า แล้วสัญญาต่าง ๆ ซึ่งเกิดขึ้นมีการแก้ไขสัญญาหลายครั้งเหลือเกิน ไม่ได้มีการนำเข้า ครม. เราก็คงจะเดาได้ว่าเพราะเหตุใด เพราะเอาเข้า ครม. ไม่ได้ - - - - -

แต่บางสัญญา อย่างเช่น บริษัททีทีแอนด์ทีซึ่งเป็นสัญญาที่มูลค่าไม่มากนักก็มีการเอาเข้า
กรม. ได้ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่กระผมคงจะต้องใช้เวลานานนะครับในการที่จะค่อย ๆ อธิบาย
ไป ก็ต้องกราบขอภัยที่ว่าวันนี้พูดจาวรรัดไปหน่อยหนึ่ง ก็อยากจะกราบเรียนแก่นั่นเองว่า
ผมจะพยายามอย่างดีที่สุดในช่วงเวลาสั้น ๆ ที่มีอยู่ที่จะแก้ไขสิ่งที่ผิดและรักษาผลประโยชน์
ของประเทศไทยไว้ กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญถามครั้งที่ ๓
ท่านมีเวลา ๑๑ นาทีทั้งถามและตอบนะครับ โปรดรักษาเวลา

นายคำณูณ สิทธิสมาน : ท่านประธานฯ ครับ ผมคงจะไม่ใช้เวลาถึง
ขนาดนั้นนะครับแล้วก็ขออนุญาตไม่มีคำถามที่ ๓ นะครับ เพราะว่าเข้าใจท่านรัฐมนตรี
แล้วก็ถ้าผมถามไป อรรถาธิบายไปอีก ๕ นาที เวลาที่เหลือท่านก็คงไม่สามารถจะอธิบาย
กลับได้นะครับ แต่ว่าขอเป็นกำลังใจให้ท่าน แล้วก็เดี๋ยวภาพถ่ายทั้งหมดนี้กระผมจะได้มอบ
ให้ท่านไปทั้งหมด แล้วก็ขอยืนยันว่าไม่ได้มาพูดเรื่องเปลี่ยนสีตูดนะครับ แต่พูดถึง
ผลประโยชน์จำนวนมหาศาลที่ถ้าจะพูดกันอย่างถึงที่สุดแล้วนี้ถูกละเลงไปกับการบ้าน
การเมืองในยุค ๔ – ๕ ปีที่ผ่านมาอย่างมหาศาลแล้วก็ก่อให้เกิดวิกฤติขึ้นมา สิ่งหนึ่งที่จะถือ
ว่าเป็นคำถามหรือถือว่าเป็นข้อเสนอแนะต่อท่านรัฐมนตรีก็ได้ นะครับว่าท่านมีเวลาเพียง
ไม่ถึง ๑ ปี ที่เหลือก็จะป็นรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งอีกแล้ว ซึ่งเราก็ไม่รู้ว่าจะไป
รูปแบบใด รูปแบบเดิมหรือไม่ เพราะฉะนั้นระยะเวลาที่เหลืออยู่นี้ท่านจะมีบทสรุป มีแผน
ปฏิวัติครั้งใหญ่อย่างไร และที่สำคัญก็คือว่าในหลายเรื่องนี่คงจะต้องมีการบรรจุไว้ใน
รัฐธรรมนูญหรือในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญบางประการ ผมคิดว่าท่านน่าจะได้กระทำ
ในโครงสร้างในด้านกฎหมาย ในด้านรัฐธรรมนูญแล้วก็เสนอต่อสภาร่างรัฐธรรมนูญ
หรือคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญหรือสภานิติบัญญัติแห่งชาติชุดนี้ ซึ่งก็ได้มี
คณะกรรมการวิสามัญเกี่ยวกับเรื่องนี้ นะครับ น่าจะเป็นประโยชน์ในระยะยาว
ก็กราบขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีและกราบขอบพระคุณท่านประธานฯ ที่ได้ให้ต่อเวลา
ไปจนเกือบ ๆ จะครบแล้วครับ ขอบพระคุณครับ



LIART

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดทะวงษ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านรัฐมนตรีจะพูดอะไร
ไหมครับ มีเวลาอีก ๕ นาที

นายสิทธิชัย โภไคยอุดม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสาร) : ท่านประธานฯ ครับ ขอบพระคุณครับที่ท่านได้แนะนำ จริง ๆ ในเรื่อง
การที่จะเสนอกฎหมายตอนระยะแรกที่ผมเข้ามา ผมมีคำอธิบายเรื่องเหมือนกัน เพราะเห็น
ว่าต้องทำอย่างนี้ทำอย่างนั้น แต่พอคิดไปแล้วเวลาค่อนข้างที่จะน้อย ระยะหลังนี้สิ่งที่ผมมี
ความตั้งใจนี้เปลี่ยนไปเล็กน้อย สิ่งเกี่ยวกับกฎหมายที่ผมคิดว่าจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับ
การพัฒนากิจการโทรคมนาคมของประเทศ คือทางท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติจะต้อง
พิจารณาว่าจะทำอย่างไรที่จะรวมหน่วยงาน กทช. กับ กสช. เข้าด้วยกัน เพราะว่าตอนนี้
กสช. เราตั้งเท่าไรก็ยังตั้งไม่ได้ แต่ก็โชคคินะครับ เพราะถ้ามีหน่วยงาน กสช. ตอนนี้จะมี
ความวุ่นวายโกลาหลอย่างมหาศาล กทช. ชุดนี้ไม่ใช่ท่านทำงานไม่คินะครับ ท่านก็ทำงาน
ในระดับที่ถือว่าใช้ได้ แต่ถ้ามี กสช. ขึ้นมาเมื่อไรตอนนี้จะมีการทับซ้อนของอำนาจเยอะมาก
เพราะว่าเทคโนโลยีพัฒนาไปในเวลา ๕ ปีที่ผ่านมาพัฒนาไป อย่างที่ตอนร่างกฎหมาย
๒ ฉบับนี้ผู้ร่างกฎหมายไม่ได้คาดคิดว่าจะเป็นอย่างนั้น ส่วนเรื่องที่ผมคิดว่าในเวลาที่มี
ประมาณปีหนึ่งที่จะทำให้มีประโยชน์ต่อหน่วยงานที่กระผมดูแลอยู่นี้ที่ได้ประโยชน์จริง ๆ
ก็คือว่าคงไม่ใช่ไปสร้างโครงการแจกอย่างนี้ แจกอย่างนั้น เพื่อหาคะแนนนิยมเพื่อจะได้
เลือกตั้งใหม่ สิ่งที่ผมจะทิ้งให้เป็นประโยชน์ได้และผมคิดว่ารัฐมนตรีทุกคนก็คงจะทำได้
ก็คือว่าจะต้องสร้างวัฒนธรรมของความโปร่งใสให้ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ
ทุกคนรู้ว่าเป็นหน้าที่ที่จะต้องซัดขึ้นต่อคำสั่งหรือคำแนะนำของรัฐมนตรีถ้าผิดกฎหมายหรือ
ไม่มีความชอบธรรม อันนี้ผมได้ให้เป็นนโยบายกับข้าราชการหลายครั้งว่าเป็นสิ่งที่จะต้อง
ทำ ไม่ใช่ว่าทางการเมืองสั่งมาอย่างไร ทางข้าราชการก็สนองนโยบายไปทุกอย่าง
โดยไม่คิดถึงผลประโยชน์ต่อประเทศชาติ ถ้าเราสามารถจะสร้างวัฒนธรรมทางด้านนี้ขึ้นมา
ได้ส่วนหนึ่งก็จะเป็นประโยชน์มหาศาล รัฐบาลต่อ ๆ ไปถ้าจะทำอะไรในทางที่ผิดก็คงจะทำได้
ยากขึ้น ถ้าข้าราชการทุกคนมีจิตใจที่มีความรู้สึกแบบนี้และมีความกล้าหาญที่จะทำ อันนี้



LIRT

เวลาที่เหลือนี้ผมจะพยายามสร้างสิ่งนี้ขึ้นมา ส่วนเรื่องแก้กฎหมายก็จะพยายามทำนะครับ
ก็ต้องปรึกษากับท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติเป็นระยะ ๆ ไปครับ ก็กราบขอบพระคุณครับ

- ๓๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ขอบคุนครับ เป็นอันจบ
กระทู้ถามสด

กระทู้ถามทั่วไป ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา

๕.๑ ยุติ เรื่อง ขอดำเนินการวิสามัญเพื่อศึกษาปัญหาแรงงานไทย

ใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ทำงานในประเทศมาเลเซีย คุณเวมาฮาดี แวดาโอะ
เป็นผู้เสนอ ได้รับเอกสารจากนายเวมาฮาดี แวดาโอะ ว่าขออนุญาตเลื่อนญัตตินี้ โดยจะไป
ปรึกษากับคณะกรรมการวิสามัญกิจการสภาฯ ก่อน ที่ประชุมอนุมัตินะครับ

๕.๒ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การดาวเทียม
เคลื่อนที่ระหว่างประเทศ พ.ศ. ... คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรี

นายสิทธิชัย โภไคยอุดม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสาร) : กราบเรียนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติและสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ
ทุกท่าน กระผม นายสิทธิชัย โภไคยอุดม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสาร ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรี ให้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครอง
การดำเนินงานขององค์การดาวเทียมเคลื่อนที่ระหว่างประเทศ พ.ศ. ... ต่อสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ ซึ่งดาวเทียมดังกล่าวนี้เราก็เป็นที่รู้กันว่า คืออินมาแซ็กที่เราใช้กันอยู่นั่นเองนะครับ
โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้ ด้วยประเทศได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการ
ดาวเทียมเคลื่อนที่ระหว่างประเทศ ตั้งแต่วันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๖ และมีพันธกรณี
ที่จะต้องเข้าเป็นภาคีในพิธีสารว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันขององค์การดาวเทียม
เคลื่อนที่ระหว่างประเทศ ซึ่งรัฐสภาได้ให้ความเห็นชอบพิธีสารดังกล่าวแล้ว เมื่อวันที่
๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๖ ตามพิธีสารนี้ภาคีแต่ละประเทศต้องให้เอกสิทธิ์และความ
คุ้มกันแก่องค์การดาวเทียมเคลื่อนที่ระหว่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การ และผู้แทนภาคี
ขององค์การด้วย ตามที่ระบุไว้ในพิธีสาร อาทิ ความคุ้มกัน ขอบเขตอำนาจศาล
และการบังคับคดี และการได้รับยกเว้นภาษีอากร เป็นต้น เพื่อให้การดำเนินงานขององค์การ
ในประเทศนั้น ๆ ประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพ ดังนั้น เพื่อให้การคุ้มครอง
การดำเนินงานขององค์การในประเทศไทย เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็น
การอนุวัติการให้เป็นไปตามข้อผูกพันในพิธีสารดังกล่าว รวมทั้งเพื่อให้องค์การมีสภาพ
เป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

กระผมจึงขอเสนอให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติ โปรดพิจารณา ในการ
รับหลักการร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การดาวเทียมเคลื่อนที่
ระหว่างประเทศ พ.ศ. ... ต่อไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมาชิกฯ อภิปราย
ถ้าไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายผมจะขอมติจากที่ประชุมนะครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุมนี้ว่า

จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ถ้าผู้ใดเห็นควรรับหลักการ
กรณาคดป้อม เห็นด้วย ถ้าผู้ใดไม่เห็นควรรับหลักการ กรณาคดป้อม ไม่เห็นด้วย
เชิญลงคะแนน เสร็จแล้วนะครับ รวมคะแนน

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๘๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : มีผู้เห็นด้วย ๘๕
ไม่เห็นด้วย ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับหลักการนะครับ ที่ประชุมจะให้
คณะกรรมการการคณะใดพิจารณาครับ เชิญคณะรัฐมนตรีครับ

- ๔๐/๑

นายสิทธิชัย โกไคยกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร) : กระผมขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านรัฐมนตรีเสนอวิสามัญที่ประชุมเห็นเป็นอันใหม่ครับ ก็ครับ

นายสิทธิชัย โกไคยกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร) : ผมขอเสนอ ๒๕ คน ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : อีก ๑๕ คน จะเป็นส่วนของคณะรัฐมนตรี ๕ คน ที่ประชุมขัดข้องไหมครับ ๒๕ คน เป็นส่วนของคณะรัฐมนตรี ๕ คน

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่ขัดข้องนะครับ เชิญท่านรัฐมนตรีเสนอ

นายสิทธิชัย โกไคยกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร) : ในส่วนขององค์ประกอบกรรมาธิการจากฝ่ายบริหารนะครับ

๑. ดอกเตอร์พรชัย ดำเนินวัฒน์
๒. นายไชยยันต์ พึ่งเกียรติไพโรจน์
๓. นางฉันทนันท์ อัสวเลิศศักดิ์
๔. นายสาริต ภูหอมเจริญ
๕. นายชัชวาลย์ รูปสูง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ ส่วนของสมาชิกฯ เชิญท่านครับ



LIRT

นายสุจิต บุญบงการ : กราบเรียนท่านประธานฯ กระผม สุจิต บุญบงการ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การดาวเทียมเคลื่อนที่ระหว่างประเทศ พ.ศ. จากผู้ทรงคุณวุฒิ ๕ ท่าน และอีก ๑๕ ท่าน เป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังมีรายนามดังต่อไปนี้

๑. นายพิชัย วาสนาส่ง
๒. นางประทุมพร วัชรเสถียร
๓. นายสมเกียรติ อ่อนวิมล
๔. นายวัชร วรรณเชษฐ์
๕. นายวิทย์ รายนานนท์
๖. นายกฤษณ์ กาญจนบุญชร
๗. นายวิทยา เวชชาชีวะ
๘. พลโท ชัยพัฒน์ ชีรธำรง
๙. นายสมเกียรติ สุจริตพานิช เป็นบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
๑๐. นายสารกมล สันติวาสะ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
๑๑. นายสุพัทธ์ พุฒกา
๑๒. นายกระหิမ် ศานต์ตระกูล
๑๓. นายวุฒิพงษ์ เปรียบจริยวัฒน์
๑๔. นายไกรสร พรสุธี
๑๕. นายวัฒนา สวรรยาธิปัติ
๑๖. นายโยธิน อนาวิน
๑๗. นายประสาร มาลินนท์
๑๘. นายกิตติน อุคมเกียรติ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
๑๙. นายสุธี อักษรกิตติ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก และ
๒๐. นายเกรียงศักดิ์ เฉลิมตระกูล เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก



LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องตาม
ข้อบังคับฯ นะครับ ท่านสมาชิกฯ จะมีเห็นเป็นอื่นไหมครับ จะเสนอท่านผู้ใดอีกไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ เชิญเลขาธิการ
นายพิเชษฐ์ กิตติสิน (ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การดาวเทียมเคลื่อนที่ระหว่าง
ประเทศ พ.ศ. จำนวน ๒๕ คน

๑. ดอกเตอร์พรชัย คำนววิวัฒน์
๒. นายไชยยันต์ พึ่งเกียรติไพโรจน์
๓. นางณัฐนันท์ อัสวเลิศศักดิ์
๔. นายสาธิต ภูหอมเจริญ
๕. นายชัชวาลย์ รูปสูง
๖. นายพิชัย วาสนาส่ง
๗. นางประทุมพร วัชรเสถียร
๘. นายสมเกียรติ อ่อนวิมล
๙. นายวัชร พวรรณเชษฐ์
๑๐. นายวิทย์ รายนานนท์
๑๑. นายกฤษณ์ กาญจนบุญชร
๑๒. นายวิทยา เวชชาชีวะ
๑๓. พลโท ชัยพัฒน์ ชีรธำรง

๑๔. นายสมเกียรติ สุจริตพานิช
๑๕. นายสารกมล สันติวาสะ
๑๖. นายสุพัทธ์ พุ่มกา
๑๗. นายกระหิ้ม ศานต์ตระกูล
๑๘. นายวุฒิพงษ์ เจริญจริยวัฒน์
๑๙. นายไกรสร พรสุธี
๒๐. นายวัฒนา สวรรยาธิปัติ
๒๑. นายโยธิน อนาวิล
๒๒. นายประสาร มาลีนนท์
๒๓. นายกิตติณ อุคมเกียรติ
๒๔. นายสุธี อักษรกิตติ์
๒๕. นายเกรียงศักดิ์ เณลิมิตระกุล

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : แปรญัตติ

นายสิทธิชัย โภไคยอุดม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสาร) : ผมขอ ๗ วัน ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รัฐมนตรีขอแปรญัตติ
ภายใน ๗ วัน เห็นเป็นอันใหม่ครับ ขอแปรญัตติภายใน ๗ วัน นะครับ ก็เป็นอันว่า
ที่ประชุมเห็นชอบ

นายพชร ยุติธรรมดำรง : ขออนุญาตท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายพชร ยุติธรรมดำรง : ท่านประธานฯ ครับ ด้วยความเคารพ
เมื่อสักครู่ผมได้ฟังรายชื่อแล้วผมเป็นห่วงในกฎหมายฉบับนี้ แล้วพิเคราะห์แล้ว
ผมได้ปรึกษากับท่านสมาชิกฯ ที่นั่งอยู่ข้าง ๆ กัน กระผมคิดว่าถ้าทางรัฐบาลได้มี
อธิบดีกรมสนธิสัญญาเป็นกรรมการร่วมสักท่านหนึ่ง ซึ่งเป็น กต. ทางกระทรวง
การต่างประเทศ ผมคิดว่าน่าที่จะมี ไม่ทราบว่ามีหรือเปล่าครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านรัฐมนตรีครับ

นายสิทธิชัย โภไคยอุดม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสาร) : รายชื่อที่ ๑ ท่านดอกเตอร์พรชัย ด้านวิวัฒน์ท่านเป็นรองอธิบดี
กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คุณพรชัยได้เ็นครับ
เชิญท่านพิชัยครับ

นายพิชัย วาศนาส่ง : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม นายพิชัย วาศนาส่ง สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอกราบเรียนว่า

เนื่องจากผ่านปีใหม่ซึ่งกำลังจะหยุดงานกันไปอีกหลาย ๆ วันนะครับ ขอนับว่า ๗ วันนี้ตั้งแต่เมื่อเปิดทำการแล้วต่อไปอีก ๗ วันจะได้ใหม่ครับ เพราะว่าเข้าใจว่าจะหยุดไปถึงวันที่ ๒ หรืออะไรนั้นะครับ แล้วพรุ่งนี้ก็เป็นวันศุกร์คงจะตามกันไม่ทัน ขออนุญาตผ่านจากนับตั้งแต่วันที่เปิดงานใหม่ก็แล้วกัน ถ้าจะอนุญาตก็จะขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รัฐมนตรีครับ

นายสิทธิชัย โภไคยอุดม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร) : กระผมไม่ขัดข้องครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมครับ
ผมหารือแปรญัตติภายใน ๑๔ วันได้ไหม ขอรื้อ เห็นเป็นอื่นไหมครับ ท่านรัฐมนตรีไม่ขัดข้องนะครับ ภายใน ๑๔ วัน

วาระที่ ๕.๓ ญัตติ เรื่อง ขอดังกรรมาธิการวิสามัญเพื่อพิจารณาศึกษาตรวจสอบ ปรับปรุงและประเมินผลการก่อตั้งองค์การมหาชน คุณธรรมพล ทรสุชาติ แล้วคุณคำนูณ สิทธิสมาน ผู้เสนอ เชิญครับ คุณคำนูณ

นายคำนูณ สิทธิสมาน : ขอบคุณครับท่านประธานฯ ผม คำนูณ สิทธิสมาน สมาชิกสภานิติบัญญัติฯ ญัตตินี้ได้หารือกันในคณะกรรมการประสานงานแล้วจะขอเลื่อนไปก่อนเพื่อกลับไปหารือในคณะกรรมการประสานงานต่อไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผู้เสนอญัตติขอเลื่อนที่ประชุมไม่ขัดข้องนะครับ ขอเลื่อนไปก่อน

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่ ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ

๗.๑ ตั้งกรรมาธิการเพิ่มในคณะกรรมการกิจการองค์กรอิสระ



LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ทางคณะกรรมการ
 กิจการองค์กรอิสระมีหนังสือแจ้งว่า พลตำรวจเอก อิสระพันธุ์ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา
 ได้ขอลาออกจากกรรมการในคณะกรรมการกมณฑลและขอมาอยู่ในคณะกรรมการ
 กิจการองค์กรอิสระซึ่งขณะนี้มียู่แล้ว ๕ คน รวมเป็น ๑๐ คน
 ที่ประชุมจะเห็นด้วยไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่เห็นเป็นอันครับ ก็ถือ
 ว่าที่ประชุมเห็นชอบ

อีกคณะกรรมการหนึ่งคือ คณะกรรมการการคุ้มครองผู้บริโภค

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ทางประธาน
คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคคือ คุณประพันธ์ คุณมี มีหนังสือแจ้งมาว่า
นายเวดีอราแม มะมิงจิ ซึ่งเวลานี้ไม่ได้อยู่ในคณะกรรมการใดนี้นะครับ
ขอประสงค์จะขอเข้ามาอยู่ในคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งบัดนี้มีอยู่แล้ว
๑๐ คน เพิ่มเป็นอีก ๑๑ คน ไม่ผิดข้อบังคับฯ ที่ประชุมให้ความเห็นชอบนะครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่เห็นเป็นอันนะครับ
ก็ถือว่าที่ประชุมให้ความเห็นชอบ

ก่อนที่จะหมดระเบียบวาระด้วยการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ในวันนี้จะเป็นวันสุดท้ายของปีนี้ ในนามของท่านประธานฯ มีชัย ฤชุพันธุ์ ก็ขอตั้ง
ความปรารถนาดีให้ท่านสมาชิกฯ ทุก ๆ ท่านว่ากัลยาณคุณของท่านที่ได้ปฏิบัติมาตลอดทั้งปี
และได้ปฏิบัติร่วมกันมาในสภานิติบัญญัติแห่งชาติแห่งนี้จึงเป็นพลังเสริมส่งให้
ทุก ๆ ท่านมีพลานามัยเข้มแข็งพร้อมที่จะร่วมกันทำงานให้กับแผ่นดินของเราสืบต่อไปอีก
นาน ๆ ครับ ขอให้มีความสุขความเจริญร่วมกัน ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๓๕ นาฬิกา

